

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István,*
Szávay István, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	35043
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	34043
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	34045
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	34046
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	34048
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	34050
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	35052
Harrach Péter (KDNP)	35054
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	35055
Bánki Erik (Fidesz)	35056
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	35058
A villamos energia belső piacáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet-tervezet (átdolgozás), valamint a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvtervezet (átdolgozás) vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása	35059
A Magyarország Kormánya és Japán Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	35059
A Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény 2. mellékletének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	35059
A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	35060
A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	35060
A Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	35060
Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	35061
Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	35062
A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	35062
A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	35063
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	35063

„Az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank (AIIB) létrehozásáról és működéséről szóló, Pekingben, 2015. június 29-én kelt Alapokmány és az AIIB Kormányzótanácsának a tagfelvétel feltételeit rögzítő határozata kihirdetéséről” szóló törvényjavaslat általános vitája	35065
Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35065
Felszólalók:	
Balla Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35067
Gyöngyösi Márton , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35067
A pénzügyi piacok működését és a pénzügyi eszközök kereskedését szabályozó törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35070
Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35071
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35074
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35076
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	35079
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35082
Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35084
A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35085
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35085
Felszólalók:	
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35087
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35088
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	35092
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35093
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	35096
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	35098
Bányai Gábor (Fidesz)	35098
Dr. Józsa István (MSZP)	35099
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35100
Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35102
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35102
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35104
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35105
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	35109
Egyed Zsolt , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35111
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	35115
Pócs János (Fidesz)	35121
Egyed Zsolt (Jobbik)	35121
Kiss László (MSZP)	35122
Szilágyi György (Jobbik)	35127
Sallai R. Benedek (LMP)	35131
Pócs János (Fidesz)	35132
Egyed Zsolt (Jobbik)	35133
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	35134
Rig Lajos (Jobbik)	35138
Kiss László (MSZP)	35139
Szilágyi György (Jobbik)	35142
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35143

Az élelmiszerláncsal kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35148
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	35149
Felszólalók:	
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35151
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35152
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	35153
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	35155
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35159
Egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35162
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35162
Felszólalók:	
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35166
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35166
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35169
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	35172
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35176
A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35180
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35180
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35182
Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35184
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	35187
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35188
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	35192
Herínges Anita (MSZP)	35197
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	35198
Sallai R. Benedek (LMP).....	35200
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35203
A szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35206
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	35206
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35209
Tukacs István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35211
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35213
Energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35214
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35214
Felszólalók:	
Riz Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	35216
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	35218
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35222
Az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	35224
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	35224
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	35226
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	35228
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	35232
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	35234

Napirend utáni felszólaló:

Szávay István (Jobbik) 35235

Az ülésnap bezárása..... 35238

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HOMOLYA RÓBERT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
20. ülésnapja
2017. május 3-án, szerdán
(9.03 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, kedves képviselőtársaim. Szeretettel üdvözlöm valamennyiüket. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 20. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából „Sajtószabadság?” címmel Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma van a nemzetközi sajtószabadság világnapja. Sajnos, erről a fogalomról mi már csak megemlékezni tudunk ezen a napon, jelen időben beszélni róla sajnos nem. A magyar sajtószabadság a történelemkönyvek adatai közé került, pedig az a demokrácia alapja, a jogállam egyik fokmérője. Sokan visszakérdezhetnek, bocsánat, hogy minek, és igazuk lenne, mert ahogy a demokrácia, a jogállamiság kéz a kézben jár a sajtószabadsággal, a diktatúra, az autokrácia, az illiberális állam, az irányított demokrácia - bárhogyan is nevezzük, ami ma itt van - szintén kéz a kézben jár a propagandisztikus párt-sajtóval és a XXI. században már a kormányoligarchák által felvásárolt és üzemeltetett sajtóval.

Néhol marad még egy-egy független vagy ellenzéki példány díszsidónak, néha persze kitiltják őket a parlamentből, ha túl kritikusak, de ennyi - ma Magyarországon ennyi. A kormánypropagandát toló közmédiáról, a monopolhelyzetbe hozott hírhamisító MTI-ről és a miniszterelnök hűséges pincsikutyájaként működő médiahatóságról szót sem érdemes ejteni. A királyi tévé, a Habony-művek teszi a dolgát, a hatóság pedig fedezi.

De mi a helyzet a kereskedelmi médiával? Az egyik legnagyobb online hírportált, az Origót kicsinálták, majd felvásároltatták a Matolcsy-klánnal. Az ország második legnagyobb kereskedelmi televízióját egy kormánybiztos vette meg állami bankok hiteleiből. A Vs hírportált a jegybankelnök unokatestvéréhez köthető cég vásárolta meg, amelyet jegybanki alapítványok támogattak 600 millió forinttal. Legutóbb meg a zseniális képességekkel rendelkező gázszerelő, Mészáros Lőrinc is betört a médiapiacra: felvásárolta a megyei lapokat. De a meglévők felvásárlása nem volt elég, a semmiből hirtelen lett Lokál, Magyar Idők, Ripost, 888, mind-mind milliárdos

állami hirdetésekkel kitömve. Hozzák is az elvártat: ontják a goebbelsi, bocsánat, rogáni propagandát, meg újabban a putyini orosz is.

Megjegyzem, Rogán Antal propagandaminiszter egyszer azért sietett el az Igazságügyi bizottság üléséről, mert állítása szerint nem akart megvárni egy hölgyet, nevezetesen Schmidt Máriát. Kormány megbízott asszony cége ezután egy nappal felvásárolta a Figyelőt. Így megy ez manapság minálunk. Mindez persze azután vált csak szükségessé, hogy az addigi kormányzócsóként működő Magyar Nemzet, Metropol, Lánchíd Rádió, Hír TV s a többi kikerült a körből, mert a miniszterelnök és a legnagyobb oligarchája összevesztek.

Érdekes tudni, hogy miként vélekednek erről a magyar emberek. A Publicis Intézet 2016 végén végzett reprezentatív kutatása szerint a magyarok 60 százaléka gondolja úgy, hogy a sajtószabadság erősen korlátozott, s hogy a közszolgálati médiumok egyoldalúan közvetítenek. Ugyanakkor a válaszadók 87 százaléka mondta azt, hogy fontos lenne, hogy a sajtó szabad legyen. Összefoglalva: a magyar emberek szabad sajtót szeretnének, de a valóságban szerintük az a kormány miatt nem az. Úgy tűnik, a teljes átnevelés egyelőre nem vezetett sikerre, mert érzékelik a valóságot, mondhatnánk: még annak hisznek, amit a süket fülükkel hallanak és a vaksi szemükkel látnak.

S miként vélekedik a magyar sajtószabadságról határainkon túl a süket fülű és vaksi szemű, természetesen Soros-bérenc társaság csak az elmúlt évben? Az amerikai nagykövet, akiről nem gondoljuk, hogy magánvéleményét pufogatja, azzal kapcsolatban is aggodalmát fejezte ki, hogy Magyarországon egyre koncentráltabbá válik a médiatulajdonlás. Ahogy a piac egyre szűkül, a kormányzati támogatások, a kormányzati hirdetési költségek eltorzítják az összképet a médiaüzletágban.

Az Emberi Jogi Szervezetek Nemzetközi Szövetségének jelentése szerint a magyar kormány fokozta az ellenőrzést a média felett, és korlátozza az információszabadságot. A Freedom House szerint azok közé az államok közé tartozunk, ahol a sajtószabadság az elmúlt évben a legtöbbet romlott. Az Európai Unió sereghajtói lettünk, konkrétan az utolsók az EU-ban, még Románia és Bulgária is megelőzött minket. Az EBESZ választási megfigyelőcsoportja szerint a legutóbbi országgyűlési választás jórészt azért nem volt fair, mert a sajtó elfogultan működött, kormánypropagandát ontott.

A kommunizmus évtizedei alatt is mindig azt hangoztatta a hatalom, hogy demokrácia van és sajtószabadság. Ezt nyomta a kormánypropaganda, akárcsak ma. Nyilván államtitkár úr is, valamelyik a három közül, mindjárt elmondja nekünk, hogy sosem volt még ilyen jó, bezzeg a szocialista kormányok, na meg persze a Soros-bérencek. Csak éppen mindenki tudta akkor is, hogy az nincs így. És jól látszik, ma is tudják. Az ilyen rendszerek pedig bukársra vannak ítélve. Köszönöm szépen a figyelmet.

(Taps az MSZP padsoraiból. - Dr. Hadházy Ákos tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A sajtó- és a véleményszabadság a magyar demokrácia egyik fontos értéke. Azt hiszem, hogy ebben egyet is érthetünk. (Dr. Bárándy Gergely: *Eddig igen.*) Hadd mondjam el önnek, hogy a magyar sajtó kellőképpen sokszínű. Az országban, Magyarországon 6079 nyomtatott, 3384 internetes sajtótermék, 453 tévé- és 196 rádiószolgáltatás működik. A magyar állampolgárok tehát széles skálán válogathatnak, hogyha tájékozódásról van szó. (Gógös Zoltán: *MTI-hírek!*) Mindenki megtalálhatja az ízlésének, világnézetének megfelelő írásokat, tudósításokat. Ön csak a sajtó egy szeletkéjéről beszélt, nyilván politikai okokból. (Bangóné Borbély Ildikó: *Az jó nagy!* - Dr. Bárándy Gergely: *99 százalékról.*)

Nem volt ez mindig így. Nem nagyon hallottam baloldali aggodalmakat akkor, amikor szinte alig vagy egyáltalán nem volt olyan médium Magyarországon, amely jobboldali, polgári véleményeket közvetített volna. De akkor sem hallottam az ön aggodalmát, amikor a bajai hamisított videót közzétették vagy éppen meghamisítottak egy Teller-levelet. Ekkor sem hallottam az ön hangját. (Dr. Bárándy Gergely: *Nem mi voltunk. - Közbeszólások.*)

Tisztelt Képviselő Úr! A tulajdonosi hátterét tekintve a magyar média sokszínű (*Az elnök csenget.*), és tény, hogy van egy egyre intenzívebb piaci verseny az egyes piaci szereplők között, a tulajdonosok között (*Gógös Zoltán: Ez nem piaci verseny!*), de a kormány a maga részéről ebbe a versenybe nem kíván beszállni, legfeljebb csak azt reméli (*Derűtség a Jobbik, az MSZP és a függetlenek padsoraiból.*), hogy ez a verseny végső soron majd az állampolgároknak jelent előnyöket mind a minőség, mind pedig a hírverseny szempontjából.

Érdekes módon azt ön nem említi meg, a hirdetésekre is utalt, hogy a kormány, ön is nagyon jól tudja, több száz helyen hirdet, szemben a baloldali kormányokkal, amelyek csak pár helyen hirdettek, és a kormány olyan médiumokban is hirdet (*Gógös Zoltán: Mind a Mészáros!*), amelyek egyébként messzemenőig kormánykritikusak. Érdekes módon, amikor ezek a kormánykritikus médiumok hirdetéseket fogadnak be, akkor meg az a baj, akkor a baloldal azért kritizál. Emlékezhetünk arra, hogy az ATV milyen támadásokat kapott azért, mert kormányzati hirdetéseket befogadott.

(9.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Ha van azonban olyan jelenség, amellyel kapcsolatban érdemes elővigyáz-

tosnak lennünk, akkor az a külföldi befolyásszerzés kérdése. Ön is érzi ezt, mert utalt rá a felszólalásában. Nem lenne jó, ha politikai aktivisták pénzélése mellett egyes külföldi milliárdosok a médiumokat is megpróbálnák ellenőrzésük alá vonni, és saját érdekeiknek megfelelően torzítanák a nyilvánosságot. Vannak ugyanis erre utaló jelek Magyarországon, és ez a jelenség messzemenőig túlmutat a szokásos sajtópiacról szóló vitákon. Azért mutat túl, mert ez a jelenség is érinti a magyar függetlenség kérdését.

Tisztelt Képviselő Úr! Az MSZP gyakran használja a „propaganda” jelzőt. Ez minden bizonnyal azért van így, mert ha van avatott szakértője a propagandának, akkor az minden bizonnyal a Magyar Szocialista Párt, mert önök voltak azok, akik kiadványban állították azt, hogy akár 170 ezer vagy 240 ezer forintba is kerülne egy-egy megadott kettős állampolgárság a külhoni magyaroknak. Az ön mellett ülő Bangóné képviselő asszony is tudja ezt, mert ő még a plakátokon is szerepelt, ezeken a propagandaplakátokon.

Önök voltak azok, akik öles hirdetésekben promózták a vizitdíjat, miközben már akkor is nagyon jól tudták, hogy ezt a vizitdíjat magyarok milliói utasítják el; és az önök kormánya volt az, amelyik a pannon pumára hivatkozott egy olyan időszakban, amikor 7 százalékkal is csökkent a gazdaság, amikor megduplázódott a munkanélküliség és 80 százalék fölé kúszott az államadósság. És nem mellékesen az ön miniszterelnöke volt az, aki az őszi beszédben arról beszélt, idézem: fel kell készíteni a legbefolyásosabb lapok vezetőit és publicistáit, hogy mire számíthatnak.

Jól tudjuk, hogy mire számíthatott az ország - majdnem tönkretették az országot. Ilyen körülmények között aztán sajtószabadság és propaganda ügyében az MSZP-től kioktatást semmi szín alatt nem fogadunk el. Köszönöm, hogy meghallgatott. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából „Ellopott oktatás!” címmel Hadházy Ákos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon sokféleképpen el lehet dönteni, meg lehet próbálni eldönteni, hogy egy politika tisztességes-e vagy nem tisztességes. Van, aki azt mondja, hogy nem is lehet tisztességes politika; nem hiszük el. Azonban talán az egyik legfontosabb ismérve az, hogy mit akar, a népet akarja-e hülyíteni, vagy pedig azt akarja, hogy a nép tanuljon, a népet tanítani. Agyat akar-e mosni a politika, vagy pedig oktatást akar, jó oktatást, agymosást vagy oktatást; kormánypropagandát akar-e a politika, vagy pedig jó oktatást akar-e a politika?

Nagyon sokszor hallottuk az elmúlt hetekben azt a frázist, hogy ha munka van, akkor minden van. Ez

nem igaz. A munka önmagában nem elég, egyrészt jó munkahelyek kellene, de jó munkahelyek akkor vannak, ha tudás is van. Tehát én azt mondanám, hogy ha tudás van, akkor van minden. Minden erőforrását, egy tisztességes politika, egy tisztességes kormányzás minden erőforrását az oktatásba kellene hogy befektesse.

Ezzel szemben egy nagyon érdekes jelenség és nagyon szomorú, inkább sírnivaló vagy tragikus jelenség van ezekben az években az oktatásban. Nagyon sok pénz jön be az Európai Uniótól, több száz milliárd forintot lehetne erre költeni, de ebben nem a fejlesztést látjuk, hanem azt a pénzt látja meg a kormányzás, amit el lehet lopni. Sok oldala van az oktatásnak, ma a felsőoktatásról szeretnék beszélni. Tudjuk azt, hogy az egyetemek mennyire rossz helyzetbe kerültek az elmúlt évtizedekben, ehhez képest most itt lenne gyakorlatilag a mennyország, de a rengeteg pénznek a legnagyobb részét ellopják. Én egyetlenegy egyetemre szeretnék most koncentrálni, ez a kormány janicársáráról, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, amelynél az Európai Bizottság az elmúlt hónapokban megállapításokat tett, és rendkívül súlyos megállapításokat tett. Ha nagyon finomítva akarjuk mondani, akkor azt mondja, hogy súlyos túlárak történtek uniós projekteknél, most folyó uniós projekteknél, nem korábbiaknál, most, vadonatúj projekteknél. Illetve azt mondták, hogy nagyon sok a teljesen fölösleges kiadás, amikor semmi értelme valamit venni; például több milliárd forintot költenek bérleti díjakra egy olyan egyetemen, ahol 30 milliárd forintért korábban újították fel az épületet és alakították ki új termeket. Illetve olyan megállapítás van, hogy kétszer veszi fel ugyanarra a pénz az egyetem.

Néhány konkrétumot is mondanék, és ha bárki válaszol, nyilván majd államtitkár úr válaszol, mert miniszter sose jön be ilyen kérdésekre, az államtitkár úrtól azt kérem, hogy a konkrétumokra válaszoljon, és ne blódségeket és ne kikerülő válaszokat adjon. Például nagyon érdekes, hogy programokra, számítástechnikai eszközökre és programokra 4 371 939 023 forintot adtak. 23 forint a vége, ami rendkívül érdekes. Amikor a közbeszerzést megindították, megbecsülték, hogy mennyiért kell majd kapni vagy mennyiért fogják kapni az ajánlatot, és az 4 371 939 023 forint volt.

Tehát arra adjon magyarázatot majd az államtitkár úr, hogy hogy a fenébe' lehet, hogy megbecsülték és fillérre-forintra pontosan eltalálták. Én azt gondolom, sehogy máshogy nem lehet, mint hogy a Közszolgálati Egyetemen előre megbeszélték, hogy mennyi lesz a buli, mennyi lesz a biznisz.

Egy másik konkrét példa: korrupcióellenes, nemzeti korrupcióellenes programra kaptak 600 millió forintot ezen az egyetemen, próbálták elkölteni valahogy, egy korrupcióellenes tanfolyamot indítottak 100 fővel. A korrupcióellenes tanfolyamnak a felvételijéért leszámított az egyetem 1 millió 300 ezer forintot, a felvételi eljárásért, azért, hogy kiválasztot-

ták a rengeteg jelentkezőből a korrupcióellenes tanfolyamra a résztvevőket.

Végül pedig én megnéztem, szerettem volna megnézni ennek az egyetemnek a honlapján az 5 millió forintnál nagyobb szerződéseket, hogy mire költöttek pénzeket, kötelező ugyanis kirakni, és ez a korrupcióellenes harcnak az egyik legfontosabb eleme, hogy kötelező kitenni a szerződéseket. Megpróbáltam letölteni őket. Ez is egy szemléltetőeszköz (*Felmutat egy üres A/4-es lapot.*), egy üres lap; remélem, hogy a magyar parlament és Kóvér László nem fog egy üres laptól megijedni. Ennyi van ezen a lapon, ugyanis nincsenek rajta a honlapon az 5 millió forintnál nagyobb szerződések.

Patyi András, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke a rektora ennek az egyetemen. Én azt gondolom, hogy az uniós Bizottság megállapításai és ezek után a konkrétumok után vállalhatatlan, hogy ez az ember akár a Nemzeti Választási Bizottság élén, akár az egyetem élén maradna.

Arra kérem még egyszer az államtitkár urat, hogy arra válaszoljon, hogyan lehet, hogy fillérre pontosan eltalálták egy 4 milliárdos számítástechnikai beruházásnál előre a későbbi megvalósulási összeget. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Miért üres ez a papír, és miért került 1 millió 300 ezer forintba 100 embernek a felvételiztetése? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő úr! Tisztelt Ház! Ön igencsak lenézi az összes magyar tanárt, akár a köznevelésben dolgozik, akár a felsőoktatásban dolgozik. Ön úgy gondolja, idézem önt, hogy nem agymosásra van szükség, hanem oktatásra. Ezzel természetesen egyetértünk, szerintem ebben mindenki egyetért Magyarországon, tehát evidenciákat nem kell elmondani, képviselő úr, mert azzal újdonságot nem szerez, sem az LMP-nek szavazatot, sem önmagának népszerűséget, tehát ezzel nyilvánvalóan mindnyájan egyetértünk. De ön úgy gondolja, hogy a kormányzat megnyom egy gombot, és akkor a 170 ezer általános iskolai és középiskolai tanító és tanár hirtelen oktatóból, pedagógusból, tanárból átváltozik agymosóvá, és ez egy realitás, amit ön így gondol? Hogy 170 ezer embert ön így néz, így tekint rájuk, ez a véleménye önnek ezekről az emberekről, hogy egy gombnyomásra agymosóvá változnak? Ez óriási lenézése az összes magyar pedagógusnak. És látom, nemkülönben így vélekedik a 14 ezer felsőoktatási dolgozóról, rájuk is így tekint.

Tisztelt képviselő úr, szerencsére mi nagyobb tisztelettel viseltetünk ezen oktatók és kutatók, tanítók és tanárok irányában, ezért fordítunk évről évre több pénzt az oktatásra, köznevelésre.

(9.20)

Tavalyról idénre is több mint 100 milliárd forinttal, 105 milliárd forinttal növeltük az oktatásra fordítható kiadásokat, és idénről jövőre is növekedést tervezünk, 82-85 milliárd forintos növekedést, majd meglátjuk, hogy végső formájában miként fogadja el a költségvetést a Magyar Országgyűlés.

Bővülő források vannak, ezekből a bővülő forrásokból bővül a magyar oktatási rendszer. Egyrészt ebből tudjuk a fedezetét biztosítani a tanárok béremelésének, ön is tudja, hogy 50 százalékkal emelkedik összességében négy-öt esztendő alatt a tanárok fizetése, és ugyanilyen béremelést indítottunk el a felsőoktatásban dolgozók számára is. Ennek a béremelésnek a fedezete ott szerepel a tavalyi, az idei és a jövő évi költségvetésben is. Tavaly erre 6 milliárd 806 millió forintot fordítottunk, az egy 15 százalékos emelés volt, ehhez most még jön 2,7 milliárd forint az idei évben, ez 9,5 milliárd forint, jövőre pedig még 5 százalékos, tehát 15 plusz 5 plusz 5 százalékos, az jövőre már, a 6,8 plusz a 2,7 és a 3,2 összességében 12,7 milliárd forint, ami többletet a jövő évi költségvetés tartalmaz 14 ezer oktató, kutató béreinek emelésére. Így az idei munkaköri besorolás szerint egy egyetemi tanár, egy fizetési fokozatban levő tanár, aki most 528 ezer forintot keres, 554 ezer forintot fog keresni jövőre. Ez 2015. január 1-jén még 437 ezer volt, így nőtt 437 ezerről 554 ezer forintra az oktatóknak, legalábbis az egyetemi tanári munkakörben az egy fizetési fokozatban lévő oktatóknak a bére.

De sok minden másra is tartalmaz többletforrást a jövő évi költségvetés. Az alaptevékenység támogatására több mint 6 milliárd forint többletet, a doktórandsz hallgatók, a fogyatékosággal élő hallgatók utáni kiegészítésre, a nemzeti felsőoktatási ösztöndíjra is többletet tartalmaz, tartalmaz az oktatók, kutatók, tanárok béremelésére, ahogy említettem, tartalmaz a Stipendium Hungaricumra többletet, és tartalmaz mind vagyongazdálkodási feladatokra, mind az országos kollégiumfejlesztési stratégia első lépésének a megvalósítására többletet a jövő évi költségvetés. Ez azért történhet meg, azért vannak ezek a többletforrások, hiszen most szemben azzal a korszakkal, amit a négyesmetró-építkezés fémjelez a legjobban, amely a 2010 előtti időszakot idézi, amikor még az OLAF-jelentés szerint is sok-sok tíz milliárdot, sőt összességében több mint százmilliárd forintot egy beruházásból kiloptak vagy kicsaltak az akkori MSZP-SZDSZ-es vezetők, ezzel szemben most ezek a pénzek pedagógus-béremelésre fordítódnak, felsőoktatási béremelésekre fordítódnak, iskolaépítésekre fordítódnak, tanterem- és tornaterem-építésekre fordítódnak, új iskolaépületekre vagy iskolák bővítésére. Ezekből is már 26 helyszínen országszerte kész vagy pillanatokon belül elkészülő beruházásokkal találkozhat, ha körbejárja az országot, tisztelt képviselő úr.

Attól, hogy ön hétről hétre elmondogatja ezeket a különböző vagy igazságait, vagy féligazságait, vagy

teljes hazugságait - én ezt innen iratok nélkül nyilván nem tudom megállapítani -, ezek még nem válnak valóssá. Attól, hogy ön rendszeresen tart kamuinfókat, amelyek állításait általában az érintettek hétről hétre tudják cáfolni, még szerintem az LMP népszerűségét nem sikerül növelni. Viszont talán már nincs olyan csoport Magyarországon, a politikuskon kívül is, akit ön még le nem korrumpozott volna, le nem csalószott volna, lehet ez oktatásügyben, egészségügyben, szociális területen, mindenhol. Ön mindenhol, mindenkihez csak korrumpált köztisztviselőket, korrumpált tanárokat, korrumpált oktatókat, korrumpált szociális dolgozókat, korrumpált egészségügyi dolgozókat lát.

Tisztelt képviselő úr, szerintem Magyarország polgárai iránt nagyobb tisztelettel kellene viseltetni, és nem lekorruptozni mindenkit hétről hétre, aki Magyarországon él és mozog.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Közeleg az áradat.” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Történelmi napokat él a Ház a tekintetben, hogy ekkora megröggyanást a Fidesz-KDNP nem mutatott az utóbbi években, mint ami a migrációs témakör tekintetében az elmúlt 24 vagy 48 órában felmutatható az önök részéről. A tegnapi napon többszöri felszólításunkra sem tudtak érdemi választ adni arra, hogyan fordulhatott elő, hogy egy bő másfél éves, migrációellenesnek szánt kampányt követően kimentek raporra Brüsszelbe, és 24 órán belül be tetszettek hódolni, le tetszettek térdelni, visszakoztak olyan kulcsfontosságú területeken, amelyek egyszerűen magyarázhatatlanok. Ilyen az az igen izzadságszagú Rogán Antal-interjú, ahol kijelentette a miniszter úr, hogy a 14 és 18 év közötti migránsok tekintetében sokkal megengedőbb lesz a kormányzat ezentúl, egy DNS-vizsgálat ellenében engedni ezeket a személyeket Magyarországra jönni, adott esetben betelepíteni.

S még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy gyorsan beindult a fideszes kommenthazudozó gépezet, gyorsan beindultak azok a magyarázatok, miszerint ez már eddig is így volt, a 14 és 18 év közötti migránsok már eddig is szabadon járhattak-kelhetek. Ezen kormányzati hazugsággal és hazudozással szemben most szeretném még egyszer nyomatékosítani: önök március előtt egy jogi határozat kiépítése tekintetében a Jobbiktól kértek és kaptak segítséget szavazatok formájában. Tulajdonképpen a Fidesz és a Jobbik együttesen szavazta meg és alakította ki azt a jogi határozatot - teljesen jogosan egyébként -, amely az említett korosztály tekintetében, tehát a 14 és 18 év közötti fiatalok jövevények tekintetében

felhúzott egy olyan „virtuális” kerítést is, amely megehezítette az ő idejövetelüket.

Most önöktől Brüsszelben azt kérik, hogy ezt a saját szigorításukat, amit a Jobbik felhatalmazásának segítségével hoztak a március 7-ei szavazással ebbe a rendszerbe, vonják vissza. A Rogán-interjú arról szólt, hogy ezt a saját szigorításukat önök brüsszeli nyomásra vissza akarják vonni, el akarják engedni. Most kérem államtitkár urat, hogy ne menjünk bele az internetes kommentelők világába a tekintetben, hogy ezeket az átlátszó hazudozásokat zárjuk ki a Parlament falain kívülre, és csak és kizárólag az őszinte beszéd talaján állva arra válaszoljunk - ez egy igen-nem kérdés -, hogy azt a jogi határozatot, amit március 7-én ez a parlament fideszes-jobbikos szavazatokkal keresztülvitt, el kívánják-e engedni vagy sem. Kívánnak-e a saját szigorításukon oldani brüsszeli nyomásra vagy sem?

Értem én, hogy tegnap azonnali kérdésre adott válasz tekintetében Lázár miniszter urat hozták nagyon kellemetlen helyzetbe, mert nem neki kellett ott ülnie és választ adni, hanem adott esetben Rogán miniszternek. És az a válasz született, hogy a keresztényi alapelveken nyugvó politizálásuknak köszönhetően igenis be akarják engedni ezeket a nem kiskorú, hanem fiatalok migránsokat Magyarországra, pedig önök tudva tudják, hogy a családegyesítéseknek később nem lehet gátat szabni, tudva tudják, hogy ez a korosztály a legveszélyesebb a tekintetben, hogy ideológiailag már képzett lehet, ugyanakkor a szocializációja még nem fejeződött be, tehát a legerősökösabb cselekményekre ragadtathatja magát, és a leginkább befolyásolható korosztályról beszélünk. Ezt nagyon durva hiba lenne elhallgatni.

Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy ezzel a brüsszeli térdre ereszkedéssel, ha ezt a saját szigorításukat feloldják, akkor nemcsak azt a 3,3 millió embert köpik szembe, akik a népszavazáson kifejezték az ezzel ellentétes akarataikat, hanem az elmúlt két év konzultációi, plakátkampányai nemcsak fölöslegesek voltak, de horrorisztikus mértékű kidobott pénzt jelentettek. Amikor pedig fideszes miniszter beszél arról, hogy DNS-vizsgálatok rendszerét hozzák be a bejövendő emberek tekintetében, akkor adódik a kérdés, államtitkár úrnak is szegezem, hogy ki fogja fizetni ezeket a vizsgálatokat. Felmérték már, hogy mennyibe kerül ez? Milyen időtávban számolnak ezzel? Egyáltalán hány embert akarnak Magyarországra telepíteni vagy hozzájárulni ezen betelepítésekhez?

Egészen elképesztő, hogy megválaszolatlan kérdések nélkül tulajdonképpen nem hajlandók reagálni arra a kérdéskörre, amely Magyarország sorsát, Magyarország szuverenitását hosszú távon befolyásolja. Hiszen önök itt tegnap is azt adták elő, hogy 30-40 ember miért zavarja a Jobbikot, adott esetben kiskorúak, fiatalok - én hangsúlyozom, hogy fiatalokról van szó -, mi viszont azt mondjuk, hogy három vagy harminc ember is nagyon sok, hiszen egy olyan kaput tár ki egy ilyen folyamat, amit a mögötte

rejtőzködő áradat ránk fog rúgni. Ránk fogják rúgni ezt a kaput, el fogják árasztani Magyarországot, ha nem tanúsítunk zéró toleranciát.

Önök letelepedési kötvénnyel beengedték pénzürt a gazdag migránsokat, mi erre nemet mondtunk és megakadályoztuk ezt a folyamatot, önök most ingyenesen be szeretnék engedni a fiatalok migránsokat Magyarországra. Megint csak mi vagyunk azok, akik erre nemet mondunk. Éppen ezért a közöttünk lévő szakadéknyi különbség látszik, az önök válasza mégis érdekelne bennünket e tekintetben. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném elmondani, hogy Európában kevés olyan ország van, ahol olyan biztonság van, mint Magyarországon, hiszen az elmúlt közel két év intézkedéseinek köszönhetően létrehoztuk a déli határon a hármas védelmet, létrehoztuk az élőerős védelmet, a rendőrség és a honvédség együttesen vigyázza a határt, létrehoztuk a jogi határozatot, amelyet március 7-én erősítettünk meg, amely március 28-án lépett hatályba, és április 28-án átadtuk a szerb-magyar teljes határon a második kerítést. Tehát ez a hármas védelem működik, és ennek köszönhetően Magyarországra jogellenesen egyetlen migráns sem léphet be ellenőrzés nélkül.

(9.30)

Tisztelt Képviselő Úr! Azt is szeretném aláhúzni, hogy ez a rendszer működik, és erről a parlament Nemzetbiztonsági bizottságának tagjai is meggyőződhetek április 26-án tett látogatásuk során a röszkei tranzitónában. Azt is szeretném elmondani, hogy Magyarország, a kormány nem roggyant meg. Orbán Viktor miniszterelnök úr ma egy hete a brüsszeli Európai Parlamentben megvédte Magyarországot, megvédte hazáját, megvédte a magyar álláspontot, és világosan kiállt a magyar érdekek mellett. Úgy gondolom, ezért köszönet illeti miniszterelnök urat.

Ami a biztonságot illeti, illetőleg azt a kérdést, hogy mi lesz a 14-18 év közötti fiatalokékkal, szeretném tájékoztatni önt és a tisztelt Házat, hogy jelenleg 11 fő tartózkodik Tompán. Ebben a tranzitónában helyezük el a fiatalokékat. Azt is tudja, képviselő úr, hogy március 7-én fogadta el a parlament azt a törvényt, ami kizárta ezeket a 14-18 év közötti fiatalokékat abból a lehetőségből, hogy beengedjük az ország területére őket. Tehát, tisztelt képviselő úr, ön tagja a parlamentnek, tudnia kell, hogy ebben a kérdésben változás csak akkor lehet, ha a parlament a törvényt módosítja.

Tisztelt Képviselő Úr! A menedéjogról szóló törvény módosítása, ennek a kérdésnek a megvizsgálása humanitárius szempontok szerint... - és szeretném aláhúzni, hogy a tranzitónában emberséges körülményeket biztosítunk a kérelmet benyújtó migránsoknak, akik egyébként a tranzitónában szabadon mozoghatnak, és Szerbia felé bármikor elhagyhatják Magyarországot. Tehát ennek a kérdésnek a megvizsgálása lehetséges humanitárius szempontból. Mondom, jelenleg 11 fő tartózkodik összesen a tompai tranzitónában. Beengedésüket meg lehet vizsgálni, de ebben a kérdésben döntés nem született.

Tisztelt Képviselő Úr! A parlamentben erre vonatkozó törvényjavaslatot nem lát. Szeretném elmondani, hogy Magyarország, a magyar kormány, Magyarország Kormánya megvédi a magyar emberek biztonságát, megvédi az országot, és megvédi az Unió külső határát is, hiszen a magyar-szerb határ uniós külső határnak számít.

Ami pedig az önök hozzáállását illeti, szeretném kiemelni, hogy önök nem vettek részt a népszavazási kampányban. Ezt önök is tudják, csak a kormányt támadták. 3 millió 362 ezer ember mondott nemet a feltett kérdésre. Miért csak arra futotta, hogy a kormányt zsarolják? És azóta is ezt teszik. (*Z. Kárpát Dániel: Ez hazugság!*) Ha meg a kapitulációról beszélünk, tisztelt képviselő úr, azt gondolom, ha ön tükröbe néz, akkor megállapíthatja, hogy ön kapitulált. Hiszen egypár évvel ezelőtt egy majálison még azt mondta, hogy csakis az Európai Unióból való kilépés lehet az egyetlen megoldás. Ezután nemrég pedig a Magyar Liberális Párt konferenciáján azt mondta, hogy nem szabad kilépniük.

Egyik nap azt mondják, hogy ki kell lépni, másnap pedig a brüsszeli javaslat mellé állnak, képviselő úr. Egyik nap újra gárdistákat toboroznak, másnap szakszervezeti majálison parádézhatnak Molnár Gyulával, Gyurcsány Ferencsel. (*Ander Balázs: Miért nem zártátok be Gyurcsányt?*) Ez lett a Jobbik. (*Az elnök csenget.*) Egy szélkakas párt lett, olyan szélkakas párt, hogy az ember beleszédül. Semmilyen értelemben nem bízhatjuk egy ilyen alakulatra az ország biztonságát, tisztelt képviselő úr. Magyarország biztonságáról, a magyar emberek biztonságáról a kormány gondoskodik.

Eddig is megvédtük Magyarországot, megvédtük a migránsokkal szemben, miniszterelnök úr megvédte az Európai Parlamentben a politikai támadásokkal szemben. Megvédjük a Soros-párti szervezetekkel szemben, Soros Györggyel szemben, az NGO-kkal szemben, az ügynökszervezetekkel szemben. (*Ander Balázs: Ezt senki sem hiszi el.*) Magyarország biztonságban van. Ez így van, és amíg a Fidesz kormányozza az országot, ez így is marad.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A 2018-as költségvetés prioritásai” címmel a KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra

jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr, öné a szó. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetés egy egyszerű kérdésre adott összetett válasz. Ez az egyszerű kérdés úgy hangzik, ennyi pénzünk van, mire költsük. Ezek a számok azt tükrözik, hogy a kormányzatnak milyen politikai célkitűzései vannak, illetve azt is, hogy milyen helyzetben van az ország. Egy mondatot megéremdemel az előterjesztés időpontja. A tavaszi előterjesztés a kiszámíthatóság és a tervezhetőség záloga. Ez azt jelenti, hogy stabilitást ad ez az előre jól látható költségvetési tervezés.

Amikor azt mondtam, hogy az ország helyzetét is tükrözik a számok, ez azt jelenti, hogy ha megnézzük a legfontosabb számadatokat, akkor érdemes ezt talán ismertetni. A GDP 4,3 százalékos növekedésével számol a költségvetés, a hiány 3 százalék alatt, 2,4 százalékos lesz, és 3 százalékos inflációt tervez. Ez mutatja azt, hogy az ország jó helyzetben van, sőt egyre javuló helyzetben. És ha azt is megnézzük, hogy milyen politikai szándékok vannak ezek mögött a számok mögött, akkor talán három-négy olyan kulcsszót érdemes megemlíteni, ami folyamatosan a polgári kormányzás ideje alatt mindig megjelent a költségvetésekben.

Elsőként talán az államadósság csökkentését lehetne említeni. Emlékezzünk csak vissza, hogy amikor elkezdődött a második Orbán-kormány kormányzása, akkor bizony 80 százalék körül mozgott ez a GDP-arányos államadósság, most viszont 72 százalékra fog lemenni. Említhetnénk a foglalkoztatás növekedését, amivel párhuzamosan a munkanélküliség csökkentéséről van szó. Valahol 10 százalék körül mozgott az első évben, és most eljutottunk a 4 százalékhoz.

A harmadik kulcsszó talán a családok helyzetének javítása lehet. Amikor azt mondjuk, hogy munkaalapú társadalmat építünk, és a munkából élők javát szolgálja ez a költségvetés, akkor gondolunk a családtámogatásra is. Hiszen a legfontosabb eleme a munkajövedelemhez kötött támogatás, az adókedvezmény, amely a következő évben a kétgyermekeseknél már gyermekenként 17 500 forintra emelkedik. De idesorolhatnánk a béremeléseket is. Számomra talán legfontosabb az egészségügyben történő béremelés, ami nemcsak a szakorvosoknál, de a szakdolgozóknál is megjelenik. Négy éven keresztül valósul ez meg, és '18-ban is megvan a béremelés ütemezett része.

De idesorolhatnánk a minimálbér és a szakmunkás-minimálbér vagy garantált bérminimum emelkedését, ami 138 ezer, illetve 180 ezer forint lesz. Ez együtt jelentős nettó béremelkedést fog eredményezni, amit az előrejelzések 8-10 százalékra is tesznek. Tehát mindenezek a támogatások, beleértve az életpályamodellek továbbvitelét, a munkaalapú társadalmat szolgálják. Azt is kimondhatjuk, hogy biztonságunk és szuverenitásunk növelése szín-

tén egy olyan célkitűzés, ami megjelenik ebben a költségvetésben.

És ha számokat kell mondani, akkor nyilván megemlíthetünk néhányat, bár nem a számok a fontosak, hanem az irány. Az egészségügy 102 milliárdal kap többet, az oktatás 80 milliárd fölött, a nyugdíj, szociális ellátás, családtámogatás 287 milliárd, a rendvédelem 87 milliárd, gazdaságfejlesztés 200 milliárd, és folytathatnám tovább. Tehát minden terület többet fog kapni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartai padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólalására Banai Péter Benő államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

(9.40)

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A frakcióvezető úr a kormány által a tegnapi napon beterjesztett 2018. évi költségvetésjavaslat főbb prioritásait emelte ki. Engedjék meg, hogy a frakcióvezető úr hozzászólásához csatlakozva a jövő évi költségvetési javaslat prioritásait két csoportba szedjem.

Az egyik csoportba talán azok a prioritások tartoznak, amelyek a mindennapok embere szempontjából értelmezhetőek. Itt három területet emelnék ki: munka, család, biztonság. A jövő évi költségvetésjavaslat arra fókuszál, hogy a munka megbecsülése nagyobb legyen 2018-ban, mint 2017-ben, arra fókuszál, hogy a családok megélhetése könnyebb legyen, és arra fókuszál, hogy azt a biztonságot, amelyet jelenleg tudunk garantálni, megőrizzük 2018-ban is. Ezek a területek határozzák meg a kormányzati intézkedéseket, ideérttem a frakcióvezető úr által említett minimálbér és szakmunkás-minimálbér emelését, ideérttem a közszférában megvalósuló életpályaprogramokat, a család területén kiemelem a kétgyermekes családok adókedvezményének bővítését, és azt, hogy a jövő évi költségvetésben az összes családi kedvezmény összege a 300 milliárd forintot meghaladja.

A biztonság területén több mint 80 milliárd forint többlettel számolunk 2018-ban 2017-hez képest. Ugyanakkor engedjék meg, hogy a mindennapok szempontjából fontos prioritások mellett arról is szóljak, ahogyan azt a frakcióvezető úr is tette, hogy mindezen területeken az előrelépésre úgy kerül sor, hogy mellette azokat a makrogazdasági szintű eredményeket meg tudjuk őrizni, amelyeket az elmúlt 6-7 évben az ország elért.

A területeken az adócsökkentésekre, többletkiadásokra úgy kerül sor, hogy azoknak a fedezetét a gazdaság bővülése szolgálja. A 2013. évi növekedési fordulat után azzal számolunk, hogy csakúgy, mint ahogy az elmúlt években a magyar gazdaság bővülé-

se meghaladta az Európai Unió átlagát, 2018-ban is meg fogja haladni az uniós átlagot; 4,3 százalékos reálnövekedéssel kalkulálunk. Ez a növekedés jelenti tehát azt a fedezetet, amely az adócsökkentések és a többletkiadások mögött szerepelnek. Fontos, hogy ez a fedezet rendelkezésre fog állni, és meg tudjuk őrizni az államháztartás stabilitását. 2,4 százalékos GDP-arányos hiánnyal kalkulálunk és 2018-ban az államadósság mintegy 2 százalékpontos csökkentésével.

Azt gondolom tehát, hogy a mindennapok szempontjából úgy kerülhet sor előrelépésre, mindenki életében egy-egy lépéssel történő előrehaladásra, hogy mellette a makrogazdaság egyensúlya megmarad, sőt a növekedés számításaink szerint magasabb lesz, mint 2016-ban vagy 2017-ben, és hangsúlyozom: a jövő terhei az államadósság csökkentésével 2018-ban is mérséklődni tudnak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Bánki Erik képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Mit ad a 2018-as költségvetés az embereknek?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Foglalkoztatás, családtámogatás, biztonság: ezek a jövő évi költségvetés alappillérei. Igen messzire jutottunk 2010 óta, amikor is egy csődben lévő országot és egy válságban lévő költségvetést kellett átvenni a kormánynak. Azóta visszafizettük az IMF-től és az Európai Uniótól felvett hiteleket, stabilizáltuk a költségvetést, a jövő évi költségvetésünk számai pedig jobbakként, mint számos más európai uniós tagországé. Mindezt a stabilitást úgy tudtuk megteremteni, hogy közben folyamatosan csökkentettük az adókat, miközben folyamatosan növelni tudtuk a hazai vállalkozások versenyképességét.

A magyar kormány a 2018-as költségvetésben 2,4 százalékos hiányt, 4,3 százalékos gazdasági növekedést és a fogyasztás 4,5-5 százalék körüli bővülését várja. Az infláció tervezett mértéke 3 százalék körül lesz, amelynél természetesen magasabb nyugdíjemelésre lehet számítani 2018-ban. A minimálbér 138 ezer forint lesz, a garantált bérminimum összege pedig eléri a 180 ezer forintot. Ez a nettó átlagkeresetekben ezen rétegek esetében meg fogja haladni a 9 százalékot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés 80 százalékát fogja felhasználni az ország működtetésére a parlament, 20 százalékát pedig majd fejlesztésekre tudjuk fordítani. Az egészségügyre 185 milliárd forinttal jut majd több, mint tavaly, 82 milliárdal többet költhetünk majd oktatásra, a közbiztonság megőrzése érdekében pedig 55 milliárd forinttal több keretet fogunk tudni felhasználni. Mindezek mellett

a jövő évi költségvetés tartaléka 210 milliárd forint lesz.

A 2018-as költségvetéssel, tisztelt hölgyeim és uraim, mindenki jobban jár majd. A cél nem változik: a teljes körű foglalkoztatás elérése, amelyet 2010-ben kitűztünk, és amelyhez egyre közelebb vagyunk. Ennek érdekében természetesen a bérmegállapodások betartása mellett a béremelés és a foglalkoztatást terhelő adók csökkentése a célja a 2018-as költségvetésnek. Azt szeretnénk, ha nemcsak munkája lenne az embereknek, hanem mindenki egyre jobban tudna élni Magyarországon. Ezért tartjuk fontosnak a fizetések folyamatos emelését és a családok további segítését is. A jelenlegi bizonytalan környezetben különösen fontos az, hogy Magyarország hosszú távon meg tudja őrizni a stabilitását, ezért a rendvédelem és a biztonság további erősítése a harmadik alappillére a jövő évi költségvetésnek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az adócsökkentési lépéseket is folytatni fogjuk. Jelentősen csökken majd a kisvállalati adó és az egészségügyi hozzájárulás mértéke. Az internet áfája, ahogy ígértük, 18 százalékról 5 százalékra csökken, ugyanúgy, mint a hal áfája, amely 27 százalékról csökken 5 százalékra, követve a korábbi lépéseket, a sertés tökehús, a csirke, a tojás és a tej áfájának csökkentését, így bekerül a hal is az alapvető élelmiszerek közé.

Hazai forrásokból közútfejlesztésre 256 milliárd forintot, közútfelújításra 40 milliárd forintot, a modern városok programjainak fejlesztésére pedig 150 milliárd forintot tervez a jövő évi költségvetés.

2018-ban is folytatódnak az életpályák bérfejlesztései: a jövő évi illetményemelésekkel együtt 167 ezer pedagógusnak növekszik - az elmúlt éveket tekintve összességében 40 százalékkal - a fizetése, a rendvédelemben 58 ezer embert érint az életpályamodell, amelynek köszönhetően 45 százalékkal emelkedik a fizetésük. A honvédelem 18 ezer dolgozójának 45 százalékkal nő majd a bére, és az állami tisztviselői pálya esetén is 33 százalékos béremeléssel számolhatunk. Az egészségügyben végrehajtott eddigi béremelések 95 ezer embert érintettek; a felsőoktatást sem felejtettük ki, ahol 18 ezer oktató bére nő majd jövőre 25 százalékkal. Az életpályamodellnek köszönhetően, tisztelt hölgyeim és uraim, összességében 550 ezer magyar állampolgár bére fog jelentősen emelkedni, ami azt jelenti, hogy a családok közel harmadának jelentős életszínvonal-növekedése történhet.

Tisztelt Ház! Összegzésként megállapítható, hogy a kormány által a parlamentnek benyújtott 2018. évi költségvetés a foglalkoztatás, a család támogatás és a biztonság költségvetése lesz. Tovább folytatjuk az áfacskökkentési programot, csökkennek az adók, és emellett nőnek a bérek, miközben az államháztartás hiányát az Európai Bizottság által is kitűzött 3 százalék alatt tartjuk - 2,4 százalékkal kalkulálunk.

Nyugodtan kijelenthetjük tehát, hogy a jövő évi költségvetés minden magyar ember számára tovább-

lépési lehetőséget és jobb életszínvonalat fog hozni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bánki Erik képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetérték a képviselő úr megállapításaival mind a gazdaság helyzetét illetően, mind a jövő évi költségvetés prioritásait illetően. Engedjék meg, hogy a képviselő úr által említett tényezőkből, jövő évi változásokból néhány, eddig még el nem hangzott tényezőt emeljek ki.

A családok megerősítésénél elhangzott az, hogy milyen adócsökkentések valósulnak meg, elhangzott az, hogy az adókedvezmények rendszerének köszönhetően mennyivel bővül egy kétgyermekes család jövedelme - 60 ezer forintról van szó éves szinten -, és elhangzott az is, hogy a családokat az adórendszeren kívül milyen direkt támogatásokkal szolgálja a jövő évi költségvetés.

(9.50)

Itt a családok tekintetében az otthonteremtést hadd emeljem még ki. Az az otthonteremtési program, amely a demográfiai helyzet megváltoztatására, minél több gyermek születésére fókuszál, egyidejűleg az új lakások építésével a gazdaság bővülését is eredményezi. Azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetésben tehát az otthonteremtési programmal úgy tudjuk a családokat megerősíteni, anyagi helyzetüket javítani, hogy egyidejűleg az elmúlt időszakban látott kedvező demográfiai változások folytatódhatnak, és mellette az otthonteremtési program támasztéka lehet a jövő évi gazdasági bővülésnek is. Így tehát az otthonteremtési programra az eddigiekhez képest magasabb összeggel, mintegy 225 milliárd forinttal kalkulálunk 2018-ban.

A családok megerősítésénél szó volt arról is, hogy az infláció mérsékelt szintű lehet - 3 százalékkal kalkulálunk 2018-ban -, és ha inflációról beszélünk, akkor azt is el kell mondjuk, hogy a nyugdíjak megőrzik reálértéküket. Sőt, az elmúlt 5-6 évben a nyugdíjak reálértéke mintegy 10 százalékkal erősödött, és az idei évben, valamint a jövő évben nemcsak azzal számolunk, hogy ez a reálérték megmarad, hanem azzal is, hogy a 3,5 százaléknál nagyobb ideit, illetőleg jövő évi várható gazdasági növekedés következtében sor kerülhet az úgynevezett nyugdíjprémium kifizetésére. Hangsúlyozom, ez egy olyan intézmény, amelynek az igénybevétele eddig a gazdaság tervezett bővülése esetén nem valósulhatott meg, most jött el az a pillanat, amikor 3,5 százaléknál nagyobb gazdasági bővüléssel kalkulálunk, és novemberben

az idei évben is és a jövő évben is kalkulálunk az említett nyugdíjprémium kifizetésével.

Munka, család, biztonság. Megismételni tudom azokat az motívumokat, tényezőket, amelyeket frakcióvezető úr, illetőleg képviselő úr említett, és hangsúlyozom, úgy kerül sor minden adócsökkentésre, minden többletkiadás biztosítására, hogy mellette a költségvetés stabilitását megőrizzük. A képviselő úr által említett 200 milliárd forintot meghaladó tartalékok biztosítják azt, hogy semmilyen körülmény ne veszélyeztethesse a mindennapok életét befolyásoló adócsökkentéseket, illetőleg többletkiadásokat.

Mindezek alapján jó szívvel merem ajánlani a tisztelt Országgyűlés részére a jövő évi költségvetési törvény-javaslat megvitatását, majd későbbi elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben, hogy elkezdhesük a határozathozatalokat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a villamos energia belső piacáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet (átdolgozás), valamint a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvertervezet (átdolgozás) vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról** szóló H/15097. számú határozati javaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/15097. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 144 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a Magyarország Kormánya és Japán Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/15006. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15006. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 179 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **a Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya**

között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény 2. mellékletének kihirdetéséről szóló T/15034. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15034. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 125 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **a Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött, az elítélt személyek átszállításáról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/14662. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/14662/2. számon fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14662. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 180 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött kiadatási egyezmény kihirdetéséről** szóló T/14663. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/14663/2. számon fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14663. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 182 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **a Magyarország és a Vietnami Szocialista Köztársaság között létrejött, a kölcsönös bünyügyi jogsegélyről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/15055. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/15055/2. számon fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15055. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 182 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/14683. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14683/8., összegző jelentését pedig T/14683/9. számon terjesztette elő.

(10.00)

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, tisztelt képviselőtársaim, hogy ennek 4. és 5. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14683/8. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 178 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 4 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14683/8. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 178 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 3 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/14683/10. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14683/10. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 153 igen szavazattal, 31 nem¹ ellenében, 2 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14683/10. számú

egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 154 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 2 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik **az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosításáról** szóló T/14679. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14679/5. számon, összegző jelentését pedig T/14679/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14679/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 144 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14679/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 146 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról** szóló T/14681. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14681/17. számon, összegző jelentését pedig T/14681/18. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja az 5., 8. és 12. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

Az 5. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 27 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat is Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 27 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

¹ Dr. Hargitai János tévesen szavazott.

A 12. számú módosító javaslat is Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenn tartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 28 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14681/17. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen szavazattal, 50 nem ellenében, 9 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, elhagyásra kerültek a benyújtott törvényjavaslat minősített többséget igénylő részei. Ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14681/19. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 6 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról** szóló T/14660. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14660/14. számon, összegző jelentését pedig T/14660/15. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. és 4. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig az 5., 7. és 8. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Gögös Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenn tartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 36 igen szavazattal, 140 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat is Gögös Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenn tartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenn tartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 117 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat is Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenn tartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

(10.10)

A 8. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenn tartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 1 tartózkodással nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14660/14. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 59 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14660/18. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen szavazattal, 59 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Mirkóczki Ádám jobbikos képviselőtársunk és társai által „Az állambiztonsági múlt nyilvánosságáról” címmel, T/14434. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 58 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Saljai R. Benedek LMP-s képviselőtársunk által „Az élelmiszer-biztonság és az élelmiszerek minősége javítása érdekében szükséges intézkedésekről” címmel, H/14372. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 59 igen szavazattal, 116 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. (Rövid szünet.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem valamennyiüket, hogy mindazon képviselőtársaim, akik most halaszthatatlan hivatali feladataik ellátása érdekében elhagyják az üléstermet, azt úgy tegyék, hogy közben az Országgyűlés plenáris ülése munkáját folytatni tudja.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik **„Az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank (AIIB) létrehozásáról és működéséről szóló, Pekingben, 2015. június 29-én kelt Alapokmány és az AIIB Kormányzótanácsának a tagfelvétel feltételeit rögzítő határozata kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15360. számon a parlamenti informatikai hálózatot valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Hornung Ágnes asszonynak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár asszony!

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő! Az előtűnk álló törvényjavaslat célja, hogy a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény előírásaival összhangban biztosítsa Magyarország taggá válását a Pekingi székhelyű Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankban. Ennek megfelelően a törvényjavaslat rendelkezik az AIIB létrehozásáról és működéséről szóló 2015. évi alapokmány és a Magyarország tagságát elfogadó, valamint a tagfelvétel feltételeit meghatározó 2017. évi márciusi kormányzótanácsi határozat kihirdetéséről.

A törvényjavaslat előírja továbbá, hogy a Magyarország által befizetendő 20 millió dollár összegű tőkerész teljesítését 2017-2021 között éves, egyenlő részletekben kell végrehajtani. A törvényjavaslat részeként az alapokmány által megkívánt letéteményes feladatainak ellátására a nemzetközi és a hazai gyakorlatnak megfelelően a Magyar Nemzeti Bank kerül kijelölésre.

Tisztelt Országgyűlés! Az AIIB-hoz történő csatlakozással Magyarország a világ egyik legnagyobb, a közelmúltban létrehozott multilaterális fejlesztési bankjának lesz tagja. Az AIIB az első olyan kínai pénzügyi kezdeményezés, amelynek tagsága nyitott a világ bármely országa részére, célja az ázsiai és a csendes-óceáni térség infrastrukturális fejlesztési szükségleteinek hosszú lejáratú finanszírozása. Az AIIB és más együttműködő fejlesztési partnerek az ázsiai térségben évi 1000 milliárd dollár nagyságrendű beruházási szükséglet finanszírozásához járulnak hozzá olcsó, versenyképes források nyújtásával és mobilizálásával. A működését 2016 januárjában megkezdő új nemzetközi fejlesztési bank pénzügyi erejét és a tagországok számát tekintve is meghatározó. 100 milliárd dolláros jegyzett tőkéjével és

57 meglévő, valamint a most csatlakozó 17 új tagországgal az AIIB egyenrangú partnere az ázsiai térségben aktív Világbank-csoportnak és az Ázsiai Fejlesztési Banknak.

A működésének megkezdése óta eltelt alig másfél évben az AIIB által elfogadott projektek értéke meghaladja a 2 milliárd dollárt, amelynek dinamikus növekedése várható. Az AIIB működésének kezdeti tapasztalatai szerint a bank kialakította, és beépíti intézményi folyamataiba és projektjeibe a korszerű irányítási, valamint környezetvédelmi, társadalmi, munkaügyi és közbeszerzési normákat, amelyek érvényesülését különösen az európai részvényesek és más érdekelt nemzetközi szereplők kitüntetett figyelemmel kísérik.

A közép-európai régióból Lengyelország után Magyarország másodikként csatlakozik az AIIB-hoz, és várhatóan az Egyesült Királyság által vezetett, jelenleg hét európai országból álló országcsoport tagja lesz.

(10.20)

Tagországokként közvetlenül, illetve országcsoportokon keresztül az igazgatóságban lesz lehetőségünk érdekeink hatékony képviseletére az AIIB döntéshozatali folyamataiban.

A csatlakozási tárgyalások eredményeként Magyarország számára felkínált 100 millió dolláros jegyzett-tőke-rész gazdasági súlyunknak megfelelő részesedést biztosít a bankban. A 20 millió dollár befizetendő tőkerészt az elérhető legkedvezőbb módon, öt év alatt egyenlő részletekben kell teljesíteni.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elfogadásával Magyarország az AIIB dinamikus fejlődő portfóliójához, új projektlehetőségekhez kap közvetlen hozzáférést, új lehetőséget biztosítva ezzel a magyar vállalatok ázsiai piacon történő beszállítói vagy közvetlen megjelenéséhez.

Az AIIB felső vezetésével a közelmúltban folytatott egyeztetések alapján az infrastruktúra-fejlesztésben, kiemelten különösen a vízügyi szektorban már rendelkezésre álló hazai kapacitások bevonhatóak az AIIB által támogatott fejlesztések végrehajtása során is. Az AIIB-tagság így továbbfejleszti és bővíti Magyarország nemzetközi pénzügyi és külgazdasági kapcsolatrendszerét, segíti a gazdasági növekedésre és a vállalati versenyképesség javítására vonatkozó célkitűzésének megvalósítását.

Mindezekért kérem, hogy szavazatukkal támogassák majd a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőnek megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, Öné a szó.

BALLA MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, hiszen ha megnézzük, akkor látjuk azt, hogy napjainkban új nemzetközi trend formálódik, amelyben a jövőben kiemelt szerepe lesz Kínának és az ázsiai országoknak.

Magyarországnak az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankhoz történő csatlakozása elősegíti hazánk nemzetközi pénzügyi és külgazdasági kapcsolatrendszerének fejlesztését, valamint a magyar vállalatok ázsiai piacokon történő megjelenésének erősítését. Tagságunk lehetővé teszi, hogy egy, a jövőben várhatóan nagy befolyással rendelkező nemzetközi pénzügyi szervezet döntéseiben hazánk is részt vehessen. A tagság megkönnyíti, hogy a magyar vállalatok részt vegyenek a pénzintézeteken keresztül finanszírozott fejlesztésekben. Az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank által finanszírozott projektek megvalósítása jelentős exportpotenciált rejt magában, illetve jelent, elősegíti a részvételt az új selyemút koncepciójának megvalósításában, amelyben Magyarország továbbra is elkötelezett. A számítások szerint olyan régiókban, országokban és ágazatokban is fel lehet majd használni a beruházási bank forrásait, ahol a magyar exportőrök már most is jelen vannak. Jelenleg két dinamikusan fejlődő térség együttműködésének elmélyítéséről beszélünk, még ha egyébként a méretek és ezért a dimenziók a két fél esetében eltérőek.

Fontos megemlíteni, hogy Közép-Európa lett az európai kontinens növekedési motorja, s ez részben a kínai vállalatok térségbeli befektetéseinek is köszönhető. Magyarország sikerének könyvelhetjük el, hogy Európa legversenyképesebb befektetési környezetével, földrajzi elhelyezkedésével és infrastruktúrájával sikerült elérni, hogy a térségben ide érkezett a legtöbb kínai beruházás, valamint tavaly és az idén a legtöbbet Magyarország exportált a térségből Kínába. Ez óriási gazdasági fejlődési potenciált jelent, s ennek érdekében el kell vetni minden olyan korlátozó intézkedést, amely a térség és Kína tekintetében kialakulhat. Úgy véljük, hogy a jó partnerségi viszony kialakítása nemcsak Kínának és Közép-Európának az érdeke, hanem egyben az egész európai kontinens érdekeit is szolgálja.

Az elmúlt években Magyarország Európa egyik legversenyképesebb befektetési környezetévé vált, és örömmel látjuk, hogy ebben a tekintetben a többi közép-európai ország is rendkívül sikeres. Ezért frakciónk támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyöngyösi Márton képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Már önmagában az, hogy az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank létrejöttéről beszélhetünk, mutatja azt az óriási változást, ami a XXI. század elején beállt a globális erőterben, és mutatja azt, hogy a világban van egyfajta gazdasági, pénzügyi, politikai, geopolitikai hangsúlyeltolódás nyugatról keleti irányba, és azt is nagyon jól mutatja, hogy ebben a hangsúlyeltolódásban Kínának mekkora szerepe van kifejezetten pénzügyi-gazdasági téren, és nagyon jól mutatja azt, hogy Kína pénzügyi, gazdasági, kereskedelmi értelemben a XXI. század egy meghatározó szereplője lesz. Egy új korszak veszi kezdetét, ezáltal meggyőződésem szerint ennek a banknak az alapítására, az alapítási dátumára talán úgy fogunk tekinteni, mint egy új korszak kezdetére, illetve egy korszak lezárulására is egyben, amely a Bretton Woods-i időszakban létrehozott intézményrendszerek hanyatlásával is együtt jár. Nagyon sokan beszélnek arról, hogy a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank vezető szerepét veheti át ez az új Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank a globális gazdasági-pénzügyi térben.

A kínai vezetés 100 milliárd USA-dollár törzstőkével hozta létre ezt a fejlesztési bankot abból a célból, hogy ázsiai infrastrukturális beruházásokat finanszírozzon ebből, s talán láthatjuk azt, talán már mindenki láthatja azt, hogy talán ami a világban végbemenő gazdasági fejlődést, gazdasági boomot jelent, abban Ázsia a XXI. században vezető szerepet fog játszani, a jövőnek, a XXI. századnak a gazdasági-pénzügyi történelmét több mint valószínű, hogy Ázsiában fogják írni, ezért döntő jelentőségű egy ilyen infrastrukturális beruházási bank, és az, hogy ennek Magyarország a része lehet.

A Jobbik Magyarországról Mozgalom nem véletlenül hirdette meg a keleti nyitást már nem sokkal a megalakulása után, egy olyan időszakban, amikor még az euroatlantizmus kizárólagosságát hirdette a magyar politikai elit, többek között a Fidesz is. Óriási öröm számunkra az, hogy még ha egy kis spétreakcióval is, de önök is észrevették a globális trendeket, észrevették azt, hogy milyen elképesztő változások mennek végbe a világban pénzügyi, gazdasági és kereskedelmi téren is.

Amint az ismeretes - és itt az örömünkbe egy kis öröm is vegyül -, 2015. március 31-e volt az a határidő, amit az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank megalapítói megszabtak az alapító tagi jelentkezéshez. 2015. március 31-éig kellett jelentkezniük azoknak az országoknak, amelyek alapító tagként szeretnének részt venni ennek a nagyon fontos intézménynek az életében. S amint azt tudjuk, az alapító tagok azok, akik a bank stratégiai irányát, a célkitűzéseit kialakítják és formálják, ezért talán nem meglepő az, hogy minden, magára valamit is adó nagy ország, nagyhatalom sietve kapva kapott az alkalmon, és bejelentkezett alapító tagként az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank alapításánál. Így tette ezt Németország, Franciaország, Olaszország, Nagy-Britannia, és így tette ezt Kelet-Közép-Európában

Lengyelország is, amely középhatalom-nagyhatalomként annak dacára csatlakozott az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankhoz alapító tagként, hogy az Amerikai Egyesült Államok óriási ellenkampányt folytatott ennek a banknak az alapítása ellen.

(10.30)

Az atlantizmus tekintetében lengyel barátaink eléggé szoktak adni arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok milyen irányt szab vagy mit tart kívánatosnak, ennek dacára Lengyelország csatlakozott alapító tagként ehhez az intézményhez.

2015. március 31-e után is természetesen lehet jelentkezni az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankba, de már csak szimpla tagként, és szimpla tagnak lenni egy ilyen intézményben vagy alapító tagként, amint azt az előtt már mondtam, nagyon komoly különbséget kell tennünk a kettő között, hiszen az egyik meghatározó célkitűzéseiben és stratégiájában és alakítója az intézményrendszernek, a másik meg csak egy egyszerű tag, amely ilyen belezolási jogokkal nem élhet.

Magyarország előtt volt egy óriási lehetőség 2015. március 31-e előtt, hogy önszántából, szuverén akaratából végre száz év után csatlakozhasson egy szervezethez, önálló szándékából és akaratából, szuverén joga alapján, ne pedig oly módon, mint ahogy azt tettük a KGST-hez való csatlakozásunk idején, a Nemzetközi Valutaalaphoz való csatlakozásunk idején 1982-ben, vagy akár az Európai Unióhoz való csatlakozásunk idején is. Lássuk be, mindegyik bizonyos kényszerek hatása alatt történt, amit már nagyon sokan szeretnének valamilyen módon átirni, felülírni.

Tehát a XXI. században volt egy olyan lehetőségünk, amit sajnos a magyar kormány diletantizmusának eredményeképpen elszalasztottunk, ugyanis, és most kapaszkodjanak meg, Magyarország 2015. április 1-jén, tehát egy nappal az alapító tagi jelentkezéshez megadott határidőt követően jelentette be azt, hogy csatlakozik az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankhoz, és nem másképp tette ezt meg, maga Orbán Viktor tette ezt a bejelentést Kazahsztánban, Asztanában, elképesztő médiafigyelem által övezett helyszínen, és ott jelentette be azt, hogy Magyarország csatlakozik az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankhoz.

Ha a cél az volt, hogy minél kínosabb helyzetbe lavírozzuk magunkat, hát akkor így sikerült egy csapásra két legyet is agyoncsapnunk, ugyanis lekéstünk egy lehetőséget, és ezt még sikerült jó nagy dobra is verni és ehhez óriási médiafigyelmet keríteni. Sőt, Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke Kazahsztánban, amikor bejelentette ezt a döntését a magyar kormánynak, akkor még össze is keverte az újonnan alapult Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankot a bank konkurensével, az Ázsiai Fejlesztési Bankkal, amit Japán alapított több évtizeddel ez előtt.

Ha van a diletantizmusnak mérőfoka vagy csimborasszója, akkor azt hiszem, hogy ez az, és a keleti nyitás elbaltázása mellé még sikerült egyfajta ilyen nyugati zárást is megvalósítani, így, two-in-one, hiszen nagyon jól lehet azt látni, hogy az Amerikai Egyesült Államok és a nyugati pénzügyi intézmények igenis konkurensként tekintenek az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankra. Tehát lekéstünk egy lehetőséget, és még jó nagy hírt is kerítettünk neki, és még az Amerikai Egyesült Államoknak föl is hívtuk arra a figyelmét, hogy mi egy konkurens szervezetbe csatlakoztunk, de nem ám úgy, hogy még véletlenül is belezolási jogunk legyen stratégiai kérdésekbe, hanem csak szimpla tagként.

Úgyhogy én magam nyilván nagyon örülök annak, hogy ez az intézmény létrejött, annak is nagyon örülök, hogy Magyarország valamilyen szinten részt vállal ebben, de hát azért, amint azt megszoktuk egy Fidesz-kormány idején, ez is pótcselekvés és a félmegoldások egyik minősített esete, egy igazi állatorvosi lova az önök kormányzásának, hiszen jól látható, hogy Magyarország így a XXI. század elején egy stratégiai kérdésben, szuverén döntéseképpen, saját akaratából fakadóan egy elképesztő hibát követett el. Diletantizmusából fakadóan nem volt képes felülni egy olyan vonatra, ami a XXI. században a megfelelő helyre megy, megfelelő gyorsasággal, és amely Magyarországnak is elképesztő lehetőségeket teremtene mind gazdasági, mind pénzügyi szempontból.

Nagyon örülünk annak, hogy ezt most itt tárgyaljuk. Nagyon örülünk, hogy Magyarország részt vesz ebben az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bankban, azonban nagyon sajnáljuk azt, hogy ezt a lehetőséget lekéstük, és szimpla tagként jelentkeztünk ebbe a szervezetbe, de természetesen nincs mit tenni, támogatni fogjuk ezt a törvényt, támogatni fogjuk ezt az előterjesztést, természetesen sajnálunk kifejezése mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Hornung Ágnes államtitkár aszszonyt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Hornung Ágnes Anna nemet jelez.)* Nem kíván. *(Tukacs István tapsol.)*

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken, 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **pénzügyi piacok működését és a pénzügyi eszközök kereskedését szabályozó törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15347. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Hornung Ágnes aszszonynak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár aszszony, öné a szó.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az előttünk álló újabb törvényjavaslat már a címében is jelzi, hogy alapvetően egy európai uniós jogharmonizációt megvalósító törvénycsomagról van szó. A pénzügyi szabályozás területén az ilyen jellegű szabályalkotás rendszeresen ismétlődő feladat, hiszen az egységes európai pénzügyi piac fenntartása számos uniós jogszabály elfogadását, illetve rendszeres korszerűsítését teszi szükségessé.

Ez alkalommal a tőkepiac átfogó jellegű szabályrendszerét képező irányelv átültetésére teszünk javaslatot. Ez a pénzügyi eszközök piacairól szóló felülvizsgált irányelv az angol nyelvű rövidítésből adódó megjelöléssel az úgynevezett MiFID II, azaz a nevéből is látszik, hogy nem vadonatúj szabályozási területről beszélünk, hanem egy már eddig is szabályozott keretek között működő intézményekre vonatkozó, megújított szabályozásról.

Ez a gyakorlatban egyrészt azt jelenti, hogy a szabályozás alappillérei változatlanok. Ezt jelzi, hogy két, immár évtizedes múltú törvény, a tőkepiaci törvény, valamint a befektetési szolgáltatásokról szóló törvény módosítása képezi a törvényjavaslat lényegi elemét. Másrészt a felülvizsgálat eredményeként a pénzügyi válság bizonyos tanulságait is felhasználó módon szigorodó szabályokkal, illetve a szabályrendszer hatálya alá tartozó eszközök és személyek bővülésével, valamint új szabályozási tárgykörökkel kell számolni.

Anélkül, hogy túlságosan belemennénk az uniós szabályozás technikai részleteibe, meg kell említenem, hogy maga a nemzeti jogba most átültetendő irányelv csupán egy részét képezi azoknak az előírásoknak, amelyeket a piaci szereplőknek ezentúl majd be kell tartaniuk. A mostani irányelv mellett ugyanis a közvetlenül alkalmazandó uniós rendeletek sokasága, köztük az irányelvhez legszorosabban kapcsolódó MiFID-rendelet is a szabályozás alapját képezi. Továbbá a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében a rendeletekben foglalt fontosabb és az irányelvi keretek értelmezését segítő, azokat közvetlenül kiegészítő rendelkezésekre utalásokat tartalmaz a javaslat, legalábbis az indokolásban.

Ezt az aktualizált jogi keretbe foglalt tőkepiaci szabályrendszert 2018. január 3-ától kell az Európai Unió tagállamaiban alkalmazni. Az addig rendelkezésre álló fél év a piaci szereplők számára lehetőséget biztosít majd az informatikai, illetve szervezeti felkészülésre.

Tisztelt Képviselők! A szabályozás alanyaiként a befektetési vállalkozások, a befektetési szolgáltatást

nyújtó hitelintézetek, az adatszolgáltatók, valamint a pénzügyi eszközökkel folytatott kereskedés helyszínei sorolhatók fel. Ez utóbbiak tőzsdeként ismertek, de az irányelvi osztályozás szabályozott piacokat, multilaterális kereskedési rendszereket és új piaci formációként szervezett kereskedési rendszereket különböztet meg.

(10.40)

Az irányelv a kereskedés helyszínei között kiemelt jelentőséggel bír, a tőzsdékre vonatkozó keretrendszert is felülvizsgálja. A tőkepiaci törvény módosítása leginkább e témakörhöz köthető. Azonban hangsúlyozzuk, hogy e tekintetben sincs szó markáns változtatásokról, csupán a már most hatályos szabályozás korszerűsítéséről beszélhetünk, ami a tőkepiacok gyors fejlődését nézve is indokolt.

Az egyik legfontosabb változás a tevékenységi kör bővülése, ugyanis a tőzsde lehetőséget kap arra, hogy a korábban már említett úgynevezett szervezett kereskedési rendszert működtessen, illetve adatszolgáltatási és informatikai tevékenységet végezzen.

A tőzsdei termékekkel történő kereskedelemre, valamint a tőzsdei forgalmazás felfüggesztésére vonatkozó előírások az irányelvi rendelkezésekben szintén felülvizsgálatra kerültek. A legfontosabb újítás, hogy egy pénzügyi eszköz felfüggesztése és kereskedésből való törlése esetén a hozzá kapcsolódó, annak áráról közvetlenül függő bizonyos további pénzügyi eszközök is felfüggesztésre vagy törlésre kerülhetnek a felügyeleti intézkedések következtében.

Felülvizsgálatra kerül továbbá a tőzsdei kereskedési jogra vonatkozó szabályozás is. Az irányelv a befektetési szolgáltatók mellett egyéb szervezeteknek is megadja a közvetlen kereskedési jogot, amely rendelkezésnek megfelelően módosul a hazai szabályozás is.

Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi eszközök piacainak szabályozása kapcsán az egyik fő szándék a piacok biztonságának, hatékonyságának megerősítése. E törekvésnek megfelelően történik meg a kereskedés szabályozott helyszínekre való irányítása. Itt érdemes megjegyezni, hogy nemcsak magyar jelenlég, hanem az Európai Unió tagállamainak túlnyomó részére jellemző a banki finanszírozás dominanciája.

Éppen ezért kiemelt cél az Európai Unióban is a tőkepiacok általi finanszírozás erős ösztönzése. Ez egy sok részterületet magába foglaló kezdeményezés, a Tőkepiaci Unió fogja át, amelynek csak egy részlete az, ami a jelen javaslatban megjelenik. A kis- és középvállalkozások nem banki tőkéhez jutásának megkönnyítése érdekében ugyanis a jövőben lehetőség lesz az úgynevezett kvv tőkefinanszírozási piacként besorolt kereskedési helyszín létrehozására is. Ez a már sok helyen sikeres piaci modell alapján kialakított javaslat remélhetőleg nálunk is előmozdítja majd a kvv-k alternatív, nem banki forráshoz való jutását. Említésre érdemes továbbá, hogy a technológiai fejlődéssel való lépéstartás érdekében

az algoritmikus kereskedést, illetve a nagy sebességű kereskedési technikákat alkalmazó helyszínekre és vállalkozásokra vonatkozó előírások is bevezetésre kerülnek.

Tisztelt Képviselők! Áttérve a befektetési vállalkozásokra előírt szabályokra hangsúlyozni szeretném, hogy a legtöbb rendelkezés esetében, még ha áttételesen is, de erőteljesen tetten érhető a befektetővédelmi motiváció. Mivel ezen elemek részletes szabályait egy március végén megjelent bizottsági irányelv fejti ki, ezért ennek magyar jogba történő átültetése NGM-rendeleti formában fog megjelenni.

A MiFID irányelv kialakítása során kiemelt jelentőséggel bírtak az ügyfelek tájékoztatására vonatkozó rendelkezések. Alapelv ugyanis, hogy az ügyfeleket világos, egyértelmű, az Unió egész területén egységes, pontos és megtévesztéstől mentes tájékoztatással kell ellátni, ezért az általános keretjellegű szabályokon túlmutató részletes rendelkezéseket jelentős részben a Bizottság felhatalmazáson alapuló rendelete tartalmazza, és mint ahogy már korábban is említettem, a javaslat számos rendelkezése kapcsán jelenik meg konkrét utalás arra, hogy ez a részletes szabályozási tartalom az uniós rendelkezésben hol található meg. Ez hozzásegít ahhoz, hogy a jogalkalmazók pontos tudomást szerezzenek arról, hogy még további jogi előírásokat is figyelembe kell venniük.

A javaslat többek között befektetési tanácsadást nyújtó befektetési vállalkozásoktól megköveteli, hogy tegye közzé a tanácsadás díját, tisztázza, mi az alapja az általa adott tanácsnak, különösen azt, hogy a termékek milyen választékát veszi figyelembe, amikor az ügyfeleknek személyre szóló ajánlásokat fogalmaz meg, a befektetési tanácsadást független alapon biztosítja-e, vagy hogy biztosítja-e az ügyfelek számára a nekik ajánlott pénzügyi eszközök alkalmasságának időszakonkénti értékelését. Az információkat a befektetési vállalkozásnak olyan formában kell közölnie, hogy észszerűen feltételezhető legyen, hogy azok alapján az ügyfél képes átlátni és megérteni a felkínált szolgáltatást, illetve az adott pénzügyi eszköz jellemzőit és kockázatait, és ennek következtében tájékozottan tudja meghozni befektetési döntéseit.

A befektetési vállalkozásokat szabályozó törvényben új intézményként jelennek meg az adatszolgáltatási tevékenységet végzők. E javaslat azt a célt szolgálja, hogy a kereskedési adatok átláthatósága javuljon, könnyebb legyen az információkhoz való hozzáférés.

Szintén növelni fogja az átláthatóságot az az új rendelkezés, amely az árualapú származtatott termékek piacán is bizonyos mértékű kontrollt vezet be. Előírásra került ugyanis a kereskedési helyszínek működtetőire vonatkozó pozíciókezelési kontrollmechanizmus alkalmazásának követelménye. A javasolt rendelkezések tehát azt egyszerűsítik, hogy a villamosenergia-alapú, illetve a földgázalapú származtatott termékekkel folytatott ügyletek a pénzügyi szabályozás hatálya alá tartoznak.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat javaslatot tesz a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítására is. E módosítások szintén az uniós szabályozásból fakadnak, hiszen a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Bankra vonatkozóan rögzíteni szükséges az uniós jogszabálycsomagból fakadó felügyeleti kötelezettségeket.

Mindezek mellett a javaslat néhány további pénzügyi tárgyú törvény módosítását is tartalmazza, amelyek jellemzően pontosító rendelkezéseket fogalmaznak meg.

A javaslat nagyságrendileg kétszáz paragrafust tartalmaz, így annak ismertetésére hosszan is sort lehetne keríteni, azonban ebben a rövid bevezetőmben csak a lényeges elemek kiemelésére törekedtem. Meggyőződésem szerint a javaslat hozzájárul ahhoz, hogy a hazai pénzügyi közvetítőrendszer tovább erősödjék, az ügyfelek, a befektetők érdekei pedig hatékonyabb védelemben részesüljenek. Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek támogatni a beterjesztett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Ezzel az expozé végére értünk.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka László Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a pénzügyi piacokról szóló felülvizsgált irányelv átültetését, azaz jogharmonizációs kötelezettség teljesítését valósítja meg a hatályos ágazati törvények módosítása révén. Ez tehát nem jelenti a befektetési szolgáltatási szektorra vonatkozó szabályozás teljes újragondolását, csak az eddigi keretrendszer korszerűsítését, ugyanis a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004/39/EK irányelvet - a továbbiakban MiFID-et - és a kapcsolódó másodszintű szabályokat a tagállamok már 2007 novemberében óta kötelesek alkalmazni. Ennek felülvizsgálatát kezdeményezte az Európai Bizottság 2011 októberében, és a megújult keretrendszert hívja a szaknyelv MiFID II-nek. Ennek kihirdetése már 2014-ben megtörtént, és némi csúszást követően most vált esedékessé az új szabályozás átültetése, de az irányelvi rendelkezéseknek megfelelően fél év felkészülési idő biztosításával az új szabályokat csak 2018. január 3-ától kell alkalmazni. Ezen jogszabályok szabályozzák a befektetési vállalkozások és hitelintézetek által nyújtott befektetési szolgáltatásokat és a szabályozott piacok működtetését.

A törvényjavaslatban megjelenő legfontosabb módosítások a következők: új befektetési szolgáltatási tevékenységként jelenik meg az úgynevezett szervezett kereskedési rendszer működtetése. Új intéz-

ményként kerülnek bevezetésre az adatszolgáltatási tevékenységet végzők, amely intézmények a kereskedési adatok átláthatóságának javulását szolgálják.

(10.50)

Az algoritmikus kereskedelemre mint modern kereskedési technikára vonatkozóan részletes szabályrendszer tartalmaz a törvényjavaslat.

A befektetési tanácsadás és portfóliókezelés tekintetében erősödnek a befektetővédelmi rendelkezések.

A tőzsdére vonatkozó szabályozás is megújul, például tőzsde által végezhető tevékenységek, illetve a tőzsdei kereskedési jog vonatkozásában.

Az árualapú származtatott ügyletek vonatkozásában új előírások jelennek meg, például pozíciókezelési kontrollmechanizmusokat kell bevezetni a befektetési szolgáltatóknak.

Bevezetésre kerül a kkv-tőke-finanszírozási piac kategóriája, ami egy olyan speciális kereskedelmi platform lesz, ahol csak az irányelv által meghatározott méretű kkv-k jelenhetnek meg kibocsátóként.

A fenti módosításokhoz való igazodás eredményeként bővül és színesedik a pénzügyi felügyeleti eszköztár.

Egyéb pénzügyi tárgyú törvények tekintetében - például hitelintézeti törvény, szanalási törvény, s a többi - pontosító jellegű módosításokat tartalmaz a törvényjavaslat.

Fontos megemlíteni, hogy számos egyéb részlet-szabályt az irányelvi tartalmat részletesebben kifejtő, közvetlenül hatályosuló rendeletek tartalmazznak.

Tekintettel arra, hogy a tőkepiaci tranzakciók lebonyolítására a pénzügyi eszközök szélesebb körű átfogó és fokozott átláthatósági előírások vonatkoznak a jövőben, így az ennek való megfelelés biztosítása is további terheket jelent a szolgáltatók számára. Mindennek természetesen anyagi vonzatai is lesznek, de ezek mértéke nagyban függ attól, hogy milyen szolgáltatási palettát kínálnak az egyes szolgáltatók, azaz a terhek eloszlása a végzett tevékenységgel áll arányban. A szolgáltatókra előírt új rendelkezések ugyanakkor az ügyfelek, befektetők védelmét, fokozott tájékoztatásukat szolgálják, és így nagymértékben hozzájárulnak a bizalom erősödéséhez, amelyből hosszú távon mind a szolgáltató, mind az ügyfél profitálhat.

Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy az egyre szövevényesebb pénzügyi szektorban nehéz eligazodni az egyszeri befektetőnek, ezt pedig az Európai Bizottság is érezte, amelyet lépés követett, átláthatóbb piaci környezet és szigorúbb szabályozás fog jönni, amely egészségessé és transzparenciát ígér az ügyfeleknek. Fentiekre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm az szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának

vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Halljuk!)*

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy mindenki által utált, utálatos témáról van szó, a pénzügyi piacok működését és a pénzügyi eszközök kereskedését szabályozó törvények jogharmonizációs célú módosításáról. Ebben a címben egyetlen szimpatikus van, az európai jogharmonizáció, mert önökkel ellentétben azért az Európai Unió jogalkotása kicsit megelőzi a magyart, és ez a jogharmonizációs cél konkrétan egy 2014-es EU-rendelet jogharmonizációs előírásait próbálja követni.

Ugyanakkor, merthogy ezt a területet úgy általában az emberek túlnyomó többsége utálja, mert a pénzről nem az jut eszébe, hogy több pénze lehet belőle, hanem az, hogy a bankok elviszik a pénzét, és a kormány elrontja a fizetőeszköz, a forint árfolyamát, és akkor még kevesebbet ér a pénze, tehát kevés pozitív élménye van a lakosság többségének a pénzügyi műveletekről, ez a törvényjavaslat a célját tekintve, azt kell mondjam, hogy helyes. Tehát az, hogy a befektetési vállalkozások és a hitelintézetek által nyújtott befektetési szolgáltatások működési feltételeit szigorítja, hogy az átláthatóságot növeli, ez mind a befektetők védelmének biztosítását szolgálja, és ahogy mondom, három év lemaradással a 2014/65/EU irányelv megvalósítása tekintetében.

A pénzügyi eszközök piacának működésére vonatkozó európai uniós tanácsi irányelv 2007 óta hatályban van, tehát az alapirányelv. Az azóta eltelt időszakban történt pénzügyi változások, a gyorsan fejlődő innovatív technológiák és nem utolsósorban a 2008-2009-es pénzügyi válság okozta megrázkódtatások miatt vált szükségessé ezeknek az irányelveknek a felülvizsgálata. Az átdolgozás célja az lehetett továbbá, hogy a pénzügyi piacok közötti transzparencia hiánya, illetve az egyes tagállami átültetések bizonytalansága, eltérése, egyenetlensége megszűnjön, ez ne jelentsen kibúvót vagy áttekintési nehézséget a piac résztvevői számára.

A pénzügyi válság csak mélyítette ezeket a bizonyos diszfunkciókat, mélyítette azokat a problémákat, azokat a gödröket, amibe egy gyanútlan pénzügyi befektető, különösen kisbefektető bele tud lépni és sajnos kárt is tud szenvedni. Az új, módosított irányelv előkészítése célul tűzte ki egy olyan szabályrendszer kidolgozását, amely elsősorban a befektetők hatékony védelmét és a pénzügyi piacok teljes átláthatóságát tudja biztosítani. Ez az átláthatóság persze alapfeltétel; ha látszik valami, nem biztos, hogy még föl is fogott a piac résztvevői számára. Tehát az első feltétel, hogy láthatóak legyenek a folyamatok, a második feltétel egy olyan pénzügyi kultúrának a kialakítása, kiépítése, amit, mondjuk, az önök iskola-rendszere messze nem támogat, hogy el tudjanak igazodni ebben az emberek, és tudjanak élni azokkal

a törvény biztosította lehetőségekkel, amely az ő biztonságukat ilyen műveletek esetén megteremti.

Tartalmi észrevételként szeretném még elmondani, hogy az ügyfélvédelmi szabályok bővülése alapvetően helyes, a pénzügyi válság során ugyanis kiderült, hogy a települési önkormányzatok és a helyi hatóságok sokszor nagyon helytelenül ítélték meg a saját befektetési lehetőségeiket, illetve az egyes befektetési termékek kockázatát, és így ők kikerülnek abból a befektetői körből, amellyel eleve az elfogadható partner kategóriába kerülnek. Tehát bebizonyította az élet, hogy hiába segíti sok fideszes tanácsadó a fideszes polgármestert, annak igazából nem az a vége, hogy az önkormányzat jól jár, hanem az, hogy a közvetítő meg a Fidesz jól jár. Úgyhogy ennek egy elég kategorikus megoldása, hogyha az önkormányzatoknak ezt a lehetőségét a törvény erejénél fogva megszüntetjük. Megjegyzem, nem alapfeladata az önkormányzatnak, hogy pénzügyi műveletekkel gyarapítsa a vagyonát, mint ahogy Lázár János annak idején nagyon büszkén ezt Hódmezővásárhellyel tette, amíg nem buktak rajta egy tízest. Úgyhogy ez egy helyénvaló része a törvényjavaslatnak.

Az egy furcsa kiskapu, hogy noha kizárja az önkormányzatokat a helyből elfogadható partner kategóriából, tehát az alapértelmezés az, hogy nem elfogadható partner ilyen műveletekre az önkormányzat, ugyanakkor saját kérésére továbbra is tekinthetők szakmai ügyfélnek, vállalva az ezzel járó következményeket, ami eléggé drasztikus, tehát ugyanaz, de egy nagyobb kockázatot vállalhat önként. Tehát ez nem több, mint hogy egy olyan ajtót zár be, amire rá van írva, hogy vigyázat, veszélyes útszakasz következik, de ezt az ajtót önként kinyithatja az önkormányzat. Tehát olyan túl sok védelmet ez azért nem jelent.

A következő ilyen tartalmi elem az előterjesztésben a független tanácsadás. Az új irányelv vezet be a független tanácsadás intézményét, amely biztosítja a vállalkozások tisztességes, hivatásszerű és az ügyfél érdekeit szem előtt tartó eljárását.

*(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Befektetési tanácsadásakor egyértelművé kell tenni az ügyfelek számára, hogy itt független tanácsadásról van szó, tehát nem a pénzintézet részéről jelenik meg ez a tanácsadás, és ha független tanácsadásról van szó, akkor ezért a pénzintézet juttatást nem biztosíthat.

(11.00)

Amennyiben fennállnak a független tanácsadás feltételei, akkor az ügyfelet a lehető legszélesebb körűen tájékoztatni kell a lehetőségeiről, a kockázatokról. Ajánlatadás esetén a harmadik féltől, tehát a banktól díjazás eleve fel sem merülhet. Tehát csak a tanács igénybevevőjétől, a fogyasztótól fogadhat el esetleg javadalmazást a független tanácsadó. Ez egy

nagyon helyénvaló jogintézmény, ezzel együtt nem biztos, hogy túl sok problémát képes lesz megoldani.

A harmadik nagy terület a XXI. század pénzügyi technológiai kihívása, az algoritmikus kereskedés. Jelen törvényjavaslatban, ami az EU-irányelv átültetése, igazából nem történik több, mint a probléma felismerése és a tevékenység engedélyhez kötése. De hogy az engedélyen belül milyen kritériumoknak kell megfelelnie az adott cégnek, arról már kevés szó esik.

Hogy egy picit érthetőbben mondjam el, az algoritmikus kereskedést, illetve a nagy sebességű vagy nagy frekvenciájú kereskedést, amikor percenként több tízezer művelet is történhet, természetesen digitalizált formában, az elmúlt évek technológiai fejlődése tette lehetővé, illetve hogy ilyen mértékben elterjedjen az automatizált algoritmikus kereskedés, azaz amikor egy számítógépes algoritmus számolja ki a megbízás paramétereit, igazából minimális emberi beavatkozással. Az emberi beavatkozás csak a szempontok definiálására terjed ki, ezt követően a számítógép maga dönt.

A nagy sebességű algoritmikus kereskedésnél a rendszer a piaci adatokat igen széles körben elemzi, és nagy számban készít és küld el tényleges üzletkötési megbízásokat. Főleg ez utóbbi művelet az, ami igen nagy kockázatú, mert pillanatok alatt bele tud szaladni egy befektető olyan műveletekbe, amelyek kimenetele nem biztos, hogy szerencsés számára. Tehát ezek nagy kockázatú, a kereskedési helyszínnek túlterhelésével járó, téves vagy párhuzamos megbízások kiküldése esetén felmerülő problémák, ezért az új irányelv engedélyeztetéshez köti ezen vállalkozások működését.

Ez eddig is így volt, tehát mindenki igazából csak a saját egyéni kockázatára alkalmazhatott ilyen algoritmikus kereskedést. Ez a része a törvényjavaslatnak alapvetően felhívja a figyelmet arra, hogy itt érdemes komolyabb védelmeket beépíteni, mert a kockázat pillanatok alatt hihetetlenül elszállhat.

Az európai unió irányelv elkészítése a pénzügyi válság következményeinek hatására igazából mélyítette ezeket a problémákat. Valahol az egész folyamat kezdetét a 80-as években, az amerikai pénzügyi piacon kell keresni, amikor is a szokásos banki tevékenység mellett a pénzügyi piac mint önálló termelő kezdett megjelenni, ami az azt megelőző szabályozásokkal éles ellentétben állt. Tehát korábban tiltva volt, hogy a pénz gyakorlatilag termelő, produktív munka nélkül pénzt termeljen; ott meg volt szabva, hogy mi a feladatuk a kereskedelmi bankoknak, a befektetési bankoknak, fejlesztési bankoknak. Ezt a Reagan-kormány idején az úgynevezett deregulációs folyamat keretében fellazították. Sokan ennek tulajdonítják a 2008-as lufi kidurranását, hogy olyan kreatív pénzügyi műveletek alakultak ki, amelyek eredményeként a befektető által be nem látható, át nem látható termékek is mozogtak a piacon, és ezzel komoly károkat tudott elszenvedni egy-egy gyanútlan befektető.

Összefoglalva a Magyar Szocialista Párt frakciójának véleményét, ez az új irányelv nagyon sok területen hatékonyabbnak tűnő ügyfélvédelmet ír elő, mondjuk, a magyar jogalkotótól meglehetősen független módon, mert az európai uniós irányelv átvételéről szól, tehát jogharmonizációjáról szól. Ez a rész pozitív, támogatható.

Ugyanakkor, miközben a pénzügyi piacokon új, a XXI. század kereskedelmi formáira, technológiáira jellemző kihívásokra is szabályozást kíván alkotni, ezt egy rendkívül ingatag, a Magyar Nemzeti Bank keretei között működő felügyeleti rendszerben, egy meg nem ragadható felügyeleti felelősség keretébe kívánja helyezni. Tehát amikor azt tapasztaljuk, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét, ami állami felelősséget jelentett, a magyar törvényhozás fideszes többsége megszüntette az állami felelősséget, áthelyezte ezt a pénzügyi felügyeletet a Magyar Nemzeti Bankhoz, ami egy abszolút független intézmény; ez akkor lenne helyénvaló, ha jogszabály erejénél fogva ennek a felügyeleti hatáskörben okozott kárnak a Magyar Nemzeti Bank eleget is tenne.

Erre jó néhány példa volt az elmúlt időkben, gondolhatunk a Quaestor-károsultakra, a Buda-Cash-károsultakra vagy egyéb, kisebb bebukott pénzintézetekre. Tehát az egész törvényjavaslatnak az a hibája, az a gyengéje, hogy a felügyeleti felelősség legnagyobb része Magyarországon ma a Magyar Nemzeti Bank kezébe kerülne, amely az elmúlt években sajnos számtalan alkalommal pont azt bizonyította, hogy ennek a felügyeleti felkészültségnek nincs birtokában, nem tud igazából felelősséget vállalni a befektetők biztonságáért. És ezt még hangoztatja is, hogy az államtól független intézmény, tehát ne is akarjanak tőle ilyen biztosítékokat elvárni.

Azt kell mondjam tehát, hogy az előterjesztés tartalma jó, a megvalósítása a Magyar Nemzeti Bank keretei között elképzelhetetlen. Ezek miatt frakciónk ezt az előterjesztést nem fogja tudni támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Képviselőtársaim! Valóban egy igen bonyolult szabályozás fekszik előttünk. A pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004-es európai uniós irányelv továbbfejlesztéséről van szó, illetve annak jogharmonizációjáról. Azt gondolom, még mielőtt a konkrét javaslatról beszélünk, érdemes áttekinteni, hogy honnan jutottunk idáig.

2004-ben hozta létre, fogadta el azt az irányelvet az Európai Parlament, amely a pénzügyi eszközök piacairól szól; ezt hívják MiFID-nek. Mi volt a MiFID tapasztalata? Egyrészt az, hogy felhasználóbarátabbá tette a pénzügyi eszközökkel való kereske-

dést. Tehát ha valaki pénzügyi eszközökkel szeretett volna kereskedni, az a MiFID bevezetése után ezt sokkal könnyebben meg tudta tenni. Könnyebb volt a pénzügyi eszközökhöz való hozzáférés egy állampolgár számára, aki be akarta fektetni a megtakarításait, és a MiFID-rendszer tartalmazott befektetés-, illetve befektetővédelmet is.

Önmagában a MiFID még innovatív is volt, hiszen újabb olyan kereskedési platformokat vezetett be a klasszikus tőzsdei kereskedés mellett, mint például a multilaterális MTF-platform, ami egyébként valódi versenytársává vált a klasszikus tőzsdei kereskedésnek. Ennek eredményeként lényegesen olcsóbbá váltak a pénzügyi eszközökkel való kereskedés tranzakciós költségei.

(11.10)

Ezt egyébként nemcsak Európában, hanem Magyarországon is tapasztalhatták a befektetők a 2000-es évek közepétől, lényegesen alacsonyabbak lettek a tranzakciós költségek, amelyek akkoriban egy-egy tőzsdei tranzakció esetén akár másfél százalékot is elértek Magyarországon. Ezek egyébként az MTF-platform hazai elterjedésének köszönhetően a tizedére vagy akár annál alacsonyabb szintre is csökkentek.

Ugyanakkor érdemes azt is megjegyezni, hogy a MiFID, illetve az MTF, tehát ez az irányelv valóban felhasználóbarátabbá tette a pénzügyi eszközökkel való kereskedést, éppen ezért sokkal többen kezdtek el ilyen befektetői tevékenységet folytatni. Azt láthatjuk - a 2008-as válság világított rá erre alapvetően -, hogy a befektetők védelme bár az irányelv szerint biztosított volt, ez mégsem volt hatékony. A gyakorlatban ez úgy nézett ki, hogy a pénzügyi szolgáltatók, akik ilyen tevékenységet folytattak, kötelezve voltak arra, hogy azokkal, akik kereskedni szerettek volna, az új befektetőkkel úgynevezett MiFID-tesztet töltsenek ki.

Ez a MiFID-teszt egyébként alkalmas volt arra, hogy a befektető pénzügyi ismereteit lemérje, alkalmas volt arra, hogy a kockázatviselési hajlandóságát is felmérje, és akkor ehhez mérten adták meg a különböző jogosultságot a befektetőnek. A gyakorlati életben viszont az volt a probléma, hogy a MiFID-teszt kitöltésének szigorúságát egyik pénzügyi szolgáltató sem vizsgálta. Sőt! Ismerjük már azóta, a 2008-as válság óta eltelt időszak jól rámutatott arra, hogy ezek a szolgáltatók kifejezetten ösztönözték a befektetőket, hogy hogyan töltsék ki ezeket a MiFID-teszteket.

Tehát végső soron mégiscsak odavezetett a rendszer, hogy hiába tartalmazott befektetővédelmet és könnyebb hozzáférést, a végeredménye mégiscsak az volt ennek a rendszernek - a 2008-as válság ezt jól megmutatta -, hogy nagyon sok befektető veszítette el a pénzét, hiszen azt sem tudta tulajdonképpen, hogy mivel kereskedik. Ezt a dolgot még csak súlyosbította az, hogy például az MTF-platformokon, ahol már devizával is lehetett kereskedni, elképesztően

nagy tőkeátteleket is lehetett használni. Ennek a kockázataival sem voltak tisztában a befektetők.

Értelemszerűen ezeket a tanulságokat az Európai Bizottság is levonta, illetve mellétette azokat az újabb kihívásokat, amelyekre ezen a területen mindenképpen válaszolni kell. Erre már többen utaltak, államtitkár asszony is, képviselőtársaim is. Itt alapvetően az algoritmikus kereskedést kell megemlíteni, illetve azt a befektetői igényt, hogy a kereskedési adatok sokkal transzparenssebbek legyenek. Ezenkívül a befektetési tevékenységbe vetett bizalmat is vissza kell állítani annak érdekében, hogy ez a piac újra meg tudjon mozdulni. Tulajdonképpen így érünk el odáig, hogy megszületik az az irányelv, amelyet egyszerűen csak MiFID II.-nek hívnak, és amelynek a magyar jogba való átültetéséről beszélgetünk most. Konkrétan a jogharmonizáció keretében, mint ez már elhangzott, 16 törvény fog módosulni, ebből kettő fog jelentősebben, a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény, illetve a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységekről szóló törvény.

Fontos azt is elmondani, bár ez is elhangzott, hogy ez nem jelenti a befektetési szolgáltatási szektorra vonatkozó szabályozás teljes átgondolását. Ez csupán jogharmonizációt jelent. A törvényjavaslat, ahogy említettem, azokra a kihívásokra próbál reagálni, amelyek az elmúlt időben felmerültek, illetve az MTF, amely annak idején, a MiFID bevezetésekor egy innováció volt, megpróbál ezzel lépést tartani, és egy új kereskedési platformot vezet be, az OTF-et. Ugyanis voltak olyan pénzügyi eszközök, alapvetően a nem részvény típusú pénzügyi eszközök, amelyekkel eddig nem szabályozott módon lehetett kereskedni, és ezt a szabályozatlanságot akarja a MiFID II. rendezni. Ezeknek a pénzügyi eszközöknek a kereskedését akarja szabályozott mederbe terelni az OTF bevezetésével.

Tehát a törvényjavaslatban a legfontosabb módosítás az, hogy új befektetési szolgáltatási tevékenység jelenik meg, ez az OTF. Új intézményként kerülnek bevezetésre az adatszolgáltatási tevékenységet végzők, amely intézmények a kereskedési adatok átláthatóságának javulását szolgálják. A tőzsdére vonatkozó szabályozás is megindul, például a tőzsde által végezhető tevékenységek, illetve a tőzsdei kereskedési jog vonatkozásában, ez utóbbit egyébként a jogszabály lazítja a korábbiakhoz képest. Illetve az árualapú származtatott ügyletek vonatkozásában is új előírások jelennek meg. Amit fontos kiemelni, hogy erősödik a felügyelet hatásköre, ami, azt gondolom, talán hatékonyabban tudja meggátolni a befektetők pénzének megvédését, mint azt a korábbi rendszer tette.

Úgy gondolom tehát, hogy ez a jogszabály, illetve az a jogharmonizáció, amit most elvégzünk e törvényjavaslat kapcsán, a hazai pénzügyi közvetítőrendszert továbbberősíti, a felügyeleti tevékenységet is továbbberősíti, és - bár ezt még nem tudjuk, csak

reménykedni tudunk benne - a befektetőket is hatékonyabban fogja védeni. Éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt az előttünk fekvő törvénymódosító javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik-képviselőcsoport vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kicsit megkésve van előttünk az a javaslat, amelynek egyes részleteiről, Unió követelte részleteiről helyes lett volna jó pár évvel hamarabb tárgyalni Magyarországon. Példának okáért az ügyfél-tájékoztatás elmélyítése nagyon jól jött volna akkor, amikor a balliberálisnak nevezett kormányok engedték a devizahitelezés elterjedését és volumenének akár több tíz-, több százszorosára duzzadását. Vagy például akkor, amikor a Fidesz-KDNP évekig nem tett semmit ebben a kérdésben. Most uniós jogharmonizációs részletként elének került az a csomag, amely gyakorlatilag a fiskális unió egyfajta folytatása, ha úgy tetszik, vadhajtása, és a tőkepiaci unió elmélyítéséhez vezet.

Ebben nyilván vannak jó, pozitív részek, tehát vannak olyan ajánlások, amelyeket abszolút megiszívlelendőnek tartunk, és vannak irritáló, idegesítő tételei is. Kicsit bántó, hogy a Fidesz-KDNP akkor tud ezekről a témakörökről érdemben beszélni, ha valamit implementál, ha valamit beültet kívülről a magyar jogrendszerbe, de önálló elképzelései sajnálatos módon, főleg fogyasztóvédelmi szempontból egyre kevésbé voltak. Tehát értékelem azt, hogy adott esetben a befektetők érdekeinek képviselése tekintetében most újabb ajánlásokat fogalmaznak meg, de azt még jobban értékelem, hogy most volt olyan kormánypárti képviselő, aki az ügyfelek érdekeiről is beszélt. Ez a követendő út, errefelé kellene tovább menni. Sajnos ez eddig igen ritkán jelent meg.

Még egyszer mondom: az ügyfél-tájékoztatás és ügyféligény-felmérés kiterjedt mivolta régóta egy olyan hiányterület, amellyel nem sikerült a kellő mélységben foglalkozni. Most ebben a javaslatban található pozitív elemek ezen területet illetően. Ha áttörés nem is, adott esetben megjelennek ilyen teljesen 1.0-s igények, mint például az, hogy a termékről az ügyfél számára írásbeli megfelelési nyilatkozatot ki kell adnia a szolgáltatónak. Azonnal adódik persze a kérdés, hogy például telefonos kiszolgálás esetén mi történik. De kiterjed a minimálisan rögzített adatok körére is az előterjesztés, valamint arra, hogy az ügyfél-tájékoztatón részletesen fel kell majd tüntetni az egyes költségelemeket, évente minimum egyszer részletes költségkimutatást kell küldeni az ügyfélnek. Tehát még egyszer szeretném hangsúlyozni, ez az 1.0, tehát ez az a szint, ami alapfokon megkövetelhető lett volna egyébként a magyar piacon a magyar szabályozásnak megfelelően is.

Értékelem azokat az irányokat is, amelyek, mondjuk, az algoritmikus kereskedés fejlesztése felé mutatnak. Minden ilyen fejlesztési folyamat egyébként előremutató lehet. Hozzáteszem, hogy ettől még nem lesz mérhető és sokkal nagyobb valós teljesítmény azon tranzakciók mögött, amelyekről beszélünk. Tehát mindez, a tőkepiaci unió egésze a buborékgazdaságot csak fújja-fújja egyre nagyobbra, és ilyen módon történő működése a későbbi válságokat magába kódolja.

(11.20)

Tehát úgy látom, hogy kozmetikázgatni lehet is ezt a rendszert, sok esetben kell is, vannak olyan részterületek, ahol kell is, de valós teljesítmény ettől még nem fog állni azon piaci folyamatok mögött, amelyek mögött eddig sem állt, tehát Európa vagy akár a következő világméretű válság ugyanúgy bele van kódolva ebbe a szisztémába, mint korábban.

Azt látjuk, hogy mindezeket az Unióban kitalált szabályokat, amelyeknek egy részét van értelme átültetni, egy másik részét semmi értelme, egy harmadik szakasza pedig kimondottan kártékony, tulajdonképpen nem egészíti ki egy tisztességes magyar fogyasztóvédelmi rendszer, ami kiderült már a Buda-Cashnél, a Quaestornál, korábról egyébként említhetnék még kisebbnek nevezett, de annál szélesebb körű botrányokat, balhékat, és a devizahitelezés rendszerét is végigkísérte a magyar fogyasztóvédelmi teljes impotenciája vagy pedig hiánya.

Azt láttuk, teljesen jogos észrevétel volt a PSZÁF-et illető, hogy miközben kívülről importál szabályozási eszközöket Magyarország Kormány, megszüntette azt a PSZÁF-et, amelynek ellenőrzési jogköre mögött valóban állt egy állami láb, egy állami felelősségi szint. Beolvasztották azt abba a Magyar Nemzeti Bankba, az MNB alá integrálták az egész rendszert, amelynek a függetlensége fölött indokolatlan módon öröködnék, tehát az MNB függetlenségének örve alatt olyan visszaélések és olyan, általam minősített bűncselekménynek tartott esetek fordulnak elő, amelyeknek egyébként még következményük lesz; lehet, hogy nem a mostani kormányzati ciklusban, de egészen biztos, hogy azok a közpénzeket érintő üzelmek, amelyek előfordulnak, nem maradhatnak következmények nélkül.

Most azt látjuk, hogy az állami felügyeleti láb megszüntetése mellett a teljesen inkompetens MNB alá beintegrált ellenőrzési jogkörök tovább torzítják ezt az időzöjles piacot, és fogyasztóvédelmi szempontból lassan katasztrófahelyzet áll elő, hiszen lassan minden felügyeleti jogkör azon MNB alá kerül, amelynek időzöjles függetlenségét úgy óvja a kormányzat, hogy visszaéléseit helybenhagyja, ezekkel szemben nem tesz semmit.

Ezen csomag, amely előttünk fekszik, tehát tartalmaz teljesen 1.0-s jó célokat, ilyen az ügyfelek részletesebb tájékoztatása, a minimálisan rögzítendő adatok körének tisztázása vagy akár az algoritmikus ke-

reskedés fejlesztésének technikai részletei, ezek támogathatók. Vannak abszolút vakvágányra vezető ötletek, amelyek sokkal kevésbé, harmadsorban pedig itt van a magyar kormányzat cselekvési terve, amit érdemes megvizsgálni: a fogyasztóvédelem szétverése, a fogyasztóvédelmi leépülés és az ügyfélérdekek háttérbe szorulása a befektetők érdekei mögött.

Azt kell hogy mondjuk tehát, hogy nagyon ve-
gyes képe van ennek a csomagnak, az, amit most elénk vetettek, maximum egy tartózkodást érhet így ebben a formában, de az is pusztán egyes jó szándékú irányelvek miatt, amelyeknek a megvalósulása legalábbis kérdéses. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportja nem jelezte, hogy hozzá kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces szólásra senki nem jelentkezett, további képviselői felszólalásra senki nem jelentkezett.

Megkérdezem, tisztelt Országgyűlés, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Hornung Ágnes Anna jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Megadom a szót Hornung Ágnes államtitkár asszonynak.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is szeretnék Hollik úrnak köszönetet mondani azért, hogy kontextusba helyezte a jogszabályt, és hogy érthetően elmagyarázta, illetve azért is örülök, hogy nem hallottunk olyan problémákat, amelyek felmerültek volna ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban. Az itt elhangzott kritikákat is, illetve az értelmező megjegyzéseket is úgy veszem, hogy azokat a kihívásokat soroltuk itt fel, amelyekkel mind a világ, mind az Európai Unió, mind a magyar pénzügyi piacok szembesülnek. Igen, ezek azok a kérdések és kihívások, amelyekre többek között a jelen szabályozás is válaszokat próbál adni.

Azt is érdemes szem előtt tartani, hogy a pénzügyi piac az egyik leggyorsabban fejlődő piaci szegmens, tehát a szabályok is folyamatosan változnak. Ezt is látjuk, ahogy az Unió folyamatosan követi le ezeket a változásokat, és a magyar pénzügyi rendszer is így alkalmazkodik ezekhez a változásokhoz, ezért szükséges ezekre időről időre reagálni, és ezt a reakciót láthatjuk most az előttünk lévő törvénycsomagban is.

Ez a szabályozás, ahogy ezt többen el is mondtuk, alapvetően a transzparenciát és az ügyfélvédelmet helyezi a középpontba, tehát minden szinten, minden intézménynél ezeket a fő elveket követi maga előtt, és próbálja alapvetően az ügyfelek érdekeit

szolgálni azért, hogy olyan kihívásokkal ne szembe-süljünk a jövőben, mint amelyekkel itt az elmúlt években találkoztunk.

Szeretnék még itt a független Nemzeti Bank alá tartozó felügyeletről is pár szót szólni, hiszen a felügyelet is folyamatosan a gyakorlatot maga előtt látva alakítja ki a szabályozását, alakítja ki a gyakorlatát, és jelentős eredményeket tud felmutatni, amelyeket alapvetően szintén az ügyfelek pozitív megítélésénél láttunk. Úgyhogy köszönöm szépen a felszólalásokat, és köszönöm szépen, ha szavazatukkal majd támogatják a javaslatot. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hornung Ágnes államtitkár asszony.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14684. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A reklámadó már megalkotása óta, 2014 óta az Európai Bizottság célkeresztjében áll, a sávosan progresszív mértékrendszernek köszönhetően ugyanis a nagy árbevételre rendelkező vállalkozásoknak magasabb mértékű reklámadót kellett fizetniük az adóalapjuk bizonyos, sávhatárokat meghaladó része után. Ennek ürügyén Brüsszel 2015-ben felfüggesztette a reklámadó alkalmazhatóságát, ezért a szabályozás úgy módosult, hogy minden adóalanyok egy egységes, 5,3 százalékos adókulcsot kellett alkalmaznia az adóalapja 100 millió forintot meghaladó része után.

A brüsszeli bürokratának azonban ez a változás sem volt elég, megalapozatlan kifogásuk tárgyává az a szabály vált, amelynek értelmében azoknak a vállalkozásoknak, amelyeknek a reklám közzétételéből származó nettó árbevétele nem éri el a 100 millió forintot, nem kell reklámadót fizetniük. Noha az adóalap 100 millió forintjáig egyetlen vállalkozásnak, tehát a nagyobb árbevételű reklámközzétevőknek sem kellett adót fizetnie, a Bizottság szerint a kialakult helyzet rendkívül piactorzító hatással fenyeget, meglátásuk szerint az alacsony, akár néhány millió forint árbevételű adóalanyok azonos és összehasonlítható helyzetben vannak a tőkeerős multinacionális nagyvállalatokkal. Ennek apropóján a brüsszeli testület tavaly novemberben hozott is egy, a kormány szerint uniós jogot sértő határozatot, amelyben a magyar reklámadót olyan állami támogatásnak titulálta, amely gazdasági előnyt biztosít az alacsony árbevételű adóalanyok számára.

A határozat arra kötelezte Magyarországot, hogy visszamenőleges hatállyal fizesse meg az úgymond előnyben részesített kisvállalatoknak azt az adóösszeget, amelyet azoknak nem kellett volna megfizetniük, vagy térítse vissza az adóalanyok számára az általuk eddig megfizetett adó összegét. A kormány az Európai Bíróságon jogorvoslattal élt a Bizottság határozata ellen, a Bizottság határozatát ugyanakkor az uniós tagságunk miatt kötelező végrehajtani, a kormány és a Bizottság közötti jogvita pedig a határozat végrehajtását illetően nem bír halasztó hatállyal.

(11.30)

A kormánynak az Országgyűléshez március 28-án benyújtott, a reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatát tehát elsődlegesen a határozat végrehajtását szolgálja. Az nem született volna meg, ha a Bizottság nem hoz e tárgyban végrehajtandó határozatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűléshez T/14684. számon beterjesztett törvényjavaslat a határozat végrehajtásaként elrendeli az adóalanyok által eddig megfizetett összes reklámadó visszafizetését, az adó-visszatérítés általános szabályai szerint. A reklámadó visszatérítésének lehetőségéről és annak feltételeiről az erre jogosultakat az állami adóhatóság külön is értesíteni fogja a törvényjavaslat alapján.

A törvényjavaslat rendelkezik arról is, hogy a korábbi adóévekre bevallott, de meg nem fizetett reklámadót sem kell senkinek megfizetnie. További változás a bizottsági határozat végrehajtásával összefüggésben, hogy az elhatárolt veszteség 50 százalékának a 2014. évi adóalapból való levonhatóságára vonatkozó szabály hatályát veszti.

Fontos kiemelni, hogy a kormány reklámadóval összefüggő célja nem változott. Továbbra is töretlen a szándéka, hogy a jelentős reklámpiaci szereplőknek kiemelt szerepet kell vállalniuk a társadalmi közös terhek viselésében, miközben a kisebb vállalkozások adminisztrációs költségeit nem szabad növelni, mivel azok, ellentétben a Bizottság nézetével, nincsenek azonos helyzetben a reklámközzétételi tevékenységből jelentős bevételre szert tevő versenytársaikkal. Ezért a törvényjavaslat értelmében, összhangban az uniós állami támogatási szabályokkal, a nettó árbevétel 100 millió forintig úgynevezett de minimis támogatásként mentes lesz az adó alól.

A törvényjavaslatnak az adóalanyok számára a jövőbeli szabályozást illetően további kedvező változtatása, hogy az úgynevezett saját célú reklám közzététele nem lesz adóköteles, így ezen közzététel közvetlen költsége nem fogja részét képezni az adóalapnak. Mindezeket túl a törvényjavaslat rendezi a 2017. adóévre fizetendő reklámadó szabályait is. Ennek keretében rendelkezik arról, hogy az adó mértéke 2017. január 1-je és május 31. között, annak érdekében, hogy egyetlen adózó esetében se következzen be visszamenőleges hatályú tehernövekedés,

nulla százalék, 2017. június 1-jétől pedig egységesen 9 százalék lesz.

Az utóbbi kulcsot az adóalanyoknak a 2017. adóévük időarányosan számított adóalapjára kell alkalmazniuk. Ezért 2017 egészére nézve az átlagos adómérték 5,25 százalék, azaz némileg kisebb, mint a jelenlegi 5,3 százalékos adómérték. Szó sincs tehát valamiféle évközi adóemeléstről. Sőt, tekintettel arra, hogy a korábban megfizetett reklámadó visszajár, összességében jelentős adócsökkentésről lehet beszélni a 2017. évre vonatkozóan.

Mindettől függetlenül az előterjesztő nyitott arra, hogy a reklámadó mértékére vonatkozó javaslatokat érdemben megvizsgálja és megvitassa. Reményeink szerint egyébiránt az Európai Bíróság előtt folytatott jogvita számunkra pozitív módon zárul, és akkor újra lehet gondolni nemcsak a reklámadó mértékét, hanem a reklámadó mértékrendszerét is. Záró gondolatként jelzem, hogy a törvényjavaslat elfogadásának és a törvény kihirdetésének tervezett napjára tekintettel várhatóan módosítani kell az új adómérték alkalmazásának kezdő napját, s magának a törvényjavaslatnak a hatálybalépése napját is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/14684. számú, a reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz az alábbi hozzászólást szeretném elmondani az önök részére.

Az Európai Bizottság versenypolitikai főigazgatósága 2015. március 12-én a C 1520. számú határozatában hivatalos állami támogatási vizsgálati eljárás megindításáról döntött, ezzel egyidejűleg felszólította Magyarországot, hogy függessze fel a reklámadó sávosan progresszív mértékrendszerének, valamint az elhatárolt veszteségek reklámadóalaphoz való levonhatóságára vonatkozó kedvezmény alkalmazását.

A kormány 2015. május 13-án döntött a reklámadótörvény módosításáról, amelyet az Országgyűlés elfogadott. A módosított szabályozás 2015. július 5-étől alkalmazható. Az új szabályok alapján a korábbi progresszív mértéktábla helyett egységes, 5,3 százalékos adókulcs alkalmazandó azzal, hogy a 100 millió forintot el nem érő adóalaprészt után nem kell adót fizetni, ezen adóalaprészig az adó mértéke nullaszázalékos.

Az Európai Bizottság 2016. november 4-én hozott C 6929. számú határozatában megállapította, hogy a reklámadó több ponton sérti az uniós állami támogatási szabályokat, nevezetesen annak prog-

resszív adókulcsai, mind a 2015. július 4-éig hatályos, mind az azt követő kulcsok szelektív előnyt biztosítanak egyes vállalatoknak, így tisztességtelen gazdasági előnyt biztosítanak hangsúlyozottan az alacsony árbevételű cégeknek a versenytársaikkal szemben.

A 2015. július 5-étől hatályos módosított szabályozás lehetővé teszi a vállalatoknak, hogy maguk döntsenek arról, hogy a módosított mértékrendszer visszamenőleges alkalmazását választják-e. Az elhatárolt veszteségek levonásának lehetőségére vonatkozó rendelkezés indokolatlanul előnyben részesíti azokat a vállalkozásokat, amelyek 2013-ban nem voltak nyereségesek - áll az Unió határozatában.

A kormány e határozat tartalmával nem értett egyet, ezzel szemben az Európai Unió Bírósága előtt jogorvoslattal élt, amit az államtitkár úr már elmondott. Magyarország 2017. január 16-án nyújtotta be a C 6929. számú határozat megsemmisítése iránti kérelmét. Miután a per folyamatban van, ennek ellenére nem halasztó hatályú az Európai Bizottság határozatának végrehajtását illetően, ezért kellett benyújtatunk ennek a törvénynek a módosítását.

Az államtitkár úr elmondta a törvényjavaslat tartalmi elemeit. Így szeretném még egyszer kihangsúlyozni, hogy az Európai Bizottság legfontosabb kifogása ezzel kapcsolatosan mégiscsak a kis reklámcégek ellen volt. Tisztelettel kérem a tisztelt Ház minden frakcióját, hogy frakciónkkal együttesen támogassa a törvénymódosítás minden passzusát. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bányai Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Megint egy botránytörvény van előttünk, a piaci folyamatok kormányzati lenyúlása önkényes átalakításának a kísérlete. És ahogy ismerjük a fideszes többség szolgai szavazási magatartását, ennek a megszavazására biztos, hogy sor fog kerülni.

Ez úgy van itt becsomagolva, hogy uniós észrevételek nyomán kell hozzányúlni a reklámadóhoz, de a kiinduló probléma az, hogy jogalkotási eszközöket akar a Fidesz arra használni - mintegy korbácsként használva a jogalkotást, a rendkívüli adófizetés lehetőségét a Fidesz -, hogy a piac egyes szereplőit ellehetetlenítse, megrendszabályozza, tehát korlátozza azt a szabadpiaci, vagy a közszolgáltatásához hasonló, de legalábbis független politikai tartalmú működést, ami neki eredendően nem tetszik.

Tehát valahol ez is a lopakodó diktatúra, a lopakodó fasizmus kiépítésének az egyik eszköze. *(Bányai Gábor a fejét fogja.)* Önök most persze fogják a fejüket, hogy maguk erről nem tudnak. Hát persze, nem így születtek, de ha kicsit olvasnának még erről,

akkor lehet, hogy ráismernének, a történelem során ez hogyan szokott volt lenni.

Ilyen tekintetben egyáltalán nem rózsás ez a helyzet, hogy míg Andy Vajna nem fizet adót a legeslegnyereségesebb szerencsejáték-kaszinós üzletág után sem, tehát milliárdos adókat szavaztak meg neki, hogy ne kelljen befizetnie, ugyanakkor itt egyértelműen piacátrendezési vagy piacbefolyásolási, megrendszabályozási céllal kivetnek egy 9 százalékos rendkívüli adót, amivel ezt az üzletágot praktikusan teljesen agyoncsapják.

Ez az önök beháborújának a része. Korábban az RTL Klubot akarták megrendszabályozni, illetve a TV2-t kedvezményezni, most pedig Simicska Lajos korábbi kedvenc oligarchájuk cégeit akarják még nehezebb helyzetbe hozni.

(11.40)

Az ominózus G-nap után, amit nem akarok kifejteni itt a parlament keretei között, hogy ki mit nyel, kénytelen nyelni a G-nap után, az megmutatkozik egy ilyen durva törvényjavaslatban is. Tehát az, amit Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr előterjesztett, hogy az adó mértékét 5,3 százalékról júniusra 9 százalékra emeli, ez egy nagyon durva lépés, a hatályos törvény ugyanis még progresszív megoldást alkalmazott, az 5,3 százalék mellett egy nullaszázalékos adókulcs is alkalmazható volt 100 millió forint árbevételeig. Jelen javaslat értelmében az eddig befizetett reklámadót már úgynevezett túlfizetésnek minősítik, így az adózónak valahol visszajár. Államháztartási adatok szerint ez mintegy 23 milliárd forint visszafizetését jelenti a vállalkozásoknak 2017-re vonatkozóan, május 31-éig nullaszázalékos adókulcsot ír elő a befizetés-visszautalás megelőlegezése céljából.

Az emelés annyiban váratlan - majdnem dupla, kétszeres emelésről van szó -, hogy Varga miniszter úr éppen a múlt héten nyilatkozta azt a Magyar Időknek - tudják, ez az önök kormánypárti lapja, amelyik mindig igazat mond -, hogy nem készülnek adóemelésre, aztán pár napra rá beterjesztették; szemben az ellenzéki vagyonadós terhekkel, ők nem gondolkodnak semmilyen tehernövekedésben, inkább a feketegazdaság visszaszorításával szeretnének pluszbevételt szerezni a költségvetésnek. Bár az kétségtelen, hogy a korábbi évek tapasztalatai alapján az ilyen mondásokat gyakran követték konkrét adóemelések, tehát amit önök mondanak az adócsökkentésről, az összességében nem igaz, mert lehet, hogy a személyi jövedelemadót csökkentették, ami a magasabb keresetűeknek kifejezetten jó, ugyanakkor olyan forgalmiadó-jellegű szektorális különadókat vezettek be, amiket viszont minden ember, a legkisebb keresetűek is kénytelenek megfizetni, tehát sújtja a magyar lakosságot.

Az időzítés nagyon szerencsétlen volt, tavaly novemberben jelentette be az Európai Bizottság,

hogy véleménye szerint a magyarországi reklámadó bizony sérti az uniós állami támogatási szabályokat, mivel annak progresszív adókulcsai szelektív előnyt biztosítanak egyes vállalkozásoknak; utalnék itt például a TV2 ügyére. A döntést legkésőbb 2017 januárjáig kellett volna végrehajtani - mármint az EU döntését -, a kormány azonban az Európai Bírósághoz fordult, és az ítélethirdetésig kérte a végrehajtás felfüggesztését. Március 24-én azonban megérkezett a rossz hír a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz, a kérelmet az Európai Bíróság elutasította, így rohamtempóban neki kellett állni a megoldásnak.

A tartalmi észrevételek tekintetében szeretném elmondani, hogy az Európai Bizottság novemberi döntésében két kritikus pontot fogalmazott meg a magyar reklámadóval kapcsolatban. Először is a többkulcsos adókulcsokat kifogásolta; másodsor, hogy a kedvezményekkel a kisebb vállalkozásokat előnyben részesítik, mivel a magyar megoldás nem nyereség-, hanem árbevétel-alapú, azonban hiába nagy egy cég árbevétele, még nem biztos, hogy az nyereségesebben is működik, mint egy kicsi vállalkozás. A javaslat e problémák megoldására hivatkozik, de valójában egyiket sem oldja meg. Hiába törlik a nullaszázalékos kulcsot, a 100 millió forintos adóalaprészt adómentességével ugyanezt érik el. Tehát ez a kedvezmény a kisebb vállalkozásokat gyakorlatilag mentesíti az adó megfizetése alól, így a kritizált torzító hatás abszolút nem változik. Nem minthogyha mi azt szeretnénk, hogy a kisvállalkozások fizessenek; mi azt tartanánk jónak, ha ilyen szektorális adó egyáltalán nem lenne. Ez egy agyrem. Most itt próbálnak mindenféle trükkökkel egy rossz konstrukció mentén, aminek az az oka, hogy egyes cégeket agyon akarnak csapni a 9 százalékos reklámadóval.

Az Európai Bizottság véleménye szerint a nyereség-alapú adókkal szemben az árbevétel-alapú adóknak ugyanakkor nem lehet célja, hogy figyelembe vegyék az adott árbevétel elérése során felmerült költségeket, és ténylegesen nem is veszik azokat figyelembe. Magyarország nem igazolta az árbevétel és a teherviselő képesség közötti állítólagos kapcsolat meglétét - mint ahogy ez közgazdaságilag nem is biztos, hogy létezik. Az adókulcs majd kétszeresére emelésének egy oka lehet csak: amit a kormány kénytelen kifizetni, azt rögtön vissza is akarja szedni.

A szakmai szervezetek, így a Magyar Reklámszövetség is az egész tervezet kidobását javasolja, menjen az egész a kukába. Urbán Zsolt, a Magyar Reklámszövetség elnöke szerint a kormányzat ilyen mértékű beavatkozása a reklámpiac működésébe riasztó következményekkel járhat a piaci szereplők-re. Az ügynökségi piac finanszírozhatatlanná válik, megnő a pénzügyi kockázata a médiaoldalnál, és hatalmas adminisztrációs teher hárul a hirdetőkre és a médiavállalatokra egyaránt. A szakmai szervezetek továbbra is úgy vélik, hogy a reklámadó vélt gazdasági előnyei messze eltörpülnek a gazdasági hátrányok mellett, ezért az alábbi szakmai szervezetek együttesen kérik a kormányt, hogy fontolja meg a

reklámadó teljes kivezetését. Felejtsék el, kedves képviselőtársaim!

Mindezekből adódóan az MSZP a jelen törvényjavaslat elfogadását nem javasolja, mert a magát az adócsökkentés kormányának nevező propaganda ellenére itt kétszeresére emeli a reklámadót, amit végeredményben a vásárlók fognak megfizetni, tehát ez a vásárlókat fogja sújtani.

Szintén nem támogatható, hogy semmit sem old meg a kormány jelen előterjesztésével az Európai Bizottság által felvetett problémákból, ráadásul igen durva az adóprés, tovább durvul. Az 1-3 fős kis szerkesztőségeken kívül minden társaság adóterhe kétszer olyan súlyú lesz, mint eddig, így már a magyar vállalkozások is közel kerülnek az ellehetetlenüléshez. Ne tegyék, képviselőtársaim! Miközben az állami propagandából élő TV2, az Origo, az Echo TV - amit most Mészáros Lőrinc megszerzett, aki nem azonos Orbán Viktorral, csak a pénztárosa -, majd ezeket az orgánumokat adófizetői pénzeiből bőségesen kompenzálni tudják. *(A Jobbik szakértői páholyában egy hölgy hangosan beszél, nevetgél.)* Tehát itt nem jelent gondot, kedves, a karzaton hangoskodó kollégán... *(A hölgy továbbra is hangosan beszél.)* Nem tetszik észrevenni, hogy kicsit hangosnak tetszik lenni ott hátul? *(Az elnök csenget. - Derűltség az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék folytatni, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Már az utolsó gondolatoknál tartok, mert igazából a karzatnak is lehet véleménye, én ezt nem tagadom, belefér a parlamenti műfajba, különösen, ha ilyen csinos valaki. *(Derűltség.)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tehát az a probléma ezzel a reklámadó kétszeres szintre való emelésével, hogy akik nem részesülnek az önök vastag kompenzációjában, mint a TV2, az Origo és az Echo TV, azokat ez rendkívül hátrányosan érinti, és ezáltal a sajtószabadságot továbbra is korlátozza; azt gazdasági, pénzügyi oldalról támadja meg a kormányzat, széttárva a karjait, hogy ő a legnagyobb híve a sajtószabadságnak, csak hát azért a közteherviselést biztosítani kell. Tehát miközben korlátozzák a sajtószabadságot, látható, hogy az Európai Bíróság el fogja kaszálni ezt a javaslatukat is, a kormányt, és ez további milliárdos kifizetéseket jelent majd Magyarországnak.

Tehát azon túl, hogy teljesen összezilálnak egy hazai reklámpiacot, alapvető tájékozási jogokat sértenek, még azt is sikerül kivívniuk, hogy nem oldják meg a problémát. Ez ugyanúgy az Európai Bíróság elé fog kerülni, és választhatnak, hogy nemcsak a Néppártból akarnak kilépni, hanem az Európai

Unióból is, és újabb terheket rónak az adófizetőkre.

(11.50)

Tehát ezt valahol valamikor meg kell fizetni, ugyanis az igazság előbb-utóbb utat tör magának. Kérem, ismerjék ezt fel most, és töröljék el ezt a törvényjavaslatukat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ajjajajj!)*, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)* Kicsit halkabban!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Köszönöm az ilyen szintű szocialista érdeklődést is. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Az lesz!)*

Azért azt szeretném kihangsúlyozni Józsa képviselőtársamnak, hogy az Európai Uniónak, illetve a Bizottságnak önmagával a reklámadóval nincs problémája, annak egyes részelemeit vitatja... *(Dr. Józsa István: Nekünk van!)* Azt tudom. Ez a különbség egyébként a kettőnk gazdaságpolitikája között. Mi a vállalatokat adóztatjuk meg, hogy utána egyébként tudjuk az adóját az állampolgároknak csökkenteni *(Dr. Józsa István: Egyes! Egyes vállalatokat!)*, és egyébként oda tudjuk adni ezt a pénzt a magyar családoknak és a magyar dolgozó embereknek. Éppen ezért, azt gondolom, önmagában a reklámadó mint eszköz egy jó eszköz. Egy olyan új, innovatív eszköz, mint annak idején volt a bankadó, amit nagyon sokan támadtak, önök is támadtak annak idején, ma pedig majdnem minden európai uniós országban van már ilyen. Tehát önmagában, azt gondolom, a reklámadóval nincs probléma, ezt a Bizottság, illetve az Európai Unió, még a brüsszeli bürokraták sem támadják. Egyes részelemeit valóban vitatják, ezzel kapcsolatban viszont a magyar kormánynak és az Európai Uniónak vitája áll fenn. De mivel mi nem szándékozunk kilépni az Európai Unióból - ahogy ön azt állítja -, éppen ezért van előttünk ez a törvényjavaslat. Hiszen ha ki szeretnénk lépni az Európai Unióból, akkor nem teljesítenénk azokat a kötelezettségeinket, amelyek egyébként a tagságunkból fakadnak. Egyébként ha az előző törvényjavaslatot is nézi, amit az előbb tárgyaltunk, ott is az uniós kötelezettségeinknek teszünk eleget, amikor egyébként jogharmonizációs törvényjavaslatot nyújtunk be.

Tehát legyenek szívesek ezeket a hazug állításokat a jövőben mellőzni, nem szeretnénk kilépni az Európai Unióból, ezért még ha vitatjuk is az állításukat, akkor is egyébként a kötelezettségeinknek eleget teszünk, így tehát az Európai Bizottság határozatának a végrehajtásáról is szól tulajdonképpen ez a törvényjavaslat. Ennek érdekében elrendeli a már

megfizetett reklámadó visszatérítését a jogszabály az adó-visszatérítés szabályai szerint. A végrehajtás módja az, hogy a reklámadót fizető adóalanyok által a 2017. május 31-éig lezárt adóévekre bevallott és megfizetett adó az adózás rendjéről szóló törvény szerinti túlfizetésnek minősül, amelynek az adózás rendjéről szóló törvény szerinti visszatérítését az arra jogosultak kérhetik az állami adóhatóságtól. Tehát a korábbi adóévekre bevallott, de meg nem fizetett adót nem kell megfizetni. A törvényjavaslat az állami adóhatóság számára írja elő, hogy a visszatérítésre jogosult reklámközzétevő adóalanyokat értesítse arról, hogy a megfizetett reklámadó visszajár. Én azt gondolom, hogy ez egy korrekt javaslat. Az adó mértéke január 1. és május 31. között annak érdekében, hogy egyetlen adózó esetén se következék be visszamenőleges hatályú tehernövekedés, egységesen, a reklámközzétételi tevékenységből eredő nettó árbevétel mint adóalap után 0 százalék, június 1-jétől pedig 9 százalék, azonban itt is hangsúlyozni kell, hogy a saját célú reklám közzététele nem lesz adóköteles.

És ha megengednek még egy megjegyzést: nem tudom, hogy Józsa képviselőtársam miért lepődik meg azon, hogy a Reklámszövetség nem akar ilyen adót. A Bankszövetség sem akart bankadót. Teljesen természetes, hogy ők annak örülnének a legjobban, ha 0 százalékos reklámadó lenne, de mi ezt nem így gondoljuk. Úgyhogy én azt tudom mondani, hogy a KDNP ezt a törvényjavaslatot támogatja, és megkérem önöket, hogy önök is támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 2014-ben már figyelmeztettünk arra, hogy a reklámadó nem fogja kiállni sem az idő, sem az Európai Bizottság próbáját - igazunk is lett.

Már akkor is megállapítottuk, hogy az adó rendelkezései olyan módon lettek meghozva, hogy céloztak az RTL-re vele, céloztak arra, hogy megszerezzék a reklámpiacnak minél nagyobb hányadát saját maguk számára.

A reklámadó módosításánál az is érdekes, ahogy változott a törvény, hiszen 5,3 százalékról 9 százalékra fog emelkedni az adó mértéke a kormányzati előterjesztés szerint, de az is érdekes, ami kimaradt a törvényből. Én most ezekről a szempontokról itt szeretnék beszélni.

Az első és legfontosabb az, hogy a reklámpiacot maga az állam, ahogy egyébként a Fidesz kormányzása alatt már megszokhattuk, brutális módon torzítja. Tehát maga az állam Magyarországon több gazdasági ágazatban a legnagyobb piactorzító, nem a multik, nem a nagy cégek, hanem maga az Orbán Viktor

által vezetett kormány torzítja legnagyobb mértékben a piacot.

Jól mutatja ezt egyébként a kormányzati hirdetések megoszlása is. Kormányzati hirdetéseket olyan módon hoz létre a kormány, hogy folyamatosan csak a hozzá közel álló vagy éppen az ő érdekeit szolgáló médiát erősíti ezáltal. Mire is gondolhatunk ennek kapcsán? Először is, gondoljunk arra, hogy van egy Habony Árpád nevű ember, aki az egyik pillanatban még azzal védekezik, amikor megkérdezik, hogy a magas sarkú cipőit és a női táskáit honnan vásárolta - tudják, amiben itt tipeg rendszeresen a Parlament környékén, és amiben bejár a miniszterelnökhöz -, az egyik pillanatban azzal védekezik, hogy igen, igen, őnekí valóban nincs jövedelme, de egy Tombor András nevű, egyébként a Fidesz vállalkozói köréhez tartozó vállalkozótól nagy összegű, 20 millió forintos kölcsönt kapott, és ezeket az olasz Gucci táskákat meg a hasonló luxuscikkeket, antilopbőr nadrágokat, meg az ördög tudja, hogy ez az ember még miket hord, ezekből a kölcsönökből vásárolta magának.

A másik pillanatban azt láthatjuk, hogy ugyanez az alak fogja magát, és országos napilapokat kezd el alapítani, és egy kiterjedt sajtóbirodalmat birtokol a másik pillanatban. Az ember, ha normális piacgazdasághoz szokott szemmel nézi ezeket a vagyongyapadásokat, elkezd csodálkozni, hogy hogyan fordulhat ez elő. Természetesen úgy, hogy Orbán Viktort szolgálja Habony Árpád is; megjegyzem, a letelepedésikötvény-bizniszben is őt és Rogán Antalt láttuk, azoknak az embereknek a haverjaiként, akik ezeken 116 milliárd forintot kerestek a magyar állam kárára, és ebben az esetben is azt láthattuk, hogy úgy húznak fel komplett kormányzati sajtóbirodalmakat, hogy az egyik pillanatban szinte hajléktalanstátusban van Habony Árpád, kölcsönből él, a másik pillanatban országos napi- és hetilapjai vannak, egyszerűen azért, mert a kormány már az első pillanattól fogva gondoskodik arról, hogy ha ez a figura vagy pedig az ország sugar daddyje, Andy Vajna létrehoz egy új médiumot, akkor garantáltan meg fog élni, azért, mert a kormányzat piaci hirdetési megjelenés nélküli, kimegy a kormány a hirdetési piacra, és csak ezeknél az embereknél kezd el hirdetni, csak ezeket az embereket támogatja, és gyakorlatilag ilyen módon gondoskodik a kormány arról, hogy a Lokált, a 888-at, a Riposzt, az Origót, a TV2-t és a hasonló szennymédiumokat eltartsa. Ennek a folyamatnak egyébként az a vége, hogy több mint 40 pert veszített a kormányoldali sajtó az elmúlt hónapokban ellenünk, jobbikos politikusok ellen, a magánéletünket mocskolták a legdurvább rágalomokkal, mindent ránk szórtak, amit lehetett, folyamatosan bukják el, zsinórban, szinte minden héten van egy-egy vesztes perük. Az látható tehát, hogy a piactorzításban maga az Orbán-kormány jeleskedik a legjobban.

Megjegyzem: egyébként ha a Fidesz politikai érdekei úgy kívánják, akkor nemcsak a saját sajtóbirodalmukat építik fel, hanem amikor megborul a cent-

rális erőter politikája, és elkezd erősödni a Jobbik, és egyértelműen váltópárti szerepbe kerül, akkor igyekeznek egy kicsit felhúzni a baloldalt, hogy az egymással nem kompatibilis két politikai erőt többé-kevésbé megpróbálják egyenlővé tenni. Ennek érdekében lehetett egyébként azt az egészen nevetséges helyzetet látni, hogy ez a Mészáros Lőrinc nevű figura, aki Orbán Viktor strómanjaként van az emberek által Magyarországon egyre szélesebb körben most már azonosítva, megjelenik, médiát vásárol magának, és egyre jobban előretör a piacon úgy, hogy a Népszabadságot meg egy rakás megyei lapot is bekebelez, mint egy kisgömböc.

(12.00)

Majd ezt követően, azért, hogy azért a baloldal mégse süllyedjen el a Népszabadság megszűnése után, elkezdik reklámozni - tessék megkapaszkodni - a Népszavában, az egyetlen megmaradt baloldali napilapban a kormány hirdetéseit. És amikor valaki fölmege a Népszava felületére, akkor találkozhat azzal, hogy „Állítsuk meg Brüsszelt!”, mennek a kormány jól megfizetett hirdetései, azért, hogy ilyen módon is megpróbálják a baloldali sajtót életben tartani, mert ez kell a centrális erőter politikájának megőrzéséhez.

Tehát azt láthatjuk, hogy maga az állam a legnagyobb piactorzító, maga Orbán Viktor az, aki a legdurvább módon szeretne mindig beavatkozni a politika és a piac működésébe. Itt csak emlékeztetni szeretnék, hogy egykori jó barátja, akinek egy rozsdás késsel elvágta a nyakát nem is olyan túl régen, Simicska Lajos azt mondta, amikor a választások után beszéltek Orbán Viktorral, hogy Orbán Viktor magát az RTL Klubot is meg szeretne volna vásárolni, de amikor Simicska jelezte neki, hogy ez nagyon sokba kerülhet, akár 100 milliárd forintba is, akkor azt mondta a miniszterelnök, hogy nem baj, majd megveszi az oroszok pénzéből, a Roszatom pénzéből. *(Pócs János közbeszól.)*

Hölgyeim és Uraim! Nem kis részben pont az ilyen húzások miatt, a piszkos kormányzati pénzügyek miatt mondják azt az Orbán-kormányra teljes joggal, hogy hol ennek a csicskája, hol annak a csicskája, ahonnan több pénzt remélhetnek, arra fordulnak.

Azt láthatjuk tehát, hogy ebben az esetben is olyan módon próbálták Magyarország legnagyobb tévétársaságát megvenni, ami egyébként nem megengedhető. Megjegyzem, a TV2 megvásárlására is a reklámpiac torzításának jegyében úgy került sor, hogy megvásárolta azt Andy Vajna helyett az MKB, egy korábban állami tulajdonú bank, amibe aztán, hogy, hogy nem, pont a jegybankelnök családja szerzett tulajdonrészt a Mészáros Lőrinchez és Orbán Viktorhoz kötődő Szij László nevű vállalkozó segítségével, és ilyen módon tehát Magyarország második számú legnagyobb tévétársasága is az Orbán-kormány holdudvarába, média-portfóliójába kerülhetett.

Ez az a modell, ami egyébként Európában nem működik. És most nem az illiberális demokráciáról beszélek, hanem arról, hogy úgy viselkedik egy kormány és úgy viselkedik maga a kormányfő is, mint Rákosi Mátyás az ötvenes években, úgy, hogy igyekeznek az ellenzéki hangokat elhallgattatni, kiirtani, az ellenzékieket megvásárolni, megfenyegetni, eltüntetni, és ilyen módon gondoskodni arról, hogy csak ők legyenek azok, akik a piacon meg tudnak jelenni.

Számos nagyon durva példát láthatunk erre. Ott van például Dunaújváros, hogy mást ne mondjak, ahol egyébként egy bajban levő, a volt szocialista nagyipar örökségével küzdő városban képesek voltak a Fidesz képviselői húsz-egynéhány-milliárd forintot elkölteni a város pénzéből arra, hogy a Lokál nevű szennylapot, ami szintén egyébként pereket veszített el már jobbikosokkal szemben, mert hazudozott, rágalmozott összevissza, hogy a Lokál nevű szennylapot ebben az újságban terjesszék közpénzből. Tudják, azt az ingyenesnek mondott, Lokál nevű szennylapot, ami egyébként így már korántsem ingyenes, hiszen maguk az adófizetők fizetik közpénzből ezeknek a lapoknak a fenntartását.

Én tehát azt mondom, hogy a Fidesznek a reklámtörvény módosítása kapcsán csak és kizárólag szegyelevelnivalója van. A reklámpiacot magát is piactorzítással megpróbálják a saját hatalmi érdekeiknek megfelelően befolyásolni, és nem kis részben emiatt néz ki egyre inkább úgy Magyarország, mint egy szánalmas banánköztársaság, mert önök olyanná teszik, mint amilyen maga Orbán Viktor és a kormánya. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, jegyző úrnak.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, mindannyian pontosan tudjuk, hogy miről szól ez a törvényjavaslat, miről szólt akkor, amikor erre legelőször sor került, amikor legelőször az Országgyűlés elé került. A kormány azt gondolta, hogy azokat a médiumokat bünteti ezzel az adóval, amelyek nem az ő propagandáját harsogják. Azért találták ki a reklámadót, hogy az RTL Klubot vagy távozásra kényszerítsék, vagy pedig arra, hogy eladják ezt a céget valamelyik kormányközeli oligarchának.

Ez a törvény eleve visszaélés volt a joggal, a törvényhozói hatalommal. Mint adónak nem volt értelme, sem szabályozási hatása nem volt. Például káros reklámok esetleges visszaszorítása sem tartozott ide, sem jelentős bevételt nem jelentett a költségvetésnek, hiszen tudjuk, hogy 11,7 milliárd forint az, amit ez jelentett.

Önöknek már természetes, hogy a kormány ilyen gengsztertermédszerekkel él a gazdaság és a társadalom maga alá gyűrése során, de tudniuk kell, ez

egyáltalán nem természetes, hogy a választásokon szerzett törvényhozói hatalmat arra használják, hogy harácsoljanak, leuraljanak mindent. Ez az ország érdeke ellen való. A reklámadó meghozása után a kormány erős ellenállásba ütközött több felől. Elkezdődött a visszavonulgatás, oldalazgatás, a törvény reszelgetése, ami mostanra már szinte bohózatba váltott. Újabb csavarokat találtak ki, ahelyett, hogy eltörölnék ezt az egészet.

Egyetlen jogos felvetés van, amit rendezni kellene, a nagy internetes reklámozó cégek - Facebook, Google s a többi - nem adóznak Magyarországon, miközben igen nagy bevételre tesznek szert itteni hirdetőktől. Ám láthatóan erre a törvény alkalmazatlan, hiszen most is csak a büntetési tételeket emeli, amit úgysem tudnak beszélni.

A Google és a Facebook megadóztatására nemzetközi, de legalább európai összefogásra lenne szükség, ami az Orbán-kormánynak nem annyira megy, hiszen szeretik azt hinni, hogy mindent egyedül meg tudnak oldani, és ezért belekötnek mindenkibe. Nos, ez pont egy olyan dolog, amit egy kis nemzetállam egyedül nem tud sajnos megoldani.

Ami a mostani konkrét módosítást illeti, a reklámadó januári változtatása több ponton sértette az uniós állami támogatási szabályokat, ezért a már befizetett és beszédett reklámadót vissza kell téríteni, illetve amit bevallottak ezek a cégek, azt nem kell befizetni. A kormány pedig ahelyett, hogy elfogadná, hogy ez az adó fölösleges és ebben a formában menthetetlen, tovább csavargatja, amivel csak újabb károkat okoz. Eleve visszamenőlegesen, tehát 2017. január 1-jétől módosítja a szabályokat, elképesztő bonyolult módon kell kiszámolni tört években, hogy mennyit is kell fizetni. Az ilyen adminisztrációs terhek mindig a kisvállalkozókat sújtják aránytalanul, és mint említettük, lényegében a semmiért, hisz a költségvetési bevétele minimális, az egészet csak az RTL Klub ellehetetlenítésére találták ki. Mégis terhelik a vállalkozásokat, hogy a látszatot fenntartsák. Közben megemelik a mértékét is 5,3 százalékról 9 százalékra, ami amellet, hogy érthetetlen, mert jelentős bevételnövekedést nem jelent, az egyes cégeknek, vállalkozásoknak egyedileg súlyos problémát okozhat.

A módosításnak egyébként van egy eléggé sunyi része is, mégpedig az, hogy nem igaz, hogy a kisebb, 100 millió forint alatti árbevételű vállalkozások mentesülnek az adó alól. Ők csak úgynevezett kedvezményt kapnak, amit le kell vonni más, úgynevezett de minimis támogatásokból. Ilyen az EU-s fejlesztési támogatások jelentős része. Tehát ha pályázaton kap egy bizonyos határt meghaladó fejlesztési támogatást, akkor igenis fizetnie kell a reklámadót. Az ilyen támogatások kerete ráadásul három évben van meghatározva, tehát három év felhalmozódó támogatás számít.

Összefoglalva: ezzel a módosítással is csak tovább passzírozzák a selejtet, ezzel fölösleges terheket raknak a vállalkozások nyakába. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ikotity képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nincs jelen.

Kétperces felszólalásra jelentkezett Legény Zsolt képviselő úr, MSZP. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy normálisan működő országban, normálisan működő országokban, normálisan működő demokráciában az egy teljesen természetes dolog, hogy az állam vagy éppen az önkormányzat az illetékességi területén megadóztat tevékenységeket, vagyonelemeket, szolgáltatásokat.

(12.10)

És éppen ezért nem is azzal van igazából gondunk, hogy például a reklámtevékenységet megadóztatja a kormány, hanem azzal, amit most itt jogalkotási terméként látunk. Ha politikailag korrekt megfogalmazást alkalmaznánk, akkor talán úgy fogalmaznánk, hogy egy igen kreatív, a Fideszre jellemző jogalkotási termékkel találkozunk, ha pedig a nyers valóságot fogalmazzuk meg, akkor azt látjuk, hogy azt ismételtelen úgy neveznénk, hogy személyre szabott jogalkotás, de most inkább azt mondom, hogy cégre szabott jogalkotásról lenne szó.

A vezérszónokok nagyon sokan említettek adómértékeket, adóalapokat, számokat és összegeket. A lényege ennek a törvényjavaslatnak roppant egyszerűen és röviden annyi, hogy a kormány meg kívánja adóztatni azokat a reklámtevékenységeket is folytató médiumokat, amelyek neki nem tetszenek, amelyek nem az ő propagandáját tolják, amelyek nem az ő szekerét tolják, és mindenki más, aki egyébként pedig... - és erre Volner képviselő úr kitért, hogy hogyan épített médiabirodalomban szerepel, azt pedig kedvező helyzetbe hozzák. Hiszen úgy is kedvező helyzetbe lehet hozni valakit, hogyha kitömik állami hirdetésekkel, és az egyébként még a reklámadó alá sem esik olyan mértékben, és úgy is lehet valakit kedvezőtlen helyzetbe hozni, hogy a reklámadóval nem megfojtjuk vagy ellehetetlenítjük, de azért nehéz helyzetbe hozzuk ezeket a bizonyos médiumokat.

Szóval, ezzel találkozunk most, ez a törvényjavaslat erről szól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre Bányai Gábor képviselő urat illeti a szó, Fidesz.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Csak jelezni szeretném, hogy Józsa képviselő úr ismét nekiesett annak a bizonyosnak, és fasizmust és lopakodó diktatúrát kiált akkor, mikor adózni kellene, mondjuk megadóztatni egy ágazatot, amely elég jó fejlődési pályán van, hisz '13-ban 175 milliárd, '14-ben 189 milliárd, '15-ben 194 milliárd, tavaly már nettó 200 milliárd forint fölé

ment az éves évi reklámpiac Magyarországon a bevétel tekintetében.

Jól működő, fejlődő szektorról van szó. Miért nem lehet adózni? A világ több mint 200 országában adóznak. Ha adóznak, akkor ott is diktatúra van? Fasizmus van, ha adóztatunk valami bevételt, amit másképp egyébként lehet, hogy nem jön vissza a költségvetésbe?

5,3 százalékos adóról volt szó korábban, amire azt mondta Iktóty képviselő úr - bár elment -, hogy 17,7 milliárd forintnyi bevétel, azaz csekély volt. Én jelzem, hogy minden bevétel, ami a költségvetést gyarapítja, akár csekély, akár nagyobb mértékű, igenis jó bevétel, azt inkább gyarapítsuk, ne kicsinyelljük le a kis bevételeket.

Az pedig, hogy idehozták most már Mészáros és Simicskát és az RTL-t és mindenkit, kérem szépen, mindenki fog fizetni a bevétele után adót. Tény, hogy nem 5,3-at, hanem 9-et. Még egyszer kérem önöket, hogy a nagy bevételű és a kis bevételű reklámpiaci szereplők is egyúttal fizetni fogják ugyanazt az adót. A nagyon sokat kapó, a keveset reklámozó cégeket is megadóztatja ezután is a törvény, illetve az nem igaz, hogy a kis százaléknak adót kellene fizetni, hisz elmondta államtitkár úr, hogy a de minimis eljárás határain belül hogyan lehet az adót megspórolni, kikerülni.

Úgyhogy tisztelettel kérem önöket, hogy ne kiáltanak diktatúrát akkor, amikor adózni kell. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre nem tudok szót adni, Józsa képviselő úr, hanem normál felszólalásra. Köszönöm szépen. Öné a szó, Józsa képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, akkor normál felszólalás keretében. Úgy beszél Bányai képviselő úr, mint ha itt az adózásról lenne szó. Képviselőtársam! Ezek a cégek adóznak. Évente a társasági adót leróják. A taót az önök csókosainak leróják. Tehát itt van egy egészséges, valóban szépen fejlődő, körülbelül 200 milliárdos piac, amiből önök, a saját csókosaik még többet akarnak kihasítani; azáltal, hogy a többieket agyoncsapják egy 9 százalékos adóval, a többit meg, most olvasta el az újságban, hogy a Rogánék még az idénre kapnak még 5 milliárdot a 95 milliárdos reklámköltésük mellé. Kinek fogják elkölteni? Az önök csókosainak.

Ezért mondom én fasizmust, drága, amikor maga még nem élt, és fogalma sincs arról, hogy mi van; én élttem az átkosban, és ezeket a mechanizmusokat a saját bőrömmön tapasztaltam, hogy milyen kellemetlenek. Tehát önök a gazdasági arrogancia eszközeivel próbálnak lenyomni bizonyos cégeket. Ezek a cégek rendszeresen adóznak, önök extra adókat vetnek ki, és itt jön a következő rohadt nagy hazugságuk, ezt mind a vásárló fizeti meg. Ugyanis ezt a cég csak úgy tudja befizetni önöknek, ha valahonnan beszedi. Ezt, mivel

árbevétel-arányos, nem nyereségarányos, nem azon működik, hogy mennyire jó, hanem közvetlenül a vásárlóra szépen rá fogja terhelni.

És még egy, hogy miért lopakodó fasizmus ez: mert valahol a véleményszabadság legemberibb jogát fogják ezzel sárba tiporni. Amikor az Origo valamikor még egy normális orgánium volt, sundámbundámmal megvették, Matolcsy pénzből megvették, és most már egy kormányzati szócsó lett. Tehát önök térjenek le erről az útról! Nem lesznek rá büszkék egypár év múlva. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki az előterjesztő nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni a két kormánypárti felszólaló támogatását, így bízunk abban, hogy a parlamentben a szavazás során többséget kap a törvényjavaslat.

A három ellenzéki párt felszólalása véleményem szerint leginkább politikai megközelítésű volt. *(Dr. Józsa István: Meg az előterjesztés is!)* Az MSZP-s képviselő némi szakmai felhangot is adott hozzászólásának, ezért most próbálnék erre reagálni.

Tehát az a kérdés, hogy ez adóemelés-e. Ön is elmondta, képviselő úr, Józsa képviselő úr, hogy több mint 20 milliárd forintot fog az állam visszafizetni; az eddig megfizetett reklámadót vissza kell az érintett vállalkozásoknak fizetni. Ha ehhez viszonyítjuk, hogy június 1-jén már valószínűleg nem tud hatályba lépni a törvényjavaslat, illetve maga a törvény, tegyük fel, július 1-jén a 9 százalék hatályba lép, vagy attól csökkentett összeg - mert az expozéban azt is elmondtam, hogy nyitott az előterjesztő arra, hogy a 9 százalék tovább tudjon csökkenni, de ez nem érdekelte az ellenzéki felszólalókat -, de ha tegyük föl, 9 százalék marad, akkor erre az évre éves szinten 4,5 százalék az adó mértéke az eddigi 5,3 százalék helyett.

Ha a jövő évben a teljes évben megfizeti a 9 százalékot, és ezt makroszinten nézzük, még mindig nem fogja elérni a 20 milliárdos bevételt, sőt még 2019-ben sem. És azt is elmondtam, hogy az Európai Bíróság előtt van az ügy, és az Európai Bíróság mondani fog valamit. Az is lehet, mi azt reméljük, hogy a kormánynak alapvetően igazat ad, és az eredeti szabályozás jogszerű és törvényszerű lesz. Akkor lehet rendezni. Nyilván, hogy addig, amíg az Európai Bíróság ítélete megszületik, senki nem fog több reklámadót fizetni, tehát lehet a százalékokkal játszani, de ez semmiképpen nem adóemelés.

Az a vélemény pedig, hogy az lenne a jó, ha nem is lenne, ez egy természetes ellenzéki vélemény. Amikor az MSZP ellenzékben van, akkor azt mondja, hogy nem kell adót fizetni. Ugyanis az az érzés támad benne, hogy nincs felelősségérzete az ország közszolgáltatásai iránt. Nem az MSZP-nek kell megszerveznie a közszolgáltatásokat, nem felel a központi költségvetés bevételeiért, sem a kiadásaiért, ezért aztán lehet ilyeneket mondani, hogy az lenne a legjobb, ha nem is lenne reklámadó, nem is lenne személyi jövedelemadó, és egyáltalán nem is lenne adó. Ezt a véleményt nem tudom komolyan venni.

Az a vélemény, hogy az Európai Unió ezt vissza fogja dobni, ez nem igaz. Ennek a törvényjavaslatnak minden passzusa egyeztetve van az Európai Unióval, ezt az Európai Unió el fogja, el kell hogy fogadja. A felszólalás alapján azt kell hogy mondjam önnek, hogy önök továbbra is a multik oldalán állnak, és a multikat védik azzal, hogy ne kelljen a nagy árbevételű cégeknek reklámadót fizetni, amivel természetesen mi nem értünk egyet.

(12.20)

Vona képviselő úr nincs itt, de a Jobbik álláspontját Volner képviselő úr ismertette, ami teljesen totális politikai vélemény volt. A képviselő úr nyilvánvalóan nem olvasta el a törvényjavaslatot, ezért tiszta politikai véleményt mondott, és ha megengedi, én is politikai véleményt tudnék mondani. Az a Jobbik beszél, amely reklámpárttá változott az elmúlt hetekben; teljes mértékben plakátpárttá és reklámpárttá. Az a Jobbik, amely elfogadja Simicska Lajostól, lényegében a Simicska-párttól a támogatást (*Zaj a Jobbik soraiban.*), elfogadja a reklámfelületet, de arra a kérdésre, hogy mennyiért reklámoznak, miből és hogy fogják fizetni, természetesen nem tudnak válaszolni. Attól a Simicska-párttól fogadja el a támogatást, aki ellen 2012-ben még a Jobbik kezdeményezte az Országgyűlésben vizsgálóbizottság felállítását. Lehet, hogy önök el akarják terelni a figyelmet arról, hogy Simicska szócsövei lettek, de ha az ember kimegy az utcára, kimegy az országba, láthatja, hogy önök ezt nem tudják letagadni.

Az LMP álláspontjával nem nagyon kell foglalkozni, hiszen az LMP nincs is a teremben (*Sallai R. Benedek, a szakértői páholyból: Itt vagyok!*), másrészt pedig az egyik képviselőjük azt mondta, hogy 2018-ban befejezi a politikát, mert arra, amit az elmúlt években mondott, az emberek nem figyeltek oda, és miután nem tudta meggyőzni az embereket arról, hogy ő valóságos és igazat mond, ezért visszavonul a politikától. Lehet, hogy ez éppen az a képviselő volt, aki felszólalt, de lehet, hogy nem.

Összességében a reklámadó kérdése 2014-től van napirenden. Remélhetőleg most egy olyan szakaszba kerülünk a törvény megszavazásával, amit az Európai Unió is el tud fogadni, azt követően pedig várjuk az Európai Bíróság döntését, és akkor végleg rendezzük a reklámadó sorsát. Köszönöm minden-

kinek a felszólalást, és várjuk a kormánypártiak támogatását. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15370. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy az állatok kímélete uniós érték is, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikkelye is tartalmaz, valamint arra, hogy az állatkísérletekkel kapcsolatos tagállami szabályozás különbözősége akadályozhatja az olyan termékek és anyagok kereskedelmét, amelyek kifejlesztése állatkísérletekkel jár, 2010. szeptember 22-én kiadásra került a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv. Ez az irányelv rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamoknak 2012. november 10-ig ezeket át kell ültetniük a nemzeti jogukba, és 2013. január 1-jétől kezdődően alkalmazniuk is kell.

Az Európai Bizottság valamennyi tagállam esetében értékelte az irányelv átültetésének megfelelőségét, és több tagállam esetében talált megoldásra váró hiányosságot. A magyar jogszabály esetében feltárt hiányosságok miatt 2016 őszén a Bizottság EU-piloteljárást indított. Hazánk az irányelv rendelkezéseinek való megfelelés érdekében a Bizottságnak küldött hivatalos válaszában vállalást tett az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény módosítására. A most tárgyalt törvényjavaslat gerincét így a Bizottság felé tett vállalásokból eredő módosítások alkotják.

Tisztelt Ház! Emellett a törvényjavaslat tartalmazza az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével kapcsolatos, valamint a jogtechnikai okokból szükségessé vált módosításokat is, továbbá a törvényjavaslat néhány, a jogalkalmazásban felmerülő probléma feloldását is célozza.

Nagyon fontos hangsúlyoznom ugyanakkor, hogy e törvényjavaslat benyújtásával az állatvédelmi törvény módosítása nem tekinthető lezártnak. A további módosítások tekintetében a civil szervezetek-

kel való egyeztetés jelenleg is zajlik. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Tisztelt elnök úr, remélem, nem zavarom a mögöttem beszélgető képviselőket.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az EU-piloteljárás lezárása érdekében újraszabályozza az állatkísérlet engedélyezésére irányuló eljárás leg-alapvetőbb szabályait, így megállapítja az állatkísérlet engedélyezésére irányuló eljárásban irányadó ügyintézési határidőket is. Biztosítja, hogy csak olyan állatkísérlet megkezdésére kerüljön sor, amelyet a szakértőként eljáró Állatkísérleti Tudományos Etikai Tanács értékeli, és annak elvégzését javasolja. A törvényjavaslat biztosítja továbbá, hogy csak olyan tenyésztő, beszállító és felhasználó működhessen, amely rendelkezik az állatvédelmi hatóság engedélyével, illetve abban az esetben, ha a tenyésztő, beszállító és felhasználó már nem felel meg az engedélyben megállapított feltételeknek, az engedélyt az állatvédelmi hatóság visszavonhassa.

A törvényjavaslat a jogalkalmazásban felmerülő problémák megoldása érdekében újraszabályozza az állatkínzás fogalmát, amelynek során kifejezésre juttatja, hogy az állat bántalmazása minden körülmények között tilos, nem csak azokban az esetekben, amikor ez szükségtelen vagy fájdalmat okoz. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Tisztelt képviselőtársaim, remélem, hogy majd arra is tudnak reagálni, amit nem hallottak most. A törvényjavaslat a jogalkalmazásban felmerülő problémák megoldása érdekében, mint említettem, újraszabályozza az állatkínzás fogalmát. A fogalom szigorításával egy állat bántalmazása esetén a hatóságnak nem kell vizsgálatot lefolytatnia arra vonatkozóan, hogy a bántalmazás szükségtelennek minősül-e.

Tisztelt Országgyűlés! E módosításokkal párhuzamosan szükségessé vált az állatvédelmi törvény szerkezetének felülvizsgálata is, így az állatvédelmi törvényben a módosítással önálló fejezetben kerülnek elhelyezésre a helyi önkormányzatok feladatai, a transzponderrel megjelölt ebek országos elektronikus adatbázisára, a hatósági eljárás és ellenőrzés általános szabályaira, valamint az intézkedésekre és a jogkövetkezményekre vonatkozó rendelkezések. A település belterületén befogott kóbor állatokkal kapcsolatos rendelkezések, valamint a kísérleti célra állatot tenyésztők, beszállítók, felhasználók működésének általános szabályai, azok sajátosságaira tekintettel, önálló alcímben kerülnek elhelyezésre, ezáltal a törvény áttekinthetőbbé és könnyebben kezelhetővé válik. A törvényjavaslat a települési önkormányzatok jegyzőjének az állatok védelmével, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat-és hatásköreiről szóló kormányrendeletben megállapított intézkedéseket beemeli az állatvédelmi törvény rendelkezései közé. Ezek a következők: az állat megfelelő és biztonságos elhelyezése, valamint szökésének megakadályozása érdekében meghatározott építési munkákra kötelezés, a meghatározott cselekmény végzésére, tűrésére és abbahagyására kötelezés, valamint az állattartás korlátozása és megtiltása.

(12.30)

Ezáltal az említett intézkedések alkalmazására valamennyi állatvédelmi hatóság kijelölhetővé válik, és azokat az állatvédelmi törvényből adódó feladatok tekintetében a természetvédelmi hatóságok is gyakorolhatják majd. Ezáltal hatékonyabban láthatják el az állatvédelmi feladatokat.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem, hogy az Országgyűlés vitassa meg az előtünk álló törvényjavaslatot, a képviselők hozzászólásaikkal járuljanak hozzá ahhoz, hogy valóban megfelelő legyen az állatvédelmi szabályozás. Kérem, hogy támogassák a kormány által beterjesztett javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Kedves Elnök Úr! Kedves Államtitkár Úr! A T/15370. számú, az állatok védeleméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosítását államtitkár úr előterjesztői expozéjában is hallhattuk. A törvényjavaslat elsősorban európai uniós irányelveket ültet át a magyar jogszabályi környezetbe, másrészt pedig technikai korrekciókkal pontosítja az állatvédelmi törvényt. Csak néhány tartalmat a törvénymódosításból, kérem, engedjenek meg kiemelni, ami mindannyiunk számára, különösen a települések önkormányzati vezetői számára elengedhetetlenül fontosak.

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény a következő alcímmel egészül ki: A település belterületén ebrendészeti tevékenység keretében befogott kóbor állatokra vonatkozó általános szabályok. Ezek részletezésével szabályozásra kerülnek az állatkísérlet végzésével és a tenyésztők, beszállítók, felhasználók működésével kapcsolatos intézkedések és azok jogkövetkezményei. Pontosítva lesz az állatvédelmi feladatok pénzügyi fedezete. E törvény szerint az állami feladatok ellátásának, valamint az önkormányzati feladatok támogatásának állami pénzügyi forrását képezik a központi költségvetésben állatvédelemre előirányzott pénzügyi összegek és az ebrendészeti hozzájárulás. Fontosnak tartjuk a IX. fejezetben az állatvédelmi oktatást, az állatokkal szemben megfelelő magatartásra, gondoskodásra nevelést, az állatok megismerését be kell építeni az iskolai általános képzésbe, a szakképzésbe és az ismeretterjesztésbe.

A törvénymódosítás a helyi önkormányzati feladatokat is leszabályozza, valamint az intézkedések általános szabályai megtalálhatóak a 44/A. §-ban. Az állatvédelmi hatóság, valamint a természetvédelmi hatóság az állattartót az állat megfelelő és biztonságos elhelyezése, valamint szökésének megakadályo-

zása érdekében meghatározott építési munka elvégzésére kötelezheti; az állatvédelmi jogszabályok megsértése esetén a meghatározott cselekmény végzésére, túrésére, valamint abbahagyására kötelezheti; az állattartást korlátozhatja, valamint megtilthatja.

Szól a törvénymódosítás a jogkövetkezményekről. Aki a tevékenységével vagy mulasztásával állatvédelmi jogszabály vagy hatósági határozat előírását megsérti vagy annak nem tesz eleget, magatartásának súlyához, ismétlődéséhez és különösen az állatoknak okozott sérelem jellegéhez, időtartamához igazodó mértékű állatvédelmi bírságot köteles fizetni. Az állatvédelmi bírságot az állatvédelmi hatóság szabja ki. Továbbá a X/E. fejezet megfogalmazza az ügyész szerepét az állatvédelemben. Az állatvédelmi jogszabályok megsértése esetén az ügyész keresetet indíthat a tevékenységről, az eltiltásról, a tevékenységgel okozott kár megtérítéséről.

Ezenkívül a települési önkormányzatok jegyzőjének az állatok védelme, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat- és hatásköröiről szóló 245/1998. kormányrendeletben meghatározott feladatok törvényi szintre emelkednek. Az átvett irányelveknek megfelelően szigorodnak az állatkísérletek végzésére vonatkozó előírások, az állatkínzás fogalma is pontosabb, szigorúbb lesz.

Fontosnak tartom még, hogy egyértelművé váljanak a veszélyes állatokra vonatkozó egyes szabályok. A rendeleti szintről törvényi szintre emelt javaslatok lehetővé teszik az érintett állatvédelmi és rendészeti feladatok hatékonyabb végzését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatot a Fidesz-frakció támogatja. Kérem tisztelettel ellenzéki képviselőtársaimat, ők is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pócs János képviselő úr. Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Több mint egy évvel az után a tízezer főt számláló tüntetés után, amit azért tartottak állatvédők, állatvédő szervezetek és az állatvédelem iránt elkötelezett polgárok, mert felháborítóan tartják azt, ami ma az állatvédelemben jogi szabályozás és joggyakorlat címén folyik, nem ezt vártuk. Nem ezt vártuk több mint egy év állítólagos olyan egyeztetés után, amelyet önök civil szervezetekkel, állatvédő szervezetekkel folytattak le. Megjegyzem azt is, hogy számtalanszor kértük a frakciók részéről Völner államtitkár urat, hogy vonjon be minket is, ellenzéki frakciókat ezekben az egyeztetésekbe. Ezek süket fülekre találtak.

Így aztán az ember első kézből nem, de természetesen áttételesen azért tisztában van azzal, hogy ott mik történtek, milyen folyamatok zajlottak. Sze-

retném megkérdezni, államtitkár úr, öntől, merthogy semmilyen módon nem utalt rá, hogy miért nem kerül ide most az összes módosítás. Miért ezzel a meglehetősen sovány és éppen csak a felszín, a problémák felszínét karcogató törvényjavaslattal szűrják ki a szemünket? Nemcsak nekünk, hanem annak a tízezer tüntetőnek, aki akkor jelen volt, és annak a sok százezer, de talán inkább milliós számban mondható embernek, akik számára az állatvédelem kiemelten fontos terület. Aki valóban komolyan veszi és komolyan gondolja azt a mondatot, amit Gandhitól idéztek.

Mert ahogy látom, önök nem. Egy év telt el, több mint egy év azóta, hogy ez a tüntetés lezajlott. Nem gondolom, hogy egy év alatt ne lehetne egy ennél lényegesen komplexebb és a problémára reagáló javaslatot idetenni az asztalra. Államtitkár úr, az a baj, hogy ismerjük magukat, és nem bízunk önökben. Egy szálát sem. Egy cseppet sem. Önök folyton ezt csinálják. Amikor van egy komoly probléma, akkor ahelyett, hogy annak megoldásán gondolkodnának, valamilyen alternatív megoldást letesznek az asztalra, ami hasonló ahhoz, mint ha azt kezelné, majd amikor az ember visszakérdez, hogy de kérem szépen, azt tetszettek ígérni, hogy ezzel foglalkozunk, akkor önök visszautalgatnak, hogy de hát képviselő úr, már megtörtént; ott van az a javaslat, amit elfogadtunk, elfogadott az Országgyűlés.

Önök folyamatosan a jövőbe mutogatnak, hogy majd a kormány megoldja ezeket a problémákat. Ezt csinálták az állatvédelem területén is. Számos ellenzéki törvényjavaslatot nyújtottunk be az állatvédelemmel összefüggésben, főleg a büntető törvénykönyv módosítását illetően, amit, megjegyzem, ez a javaslat még csak nyomokban sem tartalmaz - egyébként zárójelbe teszsem, hogy ezért tüntettek kint a téren, nem másért -, majd utána egy ilyen javaslattal előállnak. És állítom, hogy ezt fogják csinálni a következő egy évben, amíg önök kormányon vannak - remélem, tovább nem -, hogy visszamutogatnak majd erre, hogy de hiszen, képviselő úr, már kezeltük a problémát. Hát itt van az állatvédelmi törvény és egyéb jogszabályok módosítása. Természetesen, és megint előre fognak mutogatni, hogy majd egyszer, a távoli jövőben fogunk ezzel tovább foglalkozni.

Államtitkár Úr! Tudja, hogy miért érdekes ez, és tudja, miért felháborító ez? Méghozzá rettenetes módon? Azért, mert az állatvédőknek, tudom, hogy van kidolgozott javaslatcsomagjuk. Nemcsak ezekre a problémákra, hanem kész javaslatcsomagjuk van az összes többire.

(12.40)

Méghozzá olyan, amit annak eredményeképpen fogalmaztak meg, hogy az Igazságügyi Minisztériummal hosszas és többkörös egyeztetést folytattak le, 45 oldal, hadd mondjam még ezt is, hogy konkrét legyenek. Ráadásul, államtitkár úr, az Igazságügyi Mi-

nisztérium pontosan ismeri ezt a javaslatot, ugyanis a szervezetek benyújtották neki. Azt is hadd tegyem hozzá, államtitkár úr, hogy a tárca ígéretet tett arra, hogy ezt a javaslatot tárcaközi egyeztetésre bocsátja, és idehozza a parlament elé.

Szeretném megkérdezni, hogy járt-e önöknél ez a javaslat. Ha nem, akkor az Igazságügyi Minisztériumban hazudtak az állatvédőknek, ha meg járt önöknél a javaslat, akkor pláne furcsa, hogy önök most ezt így ebben a csomagban hozták ide elénk. Annál is inkább érdekes ez, államtitkár úr, merthogy nyilván nem gondolja azt, hogy az ellenzéki frakciók közül ne állnánk kapcsolatban komolyabb állatvédő szervezetekkel.

Volt szerencsém megkérdezni közvetlenül vagy közvetve egy-két jelentősebb szervezet képviselőjét, hogy mit gondolnak erről a törvényről, tudnak-e erről. Tudja, államtitkár úr, mit mondtak? Hogy érdeklődve olvasták, amikor benyújtották a parlamenthez. Azt jelenti, hogy önök senkivel nem egyeztettek, akik ebben érintettek. Miért nem? Remélem, válaszol majd, államtitkár úr, és nem a zárszóban, hanem akkor, amikor még lehet reagálni arra, amit ön mond. Úgy vélem, még akkor is, ha különválasztják a két javaslatot, a minimumelvárás az lett volna, hogy egyeztetnek azokkal az állatvédő szervezetekkel, amelyek egyébként egy éve járnak be a minisztériumhoz, az Igazságügyi Minisztériumhoz, hogy az állatvédelmi jogszabályok módosításáról tárgyaljanak a kormánnyal. Önök meg a hátuk mögött egy másik minisztériumban összebarkácsolnak valamit.

Tudja, államtitkár úr, amikor azt mondja, hogy az EU-s irányelvre hivatkozva teszik ezt, akkor hadd kérdezzem meg, hogy fel tetszettek ébredni, mert hogy ez egy 2010-es EU-s irányelv, most meg 2017-et írunk. Az ebben szereplő rendelkezések az EU-s irányelv alapján 2012. november 10-ig hatályba kellett volna hogy lépjenek a magyar jogrendszerbe átültetve. Ennyire rosszul sikerült az átültetés, vagy ennyire nem tettek ennek eleget?

De ha már ez így van, akkor miért pont most érzik szükségét annak, hogy erre hivatkozva benyújtssanak egy állatvédelmi törvényjavaslat-csomagot? Valószínűleg azért, államtitkár úr, mert önök nem akarják valójában módosítani érdemben az állatvédelemmel összefüggő törvényeket, nem akarják megadni azt a módosítási lehetőséget az Országgyűlésnek, amit egyébként az Igazságügyi Minisztériumban a civil szervezetekkel letárgyaltak.

Tudja, államtitkár úr, erre is van már nagyon jó példa, illetve hadd mondjam inkább úgy, hogy nagyon rossz példa. Ezt csinálták önök a polgári eljárásjoggal, a polgári perrendtartással. Hosszú-hosszú időn keresztül egyeztettek egyébként egyetemi oktatókkal, gyakorlati szakemberekkel, a bíróságok, ügyészségek, ügyvédi kar képviselőivel, majd egyszer csak ezt a javaslatot kidobták a kukába, aztán hoztak egy sajátot, egy olyan saját javaslatot, amely egyáltalán nem tükrözte ennek a szakmai grémiumnak az álláspontját, és még azt a disznóságot is megcsinálták, hogy visszahi-

vatkoztak arra, hogy egyébként milyen hosszas és széles körű egyeztetés zajlott ebben.

De tudok egy másik példát is erre mondani, az pedig az új Alaptörvény vitája volt, ahol ugyanezt a technikát alkalmazták. Csináltak falból egy alkotmány-előkészítő eseti bizottságot, ott meghallgattak rengeteg álláspontot, véleményt civil szervezetektől, pártoktól s a többi, ezen az egyeztetésen részt is vett egyébként minden párt, majd önök a kalapból előhúztak egy tökéletesen más alkotmányszöveget, normaszöveget, azt benyújtották a parlamenthez, és közölték, hogy az alkotmány-előkészítő eseti bizottság álláspontja és elfogadott javaslatai majd irányadóként vagy segítségként szolgálhatnak minden pártnak a kodifikációhoz, hogy benyújtsák a saját javaslatukat. Ismerjük ezeket az álszent és az emberket átvetni hivatott technikákat, államtitkár úr.

Legyen szíves megmondani még egyszer, kérdezem, miért nem együtt jött be a két törvényjavaslat, amikor bizony állnak már az egyeztetések olyan szinten, hogy az nyugodtan megtehető lett volna. Nem az a probléma tehát alapvetően, ami ebben benne van, hanem ez a módszer, amit önök alkalmaznak. Ez az, ami - azt gondolom - bizony erősen meggondolandóvá teszi azt, hogy egyáltalán az ember érdemben foglalkozzon azzal, hogy egy ilyen törvényjavaslatban mi szerepel.

Szeretném azt is megkérdezni, hogy ha már tényleg a társadalmi igényről van szó, és önök folyton hivatkoznak arra, hogy mi a társadalom véleménye, a társadalmi igény arról szól, hogy szükség van természetesen az egyes ágazati jogszabályok módosítására az állatvédelem ügyében, és jó is, ha ezek módosulnak, mégiscsak elsősorban tízezrek a büntető törvénykönyv módosításáért tüntettek. Mondja már meg, államtitkár úr, miért nem képezi ez részét a javaslatcsomagnak. Nagyon vicces, látom én, hogy mosolyog, nevet magában, államtitkár úr. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ezt a monológot!)* Tudja, nem az a probléma, hogy az ellenzék nem hallgatja vajt fülekkel és fegyelmezetten végig, amit mond, államtitkár úr, hanem tudja, mi, az a cinikus hozzáállás, amit önök tanúsítanak, az a cinikus mosoly, ami most megjelenik az arcán, államtitkár úr. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Nem is mosolyog!)* Teljesen mindegy, fél perccel ezelőtt mosolygott. Bocsánat, a hibáért, képviselőtársam! *(Derűltség és közbeszólások a Fidesz soraiból: De most nem mosolyog!)* A fél perccel ezelőtti cinikus mosoly, ami megjelent az államtitkár úr arcán, ez megfelel önnek? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Honnan tudod? Háttal ül! Nincs javaslat?)* Rendben van, örülök neki! Ez és ez a hozzáállás az, ami elfogadhatatlan. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Remélem, érdemben is hozzászólnak majd ehhez a témához.

Tudja, képviselő úr, az, amit most ön csinál, egyre jó, hogy a társadalmat felháborítsa és hergelje, hogy egy olyan témában, ami egyébként Magyarország számos állampolgára számára rendkívül fontos, abban ön ilyen hozzáállást tanúsít. Ez igen, gratulá-

lok hozzá! Ez az a cinikus hozzáállás, ami egyébként nemcsak a kormányt, hanem nagyon sok fideszes képviselőt is jellemez, úgy tűnik, önt is. Nem baj, az ön baja, nem az enyém.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer összefoglalva, ez a törvény így a benyújtás körülményeit illetően maga a gyalázat. Képviselőtársam fog beszélni arról is, ami konkrétan az EU-s irányelvet meghaladóan, mert természetesen ennek a hét évvel ezelőtti irányelvnek az átültetése, ami motiválta önöket, tudja, mikor hiszem el, államtitkár úr... - szóval, fog tartalmilag is kritikát mondani a törvényről. Én mindenesetre azt mondom, valószínűleg annak körülményei miatt ezt a törvényt támogatni nem fogjuk tudni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Az állatok nagy, jogfosztott, néma többség, amely csak a mi segítségünkkel maradhat fenn.” - mondta a híres brit zoológus, és intése velünk kell hogy maradjon. Meggyőződésem, hogy egy társadalom morális és jogi színvonalának értékmérője egyebek mellett az, hogy miként bánik a vele, illetve a környezetében élő állatokkal; azokkal az élőlényekkel, amelyeket a tulajdonának tekint és azokkal, amelyekkel közös területen osztozik.

A média időről időre kénytelen állatkínzásról tudósítani. Ilyenkor először elborzadva, utána pedig felháborodva figyeljük a szörnyű képsorokat. Megrázó szembesülni azzal, hogy egy ember mennyire lealjasulhat. Ezekben az esetekben sokszor érezzük, hogy még szigorúbb, még keményebb törvényekre, illetve azok hatékony alkalmazására lenne szükség. Ezt a célt, az állatkínzók elleni eredményesebb fellépést, az állatok hatékonyabb védelmét és kíméletét szolgálja az előttünk fekvő törvényjavaslat *(Dr. Bárándy Gergely: Nincs benne ilyen rendelkezés!)*, amely minden körülmények között megtiltja az állatok bántalmazását. *(Dr. Bárándy Gergely: Hol a szankció?)*

Fontos célunk ezzel a jogszabály-módosítással, hogy a természetvédelmi hatóságokat is bevonjuk az állatvédelem nemes, de nehéz feladatának ellátásába.

(12.50)

Az előterjesztéssel elérni kívánt közpolitikai cél a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló, 2010. szeptember 22-i európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltak, amelynek átültetése az Európai Bizottság által számontartott EU-piloteljárás lezárását jelenti. Az előterjesztés tartalmazza továbbá az állatok védelméről és kíméletéről szóló

1998. évi XXVIII. törvény jogtechnikai okokból szükségessé vált módosítását is.

Az irányelv rendelkezéseit a tagállamoknak 2012. november 10-ig kellett átültetniük a nemzeti jogtárukba, és 2013. január 1-jétől kezdődően alkalmazniuk kellett. A Bizottság - mivel hazánk nem ültette át az irányelv rendelkezéseit a megadott határidőig - 2013. januárjában kötelezettségszegési eljárást indított, amely 2014. júliusában, az irányelv teljes körű átültetését megvalósító jogszabályok bejelentésével lezárásra került.

A Bizottság ezt követően valamennyi tagállam esetében értékelte az irányelv átültetésének megfelelőségét. Az EU megkeresésében a Bizottság tájékoztatást kért a magyar kormánytól a kifogásolt átültető rendelkezésekkel kapcsolatos álláspontjáról, valamint kérte a vállalásra kerülő jogalkotási feladatok elvégzésének ütemezését, illetve a Bizottság folyamatos tájékoztatása módjának bemutatását. Végül felkérte a magyar kormányt, hogy jelentse be az irányelv átültetése céljából időközben elfogadott újabb jogszabályokat. Hazánk - az irányelv rendelkezéseinek való megfelelés érdekében - a Bizottságnak küldött hivatalos válaszában vállalást tett az állatvédelmi törvény, valamint az állatkísérletekről szóló 40/2013. kormányrendelet több ponton történő módosítására.

Ezen előterjesztés néhány, a jogalkalmazásban felmerülő probléma jogalkotással történő feloldását is célozza. Emellett az előterjesztés tartalmazza az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 2018. január 1-jei hatálybalépéséhez kapcsolódó módosításokat is.

A törvényjavaslatban foglaltak új közfeladatot nem teremtenek, ugyanakkor a települési önkormányzat jegyzőjének az állatok védelmével, valamint az állatok nyilvántartásával kapcsolatos egyes feladat- és hatásköeiről szóló 245/1998. (XII. 31.) kormányrendeletben megállapított intézkedések állatvédelmi törvénybe illesztésével lehetőség nyílik arra, hogy ezen intézkedések alkalmazására az állatvédelmi hatóságok, a természetvédelmi hatóságok is kijelölhetővé váljanak, ezzel hatékonyabban ellátva feladataikat.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Újfént hangsúlyozom, hogy az előttünk fekvő jogszabály kimondja: az állat bántalmazása minden körülmények között tilos, tehát nem csak azokban az esetekben, amikor ez szükségtelen vagy fájdalmat okoz.

Egy Pitagorasznak tulajdonított mondás szerint „Mindaddig, amíg az ember könyörtelen pusztítója lesz az alacsonyabb szintű élőlényeknek, nem fogja ismerni sem az egészséget, sem a békét.”

Mahatma Gandhitól is szeretnék egy idézetet: „Egy nemzet nagysága és erkölcsi fejlettsége híven tükröződik abban, ahogyan az állatokkal bánik.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslat megszavazá-

sát, és erre kérem tisztelettel képviselőtársaimat is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Földi László képviselő úr. Most megadom a szót Egyed Zsolt képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

EGYED ZSOLT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Eme remek idézetek után, amiket hallhattunk, én egy kicsit visszaterelném a vitát a földre, ugyanis itt sokkal nagyobbak attól a problémák, mint amiket itt kormánypárti képviselőtársaim felvetettek. Ugyanis ez a törvényjavaslat, amit önök benyújtottak, módosítani kívánja az állatvédelmi törvényt, csak sajnos le kell szögezni, hogy semmire sem jó, semmire sem alkalmas. Nem szeretnék visszamenni egészen a kályháig, de nem tudom megtenni, hogy ne említsek néhány szót arról, amiről már Bárándy képviselőtársam is szólt. Ugye, tavaly februárban egy tízezres tömeg jelent meg itt az Országgyűlés előtt, és nem követeltek mást, mint azt, hogy az oly sokak által preferált, és úgy gondolom, minden jóérezésű ember számára rendkívül fontos témában, az állatvédelem kérdésében történjenek érdemi előrelépések ebben az országban, mert ugyan Magyarország az Európai Unió tagja, de hát sajnos, azt kell hogy mondjam, az állatvédelem kérdésében az Európai Uniótól évtizedekkel, ha nem egy évszázaddal vagyunk elmaradva. És ez sajnos nem szlogen, ez tény.

Na de visszatérve, amit az előbb elkezdtem ezzel a tüntetéssel kapcsolatban, ennek a következménye az volt, hogy Völner államtitkár úr meghirdetett egy egyeztetést állatvédő szervezetekkel, és önök azt ígérték, hogy ebben a kérdésben változásokat fognak eszközölni. Ismerek jó pár olyan állatvédő szervezetet, amelyik részt vett ezen az egyeztetésen. Tudják, mi történt, kedves képviselőtársaim? Völner államtitkár úrék meghallgatták őket, bekérték tőlük a javaslatokat, és a javaslatok bekerültek a 2-es irattárba. Tudják, mi a 2-es irattár? A szemetes. Tehát abszolút nem érdekelte őket, hogy mit mondtak, és ezután szinte másfél évvel előállnak egy ilyen törvényjavaslattal, ami gyakorlatilag, úgy gondolom, semmivel nem viszi előrébb az állatvédelem ügyét, viszont van benne egy-két olyan pont, ami az önök kormányzása alapján nyilvánvaló gyanakvásra adhat okot.

Szeretném kezdeni azzal, hogy a törvény jelentős része nem szól másról, mint hogy a kísérleti célból tartott állatokkal hogyan, miként kell bánni, és ezeknek a technikai szabályozásairól. Én erről nem is kívánok beszélni, mert ez az én véleményem, ez a Jobbik-frakció véleménye, de úgy gondolom, hogy rajtam kívül még legalább egymillió ember vélemé-

nye Magyarországon az, hogy a kísérleti állatokkal való kísérletezésnek minden fajtáját elutasítjuk, és nem tartjuk XXI. századi civilizált dolognak.

A másik nagyon fontos dolog, amit ebből a törvényjavaslatból ki szeretnék emelni, és ami szintén az önök eddigi munkája alapján gyanakvásra ad okot, ez az ebadó kérdése, ami elég hangsúlyosan megjelenik ebben a javaslatban. Ha jól tudom, és az értesüléseim nem csálnak, ugye, erre megvolt eddig is a lehetőség, de talán egy kezemen meg tudom számolni, hogy ezzel a lehetőséggel hány önkormányzat élt Magyarországon, hogy bevezesse az ebadó intézményét.

Tisztelt Uram! Én nem gondolom azt, hogy most, 2017 tavaszán Magyarországon - persze szemben az önök véleményével, hogy Magyarország jobban teljesít, de el kell jönni vidékre - annak a 70-80 ezer forintból élő kisnyugdíjasnak, vagy annak az embernek, aki közmunkában keres 52 ezer forintot, csupán azért, mert tart egy házőrző kutyát, hogy megvédje a természetét és a portáját, még a nyakába kellene egy pluszadót akasztani azért, hogy ez a begyűjtött pénz valahol landoljon a nagykalapban. Nem hiszem, hogy erre szükség lenne, és úgy gondolom, hogy ennek egyetlenegy következménye lenne, ha ezt az önkormányzatok tömegesen bevezetnék: az lenne a következménye, hogy egy-két héten vagy hónapon belül tele lenne az utca, a mező és az erdő kóbor kutyákkal, mert ezeket az állatokat egyszerűen útjukra engednék, mert nem tudnák felvállalni azt a több ezer vagy akár tízezer forintos költséget, nem tudják a családi kasszából megoldani.

Egy másik nagyon fontos dolog, amit szerettem volna elmondani, mert nyilván azért vannak ebben a törvényjavaslatban olyan tételek is, amik jó ötletnek tűnhetnek. Itt megemlíteném azt, hogy a települések belterületén befogott állatok két hét után az állam tulajdonába kerülnek. Ez egy, úgy gondolom, helyes és jó dolog. Eddig ezt a szerepet és nagy valószínűséggel ezután is jelentős részben az állatvédő szervezetek, illetve a civil menhelyek fogják ellátni, de én úgy gondolom, hogy ez egy támogatható kezdeményezés lenne, ha garantálnák annak az állatnak, aki befogásra került és az állam tulajdonába került, a további sorsát. Mi lesz annak az állatnak a sorsa? Etlilik 14 nap, a 15. napon meg fogják ölni, vagy mi fog vele történni?

(13.00)

Itt mindenképpen szükség lett volna egy olyan garanciára, amit egyébként a civil szervezetek és a menhelyek folyamatosan végrehajtanak, hogy addig tartják azt az állatot, ameddig a megfelelő gazdához nem kerül.

A másik fontos téma, és itt a törvény is kitér rá, a csipellel jelölt állatoknak, a transzponderrel jelölt állatoknak - itt főleg kutyákról beszélünk - a nyilván tartása. Én úgy gondolom, hogy itt óriási problémák vannak, és személy szerint én is találtam már több

olyan kutyát, amelyet megvizsgáltak, állatorvos megnézte, volt benne egyébként csip, csak éppen nem volt se névhez, se tulajdonoshoz rendelve. Ez viszont sajnós, ki kell hogy jelentsük, az állatorvosoknak a felelőssége, ugyanis az ő kötelességük lenne az, miután ellátják azonosítóval az állatot, hogy azt megfelelően regisztrálják. Ez sajnós nagyon sok esetben nem történik meg, és ebből adódnak az ilyen problémák, holott lehet, hogy azt az állatot éppen várja haza a gazdája, mert elcsavargott, csak így ez a helyzet nagyon nehéz, és innentől kezdve eléggé kivitelezhetetlennek tűnik.

A másik fontos dolog még, amiről szeretnék itt egy pár szót ejteni, és ami elég kétértelmű, és megütökzést keltett. A 48. § (2) bekezdése civil szervezetek perindítási jogát érinti; az új törvénnyel, az új törvény bevezetésével, kérdezném én, ez miért veszíti el a hatályát. Itt nagyon fontos kérdés ez, mert én úgy gondolom, hogy ez az önök által benyújtott javaslat alkalmas lesz arra, hogy azoknak az állatvédő szervezeteknek, amelyek napi szinten szélmalomharcot vívnak azért, hogy ezeket a gazdátlan állatokat vagy gazdás állatokat megmentse, a munkáját megnehezítse, vagy adott esetben ellehetetlenítse. Nagyon fontos lenne tehát ennek is a mielőbbi tisztázása és ennek a rendbetétele is.

A harmadik dolog, amiről, úgy gondolom, hogy beszélnünk kell, hogy itt önök hivatkoztak rá, és az elmúlt időben is büszkén mondták, hogy 30 millió forintot elkülönítettek állatvédelmi lehetőségeknek a finanszírozására. Na most, én megkockázatom azt a kijelentést, hogy ezekben a kérdésekben valószínűleg az évek, évtizedek folyamán több tapasztalatot gyűjtöttem, mint akár ennek az előterjesztője is, ugyanis én a civil életben is, tehát nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is próbálok a gazdátlan állatokat menteni. És itt azért fontos azt megjegyezni, és ezt szeretném is kihangsúlyozni, hogy én mint az állatvédelmi kerekasztalnak az életre hívója és több száz szervezettel kapcsolatot tartó képviselő kaptam egy olyan teljes képet itt az állatvédelem helyzetéről, amivel, úgy gondolom, ebben a tisztelt Házban nagyon kevesen vannak tisztában. Erről is szeretnék egy pár gondolatot elmondani, mert ez is nagyon sokat elárul sajnós az önök hozzáállásáról.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Legutóbb beterveztettem egy javaslatot, hogy a költségvetésből különítsünk el 1 milliárd forintot egy országos ivartalanítási akcióra, mert - aki nem anyyira jártas ebben a témában, annak a kedvéért elmondom - az egész állatvédelemnek ez az alfája és ómegája, ugyanis hogyha ezt egyszer meg tudnánk lépni, hogy a nem tenyésztésre szánt állatok ne maradjanak ivarosak, akkor gyakorlatilag megszűnne a probléma, mivel nem lenne nem kívánt szaporulat. És tudják, mi történt? Benyújtottam ezt a javaslatot, és a Mezőgazdasági bizottság vitájában megjelentem

mint előterjesztő. És tudják, mit mondott erre az önök bizottsági elnöke, Font Sándor a vitában? Azt mondta, hogy a Jobbik a különböző rasszok után most a kutyákat vette célba, mi ivartalanítani akarunk mindenkit, de ő tudja a megoldást: várjunk néhány emberöltőt, mert az ő véleménye szerint néhány emberöltő múlva a kutyák fognak tudni kommunikálni az emberekkel, és akkor majd kérdezzük meg őket. *(Szilágyi György: Bravó! - Taps és derűlttség a Jobbik soraiban.)*

Tisztelt hölgyeim és uraim, ez mennyire komoly hozzáállás egy ilyen fontos témában? Bennem sajnós az fogalmazódott meg, és az lett a véleményem, hogy a Mezőgazdasági bizottság úgy működik, mint egy stand up egyesület, nekem mint nem mezőgazdasági bizottsági tagnak sajnós ez jött le ebből. És innentől kezdve, tisztelt képviselőtársaim, bármilyen önök által benyújtott javaslatot bármilyen témában nagyon nehéz komolyan venni, ugyanis amikor ezzel az ember szembeül, és nyilván ezzel áttételesen szembeülnek az állatvédők is, el tudják képzelni, hogy milyen véleményeket formálnak ezek a szervezetek, amelyek évtizedek óta ezen dolgoznak, hogyha ennyire veszik komolyan a munkájukat.

Beszéltem már arról, és én úgy gondolom, hogy most, a költségvetés vitája előtt ennek mindenféleképpen ideje lenne, hogy még erről beszéljünk; ott van a lehetőség, 1 milliárd forintból ezt a problémát meg lehetne oldani. Én úgy gondolom, ahol a százmilliárd forintos stadionok 200 millióért nőnek ki a földből *(sic!)*, egy ilyen fontos témában 1 milliárd forint nem lehet tétel annak kapcsán, hogy ezt a dolgot rendbe tegyük az országban. Ismét kérem tehát önöket, hogy ezt tartsák evidenciában.

Végezetül: nem szeretnék visszaélni itt senkinek az idejével sem, de szintén hivatkozva Bárándy képviselőtársamra, amit már ő is említett, a legnagyobb probléma az ezzel a javaslattal, hogy az igazán fontos problémáknak a megoldására irányuló réseket nem nyitja meg. Ugyanis itt most, ha nekünk tényleg az állatok védelme lenne a fontos, a mai napon, tisztelt képviselőtársaim, nem az állatvédelmi törvényről vitáznánk, hanem a Btk. módosításáról vitáznánk, arról vitáznánk, hogy ne történhessen meg az, hogy napi szinten több állatkínzásos eset történik, és eddig talán két vagy három letöltendő szabadságvesztést szabtak ki, nem többet. Itt már az előbb beszéltem a kályháról, itt el lehetne menni akármeddig, tehát itt a törvények valamennyire lehetőséget nyújtanak rá, itt már jogalkalmazási problémáról beszélünk, ugyanis valamilyen oknál fogva a bírók nem mernek letöltendő szabadságvesztést kiszabni. Benyújtottam már erre is számtalan törvénymódosító javaslatot, de nem adom fel, be fogom ezután is nyújtani még, addig, amíg célba nem érünk, ugyanis én úgy gondolom, hogy a minősített állatkínzásos esetek kapcsán meg kell vonni azt a lehetőséget, hogy a bíró felfüggesztett szabadságvesztést adjon, ugyanis annak van nevelő és példa értéke, és a társadalom felé, én úgy gondolom, annak van megfelelő

üzenete, hogyha az ilyen elkövetőket mindenképpen rács mögé kell hogy juttassák.

És egyébként az itt, a parlament előtt másfél évvel ezelőtt megjelenő tíz embernek semmi más óhaja és kérése nem volt önök felé, mifelénk, csak az, hogy ez történjen meg, ezt lépjük meg. És én úgy gondolom, hogy ha önöknek tényleg fontos az állatvédelem kérdése, akkor az erre irányuló ellenzéki javaslatokat támogatni fogják, és meg fogják azt lépni, hogy igen, odaállnak e mellé az úgy mellé, mert én úgy gondolom, hogy ez pont nem az az ügy, amiből politikai ügyet kellene csinálni, úgy gondolom, ez minden jóérzésű embernek szívügye kell hogy legyen.

Az előzőekben beszéltem már itt az állatvédelem problémáiról, de én végezetül még annyit szeretnék elmondani, hogy kérem önöket, hogy ne csak azért, mert úgy gondolják, hogy muszáj, hanem ténylegesen hallgassák meg az állatvédő szervezetek kérését és felkiáltását, és tegyenek önök is azért, és itt most mondom, mindenki előtt, a következő állatvédelmi kerekasztalra, ami nagyjából három hét múlva lesz, minden frakcióból meg fogom hívni azokat a képviselőket, akik állatvédelemmel foglalkoznak. Bízom benne, hogy a kormánypárt is képviseltetni fogja magát ezen az eseményen, és bízom benne, hogy az ott felvetődő kérdésekre majd válaszokat fognak adni. Illetve ha fontos önöknek az állatvédelem, pont tegnap volt itt a parlament előtt útjára indítva egy olyan civil kezdeményezés, amely az állatvédelmi törvény, illetve a Btk.-szigorítások mellett áll ki, és egy nagyon kedves állatvédő ismerősöm kezdeményezte.

A következő kéthetes ülésre be fogok hozni ezekből az aláírandó ívekből, és ha önöknek, tisztelt képviselőtársaim, tényleg fontos az állatvédelem, akkor kérem önöket, hogy bizonyítsák, és majd írják alá ezeket az íveket. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat! Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Sallai Róbert képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

(13.10)

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Többen mindenféle idézetekkel jöttek itt, én, ha megengedik, simán egy viccel kezdeném. A vicc úgy kezdődik: összefog a teológus, a '90 óta rendes munkát nem végző jogász, aki csak polgármesterkedik, egy gázszerező meg egy cukrász, azt alkotnak egy állatvédelmi törvényt. Ez egy tök jó vicc lehetne, a probléma azzal van, hogy ez nem vicc, hanem összefognak olyan emberek, akiknek életükben semmi érdemi tapasztalatuk nem volt ezen a területen, és elkezdnek jogalkotni, anélkül, hogy bármi ilyesmit koráb-

ban tevékenykedtek volna. Tehát ez a vicc, ami most előttünk van, nyilvánvalóan sok tekintetben kérdéseket vethet fel, mint azt már ellenzéki képviselőtársaim is részben elmondták, de a legfontosabb kérdés, hogy miért hívják állatvédelminek, miért nem valami sintértörvény a neve, hiszen ezzel akarnak felhatalmazást adni a kutyák agyonverésére. Tehát nyugodtan lehetne egy teljesen testhezállóbb nevet adni erre, és akkor talán egy kicsit jobban helyén lenne ez a dolog.

De hogy kezdjem a felszólalásokkal, államtitkár úr megkérdezte itt tőlünk felszólalása közben, hogy nem zavar-e bennünket, hogy beszél - máskor nyugodtan folytassa, nem zavar, tehát semmivel nem jobban, mint amikor mi kérdéseket teszünk fel, interpellálunk, és a saját hangunkat nem halljuk a kormánypárti frakciótól. Tehát máskor nyugodtan folytassa, úgy nagyjából el tudjuk képzelni, hogy mit olvas fel.

Azért veszem érzékenyen ezt a kérdést, mert több frakció képviselőjével, civil szervezetek képviselőjével a Fenntartható fejlődés bizottsága összehívott korábban szintén állatvédelmi szervezeteket, csak úgy, mint Egyed Zsolt képviselőtársam is megtette ezt egy másik fórumon, Bárándy képviselőtársunk is képviseltette magát, eljöttek a frakciók, volt véleményük, állatvédelmi szervezetek leültek, tettek javaslatot, Volner Pál államtitkár úr biztosított bennünket arról... *(Szilágyi György: Völner!)* - Völner Pál, bocsanat! - ...Völner Pál államtitkár úr biztosított bennünket arról, hogy erről majd az Igazságügyi Minisztérium gondoskodik, és eltelt egy év úgy, hogy elébünk hoznak egy olyan jogszabályt, amit 2012-ig kellett volna a magyar parlament elé hozni. Ezt említette is Bárándy képviselőtársam. Tehát ez a nonszensz. Önök hangzatos felszólalásokat tesznek itt, meg idézeteket alkalmaznak, hogy hangsúlyozzák állatvédő voltukat, miközben azt az alapvető kötelezettségüket nem teljesítették, hogy az európai uniós jogalkotásból eredendő követelményeknek megfelelően ezt az irányelvet az elmúlt öt évben, hat évben bármikor betérjessék a parlament elé. Ez a komolytalanság, és ez egy újabb vicc, amikor erről beszélünk.

Mikor az alapértékekről beszélünk... Hinnye! Nem jutott eszembe, pedig még akartam mondani, hogy milyen jó lett volna, ha ehhez a készítő hármashoz még egy villamosmérnök, a Mezőgazdasági bizottság elnöke is csatlakozik, mert akkor lett volna igazán teljes a szakmai gárda, hogy állatvédelemmel foglalkozzanak. De mondok egy szakembert, aki foglalkozott vele: a Fidesz támogatásával, az önök meghatalmazásával meg lett magas támogatottsággal választva a jövő nemzedékek képviselőjét ellátó biztosnak dr. Bándi Gyula egyetemi tanár, jogprofesszor, nemzetközi szinten a környezetjogban meghatározó jogtudós, az összes magyar ilyen jellegű oktatásban, környezeti jog oktatásában alapvető publikációi tananyagként használtak, és most a Fenntartható fejlődés bizottságának az ülésére küldött egy állásfoglalást,

miután látta, hogy a bizottságunk a részletes vitához csatlakozik. Elsőként is felveti, hogy habár a jogszabály tenne a jogalkotási követelményekből eredően ilyen feladatokat, sajnos senki nem kereste meg az ombudsmani hivatalt, és senki nem kérdezte meg, hogy mi lenne a véleményük egy jogalkotásról, és ezt sérelmezi az ombudsmanhelyettes úr. Ezt én is sérelmezem itt a parlamentben, és megkérdem, hogy ugyan, ha komolyan gondolják ezt, akkor legalább azon szaktekintélyeknek, akik rendelkezésükre állnának, miért nem kéri ki a véleményét.

Majd ezt követően három darab problémát említ a megkeresésében, amelyek alapvetően alkotmányossági kérdéseket is felvetnek. Elsőként a települési ebrendészeti tevékenységhez kapcsolódóan a tervezet 4. §-át említi, a törvény 24/G. §-ának (5) bekezdése vonatkozásában, hiszen ez lehetővé teszi a befogott eb életének a kioltását. Habár részletszabályokat nem tartalmaz, csak annyit mond, hogy majd későbbi szabályozásban erre lesz határozat, de most ezt mondja: „Az elhelyezés vagy a tulajdonjog átruházásának eredménytelensége esetén jogszabályban meghatározott esetben az állat életét megengedett módon ki lehet oltani.” De nem rendelkezik arról, hogy mennyi idő elteltével lehetséges, hogyan; és a megoldás jogbiztonsági aggályokat vet fel ennek alkalmazásával kapcsolatban, hiszen az erre felhatalmazott jogalany semmilyen eszközt nem kap ezen jogszabálycsomag alapján, hogy ezt hogyan is valósítsa meg.

Másodikként említi a neves jogtudós, hogy a tervezet 6. §-a, amely az egyes eljárási kérdésekkel egészíti ki a törvény állatkísérletekkel foglalkozó 32. §-át, ugyancsak jogbiztonságot érint, félreértésre alkalmas módon. A vonatkozó kiegészítési szerint ugyanis az ügyintézési határidő 6 nap - ez az (1a) bekezdésben van -, majd a következő, (1b) bekezdésben teszi világossá, hogy a határidőhöz még 48 napos szakvéleményezési határidő is járul, ami az (1c) bekezdés szerint még 18 nappal meghosszabbítható. Tehát itt eléggé eltérő szabályozásokat tartalmaz, azon kívül, hogy szakvéleményezéssel kapcsolatos részletszabályokat nem tartalmaz. Mindez tehát teljesen megváltoztatta a tényleges ügyintézési határidőt, így bizonytalanná teheti a hatósági eljárás kimenetelét, és ez jogbiztonsági aggályokat vet fel.

A legfontosabb, amivel kapcsolatban egyértelműen úgy érzi, hogy az alkotmányossági próbát nem állná ki, hogy a levél útján történő bejelentkezés során, amikor az ügyféljogokkal kapcsolatos jogaikkal az állatvédelmi szervezetek élnek, ennek teljes korlátozása valósul meg. A törvényjavaslat 12. §-ának e pontjában célzott módosítás az Alaptörvény P) cikkében biztosított, az állatfajok védelmére irányuló kötelezettség megfelelő érvényesítése, illetve egészséges környezethez való jog Alkotmánybíróság által is világossá tett tartalma tekintetében veti fel a súlyos aggályokat. Ez egyértelműen azért valósul meg, mert a legaggályosabb részben az egyesületek egészséges környezethez való jogot érvényesíteni

hivatott jogait a tervezet korlátozni kívánja, beleütközve a visszalépés tilalmába. Ez az a visszalépés tilalma, amire talán államtitkár úr emlékezik, hiszen kábé egy évvel ezelőtt, illetve most már lassan másfél évvel ezelőtt szerintem az Alkotmánybíróság megakadályozta azt, hogy önök értékesítsék a nemzeti parkhoz tartozó földeket is, amikor azoknak a vagyongazdálkodási jogát a nemzeti parkoktól elvéve át akarták adni a Nemzeti Földalaphoz. Ugye, ez azért érdekes, mert ez a döntés, ez a 16/2015. (VI. 5.) alkotmánybírósági határozat kimondta, hogy „az Alaptörvény nem csupán megőrizte az egészséges környezethez való alkotmányos alapjog védettségi szintjét, hanem az alkotmányhoz képest e tárgykörben lényegesen bővebb rendelkezéseket is tartalmaz. Az Alaptörvény ezáltal az alkotmány és az Alkotmánybíróság környezetvédelmi értékrendjét és szemléletét továbbfejlesztette.” Ez azt jelenti konkrétan, hogy az ez irányú jogelvonás az állatvédelmi szervezetektől alkotmányellenesnek minősülhet. Erre hívja fel a figyelmet a jövő nemzedékek képviselőjét ellátó ombudsmanhelyettes. Nyilvánvalóan, ha megkérdezték volna, esetleg mondott volna véleményt, de nyilván a szakértői gárdájuk nem tartotta indokoltnak, hogy ilyen szakembereket megkérdezzék.

Alapvetően azért vagyok még némileg dühös, mert meglehetősen szűk látókörű a javaslat, meglehetősen felszínesen, leginkább csak a felszín kapargatva foglalkozik az állatvédelem problémájával, és addig, amíg a kutyák agyonverését minden további nélkül lehetővé tenné a Fidesz-KDNP, néhány alapvető kérdéssel nem foglalkozik. Elsőként is az elmúlt időszak legtöbb problémáját az vetette fel, hogy tulajdonossal rendelkező kutya vadászat közben történő kilövésére milyen módon került sor. Az ezzel kapcsolatos szabályozásnak a lényegesen pontosabb, szabályozottabb köre egy nagyon fontos jogalkotói feladat lenne, hogy ezzel kapcsolatban érdemi lépések történjenek. Itt akár az elejtett kutya tetemére, az azonosítók megőrzésére, bejelentésére, a hivatásos vadász kötelezettségére vonatkozóan, az ezzel kapcsolatos adminisztrációra való kötelezettségek megteremtése nagyon nagyban segítené a vadászok és egyéb háziállatot tartóknak a kapcsolatát. Erre, habár az elmúlt időszakban több ilyen botrány volt, semmilyen formában nem kívánnak reflektálni a kormányzati előterjesztők.

A második probléma, ami szintén egy nagyon-nagyon mély probléma, és jó lenne, ha az ökoszisztéma-szolgáltatások során foglalkoznának ezzel, hogy a mai napig önök nem tekintik állatnak a nem gerinces állatokat. Az állatvédelmi szabályozás, állatvédelmi törvény semmilyen formában nem kíván foglalkozni azokkal a háziállatokkal és azokkal a haszonállatokkal, amelyek nem rendelkeznek ezzel a magasabb rendű osztálybesorolással. Például a gazdasági haszonállatként tartott mézelő méhek hordási idejében minden további nélkül továbbra is lehetséges a légi szúnyogirtás, minden további nélkül lehetséges a neonikotinidok alkalmazása, ami tömege-

sen pusztít el méheket, és ez nemcsak ökoszisztéma-szolgáltatásokat veszélyeztet, hanem konkrétan gazdasági érdeket is jó néhány esetben. Ez ügyben, habár szintén jó ideje beszélünk erről, semmiféle konkrét intézkedést megint nem tartalmaz.

Nagyon fontos, hogy arról beszéljünk, hogy az állatvédelmi szervezetek által működtetett állatmenhely az állatot írásbeli szerződéssel hogyan adhatja örökbe. Korábban ez nagyon sok polgári jogi kérdést vetett fel, hiszen egy állatmenhelyre bekerülő állatnak a tulajdonjoga akkor is fennmarad, ha esetleg nem ismeri meg az állatvédelmi szervezetet. Habár az állatvédők szervezeteknek az az érdeke, hogy mielőbb gondos gazdához kerüljenek a hozzájuk bekerülő jószágok, és a mai napig nem foglalkozik azzal a jogalkotó, hogy ebben érdemi lépés történjen, hogy ezt a nagyon nehezen fenntartható állapotot kezelje.

(13.20)

De mondok még egy dolgot, ami a közelmúltban, illetve az elmúlt időszakban sok-sok vitát keltett az állatvédelemmel kapcsolatban, ez pedig a pirotechnikai eszközök szabad alkalmazásával kapcsolatos kérdéskör, ami nagyon-nagyon sok esetben akár önállóan megteremti a kóbor állat jelenségét, hiszen az adott engedélyezett időszakokban rengeteg háziállat menekül el otthonról minél távolabb.

Az állatvédelmi termékdíj bevezetése a pirotechnikai eszközökre, illetve ezeknek a korlátozása a használatban szintén egy olyan kérés, amit hosszabb ideje követelnek állatvédők, ennek ellenére a kormányzat ezzel sem kíván foglalkozni, pedig mindennapi problémát érint. Nyilvánvalóan el lehet így számolni az egészséget, hogy csak szilveszterkor hallunk róla, hogy ez milyen gondokat jelent, ennek ellenére egy olyan folyamatos jogalkotási feladat, amit nyugodtan az elmúlt időszakban kezelhettek volna.

Szintén fontos, hogy az állatvédelmi hatóság az állat tulajdonjogának átruházásáról hogyan fog tudni rendelkezni, ugyanis mielőtt önök előszeretettel agyon akarják verni ezeket a szerencsétlen jószágokat, minden további nélkül megteremtődne rá a lehetőség, hogy hatósági kötelezéssel megteremtődjön annak a jogszabályi háttere, hogy új gazdák keresésére irányuljon az elsődleges törekvés. Amennyiben ez nem valósul meg, akkor lehet majd elgondolkozni alternatív megoldásokon.

Köszönöm szépen Egyed Zsolt képviselőtársamnak, hogy az ivartalanítási kérdést idehozta, ezt már nem is részletezném felszólalása után. Egyetértek azzal, hogy mindaddig, amíg erre nincs semmilyen kormányzati törekvés, minden bizonnyal a probléma megmarad, és ez nemcsak a kutyák esetében, hanem legfőképpen a macskák esetében jelenik meg problémaként; most már bizonyítottan több száz faj kihalásáért lehetnek felelősek a szabadban lévő, természetbe kikerült házi macskák. Ezeknek a keletkezése a felelőtlen háziállattartás tipikus példája, amit lehetne kezelni, lenne rá megoldás, de a kormányzat

sajnálja erre azt a minimális pénzt is, amit erre kellene fordítani.

Állatvédők szervezetek hosszú-hosszú ideje mondják, amit szintén jobbikos képviselőtársam említett, a büntető törvénykönyv ez irányú módosítását, de a módosításon túl még inkább fontos lenne a szigorítások mellett a következetes betartatása, az, hogy az ez irányú intézkedések során a nyomozó hatóságok minden törekvést megtegyenek, hogy folyamatosan és következetesen alkalmazzák a most meglévő rendelkezéseket. Itt egy új rendelkezésnek, az állattartástól való eltiltás jogintézményének az alkalmazását célszerű lenne kiterjeszteni mindazon esetekben, ahol a felelőtlen állattartás valamilyen szinten esetleg ismétlődően bebizonyosodott vagy bizonyítást nyert.

Mindezen törekvések, amikre most egy kicsit tekintést engedtem, és előttem szóló ellenzéki képviselőtársaim rámutattak, nem olyanok, amikről nem tudhatna a kormányzat. Ez konkrétan olyan, amit mind Völner Pál államtitkár úrnak, mind pedig a Földművelésügyi Minisztériumnak közel egy éve megküldtünk, miután a Fenntartható fejlődés bizottsága az Országgyűlés keretein belül bekereste ezeket a szakvéleményeket. S pont azért, mert a nemzeti együttműködés rendszerében nem fordulhat nagyon elő, hogy ellenzéki képviselő javaslatát tárgysorozatba vegyék, ebből adódóan nem is tettük meg azt, hogy mi nyújtjuk be a törvényjavaslatot, hogy hátha felébred jó kormányunk, és hátha egy picit hallgat azokra a szavakra, amelyekre megpróbálták felhívni a figyelmet akár tüntetők, és nemcsak tízezres nagyságrendű tüntetőkről beszélünk, hanem több tízezer aláíróról is, akik online petíciók sokaságát juttatták el csak azért, hogy ezekben a szabályozásokban érdemi változás történjen.

Tehát ezen benyújtott sintértörvényről, habár előszeretettel válthatunk itt szót a parlament keretein belül, és örülünk, hogy az állatvédelemről ennek kapcsán szó esett, de jó lenne, ha az FM esetleg szakemberekkel konzultálna, állatvédelmi szervezetek bevonásával, szakértői jogászokkal konzultálna, vagy olyat hozna az Országgyűlés elé, ami alkalmas lehet arra, hogy érdemben változtasson pozitívan a magyar állattartás kultúráján, állattartási szokásainkon, és jelentős mértékben hozzájáruljon akár a használatok, akár egyéb állatok tartási körülményeinek és életminőségének a javításához.

Habár a jogszabályi implementáció támogatandó lenne, a számos összes többi ostobaság miatt, ami benne van - alkotmányvétségi kérdések vonatkozásában, akár a kutyaagyonverés, amit szorgalmaznak -, nem tudjuk ezt támogatni, viszont javasoljuk, vonják ezt vissza, és hozzanak ide egy tiszteességes javaslatot, amire már minden jogi háttérrel rendelkezésre bocsátottunk mind az FM-nek, mind az IM-nek. Tehát kérem, hogy ezek megvizsgálásával térjünk erre vissza egy későbbi időpontban.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem tartózkodnak a teremben, nem vesznek részt a vitában.

Így most kettőperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előterjesztéssel kapcsolatban Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak szeretném felhívni a figyelmét az olvasás és az értelmezés tudományára, mert azok a jelzők, amiket elmondott, az előterjesztésben sehol nincsenek benne; lehet, hogy az ön lelkivilágát tükrözik.

Kedves Egyed Zsolt Képviselő Úr! Amit ön elmondott a Mezőgazdasági bizottság ülésével kapcsolatban, azért bátorkodtam szólni, mert abból egyetlen szó nem igaz, se a személyi összetételt illetően, se a tartalmi összetételt illetően, ugyanis azt, ami ott elhangzott, nem Font Sándor mondta, és nem az hangzott el, amit ön elmondott. Én bátorkodtam azt a kijelentést tenni, hogy a Jobbiknak mindenről a kasztrálás jut eszébe, volt, amikor a cigányokat, volt, amikor a bűnözőket, volt, amikor a kutyákat, és volt, amikor a Jobbik lelkét kasztrálták; erről Novák Előd előadást tudna tartani.

Valamint idéztem arról a menhelyről, ami tekintetében ön a jobbikos párttársának próbált lobbizni, ahol nem állatvédelem, hanem állatkínzás zajlik. Jegyzőkönyvek és különböző vizsgálatok alá tudják támasztani annak a menhelynek a történetét, amit az önök párttársa üzemeltet, ahol 250 férőhelyen 450 kutyát tartanak, és még volt bátorsága az illető személynek a személyi jövedelemadó 1 százalékát is erre az állatkínzásra fölhasználni, ön pedig ennek a cégnek lobbizott.

Ez hangzott el a Mezőgazdasági bizottság ülésén; csak a tisztánlátás végett. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Egyed Zsolt képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Lehet, hogy igaza van abban Pócs képviselő úrnak, hogy ezt a kasztrációs monológot ő mondta, de hogy a Mezőgazdasági bizottság elnöke, Font Sándor azt mondta, hogy a kutyák beszélni fognak, és velük kell megbeszélni, ez tételesen igaz, ez a jegyzőkönyvben szerepel.

A másik dolog meg, hogy ezeket a rágalmakat, amiket Pócs képviselő úr elővezetett, én kategorikusan visszautasítom. Az én párttársam a sárospataki Mandulás-hegyi kutyamenhelyet azért vette át alkalmazottként, mert tragikus volt a helyzet, nem hozzáértők vezették. S amit elmondtam a bizottsági ülésen, elmondom itt is: ő az alapítványban nem tag, ő ott egy alkalmazott, aki a legjobb képessége szerint

próbál - illetve a mai napra már ezt véghez is vitte - azon a menhelyen rendet teremteni, ugyanis az alapítvány tulajdonosai olyanok, hogy minden kutyát számolatlanul összeszednek a környékről, nem törődve a létszámmal. Ezen a helyzeten próbál változtatni. Tehát azért azt szem előtt kell tartani, hogy előre vagy hátra ülünk a lovon.

Egyébként meg én azt mondom tisztelt Pócs képviselőtársamnak, hogy nagyon ízetlen dolog ez, hogy ön ezekből a kérdésekből ilyen viccet próbál csinálni, holott itt nagyon komoly dolgokról beszélünk. Én úgy gondolom, hogy az adó 1 százalékán kívül is megérdemelnék ezek a menhelyek, hogy az állam támogassa, mert egy olyan országban, ahol intézményesítve van a lopás, én úgy gondolom, hogy ezekre a nemes cselekedetekre is 1-2 milliárd forintot ki lehetne szorítani két stadion- és egy Mészáros Lőrinc-projekt között. Én úgy gondolom, ez sokkal szimpatikusabb lenne az embereknek, mint amit önök jelen pillanatban művelnek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásokra további képviselőtársaink nem jelentkeztek, így most a normál időkeretben történő felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Nagyon érdekes, hogy már majdnem vége a ciklusnak, és most először beszélünk ebben a Házban állatvédelemről és állatvédelmi ügyekről. Azt gondolom, hogy ez nagyon sok mindent elárul. Az is sok mindent elárul, hogy amikor rendre járjuk azokat a fórumokat, ahol az állatok jogaiért vagy az állatkínzás ellen kell kiállni, annak ellenére, hogy bár hívják valamennyi párt képviselőit, mégis csak elvétve találkozhatunk ott kormánypárti képviselőkkel; elnézést, ez az „elvétve” egy eufemizmus, nem találkozhatunk ott kormánypárti képviselőkkel, csak igyekeztem korrekt lenni.

Bocsánatot kérek önöktől, nem tudom a kérdést indulat nélkül kezelni, ennek számos oka van. Békásmegyeren, választókeretemben néhány úriember - elnézést, ez is eufemizmus természetesen - úgy gondolja, hogy jó ötlet azzal gyilkolni a kutyákat és a macskákat, hogy homokozóba rajzszögeket tesznek állateledelbe csomagolva, illetve mérgeket tesznek a homokozókba; nyilván ezeket a homokozókat gyermekek is használják.

(13.30)

Nem tudok nagyon indulat nélkül beszélni akkor, amikor nemcsak a vadászat úri sport, hanem az is úri sport, hogy ezeket a magukat vadásznak nevező emberek vagy akár gondoló emberek akár a gazdájuk mellől lövik ki a kutyájukat. És nem nagyon tudok elmenni amellet sem, hogy a magyar hatóságok

inkább leplezik, mintsem feltárják ezeket az eseményeket. Tisztelet a kivételnek, tisztelet annak a néhány ügyésznek, rendőrnek, akik nap mint nap ennek az ellenkezőjét csinálják erős hátszélben.

Aztán nem nagyon tudok indulat nélkül beszélni akkor, amikor magam, aki egy macskavédelmi járőr-szolgálat tagjaként nap mint nap rovom az utakat, kollégáimmal találunk egy tízéves elmúlt bernáthegyi kutyát, amelyik nem lát, nem hall, és a gazdája - bár nem tudom ezt is csak eufemizmusnak mondani, gazdája, persze - úgy gondolta, hogy ezt az állatot ki kell tenni Budakalászon vagy akár a III. kerület valamilyen közterületén, mert ezt érdemi meg ez az élőlény.

Azt gondolom, az indulatokat nagyban növeli az is, hogy nagyon sok elvárásunk van arra vonatkozóan, hogy ez az embertelen helyzet változzon meg. Nem gondolom azt ugyanis, hogy legyen bárki ebben az országban, van olyan tisztességes, becsületes, normális érzésű magyar ember, aki egyetért bármilyen állatkínzással. Ezt nem gondolom. Nem gondolom azt, hogy ebben a teremben helyet foglalnak olyan emberek, akik támogatják az állatgyilkosságokat vagy az állatkínzásokat. Nem gondolom azt, hogy ez a téma megosztja a magyar társadalmat, mert csak beteg lelkű, torz élőlények azok, akik állatot gyilkolnak, állatot kínoznak.

A társadalom döntő többsége nem ilyen. Ha viszont ez a helyzet, akkor hogy a francba' fordulhat az elő, hogy semmilyen épkezláb törvény nem tud megszületni ezen a területen úgy, hogy egyébként a célokban nemcsak politikai, hanem társadalmi konszenzus van?! A csalódásom oka nem az, hogy ebben a ciklusban most állunk itt először erről beszélve, hanem az, hogy ahelyett, hogy a valódi dolgokról beszéljünk, megint csak a felszínt kapargatjuk.

Lehet közöttünk vita abban, hogy nem öt, hanem négy vagy hat vagy tíz évre kell módosítani a Btk. vonatkozó passzusait. Abban is lehet vita közöttünk, hogy mely passzusokat kell módosítani. Megjegyzem, egyébként nincs, de lehet vita. Lehetnek vitáink a megoldásokban, abban, hogy szükség van-e gyepmesteri telepekre vagy nincs szükség. De az alapvető kérdésben nincs vita sem az itt ülők, sem az itt nem ülő magyar állampolgárok között, vagyis abban, hogy állatot kínozni és állatot gyilkolni bűn, és abban, hogy a társadalomnak ezekre az emberekre, ezekre a beteg, torzlelkű emberekre, akik ilyet tesznek, le kell sújtania. Ebben nincs vita. És ehhez képest mindenféle utolsó, harmadrendű fércművekkel jönnek ide elénk! Döbbenetes! Nem tudok más szót erre használni, ez döbbenetes.

Igyekeztem ezt az előtűnk levő javaslatot a lehető legnagyobb jóindulattal forgatni, ezért, ahogy végigmentem a részleteken, próbáltam mindennek az értelmét keresni, és valaminek nyilván sikerült, valaminek nyilván a tévedés okán nem sikerült.

Az első, ami nagyon fontos, hogy az állatkínzás fogalmát ez a törvény nagyon jó irányba definiálja tovább. Ez helyes is. Csakhogy nem történik meg az,

amire égető szükség lenne: ezt az állatkínzás fogalmát a Btk.-ba is beírni. Anélkül ugyanis, hogy a törvény maga nem nyitja meg a Btk.-t és semmilyen Btk.-s rendelkezést, gyakorlatilag csak a szabálysértési ügyekben definiálja az állatkínzás esetét úgy, ahogy itt le van írva.

Nem vitatom az előterjesztő szándékát, hogy szerinte az állatkínzás generálisan szerepel, de akkor például a Btk.-ban az állatkínzás deliktumát is meg kellene változtatni. Le kellene írni, hogy a Btk., a büntető törvénykönyv, ami alapján büntetjük az állatkínzást, maga mit szól, miről beszél, amikor az állatkínzás fogalmát használja. Hát, nem erről. Ha az a célunk, hogy ez megváltozzon, akkor a Btk.-ba ezt bele kell írni. Ez a javaslat erre nem ad lehetőséget.

Nagyon helyesnek tartjuk vagy tartom magam is azt, amit többen is kiemelték, hogy az állam kvázi tulajdonosként jelenik meg a gazdátlan állatok kapcsán. Ugyan még helyesebb lenne, ha az állam jogi konstrukciójával kapcsolatban történe valami, például az állat mint dolog kérdésének a felülvizsgálata, ahogy ez Ausztriában, Németországban megtörtént; Magyarországon ez várat magára. A Magyar Szocialista Párt ezt javasolta az Igazságügyi Minisztérium felé - süket fülekre talált.

Az, amit Sallai képviselőtársam úgy aposztrofált, hogy agyon lehet verni ezeket a kutyákat, valóban egy furcsa passzusa ennek a rendelkezésnek. Itt arról van szó, hogy nem számít állatkínzásnak innentől kezdve, ha a gyepmesteri telepeken vagy bármilyen ilyen helyen, ha nem tudtak gazdát találni egy szerencsétlen kutyának, macskának, akkor bizony azokat elaltassák.

Nyilván nézzünk ezzel szembe, valóban ez vár nagyon sok kutyára és macskára és egyéb állatra is ezeken a helyeken. Az itt tevékenykedők ezt nem jó szándékukból, nem jóindulatukból teszik. Kényszerből teszik, hogy ne fordulhasson elő az, hogy azzal a váddal találkozhatnának a parlamentben, hogy ők az állatkínzók, akik 400-500 fős kutyát, macskát fogadnak be, nem pedig azok, akik odajuttatják őket. Mégis ez a helyzet.

Ez a törvény azonban semmiféle garanciális elemet nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy ez a passzus nem válik valójában állatgyilkosságok okozójává. Ugyanis semmilyen eljárási szabály és garanciális szabály nincs arra vonatkozóan, hogy mennyi idő alatt kell és milyen eljárás alatt kell gazdát találni ezeknek az élőlényeknek. Ez így semmiképpen nem jó. Ezt mindenképpen meg kell változtatni a törvényben.

Nagyon helyesnek tartom az állatkísérletek kapcsán a változtatások jelentős részét. Magam is azt gondolom, hogy a XXI. században, a technika mai színvonalán nem lehet arról beszélni, hogy néhány nagyon speciális szituációtól eltekintve az állatkísérletek szükségesek lennének. Azonban mégiscsak arról van szó, hogy ez a törvény, ami előtűnk van, nem annak a közhangulatnak a leképeződése, amely az állatkínzásnak és az állatgyilkosságnak akar ne-

met mondani, hanem valójában egy olyan uniós kötelezettségzegési eljárás vége, amely nem szól másról, csak arról, hogy hogy lehet szabályozni az állatkísérleteket, illetve az állatok védelmére való irányelv átültetése, ilyen hangzatos fogalommal. Itt nem arról beszélünk, hogy valójában a szabályozónak szándéka lenne minden kérdést megoldani, ami az ügyben felmerült, hanem csak néhány szűk passzusra koncentrálni, valamire jól, valamire rosszul.

Érdekes az ebrendelet kérdése is. Eddig is lehetett ebadót szedni, önkormányzatoknak ez nem volt tilos, tehát igazából volt olyan önkormányzat, amelyik szedte, volt, amelyik nem szedte. De mi lehet a turpisság ebben a dologban? - kérdeznék. Az, hogy azt mondja az új törvény, hogy az állatvédelmi feladatnak kötelező feladatot rendel meg. *(Sic!)* Az önkormányzati törvény felépítése logikus: azt mondja, hogy minden feladat mellé forrást kell tenni. Ebben az esetben tehát az önkormányzatoknak megnövekedett állatrendészeti feladataira - nagyon helyesen megnövekednek egyébként - ennek egyik forrása lehet a törvényből fakadóan az ebadó. Azért ez így nem annyira van jól!

A másik része a dolognak az ebadómentesség köre. Az önök örülete a magyar fajták kérdése, aztán - nem tudom, miért kell ezeket idetenni, de hasonlóan - gyakorlatilag a vadászebek mentesítése az ebadó alól szintén egy fontos örületük.

Egyetlen pozitívuma azonban van ennek az ebadós, mondjuk, kivételi körnek, amit a kormány megfogalmazott. Az örökbe adott élőlények, az örökbe adott kutyák kapcsán mentesülhet az ebadó alól az, aki örökbe adott ebet kap vagy gondoz. Ez szerintem egy jó irány. Ha már ilyen szabályozás van, akkor fontos, hogy ez bekerüljön. A másik kettőnek viszont igazából nem látom semmilyen értelmét.

(13.40)

Tanárként nekem nagyon fontos a felelős állattartás kérdése, és azt gondolom, hogy az állatvédelmi oktatás, illetve a felelős állattartás oktatása központi elemet kellene hogy elfoglaljon egy egészséges, állatokkal kapcsolatos tudat kinevelésében. Nagyon fontos, hogy erről szól ez a javaslat, azonban arról, hogy ez pontosan miként épül be az oktatási rendszerbe, gyakorlatilag kevésbé. Úgy gondolom, konkrétumok nélkül ezek nem nagyon mások, csak leírt szavak *(Szilágyi György a teremből éppen kifelé tartó Pócs Jánosnak: Vezérszónok úr, hova megy?)*, amelyekből igazából semmiféle *(Szilágyi György: De hova megy? - Bányai Gábor: Nyugodj már le!)* pozitív dolog nem várható.

Hasonlóan előírja a javaslat az állatvédelmi járőrrendszer önkormányzati kiépítésének kötelezettségét. Azt gondolom, hogy aki állatvédelemmel foglalkozik, az pontosan tudja, hogy az állatvédelmi jelzőrendszernek nagyon fontos része az, hogy állatvédelmi járőrszolgálatok legyenek a településeken. Van, ahol lelkes civilek ezt meg tudják csinálni, van,

ahol erre nem képesek, van, ahol több is működik. Nagyon fontos, hogy felismerje a kormányzat, hogy ezeket szükséges létrehozni, azonban ebben az előttünk lévő jogszabályban, ezen kívül, hogy ilyennek kell lennie, erről gyakorlatilag semmit nem találhatunk. Ez így nagyon kevés.

Miről nem szól ez a jogszabály? Nem szól gyakorlatilag semmiről, ami az elmúlt években feszíti az állatvédők ügyét. Nem szól az állatvédelmi szervezetek megoldatlan szabályozásairól. Nem szól a megoldatlan támogatásukról. Nem szól az állat jogi státusának megváltoztatási követelményéről. Nem szól a büntető törvénykönyv és a büntetőeljárás törvény változásairól, amely lehetőséget adna arra, hogy ne csak az állatkínzók, hanem az állatot védő civil szervezetek is félként jelenjenek meg a büntetőeljárásban. Erről mind-mind nem szól. Sőt, láthatjuk, hogy amíg a törvény nagyon helyesen a közigazgatási eljárásban lehetővé teszi, hogy az állatvédő szervezetek félként jelenjenek meg, másik oldalról azonban a büntetőeljárásban ezt a lehetőséget elveszi a civil szervezetektől. Itt összhangra kell törekedni, azt gondolom, elvárható, hogy mind a büntető-, mind a közigazgatási eljárásban ennek a dolognak legyen lehetősége.

Amíg önök kínosan ügyelnek arra, hogy a büntető törvénykönyvet és a büntetőeljárásról szóló törvényt ne nyissák meg, addig itt olyan szabályozás, amely valóban a lényegét érinti, azt gondolom, nehezen terjeszthető be. Persze nagyon sokáig hittünk önöknek. Amikor azt a választ kaptuk folyamatosan az Igazságügyi Minisztériumtól, hogy önök egy komplex jogszabállyal fognak elénk állni, amely kezeli azokat a kérdéseket, amiről akár mi, akár a civil szervezetek beszéltek, akkor többen, jómagam is, visszavontuk, illetve nem terjesztettük be azokat a jogszabály-tervezeteinket, amelyek e területre vonatkozóan születtek. Én többször javasoltam, hogy az állatkínzók és az állatgyilkosok ténylegesen kerüljenek börtönbe, és ezért szükségesnek tartottam többek között a Btk. módosítását. Ezt negyedszer azért nem terjesztettem be, mert hittem önöknek, és azt gondoltam, hogy ide fognak elénk állni, és elénk fognak tenni egy olyan törvényjavaslatot, amelyen lehet vitatkozni, és amely valóban az állatgyilkosok méltó megbüntetéséről szól. Ez nem ilyen, ami előttünk van.

Kérem, államtitkár úr, legalább azt tegye meg a vita végén, hogy arról beszél, hogy egy ilyen törvény mikor lesz előttünk. Ha valaki erre igennel szavaz, az kipipálja-e a jogalkotást már erre a ciklusra, vagy még esetleg előfordulhat, hogy az állatgyilkosok már ebben a ciklusban is börtönbe kerüljenek? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a képviselői felszólalásokat. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy reagáljak egy-két elhangzott dologra a felszólalásom elején. Meg arra, hogy Pócs János képviselő úr, aki ennek a fontos törvénynek egyébként a vezérszónoka, felolvassa az előre megírt beszédet, egy kétpercesben még odaszúr egy-két dolgot, majd összepakolja a cuccát, és elmegy haza. Nem is érdekli, itt miről van szó, nem is érdekli, hogy egyáltalán mit mond az ellenzék, hogy egyáltalán milyen javaslatai vannak. Neki, gondolom, mennie kellett, a munka törvénykönyve alapján már biztosan lejárt a munkaideje mára, és elment haza szabadságra, még akkor is, ha utánaszólunk.

Azért mondom el az elején, hogy nincs a teremben, mert utánaszóltam, amikor ment ki, hogy hova megy, és hogy várjon, nehogy az legyen, hogy beszéljek róla, amikor nincs is itt. De sajnos foglalkoznom kell a személyével. Egyed Zsolt képviselőtársam elmondta ugyanis, hogy a Fidesz mennyire komolyan áll az állatvédelemhez és ehhez a kérdéshez, elmondta, hogy a bizottsági ülésen Font Sándor azt mondta, majd akkor foglalkozunk ezzel a törvénnyel, akkor alakítsuk ezt a törvényt, amikor majd a kutyák már beszélnek, és el tudják mondani, hogy mit szeretnének. Meg arról beszél, és azzal viccelődik, hogy a Jobbik szinte már mindenkit kasztrálni akar, és most a kutyákon van a sor. Erre feláll Pócs János, és megvédi Font Sándort, azt mondja, hogy nem, ezt ő mondta. Ez azért probléma egyébként, mert mit is mondott a Jobbik és mivel viccelődik itt? Azt mondta a Jobbik, hogy azokat a bűnözőket, akik nőket erőszakolnak meg, kigyerekeket molesztálnak vagy erőszakolnak meg, a bíróság nyugodtan ítélhesse kémiai kasztrálásra. Erről van szó. Ezzel viccelődik jelen pillanatban Pócs János. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Nem ért hozzá!)*

Az, hogy nem ért ehhez a kérdéshez, nem lenne probléma, én sem értek a dinnyeárusításhoz *(Derűtség az ellenzék padsoraiban.)*, nem is akarok vele vitatkozni abban a kérdésben, hogy hogy kell dinnyét árulni, mert Pócs János abban szakember. Nem az a probléma, hogy nem ért hozzá, hanem az, hogy ő a Fidesz vezérszónoka ebben a kérdésben. És fogja magát, összepakol és elmegy. Ez a Fidesz hozzáállása.

Felmerült itt többször, hogy vajon miért most nyújtották be ezt a törvényt, miért nem 2012-ben. Bárándy képviselő úr vetette fel. Szerintem azért, mert eddig ebben a kérdésben is szabadságharcot vívtak az EU-val. *(Derűtség.)* Csak most az EU már rákényszerítette önöket, be kellett hozni a tisztelt Ház elé ezt a rendelkezést, és ez van. *(A helyéről a páholy felé tartó Zsigó Róbertre utalva:)* Úgy látszik, lehet, hogy igazat mondtam, mert államtitkár úr már fújtatva ki is ment a teremből, ő is, tehát most már egyre... *(Pócs János bejön a terembe.)* És visszajött Pócs János! Végre! Nagyon jó! Üdvözlöm! Legalább akkor majd tud válaszolni ezekre a kérdésekre.

Akkor beszéljünk a törvényről! Ellenzéki képviselőtársaim szinte mindent elmondtak azokkal a

problémákkal kapcsolatban, amelyeket meg kellene oldanunk. Nem szeretném megismételni ezeket a felszólalásokat és elmondani újra ezeket a kérdéseket. Ezért egy lényeges dologra koncentrálnék a felszólalásomban a törvénnyel kapcsolatban. Az állatvédelem, legyen szó akár haszonállatokról, vadon élő állatokról vagy társállatokról, fontos terület, hiszen az állatok érezni, szenvedni és örülni képes élőlények. A Magyar Köztársaság ennek elismeréseként alkotta meg 1998-ban az állatok védelméről szóló törvényt, amelynek preambulumban rögzítésre került, hogy a törvény kifejezett célja az állatok észszerű védelmének és kíméletének törvényi szintű biztosítása. Hangsúlyozom, hogy a törvény preambulumban szerepel az „észszerű védelem” kifejezés. Ez nyelvtani értelemben azt jelenti, hogy az adott esetben, az adott helyzethez képest a lehető legiglusabb és leghatékonyabb megoldást kell választania annak, aki észszerűen kíván eljárni. Ezzel én is, és gondolom, minden észszerűen gondolkodó képviselőtársam egyet tud érteni.

A beterveztett törvényjavaslat első módosító rendelkezése az állatkínzás fogalmát kívánja módosítani. A módosítás részben abban áll... *(Pócs János a helyén ülve más, szintén a helyükön ülő képviselőkkel beszél.)* Pócs képviselő úrnak mondom ismételtlen, hogy én nem szeretnék a dinnyeárusítással kapcsolatban vitatkozni önnel, de nyomjon nyugodtan gombot, két percben azt is felhozhatja, csak ne kiabáljon be. Nyomjon gombot! Egy vitában vagyunk. Én szívesen meghallgatom önt, szívesen meghallgatom önt az állatvédelemről, ez hozzátartozik az ön vezérszónoki szerepléséhez. Kíváncsi vagyok a véleményére. Esetleg arra válaszolna majd, hogy felvetette Egyed Zsolt képviselőtársam és az LMP-s képviselőtársam is az ivartalanítás fontos kérdését. Ezzel miért nem foglalkozik? Mi erről esetleg az ön véleménye? Mi az ön szakmai álláspontja? Tényleg kíváncsi vagyok, mégiscsak a Fidesz vezérszónoka, csak el tudja mondani az ezzel kapcsolatos észrevételeit. Tényleg várom, hogy nyomjon gombot, és majd mondja el.

Tehát a beterveztett törvényjavaslat első módosító rendelkezéséről kezdtem beszélni, amely az állatkínzás fogalmát kívánja módosítani. A módosítás részben abban áll, hogy a jövőben minden állatot ért bántalmazást állatkínzásnak kell tekinteni. A módosítás részletes indoklása szerint erre a módosításra azért van szükség, hogy egyértelmű legyen mindenki számára, hogy az állatok bántalmazása minden körülmények között tilos, illetve azért, hogy a hatóságoknak ne kelljen vizsgálatot lefolytatni arra vonatkozóan, hogy a bántalmazás szükségesnek minősülte. Furcsa ez az indoklás véleményem szerint, különösen akkor, ha összevetjük a Btk. szerinti állatkínzás törvényi tényállásával. A szerinti állatkínzást az követ el, aki gerinces állatot indokolatlanul oly módon bántalmaz, hogy annak maradandó egészségkárosodást okoz, vagy annak pusztulását okozza.

A törvényi tényállásban is tényállási elemként szerepel az indokolatlanság, amit a módosító javaslat

nem tartalmaz, hiszen az kifejezetten azt célozza, hogy az állat bántalmazása minden körülmények között állatkínzásnak minősüljön az állatvédelmi törvény szerint. Ezért, az ilyen részek miatt gond az, hogy nem nyitották ki a Btk.-t, hiszen így már nem is lesz koherens a Btk.-val ez az állatvédelmi törvény, amit most be kívánnak nyújtani. Ki kellett volna nyitni a Btk.-t, meg kellett volna adni annak a lehetőségét, hogy azon is lehessen változtatni.

(13.50)

A jelenleg hatályos állatvédelmi törvényben megfogalmazott definíció szintén azt tartalmazza, tehát a most érvényben lévő, hogy csak az a bántalmazás minősül állatkínzásnak, ami szükségtelen, tehát indokolatlan. A jelenlegi hatályos szöveg összhangban van tehát a Btk.-val, szemben a módosító javaslattal, amelyik teljesen eltérő tartalmú definíciót határoz meg.

Egy jogszabály szövegének, különösen az ott megfogalmazott definícióknak egyértelműnek, világosnak és közérthetőnek kell lennie. Erre a jogalkotási törvény is kötelezi a jogalkotókat. Ennek tükrében érdemes megvizsgálni a bántalmazás fogalmát, hogy vajon az a definícióban való alkalmazása során kellően pontos-e és egyértelmű-e. A bántalmazás jelenthet testi, fizikai és szóbeli bántalmazást, illetve lelki bántalmazást is. Az állatok esetében érdemes elgondolkozni azon, hogy ha valaki például kiabál egy állattal, akkor az bántalmazásnak minősül-e, mert ha igen, akkor az a módosítás szerint már állatkínzás, amit a törvény tilt. Vajon a kutyák esetében alkalmazott pórázrántás, vajon a kutyák esetében egy hangosabban kimondott vezényszó, vagy egy vészhelyzetben vagy bármilyen más helyzetben rászólás az állatra eszerint, ha elfogadják, minősülhet bántalmazásnak vagy állatkínzásnak.

Vagy mondok mást: a lovaglás során alkalmazott feszítőzabla vagy a pálca használata, ami elfogadott, és nem az állat bántalmazására, hanem az irányítására szolgál elsődlegesen, vagy vidéken a lovas kocsik elé befogott lovaknál a közúti közlekedésben az ostor alkalmazása, ha valamilyen módon irányítani szeretné az állatot és az ellenszegül, akkor az minősül-e állatkínzásnak? Figyelembe kellene venni ezeket a kérdéseket is, mert ezek az én véleményem szerint, ha elfogadják ezt a törvényt, szintén állatkínzásnak minősülnek és tiltottnak fognak minősülni.

Lássuk be, hogy a módosítás által a definícióból törölni javasolt két szócscsa olyan betarthatatlan, értelmezhetetlen és végrehajthatatlan jogszabályt eredményezne, ami semmiképpen nem szolgálja a törvény célját, valamint az állatok észszerű védelmét és kíméletét. Álláspontom szerint a jelenleg hatályos definíció pontos és kiforrott, semmi szükség annak megváltoztatására, különösen nem ilyen módon, mint ahogyan azt az előttünk fekvő módosító javaslat tervezi. Ezzel kapcsolatosan benyújtottunk képviselőtársammal együtt egy módosító javaslatot, és kérem, fontolják meg, hogy elfogadják.

Én azt mondom, az lenne a helyes, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, tartsanak egy széles körű egyeztetést az érintett szervezetekkel, hozzák vissza a Ház elé, és nyissák meg vele együtt a Btk.-t is, és akkor szerintem mindenki konstruktívan hozzá tudna állni, és valóban az állatok védelmében alkothatnánk egy olyan törvényt, ami azokat megbünteti, akik bűnös módon... - és még egyszer mondom, meg kell büntetni azokat az embereket, akik ártatlanokat, védteleneket, s itt jön az, amikor azt mondtam, hogy nőkkel szemben vagy gyermekekkel szemben bármilyen molesztálást vagy bántalmazást alkalmaznak. Ugyanígy egy állat védtelen és kiszolgáltatott az embernek, tehát akik visszaélnék az állat bizalmával és bántják őket, kihasználják őket, azokat ugyanúgy meg kell büntetni, ebben egyértelműen ugyanaz az álláspontunk, mint önöknek.

A probléma csak az, hogy ezzel a törvénnyel ezt a célt nem valósítjuk meg. Pedig ez egy fontos cél, hiszen eszembe jutnak szörnyű dolgok, ha már itt képviselőtársam is mondott szörnyű dolgot. Eszembe jutnak szörnyű dolgok. Például eszembe jut egy egyébként eléggé erősen védett kert, ott valahol Felcsúton, ahol hogy, hogy nem egy kiskutyát, egy Nár-cisz nevű kiskutyát valaki majdnem félholtra vert, és azóta sincs meg a bűnös, azóta sem tudjuk, hogy ezt az ártatlan, kiszolgáltatott kiskutyát a miniszterelnök védett kertjében vajon ki bántalmazta. Vajon ki volt az, aki ezt a kutyát félholtra verte? Az ilyen embereket meg kellene büntetni. Ezek az emberek aljasak, ezek az emberek kihasználják az állatok kiszolgáltatottságát és bántalmazzák őket. Valóban kellene törvényeket hozni!

Csak az a lényeg, hogy a törvényeket azért hozzuk, hogy azokat utána betartassuk, nem mi, hanem azok, akiknek ez a dolguk. Minden törvény annyit ér, amennyit betartanak belőle. Én úgy tudom, hogy a különböző hatóságoknak Magyarországon a törvényeket be kell tartatni. De ha ilyen törvényeket hozunk, mint ami előttünk fekszik, és ezeket a törvényeket, ezt a törvényt a hatóságok betartatnák, akkor ezzel a törvénnyel rosszindulatú emberek akár vissza is élhetnének. Folyamatosan jelenthetnék fel például a lovasokat, mint ahogy említettem, folyamatosan jelenthetnék fel például, egy csomó példát tudnánk itt hozni arra vonatkozóan, hogy kik élhetnek ezzel vissza, és a hatóságnak e szerint a törvény szerint el kellene járnia. Ez nem jó törvény!

Még egyszer kérem önöket, hogy fontolják meg a módosító javaslatot. Kérem azt is, és az lenne a legjobb, ha nem a módosító javaslatunkat fontolnák meg, hanem azt fontolnák meg, hogy visszavonják ezt a törvényt, és széles körű egyeztetés után, amikor majd egyetértenek azok a szervezetek, amelyek ebben a világban dolgoznak és sokat tesznek az állatok védelméért, elmondhatják a véleményüket, hozzák ide vissza, változtassuk meg a Btk.-val együtt, és tényleg alkossunk egy olyan állatvédelmi törvényt,

alkossunk az állatok védelmében olyan törvényeket, amelyek valóban azt a célt szolgálják, amit önök itt meghatároztak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy rövid felszólalás lesz. Igazából arra szeretném kérni államtitkár urat, hogy hátha menne így valami papír nélkül is, tehát ha nem olvasna valamit, hanem egy-két dologra reagál. Mi lenne, ha úgy csinálnánk ebben az Országgyűlésben, mintha párbeszéd lenne ezekből a jogszabályokból és megvitáznánk ezeket, esetleg ha reagálna felvetésekre, elmondaná, hogy valamit miért gondol másképp, az szerintem tök azt mutatná, hogy a Fidesz alkalmas a párbeszédre, nem fél kibújni a papírjából, és esetleg tud valamit saját maga is reagálni ezekre a kérdésekre. Mert az a baj, hogyha ezt nem teszi, akkor egyvalami bizonyosodik be, az FM folyamatos és totális inkompetenciája és alkalmatlansága, ami bebizonyosodott már a növényvédőszer-politikában, élelmiszer-biztonsági témában, Kiss Szilárd-ügyben, zöldügyben, tehát sorra bizonyítják azt, hogy mire alkalmatlanok. Ha ilyenkor az állatvédelmi jogszabályról legalább emberként elmondja a véleményét és megosztja velünk a gondolatait, akkor az szerintem segíthet, hogy a totális inkompetencia benyomását kicsit csökkentse. Arra kérem, hogy ne zárszóban reagáljon, hanem vitázzon velünk.

Közben Egyed Zsolt képviselőtársam már vizsgálta ennek az ivartalanítási dolognak a forrásával kapcsolatban. Én csak meg akartam jegyezni, hogy ha valahol, valamilyen testületben valaki ilyen butaságot mond, az nagy eséllyel Pócs János lesz, tehát kérem, ne vonja kétségbe, amit a képviselőtársunk mond, hogy minden bizonnyal ott az esély. Viszont felszólítom a Jobbikot, nyilatkozzanak arról, mert én azt hallottam, egyszer aláírást gyűjtöttek azért is, hogy Pócs Jánost is ivartalanítani kellene. Nem tudom, hogy ez igaz-e, de ezt olvastam az interneten. Szerintem azért kezeli ilyen érzékenyen képviselőtársunk ezt a kérdést.

ELNÖK: Képviselő úr, legyen szíves!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Alapvetően az utolsó dologban pedig Kiss László képviselőtársunkat akartam cáfolni, sajnos. Kiss László képviselőtársam abból a prekonceptióból indul ki, hogy itt konszenzus van ellenzék és kormányzat között azokban az állatvédelmi kérdésekben, amelyeket feszegetett. Abból indul ki, hogy mindkét oldal egyetért abban, hogy az ez irányú büntetési következményeket szigorítani kellene. De sajnos nincs így. Gondoljon bele csak abba, hogy ha ezt, mondjuk, öt évvel később hozzák a Ház elé, mint ahogy kellett volna, ha a leg-

fontosabb kérdéseket még mindig nem feszegetik, nincs egyetértés. A Fidesz-KDNP nem akar ehhez a kérdéshez nyúlni. A Fidesz-KDNP most annyit akar hozzányúlni, ami a nemzetközi szerződésből eredő kötelezettsége.

Nincs érdemi előrelépés ezen a területen. Nincs érdemi gondolkodás ezen a területen. És nemcsak nem gondolkozik, nemcsak nem akar gondolkozni, hanem még azt sem teszi meg, hogy meghallgassa és megfontolja azoknak a szakértőknek a véleményét, akik kifejtik ezekben az adott témákban a szakterületükön jártas és tapasztalatokat szerzett szervezetek képviselőit a véleményüket. Ezt sem teszi meg. Az, hogy itt az ellenzéki sorokban elbeszélgetünk ennek a témának a fontosságáról, hasznos. Sajnos, ehhez a Fidesz-KDNP nem nagyon akar csatlakozni, habár nagyon bízom Pócs János képviselőtársam újabb két percében, de azt nem nagyon látom, hogy államtitkár úrnak lenne erre szándéka.

(14.00)

Pedig hasznos lenne, ha nem zárszóban reagálna, amire mi már nem tudunk válaszolni. Erre kérem tisztelettel, hogy folytassuk le ezeket a vitákat, mert én addig Kiss László képviselőtársamnak nem tudom elhinni, hogy önök a legkisebb mértékben is érdekeltek abban, hogy az állatvédelmi szabályozás pozitív irányba változzon. Addig csak az marad előttem, amit benyújtottak, ez pedig teljesen a hozzá nem értésüket és az inkompetenciájukat bizonyítja, azt, hogy valóban nem tudják felmérni azt, hogy melyik problémának milyen súlya van jelen pillanatban az állatvédelem területén. Ezért kérem a reakcióját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyben kérem önt, lehet, hogy viccnek szánta, de ezt a fajta személyeskedést, amit az előbb Pócs János képviselő úrral kapcsolatban a Jobbik felé jelzett, visszautasítom innen is. Gondolom, emlékszik, hogy mire gondoltam; egy legitim módszerre, amiről az állatokkal kapcsolatban beszéltek az előbb. Ezt kérem, valamennyiünk érdekében, bármelyik frakcióról van szó, akkor is visszautasítom.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak hogy Szilágyi képviselő úr ne úgy érezze, hogy nem figyelek arra, amit mond. Sallai képviselő úr, mielőtt elmenne, ha már az én ivartalanításomra tett indítványt, én önnek jó egészséget szeretnék kívánni, hosszú, boldog életet, nagy családot a parlamenti munkán kívül, miután saját maga is elismerte, hogy alkalmatlan a parlamenti munkavégzésre a jövőt illetően.

Szilágyi Képviselő Úr! Én figyeltem arra, amit ön mond, és figyeljen ön is rám, igyekszem fejből

elmondani. Azt próbáltam az előbb elmondani, hogy önöknek mindenről az ivartalanítás jut eszükbe. A dinnyetermelés és az ivartalanítás nem tudom, hogy fér össze. Valószínű, hogy amikor elkezdtek ezt a gondolatot, volt, amikor cigányokat, volt, amikor bűnözőket, volt, amikor kutyákat, és most már Novák Előd tudná a példát elmondani, a párt lelkét is ivartalanították. Most meg a dinnyetermelőket is akarják; de az önök lelke rajta. *(Z. Kárpát Dániel: Elnök úr, ki kellene vezetetni, mert hülyeségeket beszél.)*

Képviselő Úr! Csak a Mezőgazdasági bizottság tagjaként szeretném önnek elmondani, hogy ha a sértő szándék tombol önben, akkor nyugodtan tegye meg, hiszen a Jobbiktól mást nem hallunk, csak gyűlöletkeltést utcán, úton-útfélen, plakátokon és a parlamentben. Egy dologra szeretném önt megkérni: ha engem azzal akar megsérteni, hogy a családom dinnyetermelésből élt, akkor váltson témát. Ha ezt bárki bármilyen környezetben felhozza, nekem megtisztelő. A nagyszüleim is ezt csinálták, a szüleim is ezt csinálják. Átadták nekem, én átadtam a fiamnak. A dinnyetermelés számomra nem sértő, megtiszteltetés.

Kívánom önnek, önöknek, hogy az önök életben és családjukban is legyenek olyan hagyományok, amiket nemcsak úgy, egyik napról a másikra fölkapnak és lenyúlnak, hanem átvettek a szüleiktől, nagyszüleiktől, és legyen mit átadni a gyermekeiknek. Ezt kívánom önöknek is. Ezzel, megnyugtatom, engem soha nem fognak megsérteni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Egyed Zsolt képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a szót. Pócs képviselő úr, én tisztelnem az ön felmenőit meg önt is, hogy dinnyével foglalkozott, de úgy gondolom, ennek a vitának nem erről kéne szólnia. Önök itt próbálnak gúnyt űzni az ivartalanításból, ön próbál pártpolitikai szlogeneket megfogalmazni. Én még egyszer szeretném elmondani, hogy az, amit önök leszavaztak bizottságban cinikus kísérőszöveggel látva el, úgy vélem, sokkal fontosabb annál, hogy viccet csináljunk belőle. Ugyanis itt nagyjából 1 milliárd forintos összegről beszélünk. Tudja, ez pontosan feleannyi, mint amennyit például Farkas Flórián elvárásolt; vagy egy stadionnak egyötvened része; vagy annak megfelelő összeg, amit önök bárhová gondolkodás nélkül elosztogatnak.

Itt emberek ezreinek, állatvédők munkáját tudnák egyrészt kímélni azzal, ha erre rászárnák ezt az összeget, akár a költségvetésben, másrészt úgy gondolom, hogy ha egy picit is, de valamennyivel biztonságosabbá tennék az országot. Hiszen most olvastam, a napokban egyébként egy cikket, hogy valamilyen faluban falkába verődött kóbor kutyák támadnak meg embereket. Nyilván, ha meg lenne gátolva a

nem kívánt szaporulat, ilyenek nem történének meg. Úgy gondolom, hogy a viccelődés mellett célként ki lehetne tűzni talán, hogy érjük el azt a szintet, mint Ausztria.

Pócs képviselőtársam is, ha keresztülaütözik Ausztrián, megkockáztatom, hogy egyetlenegy kóbor kutyát vagy macskát nem fog látni. Egyrészt, mert az állattartásra nevelés nagyon erős, másrészt pedig az állattartásnak olyan feltételeket szab az állam, és olyan lehetőségeket biztosít mellé, ami elképzelhetlenné teszi azt, hogy kóbor állatok tömegei kóboroljanak az utcákon. Tehát úgy gondolom, inkább legyen ez a cél előttünk. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalások végére értünk. Most normál időkeretben megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szívesen mondanám vagy szeretném mondani, hogy érdekes hallgatni a vitát, de sajnos ezt nem lehet megtenni, mert meglehetősen egyoldalú. Meglehetősen egyoldalú, mert Pócs képviselőtársam, azt gondolom, elismerés neki, még akkor is, ha most újra kimegy a teremből, hogy néha legalább gombot nyom, legalább kétperces felszólalások formájában valamit mond ebben a vitában, még akkor is, ha annak egyébként sok köze nincs a témához. Valóban, inkább egyfajta személyeskedésbe fordult, legalábbis az a diskurzus, amit a Jobbik és Pócs képviselőtársam egymással folytat.

Azt gondolom, lényegesen többet érne, és komolyabb hozzáállást érdemelne ez a téma, mint hogy viccelődünk és szórakozunk azon a szón, hogy ivartalanítás, és különböző csoportoknak tulajdonítjuk vagy személyeknek, vagy éppen állatoknak ezt a fogalmat, vagy velük kapcsolatban használjuk. Én például rendkívül sérelmezem azt, amit szintén megtett Sallai képviselőtársam, hogy a kormány képviselője egy árva szót nem szól hozzá ehhez a vitához. Felolvasta a kincstári szöveget, a dumát, nagyjából ismertette azt, amit egyébként el tudtunk volna mi is olvasni, hiszen benne van a törvényben és az indoklásában. Azóta azokra a felvetésekre, érvekre, kérdésekre, amiket képviselőtársaim és jómagam is föltettem, nem hajlandó reagálni.

Tudom, államtitkár úr, ez egy módja a vita megfojtásának, és önök ezt hosszú évek óta alkalmazzák. Például az előző ciklusban talán tőkélyre fejlesztette ezt annak idején az ön egyik államtitkártársa, Szabó Erika, aki a választási eljárásról szóló törvény hét órában tartó vitájában egyetlenegyszer nem jelentkezett szólásra. Nagyjából különböző monológok voltak. Tudja, államtitkár úr, ez nem tisztességes. Ha önök annyit beszélnek a parlament, az Országgyűlés tekintélyéről meg annak megóvásáról, akkor, úgy

hiszem, sokkal inkább veszélyezteti az Országgyűlés tekintélyét és sérti az, ha ezt egy kirakattestületnek tekintik, mint az, ha valaki néha föláll, aztán néhány transzparenst felmutat itt.

Sokkal inkább sérti az Országgyűlés tekintélyét az, hogy a kormány olyan hozzáállást tanúsít egy parlamenti vitában, hogy mondjátok csak, mondjátok, úgyszólván tesztek rá magasról. Majd elküldöm az ellenzéki képviselőket a zárszóban melegebb éghajlatra, amikor már úgysem tudnak mit válaszolni, amikor már vita kialakulni nem tud. Élek ezzel a jogommal, ezzel a lehetőséggel, a vitát még véletlenül sem generálom azzal, hogy hozzászólok esetleg, és válaszolok a kérdésekre.

Államtitkár Úr! Konkrét kérdések hangzottak el ön felé. Legyen szíves válaszolni rájuk! Nem szeretném megismételni a sajátjaimat sem, képviselőtársaimét sem. Tessék válaszolni rá! Nem kérjük, követeljük, és nem a zárszóban, hanem a vita menetében. Az, hogy önnek van fönntartva az utolsó szó lehetősége, rendben van. De ez nem azt jelenti, hogy a vitában ne kéne részt vennie, hogy önnek ne lenne kötelessége részt venni a vitában, és képviselni a tárca álláspontját, ha már önök ennek a gyalázatos javaslatnak az előterjesztői.

Ami pedig a további tartalmi kérdéseket illeti, sajnos azt kell mondjam, bármilyen furcsán hangzik, hogy egyetértek Sallai képviselőtársammal, amikor ellentmondott frakciótársamnak abban, hogy itt mindenki ugyanazt gondolja a témáról.

(14.10)

Nem, ez nem így van. Az, hogy önök tudnak néhány jó idézetet hozni, és azt itt pufogatni az Országgyűlésben, még nem jelent elkötelezettséget a téma iránt, ugyanis azt nem önök találták ki, hanem jobbra azok, akiknek egyébként valóban volt elkötelezettségük vagy van elkötelezettségük az állatvédelem terén.

Tudja, Földi képviselőtársam - aki a KDNP vezérszónoka volt, és miután elmondta a hozzászólását, jó kormánypárti képviselőhöz méltó módon természetesen távozott az ülésteremből, mert ő még a látszatát sem adja meg annak, hogy egyébként érdekelné az, hogy ebben a témában, amiben ő, még egyszer mondom, vezérszónok volt, mi az álláspontja más képviselőtársainak - elmondta azt...

ELNÖK: Képviselő Úr! Földi képviselő úr a teremben tartózkodik, szeretném önnek jelezni.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Hol?

ELNÖK: Az Országgyűlés jegyzője, és a munkáját végzi. Folytassa!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Ó, elnök úr, ez egy kellemes meglepetés, akkor megkövetem a képviselő urat. Remélem, hogy fog válaszolni akkor

arra, amit én felvetek most témaként. Még egyszer mondom, örülök ennek a pozitív dolognak, és még egyszer megkövetem a képviselőtársamat.

Szóval, a képviselő úr elmondta azt, hogy azért van most ez a törvény itt, és teljesen igaza van, mert egy kötelezettségzegési eljárás után arra kötelezték a magyar államot, hogy ültesse át végre a saját jogrendszerébe azokat a 2010-es irányelveket, amelyeket 2012-ig már meg kellett volna amúgy tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha valami bizonyítja azt, hogy mennyire nem elkötelezték a téma iránt, akkor ez az. Önök nem egyszerűen átültették az EU-irányelvet határidőben, hanem önök ezt nem akarták megtenni, nem akarták, hogy a magyar jogrendszer részévé váljon az, amiről most önök beszélnek, ami ide elő lett terjesztve elének. Ezt önök nem akarták, erre az Európai Unió illetékes szervének önöket kötelezni kellett, és ezért kényszerből most megcsinálták azt, hogy egyébként ez jól jön önöknek, mert ezzel el tudják ütni a valódi változást, illetve tudnak kifogást találni arra, hogy miért nem hoznak ide mást. Ez egy másik kérdés, de az elkötelezettségük hiányát, azt gondolom, semmi nem bizonyítja jobban, mint az a tény, amit Földi képviselő úr elmondott. Ha ebben tévedek, akkor legyen szíves majd lejönni, a jegyzői feladatok, azt gondolom, lehetővé teszik, vissza az ülőhelyére, és válaszoljon és cáfolja azt, amit én most itt felvettem ezzel kapcsolatban.

A másik, amiről szeretnék szót ejteni, és itt az állatok elaltatásáról, megöléséről és annak lehetőségeiről van szó. Igen, valóban nem jó az, ha olyan módon tartják az állatokat, ami már-már beillik állatkínzásnak. Kiss László képviselőtársam elmondta azt, és egyetértek vele, hogy valójában nem azok valósítják ezt meg elsősorban, akik így tartják a menhelyeken, hanem azok, akik kiteszik ezeket az állatokat, de nem jó valóban, ha a menhelyeken ilyen állapotok vannak, nem helyes.

(*Ikotity Istvánt a jegyzői székben
Szávay István váltja fel.*)

És akkor megint eljutunk oda, hogy az önök számára mi az értékrend. Persze, ha az államnak nincsen elég pénze, akkor kivonul az időskori ellátásból, vagy fenn tudják tartani az idős embereket a leszármazói, vagy nem, vagy éhen halnak, vagy meghalnak betegségben, vagy nem - az új Alaptörvény ezt lehetővé tette, és hasonló hozzáállás ez az állatoknál is. Nem az a megoldás, ugye, államtitkár úr, hogy összesen évente pár tíz millió forintot - nem tudom, 40-50 vagy 60 millió forintot a jövő évben, valami ilyesmit - szánnának összesen állatvédelemre, hanem az a megoldás, hogy az állatokat el lehessen altatni. Megint a tüneti kezelés: nem arról van szó tehát, mondjuk, ahogy a képviselőtársam mondta, hogy az ivartalanításra szánnának egymilliárd forintot, nem arról van szó, és nem arrafelé mennek el, hogy esetleg a menhelybővítésekre szánnának állami pénzt addig, amíg egyébként ez a probléma meg nem

oldódik például az ivartalanítás útján, hanem lehetővé teszik azt, hogy az állatokat meg lehessen ölni. Rendben van, szuper hozzáállás, ez tényleg az, amit önök eddig az állatvédelem területén műveltek.

Azt kell hogy mondjam, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez nem új keletű hozzáállás az önök részéről. Az utolsó módosítása az állatvédelmi törvénynek, ha jól emlékszem, még a 2006-2010-es ciklusban volt, akkor én voltam a vezérszónoka kormánypárti oldalról ennek a módosításnak. Font Sándor képviselőtársunk, akivel kapcsolatban itt felmerült, hogy a beszélő kutyák majd mikor fedezhetőek fel körünkben, valószínű egyébként, csak úgy melleleg mondom, hogy valamit félreértett Csányi Vilmos etológus professzor kiváló regényéből, aki egyébként tényleg ért ehhez a témához, amelynek az a címe, hogy Marci, a beszélő kutya. Lehet, hogy rosszul olvasta ezt a regényt, mert valami nem stimmel nála, na mindegy.

Szóval, akkor látszott, hogy Font Sándor, aki most erről híresült el a témában, úgy tűnik, igazán őszinte értetlenségének adott hangot, amikor az állatjóléti szempontok kiterjesztéséről beszéltünk az állatvédelmi törvény módosítása kapcsán. Azt mondta, hogy de hát képviselőtársaim, ez meg fogja drágítani az állattartást, ez meg fogja emelni a hús árát. Igen, na hát, pontosan erről van szó: aki elkötelezett az állatvédelem iránt, az tudomásul veszi, hogy az éremnek van egy másik oldala is, valóban megdrágítja az állatjóléti szempontok érvényesítése az állattartást és az állattenyésztést, valóban máshonnan kell elvonni forrásokat ahhoz, hogy az állatvédelemre át lehessen csoportosítani. Ez igaz, csak a kérdés az, hogy ki az, akinek ez megéri, és ki az, akinek nem. Úgy tűnik, a Fidesz abban legalább rendkívül konzervens, hogy neki ez nem éri meg. Nem érte meg akkor sem, képtenség volt Font képviselő urat meggyőzni arról, hogy egyébként az állatjóléti szempontok érvényesítése helyes törekvés az állatvédelmi törvényben 2006 és 2010 között, nem is szavazta meg a Fidesz az állatvédelmi törvény módosítását. Most is úgy tűnik, hogy ezzel a hozzáállással találkozunk, amikor a legegyszerűbb tüneti kezelést próbálja alkalmazni a kormány egy problémára, csak annak éppen semmi köze nincs sem az állatvédelemhez, sem az állatjóléti szempontokhoz, semmi köze nincsen.

Azt javaslom, tisztelt államtitkár úr, hogy inkább azért lobbizzon, hogy a néhány tíz millió forint helyett az állatvédelemre, úgy, ahogy egyébként kultúr-országokban szokás, érdemi költségvetési forrást lehessen elkülöníteni, és abból valóban lehessen állatvédelmi célokat megvalósítani. Mert az, hogy önök egyébként a civil társadalmat üldözik mostanság, Soros-bérenceknek bélyegezve őket, tudja, ki fog hatni az állatvédelemmel foglalkozó civil szervezetekre is. Hiába fogja a fejét, államtitkár úr, nem én mondom ezt, hanem az állatvédő civil szervezetek képviselői, ki fog hatni rájuk. Nem velem vitatkozik, ha evvel nem ért egyet, hanem velük. Szóval, ha ezt megteszik politikai okokból, akkor legalább annyit

tegyenek, hogy kompenzálásképpen egy kicsit több pénzt juttatnak erre a területre, több pénzt szánnak erre a témára.

Úgyhogy, még egyszer mondom, sem a szemléletmódját tekintve, sem a céljait tekintve, sem az abban foglaltakat tekintve én ezt a törvényjavaslatot jó szívvel támogatni nem tudom, de önöknek még van egy éve arra, hogy behozzák az Országgyűlés elé azokat a javaslatokat, amelyeket nem önök, hanem valódi szakértők dolgoztak ki. Remélem, lesz annyi önkritikájuk, hogy legalább megfogadják azokat a javaslatokat, amelyeket ők terjesztenek elő, és esetleg nem találkoznak az önök szándékaival vagy az önök egyetértésével.

Úgyhogy én azt kérném még egyszer, államtitkár úr, hogy ezt a törvényt vonják vissza, és tegyenek inkább egy olyan komplex javaslatot ide az asztalra, aminek értelme is van. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

(14.20)

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én ígérem, hogy nem a magvas zöltségek termesztéséről fogok beszélni.

A munkám előtt nagyon sokat foglalkoztam kutyákkal, egy kutyaiskolának voltam először segédje, majd kiképzője, és módomban volt látni Dunakeszin is, hogyan válogatják ki a rendőr-kutyákat. Az államtitkár urat kérdezném meg elsősorban, hogy ennek a törvénynek a bevezetése kihatással lesz-e a rendőrségi állományra, illetve a rendőr-kutyák képzésére. Hiszen azért azt mindenki tudja, hogy elsősorban az őrző-védő kutyákat hogy válogatják ki, hiszen fény-és hangingerre nem szabad nekik túlzottan reagálni. Ez azt jelenti, hogy a fejük fölött elsütnek egy pisztolyt. Ha a kutya nem csukja be a szemét, akkor alkalmas. A kiképzés folyamán fojtó nyakörvet használnak, ami a kutyánál fulladást okoz, és ezért ereszti el a fogást.

A másik. Az elektromos nyakörv használata folyamatos impulzust és fájdalmat okoz a kutyának, így okítják. Illetve ott van még egy brutális eszköz, amit Németországban már beszüntettek, ez a láncos, illetve szöges nyakörv. Ez egy finomítást ad a kutyának az engedelmességi vizsga során, de akkor is ugyanolyan fájdalmat okoz. Tehát önmagában ez is bántalmazásnak minősül-e, mert ha igen, akkor sajnos tájékoztatni kell a rendőrség állományát, hogy klikker módszerre térjenek rá, és a kutyák kiválasztása során próbálják meg simogatással eldönteni azt, hogy az megfelelő-e rendőr-kutyának. Én most megkérdezem, és gondolom, az államtitkár úr biztos tudja erre a választ, hogy a büntetés-végrehajtásnál egy 60 kilós rottweiler kutyát hogyan próbálnak

majd klikker módszerrel visszahívni, amikor bevetés van, hiszen a képzés során, még egyszer mondom, fojtó nyakörvet és szöges nyakörvet, illetve elektromos nyakörvet használnak, ami a törvény bevezetése kapcsán bántalmazásnak fog minősülni. Tehát a visszájára sül el maga a törvény. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben adok szót Kiss László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Lehet, hogy én vagyok a parlament legnaivabb tagja, mert tényleg azt gondolom, hogy azokban a cselekményekben, amelyek kirívóan emberellenesek, tehát az állatkínzásban, állatgyilkosságban nincs pardon ebben a Házban. Tényleg azt gondolom, hogy nincs olyan tagja ennek a Háznak, aki akár el tudná fogadni, hogy vannak ilyen események.

Abban van talán különbség közöttünk, hogy mit gondolunk reagálni ezekre az eseményekre. Nagyon örültem volna, ha egy olyan javaslat van előttünk, ami érdemben reagál a legtöbb dologra, és jól reagál - ez sajnos nem ilyen. Ennek ellenére van hitem abban, hogy ez a helyzet meg fog változni, mert őszintén szólva én még nem láttam olyan embert, aki azt gondolta volna, hogy igen, kicsit még jobban kellene kínozni a macskákat vagy a kutyákat; vagy hogy igen, helyén van a jelenlegi rendszer; igen, jó az, ha a homokozóba valaki szögeket tesz a kutyakájába. Tehát nem láttam még ilyen embert, nem találkoztam még ilyen emberrel. Azt gondolom, ez csak szűk része a társadalomnak.

Azonban minden jóhiszeműségem ellenére azt kell hogy mondjam, valóban súlyos probléma az, hogy a mai napig nem születnek érdemi lépések olyan ügyekben, amelyekben a társadalom egésze mond valamit, a társadalom egésze állít valamit, azt, hogy az állatkínzásnak vagy az állatgyilkosságnak megálljt kell parancsolni.

És az a vita, ami itt lezajlik, sem méltó ehhez az ügyhöz. Én tényleg nem gondolom azt, hogy a kormányzó pártoknak nincs álláspontja ebben a kérdésben. Én tényleg nem gondolom azt, hogy a velünk szemben lévő padsorokban ülő képviselőknek nincs véleménye erről a kérdésről. Én valóban nem gondolom azt, hogy a pártok között nincsenek akár, valóban jó szándékon alapuló, akár szakmai viták is ebben a kérdésben. Az, hogy ezt nem látjuk, viszont baj. Baj, mert a jogalkotás olyan, hogy úgy tud jó lenni, ha mindenki elmondja a véleményét - ez azonban itt nem látszik. Ha mi komolyan gondoljuk, hogy a Fidesznek vagy a KDNP-nek van valós társadalmi támogatottsága, márpedig a közvéleménykutatások szerint van, akkor azért azt gondolom, a pártokat is érdekelhetné például az, hogy az ő választóik mit szeretnék és mit gondolnak erről a kérdésről. Néhány Mahatma Gandhi-idézet nem fog senkit meggyőzni arról, hogy helyén van a szabályo-

zás. Elnézést kérek, naivság azt gondolni, hogy ez így van, gondolom, önök sem hiszik ezt érdemben.

Nagyon nehéz erről a kérdésről vitatkozni, mert például arra sem kaptunk választ, ami nagyon jó lett volna a vita elején, hogy követi-e ezt a másik jogalkotás. Nem kaptunk választ a felvetések némelyikére, mert például ha az a kormányzati válasz, hogy azokat a szabályokat, amelyek kétértelműek, amelyek láthatóan nem szolgálják ezen előterjesztés szándékát, valóban kigyomlálják, átalakítják, megvizsgálják, akkor nyilván megint más az ember viszonyulása ehhez a jogszabályhalmazhoz, mint ha a szokásos hallgatásba burkolózást láthatjuk.

Előttem szóló jobbikos képviselőtársaim nagyon érdekes kísérletet tettek arra vonatkozóan, hogy azt bebizonyítsák, hogy a Btk. megnyitása nélkül mennyire nem elképzelhető az ügy kezelése. Abban biztos, hogy van vitám velük, hogy az állatkínzás ezen kiterjesztő szabályozása jó irány vagy nem jó irány, de én igyekszem úgy érteni azt, amit Szilágyi képviselőtársam is és többen is elmondtak, hogy anélkül, hogy a Btk.-t nem nyitjuk meg, ez biztosan rossz irány. Ugyanis az a probléma, hogy a Btk. egy bizonyos definíciórendszerrel dolgozik, és ebbe a definíciórendszerbe ezek az új definíciók egészen egyszerűen nem illeszthetők bele. Ez a probléma.

Nem arról van szó, hogy probléma lenne azzal, hogy a kormányzat ki akarja tágítani az állatkínzás definícióját - ennek nagyon örülök -, hanem az a probléma, hogy inkoherenca jön létre a Btk. meg az állatvédelmi törvény között, úgy, hogy egyébként a Btk.-ban sincsenek megnyugtatóan rendezve ezek a definíciók. Mert a fő baj az, hogy a Btk. jelen szabályozása sem alkalmas, egyrészt azért, mert túl alacsony büntetési tételekkel dolgozik, de ez csak az egyik része a dolognak. A másik, hogy maguk az eljárási cselekmények sincsenek kellőképpen kidolgozva.

Nyilván senki nem gondolja komolyan, hogy egy állatkínzásért, amely nem jár az élőlény halálával, ugyanaz a büntetési tétel adható, mint az állatgyilkosságért. Jelen pillanatban azonban a Btk.-ban nincsen megnyugtatóan kidolgozva az állatkínzás, állatgyilkosság megfelelő körülhatárolása. Jelen pillanatban nincs megoldva az, hogy mi az, amikor egy állat sérelmére történik valami.

Amikor nyáron megkaptam azt a kérdést egy sajtóterméktől, és pestiesen szólva kicsit megállt bennem az ütő, hogy mi a véleményem arról, hogy valaki, azt hiszem, egy számmal élt szexuális életet, és kommentáljam ezt a hírt, megmondom őszintén, első pillanatban rögtön kijött belőlem, hogy undorító ez a dolog. És később az ember jogászai fejjel próbálta körülhatárolni, hogy ez pontosan milyen bűncselekmény is. És nem akarom ezt a profán hasonlatot idehozni, csak ez a kérdés is jól mutatja, hogy tökéletesen kidolgozatlan a Btk. jelen rendszere.

És akkor, amikor önök egyfajta értelmezést tesznek, nyilván jó szándékból, ugyanakkor a Btk.-s lába nincs meg a dolognak, akkor ez igazából egy végrehajthatatlan definíció, akár egy túlterjeszkedő

definíció lesz. Hiszen abszurdum, de a disznóvágás is lehet állatkínzás ebben az esetben, és nem pedig az a disznóvágás, ami a disznó indokolatlan szenvedésével jár. Tehát a kettő között nyilván van különbség.

Ezért nem lehet megkerülni, hogy a Btk.-t ki nyissuk, nem lehet! Tehát ha önök tényleg komolyan akarják gondolni, hogy megoldják az ügyet, akkor a Btk.-t ki kell nyitni. Ezerféle irányban meg lehet ezt tenni. Az a kiterjesztett definíció, amivel önök itt operálnak, nekem szimpatikus irány, másoknak nem tetszik - lehet róla vitatkozni. Hogy hány deliktumot építünk be a Btk.-ba - lehet róla vitatkozni. Hogy ezeket hogy büntetjük - lehet róla vitatkozni. De anélkül, hogy ezt nem nyitjuk meg, anélkül ez a dolog egész egyszerűen nem megoldás semmire.

Nem megoldás semmire, ha nem nyitjuk meg a büntetőeljárásról szóló törvényt. De ezeket lehetne sorolni, akár az oktatási jogszabályokról, az oktatási szabályozó eszközökről, a tantervekről is beszélhetünk. Nagyon helyesen ismeri fel ez az előterjesztés, hogy a felelős állattartásra nevelés egy kulcsdolog az állatkínzás megelőzésében, mert nemcsak akkor kínozzuk az állatot, ha szándékosan, valamiféle torz lelkiülettől vezérelve, az ő sérelmére hajtunk végre valamit, hanem például akkor is, ha nem győződünk meg arról, hogy megfelelően tudjuk-e őt tartani, és mégis tartjuk; ha olyan élelmiszert etetjük, egyébként kedvességéből, szeretetből, amitől szegény szenved vagy elpusztul - ezek mind-mind állatkínzások.

(14.30)

Nyilván az oktatás, a nevelés segít ezen. A most túlterhelt gyerekek hetvennyolc órája után rakjunk be egy hetvenkilencediket felelős állattartás címén, vagy hogy oldjuk ezt meg? Adekvát, gyors válaszok erre nyilván nincsenek, de választ kell erre találni - erről egy mondat nem hangzik el.

Aki az állatvédelemben dolgozik, az egész egyszerűen nem nevet akkor, amikor az ivartalanítás szóba kerül, nem nevet, nem is érttem ezeket a reakciókat, és az aktuálpolitikai pingpongot sem érttem. Ugyan Sallai képviselőtársam téved akkor, amikor a macskák ivartalanításának fajeltűnési következményeiről beszél, ez egyébként néhány földrészen, Ausztráliában és Új-Zélandon igaz, Európában kevésbé, de én mint macskavédő is tudom azt, hogy a macskák elszaporodásának az egyik legfontosabb oka az, hogy az ivartalanítás kérdése nincsen megoldva.

Amikor arról beszélünk, hogy kutyák falkába verődve veszélyeztetnek embereket, és azt mondja valamelyik képviselőtársam, hogy ez több vidéki településen is előfordul, a III. kerületben, a választókerületemben tudok ilyen eseményeket, Budapest III. kerületéről beszélek. És akkor, amikor erre az a generális válasza a mai magyar jogalkotásnak, hogy lőjük ki a kutyákat, akkor nagyon jól érzi Bárándy képviselőtársam, hogy ez nincs rendben, mert ezeknek az állatoknak valamikor nem szabadna megszü-

letniük. Zárójel: elnézést kérek a profán hasonlatért, valamikor annak a gazdának nem szabadott volna megszületnie, aki azt gondolta, hogy ezeket az állatokat magához veszi, majd utána kizavarja az utcára. Tehát ezeken nagyon komolyan változtatni kell.

Kérem, államtitkár úr, a válaszában térjen ki arra, és nyugtasson meg legalább engem, aki még próbálok önnek, önöknek hinni, nyugtasson meg arról, hogy ebben a ciklusban lesz még jogalkotás, lesz még olyan törvény, amely előttünk lesz, amely ezt a kérdést ennél generálisabban próbálja kezelni, hogy nem kipipáljuk az ügyet azzal, hogy az Uniónak kell hat-hét-nyolc év után valamit írni, akkor írunk valamit, majd ráfogjuk, hogy ez a papír az, ami jó lesz majd nekik. Ennél sokkal többre van szükség, sokkal többet érdemelnek azok az állatok, amelyekről most beszélünk, és azok a néhány tízezrek, akik próbálnak nap mint nap saját pénzükből a mostoha sorsuk kapcsán is tenni azért, hogy ezeket az állatokat jobb sors tudja életük kedvezőbb szakaszában élni, és ne menhelyen, több század magukkal várják az éppen arra járó gazdit vagy egyébként a kényszerűen elszorított sorsukat.

Kérem, vegyünk komolyan egy kicsit ezt a témát, és ne azzal foglalkozzunk, hogy ki mit termelt, meg nem termel, meg ki hogy jár be, meg ki hogy nem jár be, hanem a téma komolyságára való tekintettel érdemben beszéljünk az előttünk álló javaslatról. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő felszólalási kör következik, megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, kétperces időkeretben, a Jobbik képviselőcsoportjából.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselőtársam valóban olyan kérdéseket vetett fel, amelyekről beszélni kellene és vitatkozni kellene. Igen, így gondoljuk; úgy gondoljuk, hogy az állatvédelmi törvénynek és a Btk.-nak ésszerű védelmet kell adnia az állatoknak, és itt nemcsak kutyákról és macskákról beszélünk, hanem a felelős állattartásról, amit ön is mondott, felelős állattartás alatt pedig érteni kell minden állatot például a ház körül. És itt jön egy újabb nagyon nagy probléma, hogy ezeknek a törvényeknek nem szabad túllendülniük, és elvileg gátolni az állattartást, mert sajnos ma Magyarországon azzal kell szembesülnünk, hogy vidéken is egyre kevesebb háznál tartanak háziállatot. Megszűnt az a vidéki állattartás, ami egyébként jellemző volt még akár tíz-húsz évvel ezelőtt is a vidéki életre, és ez nincs.

Azt mondjuk tehát, hogy a felelős állattartás lenne a hangsúly, a felelős állattartást egyébként az én véleményem szerint nem elsődlegesen büntetéssel és törvényekkel kell elérni, hanem valóban felvilágosítással, propagandával és minden egyéb mással, itt kellene kezdeni, és utána akikre ez nem hat, és

valóban úgy állnak hozzá az állatokhoz, azokkal szemben kell majd alkalmazni a szankciókat. De mi pont fordítva csináljuk, tehát büntetni próbálunk, olyan törvényeket próbálunk megalkotni, amelyek szinte betarthatatlanok lesznek, és egyébként a felvilágosításra meg szinte nem is költünk és alig költünk. Énszerintem sokkal jobb helye lenne egyébként annak a pénznek, amit az „Állítsuk meg Brüsszelt!” óriásplakátokra elköltött a kormány, ha mondjuk, egy ilyen felvilágosító programot indítanának az állatok védelmére. Ezek tehát már olyan kérdések, amelyekről lehetne vitatkozni, és valóban, én úgy érzem, mindenkinek, aki itt felszólal, ez a célja - én még Pócs képviselő úrról is úgy érzem, hogy neki is ez a célja, csak lehet, hogy ő más területhez sokkal jobban ért, hiszen ő is biztos szereti az állatokat, és ő is szeretne egy normális állatvédelmet -, az lenne a cél, hogy ezt közösen meg tudjuk alkotni. De így nem lehet, hogy behozunk egy ilyen törvényt, behoznak önök egy ilyen törvényt, mi meg fogadjuk el - ez így nem működik! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pontunk keretében. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm minden képviselőnek a hozzászólását, és természetesen mindenkinek, aki érdemi, szakmai, jó szándékú felvetést tett. Természetesen azon hozzászólással, amely a parlamentből, ha úgy tetszik, élő közvetítésként azt vetette fel, hogy ki megy ki éppen a teremből és ki nem, illetve egymás fölszólalásait minősítették, azzal nem szeretnék foglalkozni.

Több képviselő úr kérte, hogy válaszoljak a konkrét kérdéseikre *(Sallai R. Benedek közbeszól.)*, ezt meg fogom tenni; ráadásul Bárándy képviselő úrnak annyit szeretnék mondani, hogy fegyvelmezt emberként sem mosolyogni nem fogok, sem a fejem nem fogom fogni.

Ha már Bárándy képviselő úr több felszólalásánál tartunk, akkor képviselő úr, az a helyzet, hogy ön nemcsak akkor tévedett, amikor nem vette észre, hogy Földi képviselő úr a teremben van, ettől több tévedése is volt a felszólalásai során. Többen, leginkább ön, de többen felvetették, hogy miért most került ez a törvényjavaslat az Országgyűlés elé, hiszen 2010-ben került elfogadásra az uniós irányelv, miért nem ültettük át eddig az uniós jogot; Bárándy képviselő úr, ha jól emlékszem, egyenesen azt mondta, hogy ennek a törvényjavaslatnak ez a legnagyobb hibája. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt nem mondtam.)*

Az a helyzet, képviselő urak, hogy most talán tiszteletlennek tűnik, de nemcsak hogy nem figyeltek oda akkor, amikor a vitaindító beszédemet mondtam, hanem gyakorlatilag többen - tisztelet a kivételnek! - nem is olvasták el ezt a javaslatot, merthogy az a helyzet, és ezt Szilágyi képviselő úr is felvetette, hogy miért nem 2012-ben foglalkoztunk ezzel a javaslattal, azért, képviselő úr, mert 2012-ben foglalkoztunk vele, ugyanis 2012. december 17-én fogadtuk el... *(Szilágyi György közbeszól.)* Szó szerint ezt mondta, képviselő úr, hogy a kormány miért most terjeszti be ezt a javaslatot, és miért nem 2012-ben foglalkozott ezzel. Azt tudom mondani önnek, hogy 2012. december 17-én fogadta el azt a törvényt az Országgyűlés, tisztelt képviselő úr, amely az irányelveket, az uniós irányelveket egyébként a magyar jogrendbe átültette, az uniós irányelvek megfelelően ezek 2013. január 1-jétől léptek hatályba, és mint az elején, a bevezetőmben vagy vitaindítómban mondtam, több tagállam tekintetében vizsgálódott az Európai Bizottság, több tagállam tekintetében állapított meg hiányosságokat, és ez a törvényjavaslat azokról a pontokról szól, amelyekben vitánk volt, vagy ha úgy tetszik, ha önöknek úgy jobban tetszik: az Európai Bizottságnak vitája volt velünk. Ezeket a javaslatokat tesszük rendbe az Európai Bizottság szerint, egyébként módosítva azt a törvényt, amelyet 2012. december 17-én fogadtunk el. A legtöbb szó talán erről esett, hogy miért ilyen formában és miért most fogadjuk el.

A másik fontos észrevétel, amelyet többen tettek, amire ígéretet kértek tőlem, hogy ígérem meg, hogy az Országgyűlés nem utoljára foglalkozik ebben a ciklusban az állatvédelem területével. Nem utoljára foglalkozik ezzel. De hogyha figyeltek volna a bevezetőmre, akkor szó szerint azt mondtam egyébként: „ugyanakkor e törvényjavaslat benyújtásával az állatvédelmi törvény módosítása nem tekinthető lezártnak, a további módosítások tekintetében a civil szervezetekkel való egyeztetés jelenleg is zajlik” - ez szó szerinti idézet volt abból, amit az elején mondtam. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)*

(14.40)

Bárándy képviselő úr azt mondta, hogy nem bíznak bennünk. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem!)* Képviselő úr, ha ez önnek segít, mi se bíznánk önökben, de ettől van egy fontosabb szempont: az, hogy úgy tűnik az elmúlt néhány esztendőben, hogy az emberek sem bíznak önökben, tehát ez a részünkről azért nem olyan nehéz probléma. *(Dr. Bárándy Gergely: Az ellenzék többet kapott szavazatban, mint a kormánypártok! Ennyit erről!)*

Néhány kérdést engedjenek meg. Többször szóba került a Btk. módosításának ügye. Valóban, jól mondták, az Igazságügyi Minisztériumban az elmúlt hónapokban egyébként több munkacsoportban folyt szakmai egyeztetés az állatvédelmi kérdésekről,

egyebek mellett egyébként a büntető törvénykönyvvél kapcsolatos kérdésekről is.

Azt, amikor majd benyújtjuk ezeket a javaslatokat, érdemes lesz megvitatni, hogy miben értünk egyet, illetve miben nem értünk egyet az állatvédelemmel kapcsolatban, illetve az állatokkal való tisztességes bánásmóddal kapcsolatban. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Arra azért szeretném felhívni a figyelmüket, habár úgy látom, tisztelt elnök úr, hogy pont annyira nem figyelnek most a tisztelt képviselő urak, mint amikor egyébként a vitaindítót mondtam, és pont annyira, bármennyiszer is elmondták, nem kíváncsiak a válaszokra, mint ahogy az elején se voltak erre kíváncsiak... *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)* Ez nem az én problémám, de engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket arra, hogy a büntető törvénykönyv hatályos rendelkezései szerint *(Dr. Bárándy Gergely: Jobb lett volna a vitában felszólalni! Milyen jó lett volna!)* most sincs akadály annak, hogy a bíróság az elkövetőkre végrehajtandó szabadságvesztést szabjon ki *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, és erre a bíróságnak nemcsak halmazati büntetésként van lehetősége, hanem egyébként is.

Tisztelt Képviselő Urak! Azoknak a felszólalóknak igazuk volt, akik nem a jogszabályt, hanem a jogalkalmazást kritizálták ebben a tekintetben, de még egyszer mondom: lesz lehetőségünk arra reményeink szerint, hogy itt az Országgyűlésben ezt megvitassuk. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Egyébként talán az összes képviselő közül Kiss László képviselő úr hozzászólásával, vagy ha pontosabb akarok lenni, hozzászólásaival lehet vitatkozni, mert Kiss László képviselő úr volt az egyetlen, aki végignézte ezt a törvényjavaslatot, tudta, hogy mi van benne, és arról beszélt egyébként, ami benne van. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* Egyetértek önnel, képviselő úr, azokban, amiket elmondott, egyetértek abban, hogy a társadalom nagyon nagy többségében van egyetértés az állatvédelmi kérdések ügyében, egyetértek abban, hogy ezekben a kérdésekben mindent meg kell tennünk azért, hogy valóban mind a gyerekeknek, mind a fiataloknak, mind egyébként az állattartóknak, legyen az háziállat vagy haszonállat, minél több embernek felhívjuk a figyelmét arra, hogy ebben a tekintetben lépünk előre.

Szilágyi képviselő úr többször elmondta, önbizalomtól túlterjedő hozzászólásában egyébként, amiből látszik, hogy az előbb milyen tévedéseket tartalmazott, többször elmondta a képviselő úr, és úgy tett, mintha most kezdődött volna az élet az állatvédelem területén, mert valószínűleg most foglalkozott ezzel az ügygel először.

De ez a vitázás lehetőséget ad arra, habár az idő nem lenne elég rá, hogy néhány dolgot elmondjak önöknek, hogy 2010 óta milyen intézkedéseket tettünk például a szemléletformálás tekintetében, például az ivartalanítás tekintetében vagy például a kóbor állatok vagy a menhelyen lévő állatok örökbefogadásának tekintetében. És halkán jegyzem meg,

mert ez is egy tévedésük szokott lenni, interpellációban is, kérdésben is elhangzott, hogy úgy tesznek, mintha 40 millió forint lenne az állatvédelemre az idei esztendőben, illetve az elkövetkezendő időszakban. Tévedés, tisztelt képviselőtársaim, 40 millió forinttal több pénzügyi keret áll rendelkezésre ebben a tekintetben, hiszen azt azért tudjuk, hogy 2010 óta a természetvédelmi és állatvédelmi civil szervezetek 3 milliárd forint támogatásban részesültek.

Azt tudniuk kell - hogy néhány eredményt mondjak a kóbor állatokkal kapcsolatban -, hogy a négy hónaposnál idősebb ebek kötelező egyedi jelölésének nyilvántartásáról 2013-ban született meg jogszabály, mindezen lépések eredményeként egyébként az elmúlt esztendőben folyamatosan csökkent a kóbor állatok aránya. És ami talán emellett a legfontosabb, hogy folyamatosan növekszik azon, ebrendészeti telepekről kiadott ebek aránya, amelyeket örökbe fogadnak. Egyébként ez még 2011-ben 77 százalékról 20 százalékkal emelkedett, most 20 százalékkal több ebet adnak egyébként örökbe.

Arról is szeretném önöket tájékoztatni, hiszen éppen talán a képviselő úr felszólalásában hangzott el a kóbor állatok befogadásával, illetve a tulajdonjog átruházásával kapcsolatos... *(Szilágyi György közbeszól.)* Valamelyikük elmondta, akkor elnézést. Arról tudom önöket tájékoztatni, hogy az erről szóló kormányrendelet megalkotásán dolgozunk, hogy az előbbi folyamatot, amit mondtam, megpróbáljuk erősíteni, hogy egyre kevesebb kóbor állat legyen, és egyre több kóbor állatot fogadjanak be egyébként, hiszen a kóbor állatok befogadásának az egyik feltétele az, hogy ivartalanítottak legyenek. Ebben a tekintetben egyébként 2013 óta, pontosan tudom, hogy az a pénz, ami erre a területre van, nem elég és soha nem lesz elég.

De azért 2013 óta a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, a Földművelésügyi Minisztérium és az Állatorvostudományi Egyetem összefogásával ezer menhelyi kutya ivartalanítása történt meg orvostanhallgatók közreműködésével, és ezt a programot is folytatni fogjuk ebben az esztendőben ugyanúgy, ahogy egyébként a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal folytatni fogja azokat a szemléletformáló programjait, amelyeket 2013-ban kezdett és azóta is folyamatosan végez, például a „Szabad a gazdi” program keretében, amellyel felhívjuk a gyerekeket, illetve a felnőttek figyelmét az örökbefogadás fontosságára, és természetesen pályázatot is fogunk kiírni mind a civil szervezeteknek egyébként, mind pedig az állatmenhelyeknek.

Emellett ritkán ugyan, de szóba került a gazdasági haszonállatok jólétének az ügye is mint az állatvédelemmel kapcsolatos kérdés. Az állatjóléti felelősök oktatását a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal végzi világos jogi szabályozások mentén, és egyébként eddig több mint 4500 ilyen embert képeztek ki.

Csak röviden próbáltam felsorolni azokat az ügyeket, amelyekben dolgoztunk. Természetesen

mindez nem elég, hiszen az elkövetkező időszakban is előre kell lépni az ivartalanítás területén, előre kell lépni a civil szervezetek támogatása területén, és természetesen talán a legfontosabb kérdés, hogy előre kell lépni a fiatalok, illetve az állattartók szemléletformálása tekintetében, hogy minél többen gondolják úgy, hogy valóban az állatokra egyébként figyelni kell, és megpróbálni őket úgy nevelni, úgy tartani, ahogy az nekik jó.

Azokban az ügyekben, amelyek az állatkínzás meghatározása, megfogalmazása szigorítását tekintik, azt kérem önöktől, hogy ne riogassanak sem a lótenyésztők, illetve a lóversenyzők, sem pedig a rendőrök ügyében, mert életszerű szabályozásról van szó. Ezeket a területeket egyébként nem érinti a szabályozás.

Azt nézem, hogy van-e még olyan kérdés vagy kérdéscsoport, amire nem válaszoltam... (Dr. Bárándy Gergely: *Igen! Miért nem kértétek ki a véleményét az állatvédelmi szervezeteknek a törvényről? - Az elnök csenget.*) Tisztelt Képviselő Úr! A bekiabálásával ismét lehetőséget ad nekem arra, hogy elmondjam, hogy az állatvédő szervezetek véleményét folyamatosan kikértük az elmúlt tíz esztendőben (Dr. Bárándy Gergely: *Erről? Erről? Nem is tudnak róla!*), most is kikérjük, ebben a tekintetben is volt társadalmi egyeztetés. (Dr. Bárándy Gergely: *Kivel? Konkrétan kivel?*) Én, képviselő úr, arról nem tehetek (Dr. Bárándy Gergely: *Konkrétan kivel? - Az elnök csenget.*), arról nem tehetek, képviselő úr, hogy ön azt se tudta, hogy ezzel a törvénnyel kapcsolatban... (Dr. Bárándy Gergely: *Konkrétan kivel egyeztettek, államtitkár úr?*)

ELNÖK: Bárándy képviselő úr, a vitát lezártam. (Dr. Bárándy Gergely: *Ez a baj! Nem válaszolt a vitában!*)

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: ...az irányelv átültetése... (Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)

ELNÖK: Bárándy képviselő úr, a vitát lezártam. Önnek lesz lehetősége majd a TAB-on megvitatni, ott lesz az államtitkár úr, itt lezártam a vitát. (Dr. Bárándy Gergely: *Sajnos nem lehet másként válaszolni!*) Lezártam a vitát, képviselő úr. (Dr. Bárándy Gergely: *Értem, de nem lehet másként válaszolni!*) Figyelmeztetem. (Közbeszólások az ellenzéki oldalon: *Csak neveket szeretnénk hallani! - Neveket akarunk hallani!*) Figyelmeztetem, képviselő úr!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Elnök úr, arra kérem, hogy hagyja a bekiabálásokat nyugodtan, hiszen nem akarok vitatkozni olyan képviselővel... (Dr. Bárándy Gergely: *Miért nem együtt hozták be a két törvényjavaslatot? Ez is kérdés volt!*)

ELNÖK: Államtitkár úr, folytassa...

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: ...aki nem tudja, hogy mi van a törvényben.

ELNÖK: Államtitkár úr, folytassa!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Két dolgot szeretnék itt a vita végén mondani. Az egyik: természetesen mindannyiunk nevében - a kormánypárti képviselők nevében leginkább, ha jól hallom - szeretném megköszönni minden olyan társadalmi szervezetnek, szakembernek, civil szervezetnek (Dr. Bárándy Gergely: *Konkrétan?*) a munkáját, amelyek az elmúlt időszakban is sokat tettek (Dr. Bárándy Gergely: *Név szerint? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Név szerint?*) az állatvédelem területén.

Az állatvédelem ügye a kormánynak továbbra is fontos ügy (Dr. Bárándy Gergely: *Nem egyeztettek senkivel a világon!*), nem fogjuk hagyni a választási kampány közeledtével sem, hogy pártpolitikai ügyet csináljanak néhányan belőle, mert azt gondoljuk, hogy ezen a területen akkor lehetünk igazán eredményesek, ha össze tudunk fogni (Dr. Bárándy Gergely: *Ezért kéne a vitában válaszolni!*), a kormányzat, az Országgyűlés és egyébként a civil társadalmi szervezetek, amelyek a továbbiakban is számíthatnak ránk.

Elnök úr, köszönöm szépen a türelmét és a figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az élelmiszerláncsal kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. (Dr. Bárándy Gergely *hangosan beszélget a jobbikos képviselővel.*) Bárándy képviselő úr, megvárom önt addig, amíg abba hagyja a beszédet. (Dr. Bárándy Gergely: *Elmegyek, nyugodjon meg, elnök úr.*) Úgy gondolom, hogy legalább ennyire tiszteljük meg egymást, hogy ha ön beszél, én meghallgatom önt, ha én beszélek, szíveskedjen meghallgatni. Köszönöm. (Dr. Bárándy Gergely: *Nincs értelme a vitának, elnök úr.*)

Tehát a jegyzőkönyv kedvéért ismételtén: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az élelmiszerláncsal kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. (Dr. Bárándy Gergely *távozik az ülésről.*) A kormányelőterjesztés T/15372. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a

napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, páncsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2013-ban elfogadott élelmiszerlánc-biztonsági stratégia új, korszerű alapokra helyezte az élelmiszerlánc-biztonságért felelős szervezetek viszonyát. A stratégia Európában is példértékű, átfogó szemléletének eredményességét a szakterület elmúlt években elért eredményei igazolták. A stratégia maradéktalan végrehajtásához szükséges az élelmiszerlánc-csalással összefüggő egyes törvények felülvizsgálata, erről szól a tisztelt Ház asztalán lévő javaslat.

Az állam küldetése az élelmiszerlánc-biztonság javítása, az ember és a társadalom védelme. Ezt a célt szem előtt tartva a törvényjavaslat keretében módosításra kerül az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló törvény. Az élelmiszerlánc-felügyelet egyik kiemelt területe az állatjárványok megfékezése. A javaslat ezért állatjárvány kitörése vagy annak gyanúja esetén felhatalmazza az országos főállatorvost az országos és helyi járványvédelmi központ létrehozására, illetve válságtábor felállítására. Ezekkel a rendelkezésekkel egyben eleget teszünk az uniós jog által támasztott követelményeknek is. A madárinfluenza-járvány példája is rámutatott arra, hogy a járványok elleni védekezés csak összehangolt, jól megszervezett hatósági fellépéssel lehetséges. Ezek a központi koordinációt és szervezést is megvalósító járványvédelmi központok a járványkitörések által okozott vészhelyzetek hatékony kezelését szolgálják.

Tisztelt Országgyűlés! Az állam működése átalakulóban van, ezért az élelmiszerlánc-felügyelet területén is elsődleges cél a szolgáltató állam megvalósítása és megerősítése. Az elektronikus közigazgatás erősítése egyrészt lehetővé teszi az állampolgárok gyorsabb, modernebb kiszolgálását, másrészt az élelmiszerlánc-felügyeleti hatóságok hatékonyabban tudják felderíteni és felszámolni a feketekezeskedelmet, a hamisításokat, valamint a csalásokat ezen a területen. Az ellenőrzések alapját a naprakész nyilvántartások és informatikai rendszerek jelentik, a törvényjavaslat alapján kiegészülnek az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerre vonatkozó szabályok. A FELIR révén valósul meg, hogy a hatóság minden olyan szereplőt ismerjen, aki az élelmiszerlánc-törvény hatálya alá tartozó tevékenységet végez.

A törvényjavaslat a fogyasztók érdekeinek védelmét célozva kiépíti a garanciális feltételét annak, hogy csak legális termékek és tevékenységek jelenhessenek meg a piacon. A tevékenységek érvényes FELIR-azonosítóhoz kötése elősegíti egyrészt a fekete gazdaság felszámolását, emellett a nyomkövethetőség hatékonyságának erősítését is. A FELIR-re vonatkozó rendelkezések módosításával a bürokr-

ráciacsökkentés érdekében a papíralapú ügyintézés helyett az információkat naprakészen tartalmazó online hozzáférés kerül előtérbe, amely az ügyfelek által bármikor és bárhol elérhető.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az élelmiszerlánc-biztonsági stratégiában megfogalmazásra került a hiteles, korszerű, magas színvonalú laboratóriumi hálózat kialakítása, ugyanakkor az állami laboratóriumok és laboratóriumi hálózat működtetése, valamint kísérleti vizsgálatok végzése során több olyan kiegészítő, támogató jellegű tevékenység van, amely a közigazgatáson kívül is ellátható.

A hatósági oldal erősítése érdekében a törvényjavaslat megteremti az élelmiszerrendszerekre vonatkozó alapvető szabályokat. Az országos szintű, rendkívüli élelmiszerlánc-események kezelése csak megerősített, hiteles hatósági szervezetekkel képzelhető el. A kérdés nagyságrendjét jól érzékelteti, hogy a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal központi kiemelt ellenőrzései keretében a 2016. év során 705 ellenőrzést hajtott végre, amely során körülbelül 390 millió forint bírságot szabott ki. Még egyszer hangsúlyozom, ezek csak a központi kiemelt ellenőrzések számai.

A törvényjavaslat értelmében erősítve a hatóságok intézkedési lehetőségeit, pontosításra és kiegészítésre kerülnek az élelmiszerlánc-felügyeleti szervek jogosítványai is. Az említett szabályok mind annak az elvnek a szolgálatában állnak, hogy a hatóság lehetőség szerint minél kevesebb helyen avatkozzon be a gazdaság működésébe, de ha erre mégis szükség van, akkor azt a lehető leghatékonyabban tegye.

Tisztelt Ház! Kiemelt cél a fogyasztók, elsősorban a gyermekek jobb minőségű és biztonságosabb élelmiszerekkel történő ellátása és az étkezési körülményeik javítása. A minőség javítása, a költségvetési források hatékonyabb felhasználása és az ellátási zavarok minimalizálása érdekében élelmiszer-biztonsági és élelmiszer-minőségi szempontokat is magában foglaló minőségbiztosítási rendszert kell működtetni. A hazai közétkeztetés megújulása érdekében 2015 októberében elindult a minőségvezérelt közétkeztetési projekt, amelynek keretében eddig körülbelül 3500 közétkeztető főző- és tálalókonyha élelmiszer-biztonsági és minőségi szempontok szerinti minősítése történt meg. A törvényjavaslatban foglalt rendelkezések elfogadása esetén a közétkeztetési jogszabályi alapok kerülnek pontosításra.

Tisztelt Országgyűlés! A növényvédelmi gépek típusminősítésére és az időszakos műszaki felülvizsgálatára vonatkozó legalapvetőbb törvényi szintet igénylő rendelkezések is megállapításra kerülnek, amely szinten uniós jogi kötelezettségből fakad. A tervezett törvényi változások olyan rendszer kereteit valósítják meg, amely egyszerre veszi figyelembe a növényvédelmi gépek magas színvonalú, növényvédőszer-takarékos és biztonságos, a környezetet legkevésbé szennyező működését és a felülvizsgálattal járó termelői terhek minimalizálását. A törvényjavaslat részét képezi a növényvédelmi szaktanácsadási

tevékenység írásbeli szerződéshez kötése is. Az élelmiszer-biztonság alapja ugyanis a biztonságos növényi alaptermékek előállítására, amely elképzelhetetlen az okszerű növényvédelem nélkül. Ennek elengedhetetlen feltétele a szakirányító és a termelő hosszú távú együttműködése.

Végül a törvényjavaslat elősegítendő a fogyasztók hiteles tájékoztatását, kiegészíti az élelmiszerlánc-törvényt, ezzel lehetővé válik, hogy közzétételre kerüljön a jogsértő vállalkozások listája mellett azon élelmiszerlánc-szereplők listája is, amelyek a hatósági ellenőrzések eredménye alapján szabályosan működtek.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezen összefoglaló alapján - nyilván végignézték, áttekintették a törvényjavaslatot - kérem, hogy az Országgyűlés ezt vitassa meg, és természetesen kérem, hogy támogassa is azt. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget és a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(15.00)

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő, elsősorban az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletről szóló törvény átfogó aktualizálását tartalmazó javaslat legfontosabb rendelkezéseiről szeretnék röviden beszélni.

A javaslat rendezi a növényvédelmi gépek műszaki felülvizsgálatával kapcsolatos egyes legalapvetőbb, törvényi szabályozást igénylő kérdéseket. Az ezzel kapcsolatos nyilvántartásra a Növényorvosi Kamarát jelöli ki, ugyanakkor fellebbezési lehetőséget biztosít a növényvédelmi gépek tulajdonosainak olyan esetekre, amikor a felülvizsgálat eredménye vitatható. Ezen szabályozási elemek bevezetését uniós irányelvek teszik kötelezővé. Voltak már viták korábban a témában egy rendelet kapcsán, most ez egy újabb lépés az ügyben.

Az elmúlt évek tapasztalatai nyomán én örömmel fogadom azokat a rendelkezéseket, amelyekkel az országos főállatorvos lehetőségeit bővítik. Járvány esetén felhatalmazást adnak a számára helyi és regionális járványvédelmi központok, valamint válságstábok felállítására. Indokolt lépés ez, ami tovább növelheti az állatokat veszélyeztető járványok elleni védekezés hatékonyságát.

Ugyancsak aktuális témát érint, hogy a javaslat a szakmai minősítési rendszer kialakításával egészíti ki az állami élelmiszerlánc-felügyeleti feladatokat, és kiemelt élelmiszer-összehasonlító vizsgálatok végzésére hatalmazza fel a Nébihet. Talán nem is kell ma-

gyaráznom, hogy miért fontosak ezek a rendelkezések akkor, amikor egyes vizsgálatok újfent botrányos minőségi különbségeket derítettek fel a különböző országokban forgalmazott élelmiszerek tekintetében.

Az adatkezelési szabályok pontosítása közül kiemelném azokat, amelyek az élelmiszerlánc-ellenőrzés kockázatbecslési rendszerének működtetése érdekében történnek. Ezek a rendelkezések is a hatékonyság növelését szolgálják azáltal, hogy a kockázatbecslés alapján már eleve a kritikusabb pontokra helyezik a hatósági ellenőrzések fókuszát.

Sorolhatnám még az élelmiszerlánc-biztonsági rendszer működését segítő kisebb módosításokat, említhetném például a használatok jelölési és nyilvántartási szabályainak pontosítását, az ökológiai gazdálkodók szabad tanúsítószervezet-választási jogának törvényi szintre emelését vagy a növényvédelmi szaktanácsadási tevékenység írásbeli szerződéshez kötését. De nem szaporítanám a szót, hiszen én azt gondolom, hogy mindenki által, amennyiben az elolvasott és elemzett módosító javaslatot végigtekintjük, akkor ez egy aktuális ráncfelvarrása a törvénynek, illetve az adott kihívásokhoz való jogszerű és a fogyasztók védelmét, az átláthatóságot támogató módosító javaslat áll előttünk, amelyet a Fidesz-frakció támogat, és várjuk az ellenzék konstruktív javaslatait hozzá. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Galambos Dénes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP-képviselőcsoport vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem fogom kibeszélni a 15 perces időkeretünket. *(Tukacs István tapsol.)* A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja nem értett egyet már azzal a törvénnyel, amelyet most módosítani szándékozunk, tehát az élelmiszerláncról szóló törvény elfogadásával sem, így értelemszerűen a módosítását sem fogjuk támogatni, mert hogy nem értettünk egyet a törvényből fakadó szervezeti változtatásokkal sem már. Tehát ennek következtében sem ehhez a javaslathoz nem kívánunk asszisztálni, sem ahhoz, ami ennek következményként majd be fog következni.

Itt gyakorlatilag majdhogynem vége is lenne szinte a vezérszónoki felszólalásnak, azonban szeretnék néhány dologra még rávilágítani röviden. Önmagában a probléma, amelyet kezelni kívánna az eredeti törvényjavaslat is, amit már elfogadtak és ez a törvény módosítás is, egy valós, létező, a társadalom által is ismert probléma. Összességében az élelmiszerláncok ellenőrzése, illetőleg önmagában az élelmiszer-biztonság kérdése egy igen jelentős, és gyakorlatilag az elmúlt években a híradások negatív híreiből látható, hogy valós társadalmi problémát jelent.

Azt is hozzá kell hogy tegyük, hogy nagyságrendileg és összességében mintegy 200 ezer vállalkozásra mondjuk azt, hogy önmagában az élelmiszerágazatban tevékenykednek, és ezeknek a legjava - 90 százaléknál nagyobb részben természetesen -, ha azt mondhatjuk, normálisan, tisztességesen jár el és tisztességesen is dolgozik, de vannak mindig olyan cégek, amelyek keresik azt a lehetőséget, ahol nyereszkedni tudnak, és amikor ezt az élelmiszerek rovására teszik, az élelmiszerek minőségének rovására, az bizony egy igen komoly problémát jelent.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezekről a jogsértésekről egyébként, ahogyan említettem, a gyakori híradások bizony elbizonytalanítják a fogyasztókat, hogy mit fogyaszthatnak és mit nem, azonban nagyon-nagyon sok olyan probléma volt az eredeti törvényjavaslattal is, amit akkor egyébként részleteiben ismertettünk. Azért, hogy ne húzzam tovább az időt, még egyszer csupán azt szeretném leszögezni, hogy a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja nem fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Legény Zsolt képviselő úrnak. Megadom a szót Földi László jegyző úrnak, képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvény módosítására a gyakorlatban felmerült problémák rendezése érdekében van szükség.

A törvényjavaslat pontosítja az élelmiszerlánc-hatósági felügyelet alá tartozó tevékenységeket, törvényi szintre emeli az ökológiai gazdálkodás területén a szabad tanúsítószerkezet-váltás jogát, felhatalmazza a főállatorvost állatjárvány kitörése vagy annak gyanúja esetén az országos és helyi járványvédelmi központ felállításának elrendelésére, válságstáb felállítására, szabályozza a járványügyi felügyeleti rendszer elemeit.

Kiegészíti az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv általános szervezési, irányítási, felügyeleti feladatkörére vonatkozó rendelkezéseket, a kötelező adatátadás eseteit. Pontosítja és kiegészíti a törvénynek az engedélyköteles termékek esetében szükséges jelentéstételi kötelezettségére, a FELIR-re és az Élelmiszerlánc-biztonsági Centrumra, a próbavásárlásra, a helyszíni ellenőrzés költségeire, a felügyeleti díj megfizetésére, az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv által hozható szankciókra, hasonlóképpen kiegészíti a végrehajtási jogszabályok megalkotására adott felhatalmazásokra vonatkozó rendelkezéseit. A törvényjavaslat írásbeli szerződéshez köti a szaktanácsadást is

magába foglaló növényvédelmi szolgáltatási tevékenység végzését.

A törvényjavaslat megteremti a lehetőségét annak is, hogy a növényvédelmi gép üzemeltetője vitás esetben az élelmiszerlánc-felügyeleti szervhez kifogást nyújtson be. A kifogás alapján az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv fogja elvégeztetni a növényvédelmi gép objektív, műszeres mérésen alapuló felülvizsgálatát.

A törvényjavaslat értelmében mezőgazdasági gépet az adott mezőgazdasági gép vonatkozásában mezőgazdasági gépkezelői jogosítványt szerzett személy kezelhet. A gépkezelői jogosítvány megszerzésének feltétele a miniszter által kijelölt intézmény által szervezett gépkezelői vizsga letétele vagy meghatározott szakmai végzettség megléte. Ez a kötelezettség a mezőgazdasági és erdészeti gépkezelői jogosítvány bevezetéséről és kiadásának szabályairól szóló 83/2003-as FVM-rendelet alapján jelenleg is fennáll, azonban szükséges megteremteni a rendeleti szabályozás törvényi háttérét is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat új előírásokat állapít meg a közétkeztetést végző létesítmények kötelező és a közétkeztetést nem végző létesítmények kérelemre történő minősítése tekintetében.

A törvényjavaslat az élelmiszerlánc-törvény módosításával és kiegészítésével pontosítja a vendéglátóipari létesítmények minősítésére vonatkozó előírásokat, és megteremti annak lehetőségét, hogy az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv honlapján közzétegye a létesítmények minősítésének eredményét. A törvényjavaslat felhatalmazza az országos főállatorvost, amint már említettem, a központi és helyi járványvédelmi rendszer felállítására.

A törvényjavaslat kiegészíti az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv általános szervezési, irányítási, felügyeleti feladatkörére vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás értelmében az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv összehasonlító termékteszteket és vizsgálatokat végezhet, és részt vehet az élelmiszerláncot érintő nemzeti minőségrendszer ellenőrzésében.

(15.10)

Az élelmiszerlánc-biztonságról szóló törvény módosításával a törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy az ÉLBC feletti tulajdonosi jogokat a magyar állam nevében az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv gyakorolja. Az állami laboratóriumok és a laboratóriumi hálózat működtetése, valamint kísérleti vizsgálatok végzése során több olyan kiegészítő, támogató jellegű tevékenység merül fel, amelyet nem szükséges kormánytisztviselői jogviszony keretében ellátni, így ezen feladatok a Nébih keretén kívül is elvégezhetők.

A törvényjavaslat kiegészíti az eredeti törvény felhatalmazó rendelkezéseit, a módosítással az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter felhatalmazást kap a minősített vendéglátóipari létesítmények működtetésére, a mezőgazdasági termékekre és

élelmiszerekre vonatkozó minőségrendszerek nemzeti minőségrendszerként történő elismerésére, a növényvédelmi szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés élelmiszerlánc-felügyeleti szervnek történő bejelentésére, a növényvédelmi gépek típusminősítésére és időszakos műszaki felülvizsgálatára, valamint a mezőgazdasági gépkezelői jogosítvány megszerzésére és kiadására vonatkozó részletes szabályok megalkotására.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt támogatja az előttünk fekvő törvénytervezetet, és szavazatával ezt meg is fogja erősíteni, és tisztelettel erre kérem képviselőtársaimat is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sokkal fontosabbnak tartom ezt a témakört annál, mint amekkora figyelem övezi ezt a Házban. Gyakorlatilag a sajtójelentések is nyilván egyfajta élelmiszerrendészet bevezetéséről fognak 80 százalékban szólni, én ezt jósolom, ahol ugye, gumibot, gázspray, szolgálati kutya és bilincs lehet az élelmiszerrendőrök vagy élelmiszerrendészek eszköztára. Nyilvánvalóan sokat fognak lamentálni azon, hogy ezt mikor ki, milyen körülmények között használhatja majd. De a lényeg, ami emögött húzódik, sokkal súlyosabb, és sokkal nagyobb bajokra vezethető vissza.

Ugye, államtitkár úr, még a Fogyasztóvédelmi bizottságban kezdtünk el munkálkodni 2010-ben, akkor ugyanis volt külön Fogyasztóvédelmi bizottsága ennek az Országgyűlésnek, ezt később beintegrálták a Gazdasági bizottságba, azóta nyilvánvaló módon a terület a jelentőségét elvesztette, legalábbis a kormányzat szemében, és azt látjuk, hogy az élelmiszerbotrányok tekintetében, bár a kormány is próbál tematizálni, nem is olyan régen a nyugati piacokon és a magyar piacon ugyanolyan márkanévvel, de különböző minőségben fellelhető termékek kapcsán, azt látjuk, hogy ezzel párhuzamosan a fogyasztóvédelmi intézményrendszer nem erősödött. Itt a gumibot, gázspray kérdésénél nyilván felmerül, hogyha annyira rázós razzára kerül sor, akkor bizony miért nem hívnak rendőrt, vagy miért nem értesítik azokat a szerveket, akik amúgy is ki vannak erre képezve. Tehát talán fölöslegesnek tűnik ezzel bonyolítani a rendszert. Én nem azt mondom, hogy önmagában baj felszerelést adni eljáró személyek kezébe, azt mondom, hogy ennek akkor van értelme, ha ez hatékonysággal párosul.

Amikor nem olyan régen egy több tonna romlott vagy lejárt húst forgalmazó, mondjuk úgy, hogy vágóhid vagy legalábbis közvetítő tekintetében lecsaptak - és egyébként ez piacokra szállított, tehát nem multicégekhez, nem az általam mindig agyonszidott

multihálózatok tagjaihoz, hanem olyan piacokra, ahol közvetlenül a vásárló lényegében ellenőrzés nélkül juthatott az élelmiszeripari szeméthez -, azt mondom, hogy indokolt a beavatkozás, és majd-hogynem nincs olyan keménységi foka, amit ne támogatnék. Hiszen annál nagyobb merénylet, mint egy mezőgazdasági országban, az előttünk, a családunk asztalára jutó élelmiszert elszennyezni, igen kevés van.

De hát azt is látjuk, hogy az eszközrendszer sokkal jobban szélesíthető lenne. Itt az előterjesztésben előttünk van, hogy kiegészül a Nébih honlapján megtalálható lista, nyilvántartás a vállalkozásokról, az élelmiszer-vállalkozások tevékenységi körének és telephelyeinek listájával. Hát, nagyon sok új adatot ebből, ugye, nem nyerünk, hiszen a cégnyilvántartás is tartalmazza mindezeket az adatokat. Egy kicsit talán strukturáltabban kerül majd az érdeklődők elé, de alapvetően ennek kereskedelmi szempontból van és lehet jelentősége. Tehát az élelmiszeripari termékekkel, terményekkel kereskedők számára hozhat ez néminemű adminisztratív könnyítést, de azért rendszerváltásként ezt ne kezeljük ezen a területen. Mint ahogy az internetes próbavásárlások esetén is, ugye, az ellenőrzést követően eddig vissza kellett adni a terméket a forgalmazónak, a jövőben ez nem lesz így. Tehát az ellenőrzések rendszere egy kicsit költséghatékonyabbá válik, ami egyébként nem rossz dolog, de megint csak nem rendszerszintű változás.

Alapvetően én támogatom azt, hogy az eljárás díja minden esetben jogsértő ügyfeleket terheljen és ne egy állami apparátust. Az állami apparátusnak a rendelkezésre álló költségvetését pedig fordítsuk a laborrendszer bővítésére vagy más értelmes célokra. De azt látjuk, hogy a pozitív lista is kozmetikai jellelű segítséget jelent.

Ami engem nagyon érdekelne, és egy kérdéscunamival kell hogy előálljak, mert a válaszok hiányában nem lehet döntenem erről az előterjesztésről. Nagyon érdekelne bennünket a magyar laborrendszer összetétele, tehát hogy saját kézben milyen laborkapacitást tudunk, ismerünk. Érdekelne annak az indoklása, hogy bizonyos feladatokat miért tart hasznosnak a kormányzat a közigazgatáson kívül megoldani. Ennek pusztán költséghatékonysági okai vannak vagy egyebek? Számomra sokkal megnyugtatóbb lenne egy állami háttérű, tulajdonú laborrendszer, ahol adott esetben nem azok végzik a vizsgálatokat, akiknek áttételesen a termékeit vizsgáljuk. Hiszen azért bőven merültek fel ilyen aggályok az utóbbi tíz évben. Azt mondom, hogyha egy kicsit többet fordítunk egy állami háttérű szisztémára, de viszont kevesebb hasonló átfedést engedünk a rendszerben, akkor a piaci hasznunk több lehet a végén, és az állampolgárok biztonságáé, sőt objektív biztonsága is javulhat.

Azt is meg kell tudnunk, hogy ezen arány tehát milyen, mennyi állami laborral foglalkoznak, dolgoznak együtt, mennyi kapacitást bérelnek jelen pillanatban. És értem én, hogy ez a 705 ellenőrzés

soknak tűnik egy évben, viszont ha megvizsgáljuk azt, hogy mennyi termék és milyen összetételű kerül a polcokra, akkor azt látjuk, hogy nagyon sok esetben a piacokon vásárolt, általam amúgy biztonságosabbnak tartott termékek semmiféle ellenőrzésen nem esnek át, a multiláncok polcain található, sokszor élelmiszeripari szemét pedig utólagos és szűrő-próbaszerű ellenőrzésnek van alávetve. Nyilván nem lehet elvárni nem csak ettől a kormánytól, senkitől, hogy minden egyes tételt előre és darabonként ellenőrizzen, mert akkor két és félszer annyiba kerülne talán minden termék, tehát nem a lehetetlent kérjük önköztől, hanem azt a szankcióval való fenyegetettséget, amellyel minden gyártó és forgalmazó szembe-sül, szembesülhetne, aki adott esetben a fogyasztói bizalommal visszaélve helyez ki termékeket a polcra, tehát olyan mennyiségű és minőségű ellenőrzést, amelyek után, hogyha hibás vagy silány terméket találunk, akkor a szankció igenis elrettentő erejű.

Ennek nyomait én nem a 390 millió forintnyi bírság függvényében vizsgálnám, hiszen ezt valamihhez képest érdemes megvizsgálni. Azt is látjuk, ugye, hogy a nem csak Magyarországra kiterjedő vizsgálatok az utóbbi hónapokban azt hozták ki, hogy az összes terméktömeg 2,8 százaléka emlékeim szerint valamifajta vegyszermaradvánnyal szennyezett. Ezek jellemző módon határérték alatti szennyeződések. Hozzáteszem zárójelben, hogy a határértékeket nem is olyan régen azért fölfelé jól megtolták, pontosan annyival, hogy ez a statisztika azért még kezelhető berkeken belül maradjon. És azt is látom, hogy igen, egy zöldségfélésegből lehet, hogy 20 vagy 30 kilót kéne egyszerre elfogyasztani, hogy komoly károsodás érje az emberi szervezetet, de azért hosszú távon ezeknek az anyagoknak az emberi szervezetre gyakorolt hatása elvitathatatlan. És most a héten is folyt itt a parlamentben olyan vita, amikor - egyik képviselő-társunk felvetése nyomán - máshol már betiltott, mezőgazdaságban használt vegyszerfélésegek kapcsán gyakorlatilag a kormányzat nem tudott reagálni arra, hogy van-e stratégiája, egyébként az Unió sem tudott reagálni arra, hogy van-e stratégiája a veszélyesnek mondott ágens kivételére vagy sem.

Ugyanilyen vita közöttünk a genetikailag módosított vagy inkább szennyezett komponensek fellelhetősége. Sokan még mindig abban az illúzióban élnek, hogy ezek nincsenek ott a magyar piacon. De bizony a takarmányozáson keresztül igen kevés termékről, végtermékről mondható most már el, hogy az garantáltan mentes mindenféle genetikailag módosított összetevőtől. Azt is látjuk, hogy a természet foglalkozó cégek most már területek összevonásával kísérleti természetbe is kívánnának fogni. Nyilván hosszú távon szeretnék elszennyezni egész Európát, hogy az amerikai versenyhátrány legalábbis csillapodjon. Ezt semmiképpen nem szabad megengedni, de azt is látnunk kell, hogy a takarmányozásból valamilyen úton-módon ki kellene tolni, lökni a genetikailag módosított összetevők minél nagyobb hányadát. Az ezzel kapcsolatos stratégia, bár látszó-

lag és szavakban megvan, hiszen már az előző cikkben a Mezőgazdasági bizottság többsége elszánt-ságot mutatott ezen a területen, a végeredményt illetően azért még mindig viták vannak közöttünk.

(15.20)

Ami engem viszont sokkal jobban zavar még ezeknél is, pedig ezek is zavarnak, az két terület. Az egyik az ugyanolyan gyártók által, mondjuk úgy, hogy kettős minőségben előállított termékek köre. Itt a vizsgálatok körül a leginkább vérlázító az volt, amikor Magyarországon, magyar gyártelepen ugyan-azon cég ugyanolyan csomagolású terméke Magyar-országon és Ausztriában került forgalmazásra - még egyszer mondom, mind a kétféle terméket itt gyár-tották -, és a magyar piacra terített mégis silányabb minőségű volt, az osztrák piacra terített pedig jobb minőségű. Ilyen elképesztő aránytalanságokkal szemben nem fellépni semmilyen módon, ez kataszt-rófa. Lényegében semmit nem csinált Magyarország az utóbbi években. Legalább a védjegy-törvény olyan módosítását kellene keresztülvinni. Most mondok egy elnagyolt dolgot: egy 30 centis marha nagy plecsnival el lehetne látni azokat a termékeket, ahol kettős minőségben készült, bármilyen egyéb felirattal. Jelezni lehet a vásárló felé, hogy öreg, itt át vagy verve, itt meg vagy vezetve ezen és ezen multicég által. Nyilvánvaló módon nem lehet csak a forgalma-zókon elverni a port ilyen esetben, a gyártókat kelle-ne arra kényszeríteni, hogy adott esetben tényleg változtassanak.

De azt is meg kell jegyezni, hogy amikor a Job-bik a béruniós kezdeményezéséről beszél, akkor meg akarja szüntetni azt a problémát is a magyarországi bérek lassú felzárkóztatásával, hogy a magyar fo-gyasztók bele legyenek kényszerítve abba, hogy csak alpreferenciáik alapján hozzanak fogyasztói, vásárlói döntéseket. Tehát amíg kiszolgáltattott, kivéreztetett a társadalom - egy adat: 854 ezer, létminimum alatt élő nyugdíjas van ma Magyarországon -, hát evidens módon az alapján fognak dönteni a közértben, hogy mi az olcsóbb. Viszont ha ilyen döntésekbe kénysze-rülnek, akkor nyilvánvaló módon a gyengébb minő-ségű élelmiszer fog kikötni az asztalukon, adott eset-ben az élelmiszeripari szemét. Ezt kellene tehát megakadályozni. A kettős minőségben való terítés ellen pedig igenis lehetne hathatós eszközöket kitalálni itt együtt a parlamentben is. A védjegy-törvény módosítását szerintem minden parlamenti párt tud-ná támogatni ilyen irányban. Önmagában az Unió irányába történő bejelentés, hát hagyjuk, hogy mi-lyen eredménnyel kecsegtet. Tulajdonképpen azon méregkeverőktől akarjuk a segítséget kérni, akiknek a boszorkánykonyhájában ellenünk ezt a szisztémát kisütötték. Tehát ez reménytelen játék. Nyilvánvaló módon a magyar kreativitást kellene elővenni.

Ami pedig további kérdéseket vet fel, és aminek a megválaszolása nélkül szintén nem lehet dönteni erről az előterjesztésről érdemben, az a magyar köz-

étkeztetés helyzete. Nagyon örülök, hogy az államtitkári expozéban ez szóba került. A közétkeztetés tekintetében ugyanis nemcsak a rendszer rugalmasságától kellene beszélnünk, hanem a hazai hányadról is. Nagyon jó lenne százalékos pontossággal tudni, hogy a magyar közétkeztetésben milyen minőségű ételkészítések fordulnak elő, mekkora a magyar termények, termékek hányada, ugyanis a pontos statisztikák megosztását a közvéleménnyel ez a kormányzat megspórolta.

Feltettem négy-öt kérdést, nem kívánok többel bombáznai, ha ezekre választ kapunk, akkor már érdemben lehet közelíteni az arra való válaszadáshoz is, hogy adott esetben ételkészítési rendszert felállításának van-e bármiféle értelme, vagy az ellenőrzések mennyiségét elég növelni, vagy a minőségét is kellene, adott esetben a laborkapacitás elég-e vagy bővítendő, a cégnyilvántartásban már meglévő adatok egy listára felpakolása segít-e vagy sem. Tehát azt kell mondjam, hogy ezekre válaszokat kell kapnunk.

A jobbító módosító szándékot talán látják, érzik rajtunk. Teljesen egyértelmű, hogy pártkérdések, pártpolitikai kérdések fölött álló kulcsterületről van szó. Én a fogyasztóvédelem egészét ilyennek tartom, de ezen belül az ételkészítési biztonság kérdése minden egyes magyar ember húsba és hasba vágó kérdése kell hogy legyen. Én vélelmezem, hogy az is, ennek szellemében várjuk a minőségi válaszokat a felvetett kérdésekre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Az LMP vezérszónoka nincs a teremben. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, Zsigó Róbert úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék zárszót mondani, hiszen maga a törvényjavaslat vitája is rövid volt. Ez egyébként természetesen nem azt jelenti, hogy nem fontos ügyről vagy ügyekről van szó. Először is mindenkinek köszönöm a felszólalását, természetesen köszönöm a támogató felszólalásokat, és köszönjük azokat a javaslatokat, amelyekkel minden tekintetben jobbá és eredményesebbé lehet tenni az ételkészítési felügyeleti rendszert.

Nem provokálni akarok, csak a szocialista képviselő úr felszólalásával kapcsolatban nem értettem azt a mondatot, amelyben azt mondta, hogy nem

fogják támogatni ezt a módosítást, merthogy az eredeti törvényjavaslatot sem támogatták. Hát, amiről most beszélünk nagyrészt, az az ételkészítési láncról és a hatósági felügyeletről szóló, egyébként 2008-ban tárgyalta és elfogadott törvénynek a módosítása. Itt valószínűleg valamilyen tévedés lehetett. Én azt kérem önöktől, hogy mivel fontos ügyek vannak az ételkészítési láncról, a vásárlók biztonságával, a közétkeztetéssel, a növényvédők szerepével kapcsolatban, és nem akarom újra elmondani az expozémat, ezért gondolják végig, hogy mégis támogatják-e ezt a javaslatot.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr a hozzászólásában több kérdést tett fel, megpróbálok ezekre a kérdésekre egyenként válaszolni. Először a laborhálózatról beszéltem, és az volt a kérdése, hogy milyen arányban van az állami laborhálózat - ha jól értem - az egész tekintetében, és mi indokolja azt, hogy a közigazgatáson kívülre lehessen „kiszervezni” lehetőségeket. Arról tudom tájékoztatni, hogy a Nemzeti Ételmiszerlánc-biztonsági Hivatal laborhálózata, ami állami kézben van, száz százalékban lefedi azon vizsgálati lehetőségeket, amelyeket kell. Tehát nem laborvizsgálatok kiszervezéséről, hanem olyan technikai dolgokról, részletekről beszéltem az expozéban, mint például esetleg a mintavétel vagy a minták szállítása, amely nem feltétlenül kell hogy a közigazgatás, az államigazgatás területén történjen. De még egyszer mondom, a Nébih laborhálózata száz százalékban lefedi ezt a területet. Nemrég, az idei esztendő március 15-én volt ötesztendő a Nemzeti Ételmiszerlánc-biztonsági Hivatal, öt évvel ezelőtt kezdődött a tevékenysége. Arról tudom tájékoztatni, hogy több mint 12 millió laborvizsgálatot végzett ez alatt az öt esztendő alatt a Nemzeti Ételmiszerlánc-biztonsági Hivatal.

Próbáltam a vitaindítómban elmondani, hogy a 705 ellenőrzés és a 390 millió forint bírság nem a teljes évre vonatkozó teljes ellenőrzési szám és bírság, ezek csak a Központi Ügyek Igazgatóságának a számai - a Nébihen belül egy Központi Ügyek Igazgatósága működik országos hatáskörrel, nyomozati jogkörrel -, amelyek ezeket a számokat mutatták. Természetesen sokkal több vizsgálatot végzett a Nemzeti Ételmiszerlánc-biztonsági Hivatal a Földművelésügyi Minisztérium utasítására, kérésére, felügyelete alatt. Két példát engedjen meg! Egyrészt minden kiemelt időszakban, hús-vét előtt, karácsony előtt, illetve a nyári időszakban kiemelt ételkészítési lánc-ellenőrzést végez a Nemzeti Ételmiszerlánc-biztonsági Hivatal, és a megyei kormányhivatalok idetartozó munkatársai, amelyben külön - amik ezekben a számokban nincsenek benne - próbáljuk meg az éppen aktuális, az időszaknak megfelelő ételkészítési lánc ellenőrzni, megbüntetni azokat, akik vétenek a szabályok ellen, illetve segíteni azokat a vállalkozásokat, amelyek betartják ezt.

Itt rá is kanyarodok arra, amit már mondtam: szerintem az elmúlt öt esztendő munkája a minisztérium megítélése szerint, s azt gondolom, talán a vá-

sárlók megítélése szerint is részben azon múlik, hogy képesek vagyunk-e olyan szemléletformáló kampányokat végezni, amelyek hiteles információkon alapulnak. Nem véletlen, hogy minden olyan jogsértést, amely elkövetődik és amelyet a Központi Ügyek Igazgatósága leleplez, azt nyilvánossá tesszük az interneten, hogy mindenki tudjon róla. S azt gondolom, hogy mivel az egész tevékenység leginkább az élelmiszerlánc azon tisztességes vállalkozóinak érdekében és ezen keresztül a vásárlók érdekében történik, fontos dolog az, hogy az Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal adatbázisában arra is rá lehet majd keresni, hogy melyek azok a vállalkozások, amelyek az ellenőrzések után is tisztességesen, megbízható módon végzik a munkájukat. Fontos szerepe van ennek az elkövetkezendő időszak eredményes munkáiban.

(15.30)

Szerintem csak szóban van különbség köztünk GMO-mentesség ügyében, hiszen a kormány nemcsak az Alaptörvényben, hanem a minisztérium, a miniszter úr is elkötelezett és nemcsak szavakban, hanem tetteiben is az irányban, hogy a GMO-mentességünket megőrizzük minden tekintetben. Azon is dolgozunk, hogy a GMO-mentes jelölés tekintetében is tájékoztatni tudjuk a magyar embereket. Azt gondolom, ebben nem lehet vita. Ha lehet vita ezen a területen, akkor azok rész-, technikai dolgok, mert, még egyszer mondom, a kormány teljes mellszélességgel elkötelezett egyébként a magyar mezőgazdaság GMO-mentességének megőrzése mellett.

Szölt képviselő úr a közétkeztetésről. Ha félreértettem, akkor elnézését kérem. Azt mondta, hogy mintha nem lennének elég eredményesek abban, hogy ennek a vizsgálatnak, a 2015-ben elkezdődött minőségvezérelt közétkeztetési rendszer projektnek, amely megpróbálja felmérni... - mint mondtam, 3500 főző-, illetve tárolókonyhát mértünk föl eddig, azokat a paramétereket, amelyek mindenképpen fontosak lehetnek mind az ott étkezőknek, mind a hatóságoknak. Minden egyes ellenőrzés tapasztalatait, eredményeit föltesszük a honlapra. Mind a 3500, lehet, hogy a mai napon még nem pont 3500, de minden ellenőrzés tapasztalata fönn van a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal honlapján, éppen azért, mert nem a magunk számára végezzük, hanem a nagyközönség, a gyermekek, a szüleik, az iskolások számára.

Tisztelt Elnök Úr! Sokat tudnék még beszélni az élelmiszerlánc-biztonságról, de azt gondolom, nagyjából ezek a kérdések voltak fontosak, amelyek szóba kerültek. Azt gondoljuk, tisztelt képviselő úr, részben zárásként, hogy az élelmiszerrendész bevezetése, a szükséges eszközök - jogi eszközökre gondolok elsősorban - megteremtése mindenképpen segíteni fogja azt, hogy a magyar vásárlók, a magyar családok asztalára egészséges, biztonságos, kiváló minőségű élel-

miszerek kerüljenek. Ez volt a célunk eddig is, ez a célunk ezután is.

Minden, az adott területen dolgozó tisztességes szereplőt partnerünknek tekintünk, és továbbra is a vállalkozásokkal is, a civil szervezetekkel is és mindenkiel, aki ebben segít, megpróbálunk együtt dolgozni. Például a kettős minőségű élelmiszerek tekintetben tájékoztatom önt, hogy a javaslatban korábban szereplő passzus notifikáción van, tehát elkezdődött a notifikációs eljárás. És nemcsak eljuttattuk az eredményeket az Európai Bizottsághoz, hanem olyan javaslatot is tettünk, ami egyébként arról szól, hogy kötelező legyen azon élelmiszerek jelölése, amelyeket ugyanazon gyártó, ugyanolyan márkájú élelmiszerét más minőségben tekinti.

Reményeink szerint mi mindent el fogunk követni, hogy az európai szintéren ezt a javaslatot notifikáltatni tudjuk. Reméljük, hogy az Európai Bizottság abban partnerünk lesz, hogy minden magyar vásárló azonos, jó minőségű, azonos, megfelelő összetételű élelmiszert tudjon vásárolni a boltokban. Ezért dolgoztunk eddig is, és ezért fogunk dolgozni ezután is.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a figyelmét, röviden ennyit akartam mondani zárszóként. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15374. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. A törvényjavaslat a következő öt törvény módosítására tesz javaslatot a földméréssel, valamint a termőföld védelmével összefüggő aktuális kérdésekben: a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény, a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény, a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény, valamint a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása.

Az alábbiakban ismertetem röviden az egyes törvénymódosítások indokait. A földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény módosításával kapcsolatban a javaslat a részarányföldtulajdon helyének meghatározása során kialakítható területnagyságok egyértelművé tételével foglal-

kozik. Az eddigi szabályozás alapján nem volt egyértelmű, hogy a törvényben megállapított területi minimum a kérelmet benyújtók számára kialakított földrészletre vonatkozik, a visszamaradó területekre és egyéb, kötelezően kialakítandó földrészletre - út és árok - azonban nem.

A részarány-földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésének eljárása során jelentős számú olyan megosztási vázrajz került benyújtásra záradékolás céljából, amelyek mögött feltehetően az eljárás akadályoztatásának spekulatív szándéka húzódik meg. Mivel a változtatási vázrajzok záradéka egy évig, de újzáradékolás esetén további egy évig érvényes, az eljárás ez idő alatt nem folytatható. A szabályozás fő célja, hogy kizárólag a polgári törvénykönyv szabályai szerint valós megosztási szándék alapján lehessen vázrajzot záradékolásra benyújtani az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárás megindulását követően.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása kapcsán az egységes joggyakorlat kialakítása, valamint a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvénnyel való összhang megteremtése érdekében tartalmaz javaslatokat az ingatlan-nyilvántartási szakterületre vonatkozó egyes jogszabályi rendelkezések szövegcserevel történő, szövegponosító jellegű módosítására.

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása kapcsán a módosítást a gyakorlati alkalmazás során észlelt problémák megoldása, az előírások egyértelművé tétele teszi szükségessé. Átemelésre kerülnek a törvénybe egyes, jelenleg végrehajtási rendeleti szinten szabályozott előírások is. A Magyar Honvédség szervezeti és a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat jogszabályban meghatározott feladatainak végrehajtásához szükséges szabályozni az alábbi alapadatbázisokban tárolt adatok hálózaton keresztül történő, díjmentes szolgáltatásának lehetőségét.

A módosítással pontosításra kerül az állami földmérési alaptérképi adatbázis alapadat-tartalma, valamint az ingatlan-nyilvántartásban a változását eredményező földmérési munkák felsorolása. Az állami földmérési alaptérképi adatbázis állami alapadat-tartalma a gyakorlatban nem bővült a törvény 2012-ben történő hatálybalépése óta, így a módosítással a korábbi szabályozás hiányosságai kerülnek korrigálásra.

Az alapponthálózati pontok adatbázisa korábban is állami alapadat volt, az alappontok az egész térképi adatbázis alapját adják. Az adatok az alappont-adatbázisból kerülnek átvételre, nem történik párhuzamos adatnyilvántartás. Törvényi szintre emelkedik egy korábban hatályos rendeleti szabályozás, amely a településhatárok műszaki kiigazítását teszi lehetővé a térképezési hiba, valamint a természeti folyamatok következtében fellépő eltérések esetén, például a határpatak gyors folyás esetén történő vándorlása kapcsán.

Kiegészítésre kerül a földmérési és térinformatikai államigazgatási szerv, a korábbi FÖMI hatásköre az alappontok tekintetében. Ezért a jövőben nemcsak az alappontok áthelyezése és megszüntetése kérdésében dönthet, hanem az elpusztult pontok pótlásáról vagy az adatbázisból történő törléséről is. Fontos kiemelni, hogy a módosító javaslatban a szövegcsere változtatások elsősorban a 2017. január 1-jétől hatályos szervezeti változások miatt indokoltak, másrészt a jelenleg hatályos törvényben szerepelnek olyan feladatok, például a háromdimenziós ingatlan-nyilvántartás megteremtése, a szolgalmi jogok térképi ábrázolása az ingatlan-nyilvántartási térképeken, hogy társasházi alaprajzok a térkép-adatbázis részét képezzék.

Ezek megvalósításához határidőt rendel a jogszabály. Ezek a határidők a technikai feltételek hiánya miatt, mivel a jelenleg üzemelő rendszerek ezen feladatok megvalósítására nem alkalmasak, nem tarthatók. Így feltétlenül szükséges a tárgybeli határidők módosítása.

(15.40)

A határidő-módosítások egy része a szövegcsere módosítások között, más része pedig az adott jogszabályhelynél található.

A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosítása kapcsán: a Nemzeti Földalapba számos olyan vagyonelem tartozik, amelyek értéke jellegüknél, természetüknél fogva nem állapítható meg, illetve csak egy bizonyos jogügylet, például földcsere kapcsán, az aktuális jogügylet kapcsán releváns. Ilyen ingatlanok az állam tulajdonában álló erdők, amelyek kapcsán nincs olyan egységes rendszer, amely az értékük megállapítására alkalmas lenne. De számos más, a Nemzeti Földalapba tartozó ingatlan esetében sem mutat reális képet a folyamatos, értéken történő nyilvántartás az értékek gyors változása miatt. Fontos, hogy ugyanakkor a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet valamilyen hasznosítási jogügylet kapcsán értékbecslést készít. Tehát az NFA által tulajdonolt állami vagyon aktuális értékének megállapítása folyamatos.

Összhangban a számviteli előírásokkal és a nemzeti vagyonról szóló 2001. évi CXCVI. törvény előírásaival, technikai jellegű módosításként kívánja a javaslat megteremteni a lehetőségét annak, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó ingatlanvagyon érték helyett térmértékben, és ahol lehetséges, aranykorona-értéket tartsa nyilván mind a tulajdonosjoggyakorló, mind a vagyonkezelő szervezet.

A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítása kapcsán ennek elsődleges indoka, hogy egy kis teljesítményű erőmű megvalósításához az erre vonatkozó önálló törvénymódosítás eredményeként a jövőben sem termelői működési engedély, sem kiserőművi összevont engedély nem lesz szükséges. A létesítmény egyszerű építési engedélyezési eljárás keretei között valósulhat majd meg,

vagyis a teljes engedélyezési eljárási környezet egyszerűsítésre kerül.

Ebből az egyszerűsítésből nem maradhat ki a termőföld védelméről szóló törvény szabályozásának módosítása sem, hiszen ha ezek a kis teljesítményű erőművek termőföldön valósulnak meg, az egyszerűsített eljárást akkor is biztosítani kívánjuk a beruházónak. E cél elérése érdekében rögzíti a törvényjavaslat, hogy ha kis teljesítményű erőmű termőföldön valósulna meg, akkor az ingatlanügyi hatóságnak a termőföld más célú hasznosítására vonatkozó engedélyét helyszíni szemle megtartása nélkül kell megadnia a rendelkezésre álló iratok alapján 8 napon belül. Nem lehet azonban ebben az esetben sem eltekinteni a legjobb termőföldek védelméről, így a törvényjavaslat kimondja, hogy ez az egyszerűsítési lehetőség csak abban az esetben alkalmazható, ha a tervezett beruházással érintett termőföld nem minősül az országos területrendezési tervről szóló 2003. évi XXVI. törvény szerinti kiváló és jó termőhelyi adottságú területnek.

Szintén az engedélyezés meggyorsítását szolgálja annak rögzítése a törvényjavaslatban, hogy helyhez kötött igénybevételnek kell tekinteni a kiserőmű létesítését a betáplálásra alkalmas villamosenergia-elosztói hálózat ezerméteres közvetlen környezetében.

A törvény az előzőekben részletezettek miatt kiegészül még a kis teljesítményű erőmű fogalmával is, amely a villamos energiáról szóló törvény szerinti fogalmat veszi át azzal, hogy jelen törvény alkalmazásában a szél erőmű és a szél erőműpark nem minősül kis teljesítményű erőműnek.

A javaslat továbbá az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 2017. január 1-jével hatályba lépett szabályával függ össze, amelynek értelmében a költségvetési szerv által fel nem használható bírságot, valamint más olyan bevételt, amely jogszabály alapján a központi költségvetés központosított bevételét képezi, kizárólag a Kincstár által e célra létrehozott központosított beszédési számlára lehet beszélni. A módosítás értelmében a földvédelmi járulék a központi költségvetést illeti meg. Ezért mind a földvédelmi járulék, mind a földvédelmi bírság a kormányhivatal e célra létrehozott központosított beszédési számlájára fizethető csak meg.

Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalásként engedjék meg, hogy hangsúlyozzam, hogy az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében szükséges e törvényjavaslat elfogadása. A törvényjavaslat vállaltan salátajellegű törvény, azonban ennek oka abban lelhető föl, hogy a részét képező egyes törvények módosítása olyan kis terjedelmű, esetenként csak egy-két szakasz, hogy az Országgyűlés munkáját az ülészak végén a kormány nem kívánta öt törvényjavaslat külön-külön történő tárgyalásával terhelni, hanem egy csomagba foglalt javaslatot nyújtott be a tisztelt Ház elé.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg, majd azt követően fogadja el. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az általunk tárgyalt javaslat, mint ahogy korábban hallottuk is, öt törvényt módosít. Ezzel a hagyományosan salátának nevezhető műfaj felé tendál, de valójában nem egy hosszú törvényjavaslat, így én sem kívánok hosszan szólni.

A földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény módosítása részben az osztatlan közös tulajdonú területek felszámolásának eddigi tapasztalatain alapul, arra a problémára igyekszik megoldást keresni, amit a spekulatív szándékkal készített megosztási vázrajzok jelentenek. A cél az, hogy csak a tényleges, polgári törvénykönyv szerinti megosztási szándék alapján lehessen vázrajzot záradékolásra benyújtani az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárások megindítását követően.

Az ingatlan-nyilvántartási törvény módosítása is gyakorlati problémát kezel: egyértelművé teszi, hogy egyes ingatlan-nyilvántartási eljárások során mikor kell értesíteni az ingatlantulajdonost a különböző határozatokról.

A termőföldvédelmi törvény módosítását leginkább a kis teljesítményű erőművek létesítéséhez szüksége földvédelmi eljárások bevezetése indokolja, míg az NFA-törvényt a nemzeti vagyonról szóló törvény egyes rendelkezései szerint kell pontosítani.

Terjedelmében ugyan a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény módosítása a legjelentősebb, de ezek a rendelkezések leginkább a törvény aktualizálását és a megváltozott intézményi háttérhez való illesztését szolgálják.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezen javaslatokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth István képviselő úr. Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban élő problémát vagy problémákat kíván orvosolni ez az előterjesztés, hozzáteszem, nem biztos, hogy sikeresen. Tehát a szándék az dicséretes, az eszköz nem biztos, hogy kellő garanciákkal bír.

Az előttünk fekvő javaslat a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény módosításának indokaként a részarány-földtulajdon helyének meghatározásakor kialakítandó terület-

nagyságok egyértelművé tételét emeli ki. Ezzel szemben viszont a javaslat nem tartalmaz olyan vonatkozó garanciális szabályokat, hogy a közös tulajdonban maradó tulajdonostársak érdekei hogyan érvényesíthetők. És arra se, hogy az őket megillető tulajdoni hányadhoz tartozó terület nagysága, a kimérés után fennmaradó terület minősége - különösen a minősége - ne csökkenjen, ne érje őket hátrány. Tehát ha itt most valaki elkezd kiiméretni az osztatlan közös tulajdonból a saját területét, arra mód van, de hogy a többiek ne szenvedjenek el értékcsökkenést, arra ez az előterjesztés garanciát nem tartalmaz.

Azzal érvelnek az előterjesztésben, hogy a részarány-földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésének eljárása folyamán a spekulatív szándékkal benyújtott megosztásról szóló változási vázrajzok záradékolásra történő benyújtásának lehetősége szűnjön meg, mivel ezek az akadályát képezik a kimérési eljárás lefolytatásának. Ezt követően az indoklásban kifejezetten a polgári törvénykönyvre hivatkoznak, mégis valójában a Ptk.-val szemben lépnek, javaslatuk ugyanis gátolja a Ptk. szerinti osztatlan közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó eljárás lefolytatását, és elsőbbséget biztosít az osztatlan közös tulajdon megszüntetése iránti eljárásnak, mivel a Ptk. szerinti megosztásra irányuló változási vázrajz nem használható fel, ha a közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó valamennyi kérelem nem kerül visszavonásra.

(15.50)

Tehát egy valós problémát próbálnak kezelni létező, széles körű - a polgári törvénykönyvet értem ez alatt - jogi bázison, ugyanakkor meglátásunk szerint ez az egész nem biztos, hogy működőképes, lehetnek olyan esetek, amikor érdeksérelemmel jár, illetve önmagát meghiúsítja az eljárás.

Az osztatlan közös tulajdon megszüntetését nemcsak a földrendező és földkiadó bizottságokról szóló, említett 1993. évi II. törvény alapján lehet kérni, hanem egyszerűen a Ptk. alapján is. Sőt, mivel az államilag támogatott kimérés iránti igényt csak 2012. június 1-jéig lehetett benyújtani, ezért egyre inkább előtérbe fog kerülni a termőföldön fennálló közös tulajdon polgári törvénykönyv alapján történő megszüntetése.

Jelen javaslat kifejezetten szembemegy a Ptk. 583. § (1) bekezdésében foglaltakkal, ami úgy szól, hogy a közös tulajdon megszüntetését bármelyik tulajdonostárs követelheti, az e jogról való lemondás semmis, tehát ez gyakorlatilag megszüntethetetlen, mint a szerzői jog. A jogalkotónak inkább arra kellene törekedni, hogy a közös tulajdon polgári törvénykönyv szerinti megszüntetését egyszerűsítse, és adjon megoldást arra a termőföldtulajdon esetén igen gyakori problémára, hogy ha a tulajdonostársak között ismeretlen helyen lakó és ezért nem fellelhető, nem idézhető személy is van, a bíróságnak ne kelljen

megszüntetnie az eljárást, megakadályozván ezzel az osztatlan közös tulajdon megszüntetését. Az ezzel kapcsolatos probléma az önkormányzatok minisztériuma előtt is igen jól ismert: az ingatlan-nyilvántartásban számtalan olyan tulajdonos szerepel, aki már vagy nem él, vagy nem fellelhető, de az örökösök a termőföld vonatkozásában nem folytatták még le a hagyatéki eljárást, tehát a megadott címen nem is idézhető, sőt a tulajdoni lapon gyakran a lakcím sem szerepel. Tehát itt a többi tulajdonostárs érdekének a védelme érdekében törvényi garanciát, lehetőséget kellene biztosítani véleményünk szerint a polgári törvénykönyv előírásain túlmenően, a speciális tulajdonra való tekintettel, hogy itt termőföldről van szó.

Erősen aggályos a javaslat 10. §-ában foglalt módosítás. Látszólag technikai jellegű módosításként hozzák elő azt, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó ingatlan vagyont érték helyett termértékben tartásuk nyilván, és ahol lehetséges, aranykorona értékben tartásuk nyilván mind a tulajdonosi joggyakorló, mind a vagyongazdálkodó szervezet. A nemzeti vagyontól szóló 2001. évi törvény előírja, hogy a nemzeti vagyont, annak értékét és változásait a tulajdonosi joggyakorló tartja nyilván, e törvény alapján az érték nyilvántartásától viszont el lehetne tekinteni, ha az adott vagyontárgy értéke természeténél, jellegénél fogva nem vagy nehezen állapítható meg. A Nemzeti Földalap esetében azonban ez a javaslat jelentős visszaélésekhez vezethet, így semmiképpen sem támogatható. Gondoljunk csak az erdőkre, amely terület értéke termértékben nagyon kevésbé fejezhető ki. A javaslat indokolása azzal érvel, hogy a Nemzeti Földalapba számos olyan vagyonelem tartozik, amelyek értéke jellegüknél, természetüknél fogva nem állapítható meg egzakt módon, illetve értékük csak egy bizonyos jogügylet, például földcsere esetén az aktuális jogügylet kapcsán releváns. Ilyen ingatlanok az állam tulajdonában álló erdők, amelyek kapcsán nincs olyan egységes módszer, amely az értékük megállapítására alkalmas lenne. De számos más, a Nemzeti Földalapba tartozó ingatlan esetében sem mutat reális képet a folyamatos, értéken történő nyilvántartás az értékek gyors változása miatt.

Egy érdekes, aktuális kiegészítést szeretnék tenni. A jövő évi költségvetési tervezetükben szerepel egy bevételi sor - ezt mondom a jelen lévő néhány fideszes képviselőnek -, hogy önkormányzatok az erdők értékesítéséből beállítottak költségvetési bevételt, tehát ezek szerint, amit itt látunk, hogy termértékben akarják kezelni az erdőket, lehet, hogy egy újabb, a földosztás helyett erdőosztási fideszes akció előkészítése, mert a bevételi oldalon ezt már nem is titkolják, hogy van ilyen szándék.

Azzal együtt, hogy az MSZP képviselőcsoportja elismeri, hogy létező problémák kezelésére tesz kísérletet az előterjesztés, véleményünk szerint nem elégséges ez a megoldás, nem tartalmaz kellő garanciákat, sőt a termérték és az erdők esetén kifejezetten úgy látjuk, hogy visszaélésekre is adhat alkalmat.

Mindezek alapján nem javasoljuk a törvénynek ebben a formában történő elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Heringes Anita és Sallai R. Benedek tap-sol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, Ander Balázs képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat, az egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat véleményünk szerint néhány helyen tartalmaz előremutató elemeket is, több helyütt tulajdonképpen csak tisztán technikai módosításokról van szó. Azonban nyilvánvalóan a képlet nem ilyen egyszerű.

Módosító indítványokat fogunk a törvényjavas-lathoz fűzni, és a módosító indítványokat jegyző képviselőtársam, Magyar Zoltán a lelkemre kötötte, hogy nagyon figyeljem államtitkár úr exozóját. Figyeltem is, és államtitkár úr a hetedik percben az egyik kérdéses ponttal kapcsolatosan megpróbálta alátámasztani az érvelést. Itt arról van szó, amit Jó-zsa képviselőtársam is az előbb pedzegetett, nem értjük teljesen, és nem is tudjuk teljes mértékben elfogadni, hogy a nyilvántartásból a jövőben az ér-tékrend szerinti nyilvántartás miatt tűnik el, és miért marad meg csupán a termértéki nyilvántartás.

Itt valóban olyan, nem erdőterületekről, hanem beerdősült területekről is szó lehet, mint például - hadd hozzak ide egy példát, amit Zala megyei önkormányzati képviselőktől hallottam információ-ként - Nagykanizsa mellett egy egykori katonai lőter esetében. Homokkomárom területén járunk, szépen beerdősült, az ott termelődött, évtizedek alatt létre-jött faanyag adott esetben elérhette akár az ezer köbmétert is, ennek szépen lába kelt egyes hírek szerint, amit természetesen a Jobbik meg fog vizsgál-tatni, utána fogunk nézni a történetnek, hogy az az irdatlan favagyon, illetve a fából átkonvertálódó, kézzelfogható pénz kiket és hogyan, milyen formá-ban gyarapított. Ez lenne a törvényjavaslattal kap-csolatosan egyébként itt a legnagyobb fenntartásunk. Tehát arra kérem államtitkár urat, hogy önök is né-zék meg azokat a módosító indítványokat, amelyeket az egészhez hozzáfűzünk. A Jobbik frakciójának tá-mogatása attól fog függeni, hogy önök ezekhez a módosító indítványokhoz milyen formában állnak hozzá, mennyire lesznek konstruktívak. Mi ezt a konstruktivitást nyilván a viszonzosság alapján meg-próbáljuk majd szintén biztosítani.

Amit én a törvényjavaslatához kapcsolódóan vi-déki képviselőként elmondhatok, az az egyébként, hogy földügyi tárgyú törvény módosítás ilyen formá-ban jön elő. Szívesebben látnánk egyébként más módosítást is, hiszen én magam dél-somogyi lakos-ként nem tudom elfogadni azt, hogy a Fidesz-féle

reformok a magyar vidék egy jelentős részén mű-ködnének, mert mifelénk, kérem tisztelettel, tisztelt államtitkár úr, egész biztos, hogy ezek a Fidesz-féle reformok nem működnek. Hiszen ha egyébként kormánypárti színekben mandátumhoz jutott tele-pülésvezetőkkel beszélget az ember, akkor ők is el-mondják, hogy mondjuk, a Balatontól kicsit délebbre jövet, de legyünk megengedők, mondjuk, Kaposvár-tól délre Somogy megye lassan egy rezervátummá kezd válni.

(16.00)

Tehát az, ami földügyben, és akkor, mondjuk, belga, osztrák meg olasz vircsaft tekintetében ott a környékünkön létrejöhetett, nyilvánvalóan egyébként nem csak az önök hibája, megvan ennek a meg-felelő, mondjuk úgy, hogy szocialista megalapozott-sága is, viszont önök erre még rátettek egynéhány lapáttal. Gondoljunk csak arra, hogy mi folyt a föld-árverések kapcsán, amikor Somogy megyében mint-egy tízezer hektár állami területtől szabadultak meg, az államkasszába ebből befolyt körülbelül 12 milliárd forint, és ennek a 12 milliárd forintnak az egyharmad részét, tehát 4 milliárdnyi összeget tíz nagy érdekelt-ség, kerges tenyerű érdekelttség fizette, pengette ki, bizony, köztük egyébként olyanok is, mint a Belgi-umból idetelepedett Claessens család, akik mintegy 24 birtoktestet tudtak felvásárolni ott a választókerü-letében is, majdnem 1 milliárd forintos értékben. Aztán nyugodtan ide lehetne hozni és kell is citálni a Benetton-féle vircsaftot, azt, hogy azon a 8-10 ezer hektáron - isten tudja, hogy egyébként mekkora az az uradalom, amekkorát már a magukénak tudhat-nak - hány embert foglalkoztatnak például.

Ilyenkor lehet azt mondani, hogy hiába minden, mert jóformán már a gazdák sem találnak foglalkoz-tatható embert a magyar vidéken, mit beszélünk mi kert-Magyarország gondolatáról, mit beszélünk mi arról, hogy foglalkoztatni kellene ezeket az embere-ket, akik ott élnek ezeken az apró településeken, hiszen hogyha kínálnak is munkát a helyi gazdák, akkor nincs ember, aki azt el tudja vállalni, vagy nincsen jelentkező. Viszont ilyenkor azt sem szabad elfelejteni, hogy hosszú út vezetett addig, mondjuk, a rendszerváltás kisiklatott 27 esztendeje, mire eljutot-tunk, eljutottunk vagy el lettünk züllesztve erre a szintre, amikor a vidéki Magyarország egy olyan vegetatív állapotba süppedt, mint amit láthatunk.

Nem olyan régen történt meg az, hogy az utolsó épületét is ledózerolták Somogyszentimrének, annak a Somogyszentimrének, amelynek egyébként 8 ezer éves lakott történelme van, tehát már a mezolitiku-mból is találtak ott leleteket a régészek. 1397-es talán, ha jól emlékszem, az első írásos említése en-nek a dél-somogyi településnek, amely ott fekszik Kadarkút mellett, még hogyha most már az önállósá-gát az utóbbi évtizedekben el is veszítette. Szóval, ledózerolták az utolsó épületét is ennek a település-nek, ahol egyébként 1886-ban - államtitkár úr bizo-

nyára tudja - egy nagyon híres királyi földműves iskola nyitotta meg a kapuit, amelynek az első évfolyamán majdnem másfél száz ember végzett, és a Horthy-korszakban is egy nagyon híres gazdatisztképző működött itt, olyan mintagazdasággal, ami egyébként, talán azt lehet mondani, még a sok esetben szövetkezeti mintaként élénk állított nyugat-európai országoknak is a dicsőségére vált volna. Most ebből semmi nem lett, mindez az enyészeté lett, úgy, ahogy egyébként jó néhány település Somogy megyében meg az ország más tájékain is. Egyre több a teljes mértékben kipusztult, kihalt és a fák, az erdő által visszafoglalt Kakpuszta, és ezek a példák, ezek a szomorú példák csak gyarapodni fognak. Nemrég beszéltem egy környékünkbeli polgármesterrel, aki tragikus hangot ütött meg, ugyanis szembesülhetett a beiskolázási adatokkal, amelyek vészjósló jövőt ígérnek.

Látom, igen, államtitkár úr, látom, hogy sok hozzáfűznivalója lenne ehhez az egészhez, és nagyon komplex, összetett problémáról van szó, de hogyha földügyi előterjesztés kerül ide elének, akkor, kérem, fogadja el tőlem, és ezt a néhány percet akkor, nem tudom, bocsássa meg nekem, hogy rabolom az idejét, mert amiről itt beszélünk, az a magyar vidéknek a jövője, a magyar vidék felszámolódása, az, hogy nincsen népességmentartó erő, az, hogy mentálisan is odáig züllött a magyar vidék, hogy ha adott esetben, ahogy említettem, van is munka, akkor lassan már nem lesz ember, aki azt elvállalja. Somogy megyén belül a 120 ezer lakóingatlanból 21 ezer üresen áll, nincsen semmiféle koncepció arra nézvést, hogy ezeket például hogyan lehetne hasznosítani, hogyan lehetne egy új honfoglalással visszaszerezni ezeket a területeket, hogy ne a XVIII. század elejének vagy a törökidő utáni képe táruljon majd itt néhány évtized múlva, mondjuk, a Somogy megyében kóválygó óvatlan utazó elé. Ugyanis hogyha ezek a folyamatok tovább tartanak, tovább folyhat az, ami a magyar vidéken folyik, akkor ezek törvényszerűen meg fognak valósulni, és azt hiszem, hogy ettől a Jóisten sem fogja ilyen formában akkor megmenteni a magyar vidéket, mert ezek a reformok, amelyekről az államtitkár úr, sok esetben kormánypárti politikusok beszélnek, azok lehet, hogy működnek a bel-pesti úri negyedből nézve, vagy éppen a Pasa lakóparkból, vagy a magyar vidék fölött helikopterrel átröppenő Rogán aspektusából nézve, igen, onnét lehet, hogy működnek, meg lehet, hogy működnek a budai úri negyedből, vagy éppen néhány Döbrögivé hizlalt cimborának a virágzó uradalmi központjából szemlélve, de hogyha az ember tesz egy körutat - tényleg hadd maradjak akkor szűkebb pátriámnál! -, mondjuk, Dél-Somogyban, akkor az a helyzet, hogy mindezeket az ott élő emberek nem tapasztalják. Pedig a saját bőrükön szeretnék érezni nyilván mindazt a pozitív, sok esetben álságos propagandát, amit az óriásplakátokról és a tényleg sok esetben vérlázító módon teliplakátolt falvakból önök az ott élő emberek felé közvetítenek.

Egy szociokulturális rezervátummá züllünk, már bocsánat, hogy így fogalmazok, egy igazi gettóvá válik a vidék, aminek az útja sajnos, azt kell hogy tapasztaljuk, Latin-Amerika, a latin-amerikai modell, az az iszonyatos kettészakítottság, társadalmi, gazdasági és adott esetben kulturális szintéren is, ami megmérgezi Magyarország jövőjét, és teljes mértékben tönkreteszi ennek a nemzetnek mindenféle perspektíváját, és azoknak az ősi, sok esetben tényleg az Árpád-kor előtti gyökerekkel rendelkező településeknek is a jövőképét, mint amilyen településekkel ott, Dél-Somogyban azért szerencsére rendelkezhetünk, mert igenis az ott élő emberek lokálpatrióták, és büszkék arra a múltra, amit az elmúlt évszázadokban vagy bő ezredévben sikerült felhalmozniuk.

Államtitkár úr, ez a helyzet arra mifelénk. Jó lenne, hogyha néhanapján olyan törvényekkel és olyan törvénymódosításokkal is tudnánk itt találkozni, amelyek ezekre a kérdésekre keresik a választ. Én nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgatott, és kérem, tényleg ne vegye a szívére. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Sallai Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon-nagyon örülnék, hogyha csatlakozhatnék somogyológus képviselőtársamnak a felszólalásához, hiszen azt hiszem, hogy pont rámutatott arra, hogy mi az, amiről nem esik szó a magyar parlamentben, és az alapvetően a magyar emberek sorsa, a magyar vidék sorsa, az, hogy mi történik a magyar állampolgárokkal, és hogyan tudunk megmaradni a hazában.

Tehát ezzel nem foglalkozik a parlament, de ennek ellenére az az örvendetes hír, előre is jelzem képviselőtársamnak, hogy bízom benne, hogy számíthatok aktív részvételére, mert hiszen nagy örömmre összejött - amit ezúton is köszönök ellenzéki képviselőtársaimnak - a magyar vidék sorsáról szóló parlamenti vitanap, amikor talán bővebben kifejtethetjük ezeket a kérdéseket, és talán most ezért eltekintenek tőle, megbocsát nekem, hogyha visszatérek a jogszabályhoz, hiszen ez is jócskán rejt érdességeket.

Isten bocsássa meg, de most az MSZP-s felszólalóval kell túlnyomó többségében egyetértésem *(Ander Balázs nevet.)*, és nekem is azokat az aggályokat kell megfogalmaznom, amelyeket a jogszabály rejt, és én is egy kicsit óva intenek attól, hogy bárki azt higgye, hogy egy pusztán technikai szabályozásról van szó, és néhány olyan szabályról, amely részletekben néhány dolgot könnyebbé tesz, hiszen - egyetértve Józsa képviselőtársammal - nekem is pont az a benyomásom keletkezett, hogy jó néhány kockázatot és aknát rejt ez a benyújtott jogszabályjavaslat.

Hogy visszautaljak somogyi képviselőtársam fel szólalására, hogy miért ezeket a jogszabályokat tárgyaljuk itt a parlamentben, hadd osszam meg két erős benyomásomat. Alapvetően két dolog jellemzi számomra a kormányzati tevékenységet: az egyik az, hogy a jogalkotásnak alapvetően az a szempontja, hogy mit lehet ellopni, és a benyújtott jogszabályok jelentős részének ez a motivációs háttere, de hogyha véletlenül nem ez, akkor az inkompetencia, az, hogy egy-egy területtel a gyakorlatban nem annyira foglalkoznak, és sajnos ez az FM-et nagyon sok esetben érinti, mint azt már ma az állatvédelmi jogszabály kapcsán feltártuk.

(16.10)

Végignézve a jogszabály különböző vonatkozásait, néhány dologra szeretnék konkrétan rákérdezni, illetve megköszönném, ha az államtitkár úr még a vitában reagálna, mert szeretnék tisztázni néhány dolgot, amire korábban még nem volt lehetőségünk. Az öt jogszabályból, amit módosítani kívánnak ezzel a salátával, elsőként rákérdeznék a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítására. Mi a szakmai indoka annak, hogy a fél kilowattnál kisebb névleges teljesítményű, képességű villamos energiát termelő erőmű esetében a szélerőmű, illetve szélerőműpark kifejezés kihagyásra kerül? Két dologról van szó. Először is szélerőműpark nagy eséllyel fél megawatt-bocsánat, ha nem megawattot mondtam - alatt nem nagyon létezik, tehát ez irreleváns ilyen szempontból, nem kell beletenni. Viszont a kis tanyasi szélkerekek termőföldekre vonatkozó hatása lényegesen csekélyebb, mint mondjuk, a napenergiának.

Allamtitkár úr, gondolom, járva a magyar vidéken látja, hogy ha kiterítünk különböző helyeken napelemet, akkor az részben takarással gátolja a termőföld művelését, ha mondjuk, úgy helyezik el, hogy konkrétan energiatermelésre és nem pedig egy hodály tetejére teszik. Egy kis tanyasi szélkerék térfoglaló hatása azonban lényegesen kevesebb, hiszen csak a talapzata foglal helyet. Én tudom, hogy valami miatt a Fidesz-KDNP nagyon nem szereti a szélerőművet, de örülnék, ha egy olyan módosító indítványomat esetleg támogatnák, ami ezt a második mondatrészt, a „szélerőmű és szélerőműpark” kifejezést elhagyja. Ugyanis, ha fél megawattnál kisebbekről beszélünk, akkor a park eleve ki van zárva, tehát irreleváns az, hogy ott van-e, míg egy-egy pici, fél megawattnál kisebb szélkerék véleményem szerint simán elférhet egy tanyaúdvarton vagy olyan helyen, ami nem kivett terület, amiről adott esetben beszélünk. Ennek esetleg kérem a megfontolását, mert ez szerintem szerencsés lehetne.

A földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény módosítására vonatkozó rendelkezések kapcsán nem tudok eltekinteni attól a súlyos mulasztástól, amit az önök kormánya 2010 óta folyamatosan és folytatólagosan megvalósít. Ugyanis

évről évre költségvetési tízmilliók állnak rendelkezésére az osztatlan közösök felszámolására, de nincs érdemi előrelépés továbbra sem. Én mióta itt vagyok, három éve, évről évre vagy félévente felemlégetem, hogy ez egy örületesen nagy probléma szerte a vidéken, milliós nagyságrendben továbbra is termőföld van osztatlan közös tulajdonban, amelyeknek a kezelése nagyon-nagyon nehéz így. Az a szörnyű, és államtitkár úr talán ismeri is ezt az eljárást, hogy jelen pillanatban a Fidesz eljárási rendszerében újabb osztatlan közös tulajdonok keletkeznek. Ez az eljárásrend. Nem csökken a számuk - keletkeznek. A termértékük csökken, tehát ha van egy százhektáros terület, és annak kimérik akár 60-70 hektárját három-négy tulajdonosnak, a maradék megmarad osztatlan közös tulajdonban. Tehát marad egy osztatlan közös, nem csökken a száma, mert ott még marad, csak egy kisebb kiterjedés. Ha pedig abban van, mondjuk, egy akácos, akkor ezt rend szerinti eljárásban megosztják művelési ág szerint, így esetleg két új osztatlan közös jön létre. Konkrét esetet tudok önnek mondani, ahol nem éri el a században mérhető aranykorona-értéket a tulajdoni rész.

Tehát ez egy végtelenül hibás és rossz eljárás. Az a fő problémám, hogy jelen pillanatban nem látom ennek a megoldását. Ha úgy érzi, államtitkár úr, hogy a most benyújtott javaslat ebben bármilyen megoldást nyújt, akkor kérem, mondja el. A legnagyobb problémát pont nem kezeli szerintem, mégpedig azt, hogy ezeknek a kimérési folyamatát hogyan lehet gyorsítani, hogyan lehet segíteni. Egyáltalán mi lesz azokkal, mi lesz velünk, akik 2011-ben jelentkeztünk az állami földkimérési rendszerben, hogy majd az osztatlan közösökre történjen törekvés, de ez azóta sem halad, még annak sem, aki saját forrásból megelőlegezte. Néhány eljárási szabály olyan szinten megnehezíti, mondjuk, a száz fölötti tulajdonossal rendelkező osztatlan közösök kimérését, hogy effektíve lehetetlenné válik. Tehát mindennek a rendezése egy örületesen fontos kormányzati feladat lenne, ezért egyre kevésbé tudok toleráns lenni az FM-mel szemben, hiszen hét éve kellene hogy törjék a fejüket és kellene hogy megoldást találjanak arra, hogy miként lehet ezt hosszú távon rendezni.

Rengeteg, elképesztően sok eljárásban jelent ez nehézséget. Gondolom, az is ismert az FM számára, hogy az európai uniós eljárásban, az uniós jogrendben a közbirtokosságok működnek, de az ilyen jellegű osztatlan közös gyakorlatilag nem létezik. Nagyon sok esetben ez jóformán ellehetetleníti ezeknek az eljárásoknak a hátterét, hogy mit is tudjunk kezdeni vele. Éppen ezért ezt a jogszabályt leginkább azért érzem hiányosnak, mert megint csak egy pici részlet-szabályt próbál rendezni, egy pici eljárási rendet próbál helyrehozni, míg a probléma gyökereit abszolút semmilyen mértékben nem érinti. Tehát ez a fő kritikám ezzel kapcsolatban.

Most mondok egy kisebb problémát levezetésképpen. Ez a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény, amelynek módosí-

tásával nekem leginkább fenntartásaim vannak. Az én saját szakmai meggyőződéseim szerint egy örületesen nagy szakmai baki volt a FÖMI-t megszüntetni. Az, hogy egy kormányhivatal alá lett rendelve az egész és megszűnt az önálló eljárási rendje, nagyon nagy mértékben nehezíti konkrétan az agrárkormányzás lehetőségeit. A Miniszterelnökség és az FM között vívott kis csaták harctereit és frontjait nem nagyon látom át, ezt talán önök jobban látják, de azt biztosan mondhatom, hogy megint a kérelmezési eljárásrendben az első pilléres támogatásoknál a FÖMI összes szakmai tevékenysége uniós szinten mindenütt fejlesztendő. Alapvetően a távérzékelés jelentősége mindenütt nő, gyakorlatilag lehetőség lenne arra, hogy akár a korábbi MVH tevékenységének egy jelentős részét csökkentsék adminisztráció mellett a gazdák segítségére bocsássák, hiszen az FM-ben továbbra is rendelkezésre áll a bejelentett földhasználati jog, a FÖMI pedig minden további nélkül a mostani technikával tudná mindezeket elemezni. Ehelyett egy bonyolult rendszerben évről évre rajzolgattatják a gazdákat, és nem használják azt a technológiát, ami egyébként rendelkezésre állna. Tehát ez ügyben, a részletszabályok vonatkozásában több olyan támogatandó intézkedés van, ami elfogadható lenne, de miután másokkal van együtt benyújtva salátában, ezért ennek támogatásáról sajnos így egyben nem tudom biztosítani önöket.

Mondom a legsúlyosabb problémát, amit jelen pillanatban látok. Ez a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosítására vonatkozó kezdeményezés. Államtitkár úr, bocsásson meg és nézze el nekem, de nem tudom elfogadni azt a véleményét, hogy vannak olyan vagyonai az államnak a földértékelés során, és ezek fás területek, amelyekkel kapcsolatban azt mondják, hogy nincs jó technológia a felmérésükre. Ilyen nincs! Hát, hogyan lehetne! Ha a Soproni Egyetemről előszednek két végzett hallgatót, igenis ki fog menni és köbméterre meghatározza az értékét. Ilyet ne mondjon az FM, hogy ennek nincs meg a rendszere! Ennek akkor nincs meg a rendszere, ha valaki nem akarja nyilvántartani, sőt, ha valaki haza akarja vinni.

Alapvetően számos fás terület nyilvántartási hiányosságáról van szó. Beszélek, mondjuk, a különböző közutak mellett lévő fás területekről, mezővédő fasorok sokaságáról, amelyek esetleg nem erdő művelési ágban állnak, és állami tulajdonban vannak, ott a valós értéke lényegesen meghaladja a térmértékegységen és az aranykorona-értéken szükséges nyilvántartási értéket. Ezt, gondolom, megint nem kell magyaráznom az államtitkár úrnak. Ha van egy adott földterület, hektáronként legyen tíz aranykorona, és rajta van százéves tölgyekből x köbméter faanyag, nekem ne mondják, hogy ott a föld értékét nem lehet felmérni, meg ne mondják azt, hogy csak az aranykoronában kell megfizetni. Ebben, és ezt nézze el nekem államtitkár úr, megint a lenyúlás, a lopás lehetőségének megteremtését látom. Úgy akarnak kijátszani komoly értékeket az állami va-

gyonból, hogy gyakorlatilag el akarják lehetetleníteni a vagyonyilvántartás hátterét.

Azt gondolom, hogy létezik jó gazda állam és rossz gazda állam. Az, aki nem akarja a saját vagyont nyilvántartani és lemond arról a jogról, hogy a valós értékeket számba vegye, azt közös nemzeti javaink érdekében hasznosítsa, az egy rossz gazda. Éppen ezért, pont az ilyen változtatások miatt nem érzem azt, hogy ezt a legkisebb mértékben is szabadna támogatni, annak ellenére, mint mondtam, hogy egyébként a teljes jogszabályi anyagban, tehát a salátában vannak olyanok, amelyek eljárásrendileg esetleg egy-egy pozitív intézkedést tesznek. Közben megteremtik annak a jelentős kockázatát, hogy például az NFA-n keresztül megkezdődjön az állami erdők privatizációja. Bocsánatot kérek, ha erdőt mondtam, hiszen nemcsak erdőről beszélünk itt, hanem faanyagról. Hiszen a nem erdő művelési ágban lévő területek fás borítottsága tartalmazhat olyan sok száz milliós, esetleg milliárdos értéket, aminek az értékesítése most minden további nélkül, ezen jogszabály elfogadását követően könnyebbé válik. Ezen kockázatok miatt ezt így egyben a Lehet Más a Politika frakciója nem tudja támogatni.

Ha esetleg megtisztel azzal, hogy a vitában néhány felvetésemre válaszol, akkor esetleg még el tudok gondolkodni néhány dolgon. Illetve bízom abban, hogy a részletes vitában tudok az FM képviselőjével eszmét cserélni, de jelen pillanatban sajnos lényegesen többnek tartom a salátatörvény kockázatát, mint a pozitív hozadékot, ezért nem tudom a frakcióm támogatásáról biztosítani a kormányt. Köszönöm a szót, elnök úr.

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Jelentkezőt további hozzászólásra nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Mivel nem kíván senki élni a felszólalás lehetőségével, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Nagy István államtitkár úr jelzi, hogy igen. Oné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy tisztességes, hogy a felvetett kérdésekre néhány mondatban megpróbáljak válaszolni és megvilágítani azt a szándékot, ami szerint ez a törvény vagy törvényjavaslat így fogalmazódott meg.

Józsa István képviselőtársamnak mondom, és előlegben köszönöm minden képviselőnek azt, amiből azt érzékeltem, hogy számos olyan eleme van ennek a törvényjavaslatnak, amelyek általuk is támogathatók, hogy alapvetően nem egy politikai vitát kellett folytatnunk, hanem szakmai érvelések zajlottak minden frakcióból.

Az osztatlan közös kapcsán azt kell mondjam, hogy a kritika jogos. Olyan fokú harcot vívunk a kö-

zös osztatlan tulajdon felszámolása ellen, amire azt kell mondanom, hogy emberfeletti. Ebben a törvényjavaslatban is azt próbáljuk szabályozni, azt próbáljuk elősegíteni, hogy serkentsük, hogy érdekeltté tegyük az embereket, hogy kijöjjenek a közös osztatlan alól. Azt kell látnunk, hogy egy olyan béklyó a magyar mezőgazdaság testén ez a tulajdonforma, amivel rendkívül nehéz megküzdenünk, és azért emberfeletti, mert minden nap sokszorozódik. Meghálnak, újraosztódik három-, ötfelé, attól függ, hány tagú a család. Egyszerűen szinte lehetetlen dolog nyomon követni és utánamenni és valóban ezt technikai jelleggel megszüntetni. De azt kell mondjam, hogy egy nagyon átfogó gondolkodásra lesz szükség a következő időben, végigvitatni azt, mekkora az a terület, ahol még az egyébként soha nem látott tulajdonos Ausztráliában vagy Norvégiában vagy Amerikában van, vagy lehet, hogy rég meghalt, csak az örökösök egyszerűen a tulajdon kicsinysége miatt nem akarnak élni a lehetőséggel, mert többbe kerül a hagyatéknak az átírása, mint maga a vagyon.

Egyszerűen kell jutnunk majd itt, ezen a házon belül, hogy mi az a terület, amelyre az állam azt mondja: ez már nem osztódik tovább. Hogyan lehet az, hogy az állam akkor ezt bevonja a Nemzeti Földalapba? Mikortól nem fognak felháborodni önök? Mi lesz az a határ? Hogyan tudjuk megoldani?

Tehát végtelenül számos politikai kérdést is felvet, és még több szakmai kérdést fel fog vetni, hogy hogyan fogunk tudni a közös osztatlanból kimenni. Azt kell mondjam, hogy most, jelen helyzetben, a jelen törvényi háttérrel nem tudjuk felvenni a versenyt a közös osztatlan növekvő mértékével, hiszen ez ugyanaz a terület, csak osztódik és szaporodik a tulajdonosok száma, ami egy végtelen nehézséget okoz az egészben. Most arra készülünk, hogy serkentsünk egyes tulajdonosokat, akik megtehetik, hogy kibújjanak a közös osztatlan alól, és őket legalább hozzuk helyzetbe, hogy ne lehessen megbéklyózni 10, 20, 50 másik tulajdonosnak azt, aki szeretne kijönni belőle és szeretne valamilyen gazdálkodást folytatni.

Szintén felvetődött az értékmeghatározás, hogy ezt térmértékben, aranykoronában akarjuk megtenni, és itt is el kell mondanunk - szerintem őszintén - egy vallomást. Oly mértékű feladat, amit nem lehet naprakészen megcsinálni, és nincs annál rosszabb, pont Sallai képviselőtársunk vetette fel, jó gazda, rossz gazda. Szerintem az a rossz gazda, aki becsapja önmagát, hiszen tegyük fel, modellezzük le, hogyan történik majd, ha netán ilyen földterület-értékesítésre kerül sor. Nem mindig licit útján? Nem mindig nyilvános árverés útján? És nem mindig a vásárlók a reális árat fogják tudni megmondani érte? És igazából az az ár, amit megadnak érte. Tehát ezért szükséges és ezért nem kockázatos azt mondani, hogy kiküldünk egyetemistákat, akiknek nincs még meg az a tapasztalata, de nincs annyi ember a földön, aki a fásított területeknek vagy bármilyen más területnek meg tudná határozni naprakészen az ér-

tékét, és hogyha rosszul hirdetjük meg és úgy adjuk el, annál rosszabb nincs, akkor rossz gazdák vagyunk.

Tehát arra kell törekedni, hogy alakítsa ki az árat a verseny, és a verseny az mindig egy reális árat tud kialakítani, éppen ott, hiszen milyen problémánk van? Szabolcsban, Borsodban, Zalában vagy Győr-Mosonban egész más árak lesznek ugyanolyan területre. És akkor azt fogjuk mondani, hogy itt ilyen és olyan visszaélések vannak? Hiszen a tisztesség látogatára is ügyelni kell, nem csak magára a folyamatra. Tehát ez ezért történik, és semmi más visszaélési szándék ezzel a kérdéssel számunkra sincsen.

Ander Balázs képviselőtársamnak mondom, Dél-Somogy, és sokszor beszélgettünk róla. Ez engem mindig megérint, mert egyrészt nagyon hatáson tudja elmondani, hozzáértően tudja elmondani, látszik, hogy ott él, és látszik, hogy benne él ebben a problémakörben. Hadd mondjak el, anélkül, hogy megbántanék valakit, egy olyan esetet, ami velem történt.

Egy Győr-Moson-Sopron megyei település, zsáktelepülés, kis faluban vagyunk, és én ugyanazokat a nézeteket vallom a vidékfejlesztésnél, úgyhogy egyetértünk ebben. Odamentem - agrármérnök vagyok - biztatni az embereket arra, hogy tessék gazdálkodni, állítsuk be a hízókat, hizlaljunk 10-20-50 disznót, lesz belőle pénz, 2-5-10 bikát egy évben, és akkor jön a pénz, neveljük brojler csirkét és hasonlókat, és akkor van értelme a gyerekeknek itt maradni ebben a faluban, van értelme.

És akkor jelentkezik egy bácsi, és azt mondja, hogy: „Fiam, sok helyen mondta már el ezt?” Mondtam, hogy igyekszem, én ebben hiszek. És akkor azt mondta: „Ne tegye! Ne tegye, mert meg fog bukni.” Azt mondta, hogy mert nem kívánunk ilyet tenni. Engedje meg nekem - mondta ő -, hogy olyan életet éljünk, amelyet mi szeretnénk. Mi nem akarunk már gazdálkodni.

Azért meséltem csak el ezt a történetet, mert akkor, amikor egy Árpád-kori település szociológiáját nézzük és az egész folyamatát, akkor az nem egy kormányzati ciklus, nem kettő, nem is csak egy időszak, egy rövid időszak kérdése, hogy ott mitől változik meg az emberek hozzáállása, akarata, életlehetősége egy térségben, hanem az egy nagyon hosszú, összetett folyamat. Kaposvár elszívó hatása, annak a szerepe, az, hogy a kommunisták a térségbe beverték őket, és megszűntek tulajdonosnak lenni, óriási probléma. Igaz, az egyik halálos szög a koporsóban biztos, hogy ez. De nincs meg már - és ez egy nagyon nagy baja a vidéknek - a gazdálkodáshoz való akarat. (Dr. Apáti István: *Az életkedvüket is elvették!*) Sokkal nagyobb az akarat ahhoz, hogy dolgozzon nyolc órát egy gyárban, szabadszombat van, szabadságot tudok kivenni, mint hogy felkelek karácsonykor is és húsvét szent napján is megetetni a jószágot, és ha nincs szerencsém, akkor jön a betegség, elhullik, és nem lesz meg a pénzem, vagy a felvásárló gazember elveszi, és annyit se fizet, amennyit beletettem.

Tehát ezek mind-mind óriási nehézségek, és ez egy nagyon összetett folyamat. De vannak jó példák, és ezért mondtam el az egészet, ezt szeretném önnek elmondani. Ha ott akarnak tenni a polgármesterek, nézzék meg a hajdúnánási példát. Lehet igényelni egyesületeknek szociális célra földterületet, lehet elkezdni gazdálkodni. Az azért fontos, mert megtanítjuk újra az embereket vetni, hogy hogyan kell a krumplit elültetni. Bármilyen furcsa, nem tudják, elfelejtették. Ott, Hajdúnánáson megtanulták, kerteszkednek. Azt mondta nekem a polgármester úr, hogy akkor volt boldog, amikor azt vette észre, hogy az emberek kezdik az apró krumplit hazavinni, hogy otthon elültessék, és azt mondta, hogy nem kell eldugni előlem, menjünk, ültessük el közösen, hogy tudjátok, hogy ez milyen jó, és akkor egy kertben megerem a négy mázsa krumpli, és lehet élni.

Az, hogy így közösen hízalnak disznókat, közösen nevelik a szarvasmarhákat, sajt-, tésztaüzem van és minden egyéb, tehát el lehet kezdeni, én azt mondom, ha van egy ember, aki után lehet menni, akit lehet követni, akkor már nem volt hiába az egész. De kell lennie egy embernek, aki felemeli a zászlót, és azt mondja, hogy gyertek utánam. Hogy ez ön vagy a polgármester vagy bárki ott, ebben a térségben, az az életet jelenti, és ezt tegyék meg. Szükséges ahhoz, hogy ott legyen valami, egy jó tanító kincset érő dolog, hogy legyen, csak azt higgyék el nekem, hogy az emberekre ráerőszakolni valamit akarunk nélkül nem lehet, kedvet, lehetőséget kell nekik biztosítani. Abban a Földművelésügyi Minisztériumra abszolút számíthatnak, hogy ha ott egyesületek szociális célból földterületet igényelnek, biztosítjuk számukra, hogy 2-3-5 hektáron elinduljon ez a tevékenység, és ott egy tanító, visszagyakorló folyamat elindulhasson, ami gyakorlatilag abban a térségben az életet jelenti.

Sallai R. Benedek kollégámnak hadd mondjam, hogy a szélerőműpark sokszor elhangzott a Házban. A kormány úgy döntött, hogy nem azt az energiatípust kívánja támogatni, hiszen ennek a raktározása, megoldása nincs még kidolgozva, és az az igazság, hogy semmi baj nem volna azzal a technológiával előállított energiával, ha nem négyszeres áron kellene, mondjuk, visszavásárolnia az államnak. Tehát az a történet emiatt nem jó, hogy irtózatos összegeket kell arra fordítani, hogy egy beruházás egyáltalán eséllyel megtérülhessen majd a következőkben.

(16.30)

Gyakorlatilag az osztatlan közös tulajdon nehéz problémáiról beszélünk. Jó gazda-rossz gazdáról is beszélünk. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy a részletes vita után, akkor, amikor a kérdésekre választ kaptunk, és látták a kormánynak azt a szándékát, hogy ha kicsi lépésekkel is, de hogyan akarja jobbra tenni és előrébb vinni a magyar vidék sorsát, és a földkérdéseknél hogyan próbál segítséget adni, akkor majd jó szívvel el tudják fogadni ezt a tör-

vénnyt. Köszönöm szépen a szándékukat. (Dr. Galambos Dénes tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15366. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény a 2013. január 1-jei hatálybalépése óta már többször az Országgyűlés napirendjére került annak érdekében, hogy az éppen szükséges és elégséges változtatások megtörténjenek a hulladékgazdálkodás optimális működése érdekében.

A hulladékok mennyiségének csökkenésével párhuzamosan az anyagában hasznosított hulladékok mennyisége folyamatosan növekszik. A pozitív összkép alól a közhasználatú szóval lakosságának nevezett üveghulladékok kivételt jelentenek. Hazánkban a közelmúltban több üveghulladék-feldolgozó üzem kezdte meg működését, ezért lépést kell tenni annak érdekében, hogy a gyűjtés is eredményesebb legyen. Ennek feltétele, hogy életritmusunkhoz igazodva, lakásunktól egyszerűen, kényelmesen elérhető legyen az a hely, ahol átadhatjuk üveghulladékunkat későbbi hasznosításra.

Az üveghulladékot elkülönítetten kell gyűjteni, azonban a közszolgáltatás az elvártnál kevesebb helyen gondoskodik azok külön átvételéről. Az üzletek egy része már most is át kell hogy vegye a forgalmazott termékei utáni csomagolási hulladékot. Ezen az úton kíván továbbhaladni a javaslat, mikor az üveghulladékok - és csak az üveghulladékok - szempontjából az átvételre kötelezett üzletek mérethatárát lecsökkenteni, és a mindennapi gyakorlathoz igazodva azt is egyértelművé teszi, hogy az üzlet akkor is át kell hogy vegye az üveg csomagolási hulladékot, ha nem állapítható meg egyértelműen, hogy azt termékként az üzlet forgalmazta, de a kínálatában van hasonló áru.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat a továbbiakban elsődlegesen a hulladékgazdálkodási közszolgáltatáshoz kapcsolódik. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer átalakításához a jogszabályi környezet 2016. április 1-jével lépett hatályba. Az NHKV, Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. - rövidített nevén a koordináló szerv - tapasztalatai alapján a jogszabályi környezet

felülvizsgálata szükségessé vált. Ennek eredménye az, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás stabilitásának biztosítása, a közszolgáltatók együttműködésének javítása a közszolgáltatás folyamatos, zavartalan ellátása és egységes biztosítása érdekében a törvényi szabályozást módosítani kell.

A jogszabály-módosítás célja a hulladékgazdálkodás területén tapasztalható anomáliák megszüntetése, kezelése a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer kiszámítható, fenntartható működését érintő egyes szabályozási pontok módosításával, amelyek közül a következőket kell kiemelni.

A törvényjavaslat biztosítani kívánja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás hosszú távon nonprofit módon történő működtetését, ami egyben összhangban áll a kormány rezsicsökkentési vívmányainak megőrzésére irányuló szándékával. Ennek érdekében a törvényjavaslat egyrészt előírja, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásban a közszolgáltatókat követően az alvállalkozók is csak akkor vehetnek részt, ha nonprofit formában működnek. Az alvállalkozói tevékenység korlátozása kizárólagosan a közszolgáltatás körébe tartozó feladatokra vonatkozik, az egyéb közszolgáltató által ellátott tevékenységekre nem. Arra a közszolgáltató továbbra is vehet igénybe forprofit gazdasági társaságot.

Másrészt a törvényjavaslat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás működésének stabilizálása érdekében lehetővé teszi, hogy a közszolgáltatók a közszolgáltatás ellátását nem veszélyeztető szabad kapacitásaikat egyéb, hulladékgazdálkodási engedélyhez vagy nyilvántartásba vételhez kötött tevékenység végzésére is felhasználják, azzal a feltétellel, hogy az e tevékenységgel elért eredményüket kötelesek a közszolgáltatásra fordítani.

A jelenlegi szabályok alapján a megfelelési vélemény hiányával kapcsolatos felmondási kötelezettség nem egyértelműen szabályozott, és a felmondási idő egy hónapban történő meghatározása a közbeszerzési szabályokra is tekintettel indokolatlanul rövid, ezért az egységesen hat hónapra módosul, így az lehetőséget biztosít az ellátásért felelősnek az új közszolgáltató kiválasztására.

A törvényjavaslat kiemelt figyelmet fordít a fogyasztóvédelmi alapelvek teljesülésére a fogyasztók jogainak védelme érdekében. Ennek megfelelően kerül sor a fizetési felszólítás tartalmi elemeinek egységes, garanciális jellegű, törvényi szinten való meghatározására.

A fogyasztók érdekérvényesítését segíti elő az a rendelkezés is, amely szerint a koordináló szerv is köteles ügyfélszolgálati feladatokat ellátni, amelyhez igénybe veheti a közszolgáltatók ügyfélszolgálatát is. Ezzel a módosítással a közszolgáltatási díjra vonatkozó egyes panaszok intézésére köteles koordináló szerv a lakosság számára is elérhetőbbé válik.

A fogyasztók érdekeinek védelmével összefüggésben a törvényjavaslat rendezi a személyes adatok kezelésének módját azzal, hogy felhatalmazza a közszolgáltatót a feladatellátáshoz szükséges adatkeze-

lésre, továbbá a helyi önkormányzatokat azok helyi rendeletben történő megállapítására.

Az állam a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással összefüggő feladatait a koordináló szerven keresztül látja el. A törvényjavaslat pontosítja, hogy a közszolgáltatás körébe tartozó hulladék tulajdonosa a koordináló szerv. Az elkülönítetten gyűjtött hulladék, ha hasznosítható, gazdasági értékkel bír. A hasznosítható hulladék jellemzően a közszolgáltatók birtokbavételével kerül a koordináló szerv tulajdonába, ezért létfontosságú, hogy a koordináló szerv a tulajdonosi jogaival összefüggő ellenőrzési jogosultsággal rendelkezzen ebben a kérdéskörben.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és szavazatukkal támogassák a hulladéktörvény módosításáról szóló jelen javaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Néhány órával ezelőtt a moldáv parlament közigazgatási, regionális, fejlesztési, környezetvédelmi és éghajlatváltozási bizottságát láttuk vendégül néhány képviselőtársammal, és a beszélgetés egy jelentős részét a hulladékgazdálkodás, a begyűjtés megszervezése, koordinálása, a célkitűzések elérésének módja és a szereplők aktivizálása tette ki. Jó volt, hogy őszintén ki tudtuk cserélni tapasztalatainkat. Vendégeinkkel egyetértettünk abban, hogy a lakosság és a többi szereplő motiválása, a sikerben való érdekeltté tétele elengedhetetlen.

(16.40)

Mivel egy sokszereplős, komplex rendszerről van szó, lényeges a tapasztalatok folyamatos beépítése a szabályozásba. Nagy öröm, hogy a délelőtti beszélgetés most meg is valósul, hiszen az előttünk fekvő törvényjavaslat is ezt a célt szolgálja, hiszen egy már működő rendszert tökéletesít a tapasztalatok felhasználásával.

A javaslat a hulladékgazdálkodási rendszer működését nyolc területen módosítja, lényegi pontjai: a nevelési-oktatási intézmények papírhulladék-gyűjtése, az üveghulladék kötelező átvétele, az alvállalkozók nonprofit formában történő működése, a közszolgáltatáson kívüli egyéb hulladékgazdálkodási tevékenységek területe, a fizetési felszólítás tartalmi elemeinek rögzítése, az NHKV ellenőrzési jogosultságának kimondása, az NHKV bírsághatóságának megszüntetése és az NHKV ügyfélszolgálati feladataihoz kapcsolódó szabályozás. Mindezen változtatá-

sok azt szolgálják, hogy a hulladékgazdálkodási szolgáltatás stabil, folyamatos, zavartalan legyen, és biztosítsa a közszolgáltatás szereplőinek jobb együttműködését.

Az államtitkár úr részletesen ismertette a javaslat főbb területeit, így én két pontot szeretnék ezek közül hangsúlyozni. Sokszor mondtuk már, hogy a fenntarthatósági célok elérése nem megvalósítható az emberek bevonása nélkül, anélkül, hogy ők aktív szereplői lennének a folyamatnak. Ugyanakkor a feltételeket is meg kell teremtenünk ahhoz, hogy közös sikert könyvelhessünk el, ezért a javaslat kiemelkedő részének tartom az üveghulladék kötelező átvételére vonatkozó módosítást, elsősorban azért, mert a megoldást közelebb viszi a fogyasztókhoz, sőt úgy is lehetne fogalmazni, hogy megteremti azt az érintett üzletek körének szélesítésével, hiszen az üzletek mérethárát 500 négyzetméterről 300 négyzetméterre csökkenti.

Azt tudjuk, hogy a szabályozó eszközökön túl az emberek megszólításának, prioritásaik formálásának, szemléletük alakításának kiemelkedő eszköze a nevelés, a problémák és megoldások gyakorlatban való ismertetése. Ezért tartom lényegesnek, hogy a javaslat kiemelten foglalkozik az iskolai papírgyűjtés kérdéskörével.

A jelen javaslat célja egyrészt, hogy jobb irányba formálja a diákok hulladékgazdálkodásával kapcsolatos szemléletét, másrészt hogy az iskolai papírgyűjtés révén a papírhulladék vonatkozásában a szelektivitás tovább növekedjen. E célhoz természetesen szakmailag megalapozott egyensúlyra van szükség a közszolgáltató és az iskola lehetőségei között. Ennek lehetőségét a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvényt meg is teremti azzal, hogy évente legalább két alkalommal, legfeljebb öt-öt napra biztosítja azt a lehetőséget, hogy a diákok papírhulladékot gyűjthesenek a nevelési-oktatási intézményekben. Fontos azonban megjegyezni, hogy miután a tanulók a háztartásban képződött papírhulladékot viszik be a nevelési-oktatási intézménybe, ami települési hulladéknak minősül, így a közszolgáltatónak kell azt átadni.

Mindezeket összefoglalva elmondható, hogy a jelen javaslat biztosítja, hogy a háztartásban képződő, elkülönítetten gyűjtött papírhulladék csak a közszolgáltatókhoz kerüljön. Célja, hogy a nevelési-oktatási intézményben tanuló diákok ne legyenek elzárva attól a lehetőségtől, hogy az általuk összegyűjtött papírhulladékot az iskolájukban, nevelési-oktatási intézményben tőlük átvegyék, és azt az intézmény a közszolgáltatónak átadja, illetve ezentúl mindezt az intézmény szemléletformáló, nevelő jellegű kampány keretén belül tudja megszervezni.

A javaslatokkal együttesen több célkitűzés érhető el, így az iskolai papírgyűjtéssel tovább nő a szelektivitás, több és jobb minőségű papír kerülhet a feldolgozókhöz, ugyanakkor az NHKV sem jut gazdaságilag hátrányos helyzetbe. Természetesen a szemléletformálás mellett a nevelési-oktatási intéz-

ményeknek gazdasági szempontból is érdekeltnek kell lenniük a papírgyűjtésben azért, hogy a befektetett energia megtérüljön; erre szintén megoldást biztosít az NHKV.

Kedves Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ez a javaslat újabb lépést jelent hazánk hulladékgazdálkodási rendszerének fenntarthatósága irányába, egyben szolgálja a rezsi-csökkentés eredményeinek megtartását és a szemléletformálást; szerintem méltó arra, hogy támogassuk.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bartos Mónika. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat ismételen egy koporsószőg a koporsóban, amit a hulladékgazdálkodással tett ez a kormány, merthogy nem hittem, hogy ennél jobban tönkretenni lehet, de haladunk afelé, hogy még jobban lehessen.

Az NHKV-t mint működő rendszert működtető céget bármilyen jól működő cégnek nevezni, az szerintem erőteljes túlzás, hiszen ez az a cég, akinek két feladata lett volna, a csekket eljuttatni a lakosságnak és a begyűjtött összeget visszajuttatni a közszolgáltatóknak; na, ez az a két feladat, amit nem sikerült teljesítenie, pedig most már az első születésnapját is megünnepelhetjük ennek a cégnek. Tavaly tavasszal kezdte el működését, és decemberig nem sikerült a csekket a lakossághoz eljuttatni, sőt az én településem környékén még találtunk olyat, ahol január 14-ei keltezésű számlát február 14-én sikerült eljuttatni a lakossághoz. Na igen, ilyenkor kérdezném meg, hogy akkor a szegény lakos hogy fizesse be pontosan azt a csekket, amikor pont egy hónappal később kapja meg, mint amennyi a lejárat határideje volt. Nyilván minden büntetés inentől kezdve a lakosság feladata, hogy befizesse, mert más lehetősége nem lesz.

Az NHKV a begyűjtött hulladék teljes körű tulajdonosává válik a következő időszakban, és mindenkinek, aki alatta van, mostantól nonprofit cégnek kell lennie. Csak az az egy kérdésünk lenne, hogy maga az NHKV miért nem lesz nonprofit, mert akkor ez így lenne korrekt, hogy ő nem bevételorientáltan tenné a dolgát. Jelen pillanatban viszont egyet látunk: a módosítások egy jelentős része arra szól, hogy neki a zsebében minél több pénz maradjon, minél több pénzt tudjon a saját baráti körére, a drága autókra, a jó fizetésekre és a drága irodabérletekre költeni, mert körülbelül ennyi a maximális teljesítménye ennek a cégnek: anno, amikor elkezdte a működését, akkor drága irodát bérelt, rendes, jó, felsőközép-kategóriás autót szerzett be magának,

és jó fizetéseket adott a dolgozóinak, ennyi volt a hozzáadott értéke a hulladékgyűjtéshez.

És akkor nézzük a pontos módosításokat! Az üveghulladékkal kapcsolatban én már számos esetben felszólaltam, hogy például én felháborítónak tartom, hogy Budapesten nincs a lakásoknál, az ingatlanoknál a lakosság számára szelektív üveghulladék-gyűjtésre lehetőség, merthogy nincsen ilyen kuka. Innentől kezdve, itt a módosítás előttünk, majd most a kereskedelmi üzleteknek vissza kell vennie azt az üveget is, ami nem betétdíjas. Ez persze így szép gondolat lenne, hogy ezzel is egyébként a kormányzat mondhatta, hogy ő teljesíteni fogja az uniós irányelveket, de ez életszerűtlen. El tudjuk képzelni, hogy majd a lakosság elindul a kis szatyrával, és a nem könnyű üvegeket a guruló kiskocsival viszi magával, és próbálja megtalálni azt a kereskedelmi üzletet, ahol hasonló formájú üveget átvesznek tőle? Ez szerintem teljesen életszerűtlen.

Volt egy jól működő rendszer, amikor ki lehetett dobni az üveget az utca végén, mert voltak ilyen kis szigetek, ahova oda tudta vinni a budapesti lakosság is. Ezeket a szigeteket nemcsak Pesten, hanem vidéken is megszüntették, innentől kezdve egyébként rontottak a szelektív hulladékgyűjtésen magán: sokkal kevesebben gyűjtötték szelektíven például az üveget, bedobták a kommunális hulladékba, mert nem volt más lehetőségük. Életszerűtlennek tartom, mint ahogy elmondtam, hogy majd csomagokkal mennek az emberek, meg a kocsik csomagtartóját telepakolják, és keresik, hogy mely üzlet hajlandó visszavenni a hasonló formájú üveget éppen, és majd járják a várost meg a kerületet, hogy akkor hova tudják visszavinni ezeket az üvegeket.

Nézzük a következő módosítási pontot, ami, azt gondolom, szociális érzékenységre biztos, hogy nem vall! Azt mondja a módosítás, hogy ha a törvény hatálybalépését követően az önkormányzat díjkezelésményt vagy díjkompenzációt állapít meg, akkor nem a közszolgáltatónak, hanem a koordináló szervnek lesz kötelessége ezt megtéríteni.

(16.50)

Tehát akkor innentől kezdve az önkormányzatok ne adjanak lehetőséget, az eddig egyébként szociálisan érzékeny polgármesterek ne tudjanak lehetőséget adni azoknak a lakosoknak, akik mondjuk, 70 év feletti vagy nagycsaládosok, hogy kevesebb díjat kelljen fizetniük, merthogy akkor azt majd az önkormányzatnak meg kell térítenie? Mert ebben a módosításban véleményünk szerint ez található.

Cikkekben már az elmúlt hetekben felháborodást keltett, hogy az iskolai papírgyűjtést is módosítani fogják, és hogy a szelektív papírgyűjtést is mostantól csak majd a közszolgáltatón keresztül az NHKV teheti meg, mert a begyűjtött hulladék mostantól csak és kizárólag az NHKV tulajdona. Nekünk az az örömteljes hírünk van, hogy mi ezt szerencsére ebben a módosításban jelen pillanatban nem találtuk

meg. Lehet, hogy megjött a józan esze a kormánynak, és ezt nem nyújtotta be. Merthogy azt látjuk, hogy ez egy újabb piac letarolása lesz, ahol annyi látszik, hogy majd lesznek olyan cégek, amelyek majd jól megszerezhetik az NHKV-tól, persze majd nonprofit alapon ezeket a szelektív hulladékgyűjtésből bejövő hulladékokat, feldolgozhatják, és a kormányzat majd biztosan megtalálja azt a pontot, ahogy visszacsepegtet ezeknek a baráti cégeknek összegeket, hogy ez meg is érje nekik. Azzal, hogy ezzel nagyon sok munkahely szűnhet meg, a kormányzat jelen pillanatban természetesen nem foglalkozik. De ahhoz már alapvetően is hozzá vagyunk szokva, hogy a kisemberek nem ennek a kormányzatnak a nézőpontja, számukra ez nem fontos, ők nem azzal foglalkoznak, hogy mi lesz azokkal az emberekkel, akik eddig ezen a területen dolgoztak.

Az NHKV mostantól e-mailben is majd kiküldheti a csekkeket meg a számlaleveleket. Ha ezt eddig postán nem sikerült, akkor nem tudom, hogy e-mailben majd hogy oldják meg. Ezzel is a költségcsökkentésre hívják föl a figyelmet, persze, hogy legyen minél több bevétele az NHKV-nak, amely nem tudja teljesíteni ezt a munkát. Tényleg az az egy kérdésem van, hogy ha egy átlag családi vállalkozás ilyen pontatlanul működik, és lassan már minden segítő kezét megad az egész család ahhoz, hogy ez a cég működjön, és így se tudják működtetni, akkor normál esetben a családfő azt mondja, hogy köszönöm szépen, ezt a céget be kell csukni, és kéne találnunk valami jobb megoldást erre. Én azt tudom javasolni a négy minisztériumnak, amely felel a magyar hulladékgyűjtésért - mert négyfelé van osztva ez a terület is -, hogy gondolják már át, dugják össze a fejüket, és próbáljanak már meg kialakítani egy olyan rendszert, aminek értelme is van, fenntartható és működőképes, mert ez most biztos, hogy nem az.

A közszolgáltatókat már kivéztették, a cégek nagy része nonprofit alapon önkormányzati tulajdonban lévő cég, már nem tudják, hogy hogyan oldják meg a szemétszállítást, mert azon kívül, hogy öneki kell, ha lerobban a szemétszállító autó, a pénzt kifizetni, hogy legyen alkatrész benne, meg az embereket kifizetni, azon kívül már pont semmilyen bevéte-
lük ebből nincs, innentől kezdve fenntarthatatlan a rendszer, mivel az NHKV maga nem hajlandó visszaadni az elmúlt negyedévben azokat a pénzeket, amiből fenntartható lenne ez a cég; amit begyűjt a lakosságtól, azt elfelejti visszafizetni. Így már, mint ahogy az FKF-nél olvashatjuk, 10 milliárd forint kintlévősége van az FKF-nek. Tarlós István maga mondja, hogy rossz ez a rendszer. Nem kéne hallgatniuk a saját főpolgármesterükre, ha ő maga is megmondja, hogy ez a rendszer úgy rossz, ahogy van? Ha ez a cég nem működik, nem csinálja a dolgát, akkor tán nem azt kéne csinálni, hogy megköszönni a fiatalember működését, aki vezeti ezt, és azt mondani, hogy keressen magának másik munkát, és nem több tízezer embernek egyébként a munkahelyét megszüntetni?

Azt gondolom, hogy egy ismételten átgondolatlan javaslat fekszik most előttünk, aminek egy célja van, a saját PR-juk fenntartása. Az a rezsicsökkentés PR-akció, mert ez egy marketingakciónak a fenntartása, amit pont azok az emberek, akik a mindennapi keresetükből élnek meg, nem érznek meg igazán. Ezzel ismételten, mint ahogy számtalanszor elmondtuk, csak a jómódúakat támogatták meg igazán. Azok az emberek, akik a mindennapi keresetükből élnek, nem érzik meg ezt a rezsicsökkentést. Ez nem nekik szólt. Ez az önök haverjainak szólt, akik medencéket fűtenek és medencéket töltenek meg vízzel.

Azt gondolom, hogy átgondolatlan javaslat fekszik előttünk, amit a mi frakciónk semmiképp nem fog tudni támogatni. Nagyon remélem, hogy van az a pont, amikor megjön a józan ész. Vagy még egy opció van, hogy egy év múlva leváltják önöket, és a mi kormányunk majd rendbe tudja tenni ezt a szektort is. Nagy munka lesz, mert ennyire tönkretenni szektort ritkán lát az ember. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, jegyző úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer átalakításához a jogszabályi környezet 2016. április 1-jével lépett hatályba, az eltelt időszakban a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. tapasztalatai alapján a jogszabályi környezet felülvizsgálata szükségessé vált. Ez a felülvizsgálat arra az eredményre jutott, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás stabilitásának biztosítása, a közszolgáltatók együttműködésének javítása, a közszolgáltatás folyamatos és zavartalan ellátása érdekében a törvényi és végrehajtási rendeleti szabályozás módosítását meg kell valósítani. Tulajdonképpen ez a törvényjavaslat van most a tisztelt Ház előtt. Az előterjesztés megszünteti a szabályozási pontok módosításával a hulladékgazdálkodás területén tapasztalható anomáliákat, illetve azokat kezeli, ezáltal a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer kiszámíthatóbbá válik.

A hulladékgazdálkodási rendszer működését érintő jogszabályi módosítások főbb pilléreit már államtitkár úr is felsorolta, előttem Bartos Mónika képviselőtársam is elmondta, de azért hadd említsem meg, ami számomra különösen fontos, a nevelési-oktatási intézmények papírhulladék-gyűjtésének a kérdését. Nagyon fontos célnak tartom, hogy az iskolai papírgyűjtés révén a papírhulladék vonatkozásában is a szelektív gyűjtés áll be. Én emlékszem még annak idején tanár, igazgató koromból, hogy külön szedtük az újságpapírt, külön szedtük a fényes papírt és sok minden mást. Nagyon fontosnak tartom azt is megjegyezni, hogy ezáltal ha a gyerekek kvázi szelek-

tíven gyűjtik a papírt, tudatos hulladékgazdálkodóvá válnak tulajdonképpen, és ezáltal jól tudjuk formálni a gyerekek hulladékhoz való kapcsolatát, hulladékhoz való viszonyát, és a papíron keresztül nemcsak a papírhulladékkal, hanem a műanyaggal, üveggel való kapcsolatukat is.

Az üveghulladék átvételével kapcsolatban a betétdíjas üvegek visszavételéhez hasonlóan a kereskedelmi eredetű csomagolási hulladék visszagyűjtésében fontos, hogy részt kell venni a kereskedelemnek. Ez nem új dolog tulajdonképpen, ez valamikor is így volt, hogy a boltban megvettük az üvegben a különböző árut, és amikor az kifogyott, akkor utána visszavittük a boltba az üveget, hogy váltsák vissza. Ezzel semmi probléma nem volt. Ez nyilván akkor volt még, amikor nem volt kvázi szelektív hulladékgyűjtés.

Az előterjesztés által előírt kötelezettség nem érinti a már működő betét- vagy letéti díjas rendszert, a két visszavételi rendszer ugyanis egymástól eltérő esetkörre tartalmaz szabályozást. Míg a csomagolási hulladékok visszavételi rendszerében hulladékot vesz át a termék forgalmazója és gyártója, addig a betétdíjas rendszerben a visszagyűjtés a betétdíjas termék vonatkozásában áll csak fenn.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem kívánok különösebben hosszú időt tölteni a nonprofit formában működtetéssel, hiszen államtitkár úr, illetve képviselőtársaim ezt jól elmondták, teljesen feleslegesnek tartom ismételni. Azt lényegesnek tartom, hogy valóban találja meg mindenki ebben a rendszerben a maga helyét. Meggyőződésem, hogy ez a módosítás helyre teszi a dolgokat, és valóban egy nagyon jó új közszolgáltatási forma alakul ki, és ezáltal a szelektív hulladékgyűjtés, az üvegek visszaváltásának a kérdése is megoldódik.

A KDNP támogatja az előttünk lévő törvénytervezetet, és arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy önök is támogassák.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr felszólalását. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és ha sikerül a szemüvegemet is megigazítani, akkor mindjárt meg is adom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Keppli Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy mi a probléma a hazai hulladékgazdálkodási rendszerrel, ahhoz 15 perc nyilván nem volna elég, hogy elmondjam, egyszerűbb volna nyilván onnan kezdeni, hogy mivel nincs probléma jelenleg a hulladékgazdálkodási rendszerben, ilyen viszont nem nagyon tudok

mondani, úgyhogy mégiscsak a törvényjavaslattal foglalkoznék.

(17.00)

Érdekes számomra, hogy a Földművelésügyi Minisztérium terjeszti elő most ezt a törvényjavaslatot, hiszen meglátásom szerint éppen a hulladékgazdálkodási célkitűzéseknek pont a Földművelésügyi Minisztérium hatálya alá tartozó része az, amit a legkevésbé szolgál ez a javaslat, mégpedig a hasznosítási, újrahasznosítási arányok teljesülését, amit Magyarország vállalt az Európai Unió felé. Majd mindjárt elmondom, miért gondolom ezt.

De már az is sokatmondó, hogy négy minisztérium rendelkezik a hazai hulladékgazdálkodási ágazat felett, megosztva, ugye, a Földművelésügyi Minisztérium, amely jelen javaslat előterjesztője, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, a fémtörvény tekintetében a Nemzetgazdasági Minisztérium és a katasztrófavédelem illetékes minisztériuma, a Belügyminisztérium, amely rendkívüli helyzetben ellátja a hulladék-szállítási közszolgáltatást.

A fő mantra, a fő szlogen mindig a rezsicsökkenés. Mostanában minden törvényjavaslat, ami akár környezetvédelem, hulladékgazdálkodás, energetika tárgyában idejön a parlament elé, mindenhol elhangzik, hogy a rezsicsökkentés vívmányainak fenntartása érdekében kellett benyújtani. Igazából ezt sem látom ebben a törvényjavaslatban, hogy hogyan fogja ennek segítségével a kormány a rezsicsökkentést biztosítani. Hiszen hosszú távon pontosan a szelektív hulladékgyűjtés kivéreztetése, a hulladékgyűjtési ágazat kivéreztetése az, ami nem garantálja a rezsicsökkentés eredményeinek nemhogy fenntartását, hanem további növelését, hogy még kedvezőbb áron juthasson a lakosság ezekhez a szolgáltatásokhoz.

Hiszen alapvetően a vegyes kommunális hulladéknál egy értéket nem képviselő hulladéktömegről, szemétről van szó, amit a közszolgáltatók elszállítanak, és többnyire szemétlerakóba szállítják. Viszont a szelektíven gyűjtött és válogatott hulladékok esetében értéket képviselő hulladékról van szó, amely felett a tulajdonosa rendelkezhetett eddig. Hiszen, mivel nyilván megfizette rá a termékdíjat, megfizette rá a különböző járulékokat is, ő rendelkezett a csomagolóanyagáról, ő rendelkezett a különböző szelektíven gyűjtött hulladékok felett, hogy kinek adja át, ki az, aki ezért számára a legkedvezőbb anyagi feltételeket biztosítja, vagyis a legtöbb pénzt adja.

Nem mellékes egyébként, hogy magyar kis- és középvállalkozások ezrei foglalkoztak ezzel az ideig Magyarországon. Abból éltek, abból tartották el családjukat, hogy a szelektíven gyűjtött hulladékot átvették, előkezelték, és a hasznosító részére továbbértékesítették. Jó néhány ilyen vállalkozás mehet tönkre, nem is jó néhány, hanem valamennyi ennek az intézkedésnek a következtében. Hiszen innentől kezdve a közszolgáltató részére lehet kizárólag ezeket a szelektíven gyűjtött hulladékokat átadni.

Az is egy érdekes történet, ahogy most a 109 közszolgáltatóból 19 nagy regionális közszolgáltatót kíván a kormány létrehozni. Ugye, ebben a törvényben kerül szabályozásra az, hogy akitől az engedélyt visszavonták, az is hat hónapos felmondási idő alatt még el kell lássa a feladatát. Majd később úgy lesz a 109-ből 19, hogy a maradék, aki már nem kapja meg az engedélyt, a nagy regionális szolgáltatóknak beszállítóként működhet, ha nonprofitá válik, illetve, ha a nonprofit feltételeket teljesíteni tudja.

Nem biztos, hogy a szelektív hulladékgyűjtésnél feltétlenül célszerű kizárólag nonprofit cégeknek kiadni a feladatot és kizárólag az állam hatókörébe vonni ezt a piaci szegmenst. Hiszen jóval hatékonyabban tudták véleményem szerint ellátni a sokszor profitorientált, ahogy mondtam, többnyire magyar tulajdonú kis- és középvállalkozások, tehát még mielőtt a kormány képviselője azzal jönne, hogy multinacionális cégeket támogatunk, itt alapvetően magyar családok megélhetését biztosító vállalkozásokról van szó.

Ebben a törvényjavaslatban benne van, hogy szabad kapacitásaik függvényében egyéb tevékenységet is végezhetnek majd a közszolgáltatók, de az ebből származó eredményüket csak a közszolgáltatás ellátására fordíthatják. Akkor szeretném fölvetni a kérdést, mi motiválja őket arra, hogy egyéb tevékenységbe energiát fektessenek. Ez is egy érdekes kérdés ebben a törvényjavaslatban. Ez szerintem az egyik biztos útja annak, hogy ezek az újrahasznosítási arányok, amelyeket az Európai Unió felé vállalt a kormány, ne teljesüljenek; és hogy ez a körülbelül 2 ezer magyar kis- és középvállalkozások ellehetetlenüljön, és ne tudja a munkáját elvégezni.

Az iskolai papírgyűjtéssel kapcsolatban is elhangzott, hogy a gyermekek, tanulók környezettudatosságát növeli, ami valóban így van, vagy legalábbis így volt eddig. De nem mellesleg azért volt egy olyan célja is, hogy jó bevételi forrás volt az iskola, az intézmény számára, amiből kirándulásokat szerveztek, különböző közös programokat lehetett megvalósítani. Ennek az volt a titka, hogy volt néhány tucat cég, amelyek ezekért a diákok által begyűjtött szelektív hulladékokért egymással versengve jelentkeztek, és egy egészséges piaci környezetben jobb árat diktáltak. Míg ha kizárólag a közszolgáltató részére lesz ez a hulladékmennyiség átadható, akkor kérdés, hogy megéri-e majd az oktatási intézményeknek ezt az iskolai papírgyűjtési rendszert fenntartani, ami valóban nagyon fontos szerepet játszik a tanulók környezettudatos nevelésében és a szelektív hulladékgyűjtés sajátosságainak megtanításában. De remélhetőleg ez a rendszer a későbbiekben is valamilyen formában fenn fog maradni. Csak reménykedni tudunk benne.

Az is kérdés a Földművelésügyi Minisztérium felé, hogy most a 300 négyzetméternél nagyobb területű bevásárlóközpontok, üzletek szelektív üveghulladék-visszagyűjtése kötelezővé válik. Korábban nemcsak az üveghulladéokra, hanem más, szelektíven gyűjthető anyagokra is kiterjedt ez. Miért került ki ez

belőle, és miért csak az üveghulladék maradt? Ez egyébként dicséretes, és talán ez a törvényjavaslat azon kevés pontjainak egyike, ami támogatható. A 300 négyzetméter nagyságú üzletek erre fel vannak-e készülve? Mert eddig 500 négyzetméter volt, és egy hipermarket nyilván jobb adottságokkal és főleg gazdasági lehetőségekkel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy egy ilyen szelektív hulladékgyűjtést kiépítsen saját területén, illetve ennek feltételeit biztosítsa. Kérdés, hogy ez a 300 négyzetméteres üzlethe-lyiségek esetében is megvalósulhat-e. Nagyon reméljük, hogy ez javítani fog az üveghulladékok vissza- gyűjtési hatékonyságán és a feldolgozásán is.

A javaslatban szó van még arról, hogy az önkormányzatnak azt a támogatást, amit a lakosság részére biztosít, ezentúl nem a közszolgáltató, hanem az NHKV felé kell kompenzálnia. Nyilvánvaló, hogy ez tovább fogja csökkenteni az önkormányzatok hajlandóságát arra, hogy ilyen támogatásokat nyújtsanak. Meglátjuk, hogy mit hoz a jövő, de nem vagyunk túl optimisták ebben a tekintetben sem.

Az alvállalkozók számára is nonprofit kötelezettséget ír elő a törvényjavaslat, erről már beszéltem korábban. Ez megint csak nem feltétlenül egy egészséges szemlélet szerintünk jelen pillanatban a hazai hulladékgazdálkodási szektorban, ami most már úgy néz ki, mint minden más szektor: a központosítás, az államosítás, az egységes irányítás alá mozdul el, és nyilván minden olyan részét, ami profitábilis, ami hasznot hajthat, bevételt generálhat, beteretlik egy közös kalapba, és abból finanszírozzák meg a különböző kiadásait, illetve ki tudja, milyen célokra fordítódik, „jó esetben” eltűnik a költségvetés feneketlen zsákjában. De hogy hulladékhasznosítási, hulladékgazdálkodási célokra nem fog fordítódni, abban majdnem biztosak vagyunk.

(17.10)

Mint ahogy most is az a helyzet, hogy a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő megalakulása óta jó néhány közszolgáltató került a működési képessége határára, pontosan azért, amit már Heringes Anita képviselőtársam is elmondott, hogy a Fővárosi Közterület-fenntartónak ez esetben például 10 milliárdos kintlévősége van, amely gyakorlatilag ellehetetleníti a működését, és ezért meglehet, hogy a közeljövőben nem tudja megfelelően ellátni a feladatát. Úgyhogy ez az egész központosított, egy központi hulladékgazdálkodási koordináló szervnek alávetett modell szerintünk nem egy működő irány, de amikor hulladékos törvényjavaslat kerül a Ház elé, ezt minden vitában elmondjuk, hogy a kormány egy olyan irányt vett, ami hosszú távon nem feltétlenül a működőképességet szolgálja.

Valóban, a Jobbik is támogatta annak idején azt, hogy hulladékkezelési közszolgáltatást, főleg a településhulladék-szállítás kapcsán, kizárólag állami és önkormányzati tulajdonú cégek végezhesenek. A szelektív hulladékgyűjtés esetén, mint korábban már

mondtam, nem feltétlenül biztos, hogy ez a követendő út.

Úgyhogy nagyjából ennyiben foglalhatnám össze a Jobbik frakciójának véleményét erről a törvényjavaslatról, amely továbbmegy egy olyan úton, amelyen a kormány elindult. Nyilván szíve joga minden kormánynak, hogy a saját hulladékgazdálkodási politikáját a saját ízlése szerint alakítsa, de majd kérdés lesz a végén, hogy ez mennyire fogja a hazai hulladékgazdálkodási ágazat ellehetetlenülését előidézni. Ennek a jelei már évek óta mutatkoznak, de önök újabb és újabb intézkedésekkel próbálják egyben tartani és valahogy összetoldozni-foldozni ezt az egész rendszert, csak közben meglehet, hogy belülről fog szétrohadni a végére.

Nyilvánvaló, hogy az egyetlen és mindent átható szlogen, különösen így, a választások előtti évben, a rezsiszöveggel ügymond eredményeinek a fenntartása... - és az, hogy a végén majd pontosan maga a lakosság lesz az, amelyik a különböző más kiadásain keresztül az egész rendszer fenntarthatatlanságát finanszírozza. Lehet, hogy a hulladékszállítási díjért ugyanannyit fog fizetni 2018-ban is, mint amennyit 2013-ban fizetett. De ettől függetlenül, ha maga a rendszer összeomlik, azt a magyar lakosoknak, a magyar adófizetőknek kell majd megfinanszírozni.

És ha már összeomlás - és még van egy kis időm -, akkor elmondom azt, hogy az sem feltétlenül pozitív, hogy a Belügyminisztérium alá tartozó katasztrófavédelem azokon a helyszíneken, ahol megfelelőségi tanúsítvány nélküli vagy engedély nélkül maradt szervezetek szűnnek meg és nincs megfelelő szolgáltató, szélsőséges esetben ők látják el a hulladék elszállítását, amely egyébként nem rendelkezik erre megfelelő kapacitással, és nemcsak kapacitással, hanem megfelelő tapasztalattal sem. Ha erre sor kerülne, akkor valószínűleg nagyon hamar nápolyi állapotok uralkodnának el Magyarországon, és szeméthegek között kellene az utcán mászkálnunk, de nem szeretném, ha ez Magyarországon bármikor is előfordulhatna, és bízom benne, hogy nem is fog előfordulni, már csak azért sem, mert 2018 után egy teljesen más kormány egy teljesen más hulladékgazdálkodási rendszer keretében fogja ezeket a problémákat orvosolni, és valóban orvosolni, nem csak toldozgatni-foldozgatni a jelenlegi rendszert. Ezt a javaslatot a Jobbik nem támogatja. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőként is arra szeretném kérni, hogy a vitában bátran vegyen itt részt. Államtitkártársa itt volt az előbb. Őt is többször megkértem, ennek ellenére úgy mondta el a zárszót, hogy esélyünk nem volt, hogy reagáljunk rá,

pedig a zárszóban mondott egy nagyon érdekes kifejezést. Azt mondta Nagy államtitkár úr, hogy emberfeletti küzdelmet folytatnak az osztatlan közös ellen. Rájöttem, hogy önök egy csomó mindennel szemben folytatnak emberfeletti küzdelmet, csak mindig alulmaradnak, de ilyen a hulladékgazdálkodás ügye is. Itt is emberfeletti küzdelmet folytatnak az átalakításra, csak mindig elvesztik ezt a csatát.

És az a baj, nem osztva Kepli képviselőtársam azon véleményét, hogy önöknek szíve joga, hogy a saját hulladékgazdálkodásukat megállapítsák, mert szerintem nem. A magyar Alaptörvény konkrétan meghatározza, hogy milyen keretek között kellene biztosítani ezeket a közszolgáltatásokat, és önök már régen átlépték ezeket a kereteket, hiszen ez a jogszabály alapvetően, csakúgy, mint az összes többi hulladékos jogszabályuk, nem tartalmazza azt az alapvető elvárást, amivel egyébként, azt gondolom, az államtitkár úr is egyetért, hogy a benyújtott módosítóknak koncepcionálisan a hulladékok keletkezésének a csökkentését kellene szolgálnia.

A jó hulladékgazdálkodás arról szól, hogy hogyan keletkezzen minél kevesebb hulladék. Tehát amikor arról beszélnek, hogy például a 300 négyzetméter fölötti üzletek begyűjtési kötelezettségét előírják, akkor miért nem a visszaválthatóságát akarják szabályozni. Miért nem az anyagában való újrahasznosításával a funkciónak megfelelő újrahasznosítását akarják elősegíteni? És nyilván éppen ezért koncepcionálisan már eleve rossz irányba megy egy rossz eszközzel, egy rossz gyakorlati megvalósítással. Heringes Anita képviselőtársam ezzel kapcsolatban, azt hiszem, bemutatta a jelenlegi tapasztalatokat.

Tipikus példa arra, amit az előttem szóló kormánypárti képviselőtársaim elmondtak: Bartos Mónika képviselő asszony például elmondta az iskolai papírgyűjtés esetében a Fidesz-KDNP azon prekonceptióját, hogy az otthon keletkező hulladékot tartalmaz. Nézze el nekem, nekem négy gyermekemből három iskoláskorú, és tudom, hogy ez nem így van, hanem amikor iskolai osztálykirándulásokra meg ilyenekre gyűjtik az iskolák a pénz, egyszerűen megpróbáljuk ezt összeszedni minden olyan létező helyről, ahonnan egyébként nem biztos, hogy bekerülne a kommunális hulladékszállítási rendszerbe. Ezért volt jó az iskolai gyűjtési lehetőség, de ha jól láttam, a módosítókból ez ki is került, tehát ezzel most nem kell vitatkoznom.

Tehát az a prekonceptió, hogy csak az otthon keletkezett hulladék kerül ilyenkor elő, szerintem valótlan. Ilyenkor azt tudom mondani, hogy egy gondos szülő, aki azt akarja, hogy a gyerekének az osztálya eredményesen szerepeljen, előszed minden olyat a padlásról, amit egyébként nem biztos, hogy a kommunális hulladékgyűjtésbe beletartozna vagy öszszegyűjtene. És emiatt hatékony a rendszer, mert esetleg visszatesz a rendszerbe olyan újrahasznosítható hulladékot is, ami egyébként nem biztos, hogy odakerülne, tehát ennek van értelme. És egyébként hadd hozzak egy analógiát ezzel kapcsolatban! Ne-

kem egy kulturális sokk volt, amikor idekerültem albréltbe Budapestre a mostani munkám miatt, és rendszeresen átjártam a II. kerületbe. Vannak ezek a lomtalanítások. Én mindig azt hittem, hogy ilyen csak Németországban van, ahol ennyi hasznos dolog van. Ha nem szégyelltem volna, egy csomószor gyűjtöttem volna haza embereknek, akik örültek volna neki. Benyújtottam egy-két éve egy jogszabályjavaslatot, hogy teremtsék meg a lehetőségét annak, hogy ezek a böngészők újra járjanak.

Nyilván elvetették, mert azt mondták, hogy ez a hulladékgyűjtő kizárólagos joga, és ezt nem lehet megteremteni. Utána fél évvel később írásbeli kérdésben rákérdeztem, hogy mi történik, és bizony ezek túlnyomó többsége bekerül a vegyes hulladékba, mert arra már nincs kapacitás, hogy a lomtalanítás során keletkező kihelyezett hulladékot megfelelően kezeljék. Tehát tiltják azt, hogy valaki elvihesse, de nem teremtik meg annak a lehetőségét, hogy ez hasznosulni tudjon, és ez a koncepció részben ilyen elemeket is tartalmaz.

Nagyon kedves és szeretett KDNP-s képviselőtársam, Földi László arról biztosította most itt a kormányt, hogy a KDNP támogatja. Ez nagyon nagy hírérték volt. Szerintem, ha Jézus Krisztust ki akarná tagadni az egyház, azt is támogatná a KDNP, ha a Fidesz terjeszti be. (*Derűltég az MSZP padsorai-ból.*) Ennek mindenesetre örültem, de ennek ellenére ez nem javít a jogszabályon.

Alapvetően azért érdekes a jogszabályról beszélni, mert számos törekvésében, mint mondtam, az alapkonceptiójában nem lehet vele egyetérteni, hiszen érdemben nem járul hozzá a hulladékkeletkezés csökkentéséhez, és nem azt az irányt akarja megteremteni, amire szükség lenne, hogy egyszerűen kevesebb legyen a kommunális hulladék, hanem a keletkező kommunális hulladék különböző megoldásait próbálja rendezni.

Azért kell ezt széles körben tárgyalnunk, hiszen maga a benyújtott jogszabálytervezet 13 oldalon részletesen indokolva, a különböző jogszabályhelyeket megfelelő hivatkozásokkal ellátva nehezen teszi átláthatóvá, hogy mi is történik, de ha benézünk a sorok közé, akkor gyakorlatilag azt látjuk, hogy a teljesen hibásan nem működő és mindenre alkalmatlan hulladékgazdálkodási rendszerük megerősítését próbálják megtenni. A hatályos törvény alapján Magyarországon ma minden közszolgáltatónak biztosítania kellene néhány alapanyag, papír, fém, műanyag és üveg elkülönített gyűjtését. Ennek ellenére, gondolom, az államtitkár úr tisztában van ugyanazzal a statisztikával, amivel én is dolgozom: a települések 28 százalékában azért nem lehet ezt megcsinálni, mert ki sem épült a rendszer; 22 százalékában pedig van rendszer, de pénzügyi problémák miatt nem tudják működtetni. Ez azt jelenti, hogy az ország felében ezt az alapelvárást, amit egyébként Magyarország vállalt, hogy teljesíti, meg sem próbáljuk megtenni, mert ez az új rendszer jelentős részben arra alkalmatlan.

Ez nem véletlenül van így. A 2013-as hulladék-törvény 2015-ig adott határidőt a szelektív rendszerek kiépítésére, de ez a két év nyilvánvalóan nem-hogy nem volt elegendő, hanem lehetetlen volt, hiszen akiknek ezeket ki kellett volna építeni, nemhogy nem kaptak támogatást, hanem elvették a forrásaikat a rezsicsökkentés zászlaja alatt, nehogy legyen saját bevételük ennek a megvalósítására.

(17.20)

Nyilvánvalóan ez a momentum meghatározza az egésznek a rendszerét. Hiszen alapvetően, ha minden forrást központosítanak, és megcsinálják ezt a hulladékos KLIK-et vagy kuka-KLIK-et, ezt a totális csúcsszervezetet, amit létrehozta, és amiről szintén Heringes Anita képviselőtársam értekezett felszólalásában, akkor nyilvánvalóan jelentősen lecsökken annak az esélye, hogy adaptív hulladékgazdálkodási rendszerek jöjjenek létre.

Most örömmel, tényleg örömmel láttam, mikor a jogszabályban megláttam, nem tudom, hogy hogyan van kodifikálva, milyen szöveggel, de gyakorlatilag a komposztálható hulladék kezelésére vonatkozó eljárást, és gondoltam, hogy milyen jó is ez. Viszont központilag a megvalósíthatósága szinte lehetetlen. Ha a helyi önkormányzatok szerepe ez ügyben megmaradt volna, és nem herélték volna, bocsánat, nem ivartalanították volna ki az önkormányzatok ezen kommunális hulladékkal kapcsolatos lehetőségeit és jogát, abban az esetben lenne gyakorlati megvalósítás, hogy egy-egy kis önkormányzati ingatlanon a valós zöldítés és komposztálás helyben javakat termeljen, míg így nagyon kicsi az esélye annak, hogy ez érdemben hozzá tud járulni a közfeladatok ellátásához.

Nyilvánvalóan felmerül így a kérdés, hogy a végszesen közelgő 2020-as céldátumig a négy hulladéktípusra vonatkozóan hogyan fogja tudni Magyarország teljesíteni a kötelezettségét. Erre nyilvánvalóan a központi költségvetésnek lenne lehetősége, ha nem szednék ki a pénzt, akartam mondani: nem lopnák ki a pénzt ebből. Ugyanis a csomagolás után kivetett, a termékek árába beépülő termékdíjrendszer - ami már jó néhányszor volt itt, hiszen a hulladékgazdálkodás mellett, azt hiszem, a termékdíjas rendszer az, amivel kapcsolatban legtöbbet van lehetőségünk találkozni itt a Parlament falai között államtitkár úrral, folyamatosan szabás közben -, ha ezt arra alkalmazzák, hogy javítsa a hulladékkezelés csökkentésének a jelenlegi gyakorlatát, akkor ennek lenne esélye. Mint ahogy a gyűjtés, a szelektív gyűjtés kiépítésének is lehetne esélye.

Javítson ki, ha pontatlan az adat, 72,4 milliárd forint jön be a termékdíjakból, de ebből csak 12,7 milliárd forint hasznosul a hulladékgazdálkodásban, az összes többit benyeli a nagy költségvetés. Abból lesz stadion meg mindenféle bölcs beruházás, amit Mészáros Lőrinc megcsinálhat. Az a kérdés, hogy ha valamit valamire konkrétan beszédnek, akkor miért

nem arra használják fel. Ennek a bevételei minden további nélkül megvalósíthatnák azt, hogy az önkormányzatok által is elvileg támogatott és elfogadott hulladékgazdálkodási koncepcióban 2020-ig megtett irányokat meg tudják tartani.

Nyilvánvalóan sok dologban megnyilvánul a kormányzati felelőtlenség. Nem csak abban, hogy olyanokat vállal, amit nem tud teljesíteni. Nemcsak abban, hogy lenyúlja azt a pénzt, amit a rendszer jobbá tételére kellene tenni, de abban is megnyilvánul, hogy a korábban, akár szeretjük, akár nem szeretjük az előző kormányokat, de az előző kormányok által befektetett 10 milliárdos infrastruktúrát kidobja az ablakon. Tehát jelen pillanatban az történik, hogy a hulladékgazdálkodás 15 év alatt kiépített teljes rendszerét egy év alatt lenullázta a kormány, és olcsó piaci szereplők helyére késve induló állami mamut, többszörösére nőtt díjak új rendszerben, amiért már kitüntetések is osztottak, ez ügyben lehetett látni ez irányú miniszteri aktivitást.

Mindez alapvetően hosszú távon is kockáztatja azt a folyamatot, amiről már korábban szó volt. Magyarország hulladékgazdálkodása nagyjából az összeomlás szélén van, vagy már összeomlott, csak még a nemzeti együttműködés rendszerének kommunikációs zsenije úgy csinálnak, mint ha nem omlott volna össze. Nyilvánvalóan ennek a folyamatnak ez a jogszabály tovább árthat. Hiszen gyakorlatilag az a pont, amikor tönkreteszik azokat a kis piaci szereplőket; gyakorlatilag piaci alapon működő kis hulladékos cégeket alvállalkozói nonprofit társaság formájában akarnak csak üzemeltetni, az részben - mint azt MSZP-s képviselőtársam elmondta - akár tízezrek munkáját veszélyeztetheti, részben pedig megszüntetheti azt a motivációt, hogy azokban a kistérségekben, ahol a központi ellátási rendszer nem tudja ezeket kiépíteni, ott legyen olyan jelentkező és szereplő, aki mindezt megvalósítja.

Mindezen okok miatt az a benyomásunk, hogy ez a jogszabály vagy benyújtott javaslat tovább rontja a helyzetet. Én a magam részéről, csak azért, hogy mondjak valami pozitívát is - mert alapvetően államtitkár úr személyisége vonzza azt, hogy ne csak rosszat mondjunk -, tehát az üveg csomagolóanyagok kötelező visszavétele a 300 négyzetméternél nagyobb üzletekben szerintem akár egy jó irány is lehet. Azzal a kiegészítéssel, hogy ha megtettek volna mindent, hogy ne keletkezzen ez a hulladék, és megteremtették volna a visszaváltás lehetőségét, mindennek a környezetbarátabb tisztítás lehetőségét, és így tovább, az nyilvánvalóan alapvetően segítette volna a rendszert.

A közmeghallgatás tartása nem kötelezettség, csak egy lehetőség a gyűjtőszigetek telepítésénél. Ezt problémának tartjuk. Alapvetően a társadalmi részvétel és véleménynyilvánítás lehetőségét én fenntartanám a helyi közösségeknek, és azt gondolom, hogy ez egy kívánatos megoldás lenne.

Mindezek alapján a Lehet Más a Politika frakciójának nem fogom ajánlani, hogy támogassa ezt a

benyújtott jogszabályjavaslatot. Arra kérem államtitkár urat, hogy következetesen kiállva szakmai álláspontjai mellett vagy szakmai álláspontok mellett, az irányú jogszabályokat igyekezzen benyújtani a következő időszakban - vagy felkérni Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettest vagy Fazekas Sándor földművelésügyi minisztert előadóként vagy benyújtóként, nem tudom -, ami egyértelműen hozzá tud járulni Magyarország hulladékgazdálkodásának a javításához, a keletkező hulladék csökkenéséhez és a helyi ellátási biztonság növekedéséhez. Ebben kérem szíves együttműködését. Kérem ennek a visszavonását és egy normális, alkalmazható jogszabálynak a Ház elé hozását, tisztelettel. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra Heringes Anita képviselő asszony jelentkezett, az MSZP-ből. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Igen, nekem lennének kérdéseim, amire remélem, hogy még a vitában van lehetőség választ adni, és nem a zárszóban, amit éppen az államtitkár úr mutogat, hogy reméljük, hogy válaszol majd a zárszó előtt ezekre a kérdésekre.

2020-ig kell a begyűjtött hulladékok 50 százalékát újrahasznosítanunk. Azt szeretném megkérdezni, mégis ezt hogy fogjuk tudni teljesíteni. Mert még az FM statisztikája alapján is 40,6 százalék, amit az FM szerint újrahasznosítunk, de ebbe bele van számítva a 10 százalékos hulladékégetés is, amit azért újrahasznosításnak így pontosan nevezni szerintem egy kicsi csúsztatás.

Honnan lesz annyi nonprofit cég, aki ezt végezni fogja? Vannak olyanok, akik már előre tudták, hogy most nonprofit cégeket kell létrehozni, és ők már akkor most bebuzdulva nekiállnak ennek, vagy egyébként honnan kerül elő ennyi nonprofit cég, aki ezt a munkát el tudja majd végezni?

Ahogy képviselőtársam is, az LMP-s Sallai R. Benedek elmondta, a fémkereskedelemben több mint 500 cég volt, ez 11 ezer dolgozó munkáját fogja ellehetetleníteni, és félok, hogy a mostani módosításnak köszönhetően főként a fémhulladékok inkább a feketegazdaságba fognak kerülni, és nem pedig, ahogy eddig, normális körülmények között lesznek begyűjtve.

Attól is félhetünk a módosításból kifolyólag, hogy az illegális személtlerakók száma és mérete is erőteljesen nőni fog, ami mondjuk, szerintem egy európai uniós tagállamnak nem lehet cél. Az már biztos, és ami látszik, hogy összességében biztos, hogy romlani fog az újrahasznosítás aránya Magyarországon, mert tényleg nem látom kivitelezhetőnek, amit most az üveghulladéokra javaslatot tett a kormány.

Ami kérdésem lenne, nagyon sokáig hallgattuk, és volt bizottsági vitanap is, ahol megvitattuk, hogy az NHKV hogyan működik, és ott végighallgattuk,

hogy eddig a közszolgáltató cégek voltak a hibásak, akiknek nem volt adata, hogy hova kell kijuttatni a számlákat, és ezért nem tudja az NHKV eljuttatni a lakosságnak a csekkeket. Úgyhogy ezek a gonosz közszolgáltatók eddig biztos nem juttatták ki a csekkeket, mert az önkormányzat nem hajtotta be a pénzt, biztos ez így sokkal jobb volt. Viszont most egy dolgot látunk, hogy több mint egymillió számla az, ami nincs befizetve. Akkor valószínűleg az NHKV nem tudja végezni a mai napig sem normálisan a munkáját.

Ezt hogy kívánják megoldani, van-e ötletük rá, vagy pedig elfogadják azt a javaslatot, hogy ennek a koordinációs mamutcégnak semmi értelme nincsen, és hagyják, hogy a normális önkormányzati tulajdonú nonprofit cégek csinálják a munkájukat, mert ami a polgármester kezében van, az szerintem még mindig sokkal jobb helyen van, mint ami az állam kezében van. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. V. Németh Zsolt államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai képviselő úr kifejezetten kérte, hogy vegyek részt a vitában, és ne csak zárszót mondjak. Ezért is szólásra emelkedem. Először az ő gondolataival kezdem.

Amikor az NHKV Zrt.-ről sommásan beszélünk, és szembeállítjuk a közszolgáltatás korábbi rendszerét, akkor azért kérem azt, hogy árnyaltan fogalmazzunk. Mert valamennyien ismertük azért azt a világot, mikor 140 körüli közszolgáltató cég működött az országban, szó nincs arról, hogy ezek a cégek kiegyensúlyozottan, szakmailag kiválóan működtek volna országszerte, hanem volt ilyen is, meg volt olyan is. Volt olyan cég, amely nyereséget képezve a lakosságtól beszedett díjból akár futbalcsapatot és más finanszírozott, és kivitte a profitot, kiszedték a tulajdonosok, és mi úgy gondoltuk, hogy ez nem helyes. Nem helyes, hogy lakossági szolgáltatási díjból profitot képezzenek, hanem a lakosság csupán annyit fizessen, amennyi a közszolgáltatásban megtestesült munkának az értéke, díja.

(17.30)

És manapság is van olyan, ma is van olyan közszolgáltató cég, amely száz-as nagyságrendű településen szolgált, 1 milliárdos tartaléka van, és egy huncut vasért nem fordult még a kormányzathoz vesztegfinanszírozásért. Tehát különbözőek a cégek, és úgy látjuk, hogy ez megengedhetetlen.

Az NHKV Zrt.-ről lévő sommás adatok egyébként, amelyek természetesen a mai Indexről származnak, tehát lehet olyat csinálni, hogy az Index négy-öt órával ezelőtti cikkét - nagyon közel kerültek

önök, úgy látom, újabban ehhez a hírportálhoz - felolvassák, de akkor hadd mondjam én a másik részét például a budapesti tartozásokra! Az FKF-nek való szolgáltatási díj első összegét, legnagyobb tételét, 5,5 milliárdot március 21-én kifizette az NHKV Zrt., április 28-án 1 milliárdot, május 2-án újabb 1 milliárdot, ez összesen 7,5 milliárd, erről a cég egyébként márciusban megegyezett, tehát szó nincsen lejárt követelésről, tartozásról.

Továbbmenve Sallai képviselő úr gondolataihoz, akivel egyetérték abban, hogy a hulladékhierarchiának megfelelően a legnagyobb energiát a hulladékok keletkezésének megelőzésére kell fordítanunk. Számos ilyen intézkedés van, például a legkisebb súlyú, ultravékony műanyag zacskók tekintetében hozott intézkedések eredményesek voltak. Magyarország egyébként e tekintetben messze Európa élvonalába tartozik, kivették az áruházak ezt a fajta hulladékot vagy ezt a terméket, nem jelenik meg ma már olyan mértékben, tehát vannak ilyen törekvések.

Hogy olyan egyszerűen megoldhatnánk, hogy inkább a betétdíjra térjünk át, és ne a visszagyűjtésre, itt hadd mondjam el, hogy a betétdíj nem ördög-től való, számos ország betétdíjjal eredményes hulladékgazdálkodást végez. De mi nem erre az útra lépünk jó tíz évvel ezelőtt, ugyanis az európai uniós támogatási rendszerekben mi a szelektív gyűjtés útjára léptünk, a gyűjtésre, a begyűjtésre, a négy hulladékarámbra, különösen üvegre, műanyagra, fémre és papírra, azt nem lehet megcsinálni, hogy kiépültek ezek a rendszerek, szállítóeszközök, gyűjtőkapacitások, és akkor azt mondjuk, hogy jó, még a fenntartási időszak van, de egy másik utat választunk, a betétdíjasat. Egyébként annak is számos hátránya van, üveg esetén egy normál üveg olyan háromszori töltést bír ki, hármat, a negyedike már ott is újra kell tölteni, nem feltétlenül azért, mert élelmiszer-higiéniiai okokból, a repedések miatt, meg hogy baktériumok lehetnek benne, és nem lehet tisztítani, esztétikai okok miatt is ma már lecserélik ezeket az üvegeket, sajnos ez az irány, és arról vita van, alapos szakmai vita, hogy vajon érdemes-e levegőt szállítani az üvegekkel oda-vissza, tehát hogy az ökológiai lábnyomra melyiknek van nagyobb hatása, az egyutas üvegeknek összetörve, elszállítva, vagy éppen újratöltögetve az üvegeket.

A biológiailag lebomló hulladékok esetén van mulasztás, szerintem az egyik legnagyobb tartalék ebben van a hazai hulladékgazdálkodásban, és egyetérték a képviselő úrral, szerintem is a települési önkormányzatok bevonásával kell itt lépéseket tenni. Vannak javaslatok, a vidékfejlesztési programban például a települések vásárolhatnak aprítógépeket a külterületi utak rendben tartására, ezek remekül felhasználhatók kistelepüléseken az aprításra, amit még jelenleg a magánháztartások nem tudnak elvégezni, de ez a megoldás nem használható egy nagyvárosban, ott egészen biztosan a szolgáltatónak kell belépnie. Én úgy vélem, hogy az elkövetkező időben lesz lehetőség arra, hogy egyedi megállapodásokkal

egy ilyen irányt vegyen a biológiailag lebomló hulladék hasznosítása.

Termékdíj: 72 milliárdot szedünk be, és 11 milliárdot fordítunk erre. Egyrészt lehet egy ilyen szemlélet is, de nem ez az általános sehol sem. Legitim díj és adó, beszédünk legitim módon, és legitim kiadásokra fordítjuk. Szó nincs arról, hogy természetesnek kellene lennie, hogy ugyanarra a területre fordítódjon, egyrészt ez a válaszom. Másrészt természetesen erre fordítjuk, ugyanis 2800 milliárd ebben a programozási időszakban csak a környezet- és természetvédelemre fordított forrás, ennek a hazai társfinanszírozása messze több évekre bontottan, mint a termékdíjnak a befolyó értéke.

Heringes Anita képviselő asszony kérdezi a hasznosítási arányokat. Kétféle számról is beszélünk. Itt fontosnak tartom elmondani, hogy ami európai uniós kötelezettség, az a települési hulladék körébe tartozó papír, fém, műanyag és üveg, ennek a négy anyagáramnak a hasznosítási százaléka, az elvárás itt 50 százalék. 2015-ben 42 százalékon tartottunk. Viszont van egy olyan szám is, amely az összhulladékhoz, tehát az iparihoz és a lakosságihoz képest, tehát a csomagolási tekintetében iparihoz és lakosságihoz képest fogalmaz meg elvárásokat, e tekintetben az üvegnél van elmaradás: 36 százalék, és 60 százalékos az elvárt arány. Ezért kellett az a beavatkozás, amelyet ebben a törvényjavaslatban javasoltunk.

És akkor én megvárom a válaszokat, és majd a zárszóban még kitérek a hiányzó elemekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Sallai R. Benedek képviselő úr következik ismételt fel szólalásra. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem nem visszaélni a türelmükkel, és köszönöm szépen az államtitkár úrnak, hogy a válaszával megtisztelt. Ő a harmadik FM-es államtitkár itt, és folyamatosan javul a válaszolási technika, az állatvédelmi törvény, utána pedig a földes csomag, saláta ügyében tárgyalhattunk itt.

Az tehát a gond, államtitkár úr, hogy ön tökéletesen tisztában van azzal, hogy az Európai Unió egyre inkább ebbe a cirkuláris gazdasági, körforgásos gazdasági, körkörös gazdasági irányba kíván elmenni, és azt szeretné, hogy az alapanyagok használatának a lehetőségét bővítsék a tagállamok. Ennek az irányainak a megvalósításához egyértelműen arra van szükség, hogy Magyarország, hogyha akar erre az útra lépni, akkor a megelőzési tevékenységet követően kiépítse a helyi gazdasági hátterét annak, hogy ennek megteremtődjenek a környezetvédelmi, az infrastrukturális és az ipari feltételei. Jelen pillanatban ezek túlnyomó többségében nem állnak rendelkezésre. Ott, ahol ilyen irányú törekvések voltak, kistérségekben vagy térségekben, azokat, most még a maradékot is tönkreteszik azzal, hogy ezeknek a

érdemben lépni tudjanak, akkor valójában meglesz a lehetősége, hogy ebben is előrelépjünk.

Továbbá, ha már hiszünk abban, hogy a vita előremozdít bennünket, akkor a legjobban azt szeretném cáfolni, hogy ön azt mondja, hogy a legitim bevételeknek legitim kiadási oldalai vannak. Az én véleményem az, hogy összességében az európai uniós támogatási rendszereknek az önerejére hivatkozni mindig, ez nem a legproduktívabb, hiszen egyszerűen kiadja a felelősséget Magyarország ezzel a kezéből. Ezzel azt mondja államtitkár úr, hogy ebben az országban semmilyen fejlesztésre nincs szükség, amiben nem társfinanszíroz az Európai Unió, minden forrást be kell tenni az uniós társfinanszírozásokba.

Én ezt az irányt nem tartom helyesnek. Mint ahogy azt sem tartom helyesnek, hogy ha valamilyen célból beszédünk valamilyen forrást, akkor annak a központi költségvetésben önök legitimnek tekintsék a helyét, ahová felhasználják. Önök azt mondják, hogy szedjük be, nem tudom, mi a neve ennek a chipsadónak, valami közegészségügyi járulék, Neta, azt hiszem, a pontos neve, azt mondják, hogy szedjük ezt be, bemegy a központi költségvetésbe, lesz belőle Mészáros Lőrinc-pénz vagy kisvasút; azt mondják, hogy csináljunk zöldtermékdíjat, lesz belőle stadion; azt mondják, hogy szedjük be különböző egyéb járulékokkal a vidék szereplőitől forrásokat, szedjük be az agrárkamara díjat, lesz belőle néhány ejtőernyősnek állás.

Tehát én azt nem szeretném elfogadni, hogy ezeket ön legitimként ismerje el, pedig azt mondom, ha az állam bizonyos célok miatt beszéd forrásokat, legyen az egészségmegőrzés, hulladékgazdálkodás, környezetvédelem, akkor egyértelmű, hogy annak az üzemeltetési forrásait a probléma kezelésére kellene fordítani. Én megértem azt, hogy összességében az európai uniós alapok önerejét biztosítani kell az államnak, de pont az bizonyítja az állam rossz gazdálkodását, hogy az egyéb irányú központi költségvetési forrásokból ezt nem tudja megteremteni, és ezért elszedi azokat az ágazati forrásokat, amelyeknek az adott ágazatot kellene erősíteniük.

Végül nagy tisztelettel megköszönöm, hogy tényleg most vitába szállt velünk és itt részt vett a beszélgetésben, a zárszóban várom majd még a reakcióit. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Mivel jelezte V. Németh Zsolt államtitkár úr, hogy a zárszóban is szeretne néhány dologra kitérni, megadom a lehetőséget a zárszóra 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, valamennyiüknek megköszönöm a vitában való aktív részvételt.

Zárszóban csak azokra a kérdésekre térek ki, amelyekben az előbbieken nem szóltam. Heringes Anita képviselő asszony koporsószoget emlegetett, a hulladékgazdálkodás koporsójába bevett utolsó szögről szólt. 34 alkalommal emlegettek Nápoly-szindrómát, két hét alatt összeomlik a közszolgáltatás - egy éve működik az MHKV Zrt. *(Heringes Anita: Nem működik!)*, nem omlott össze, valamennyi magyar háztartásból elviszik a hulladékot, és amire példa nem volt, nemcsak az elmúlt években, az önök kormányzása alatt, hanem az elmúlt fél évszázadban, hogy most már ötödik-hatodik éve ugyanolyan díjon viszik el. Ez egy nagyon fontos vívmány. Ha visszaemlékeznek a nyolcvanas évekre, akkor két biztos dolog volt szilveszter éjszaka, az, hogy Hofi Géza beszél a szilveszteri kabarében, és január 1-jén meglátjuk, hogy minden közszolgálati díj mennyivel megy följebb. Ez a gyakorlat megszűnt, tehát hadd hangsúlyozzam, a lakosság szempontjából kifejezetten jó ez a mai rendszer.

Ugyanakkor elfogadom, hogy vannak nehézségek, de mint az előbb említett számok is mutatják, ezek jó néhány esetben dramatizáltak. Így kifejezetten hadd térjek ki arra, hogy a törvényjavaslatnak a legkevésbé sem tárgya - Kepli képviselő úrnak is mondom, Sallai képviselő úrnak is és Heringes Anitának is -, hogy a magánszféra terhére nyerjen teret a közszolgáltatás, továbbra is fontos és nélkülözhetetlen szereplői lesznek a magánszektor hulladékos szereplői. Itt arról van szó, hogy az a jogalkotói szándék, amiről szóltam, hogy a közszolgáltatásban nonprofit tevékenység legyen és állami és önkormányzati többségű cégek működjenek, az bizony nagyon sok esetben nem valósult meg, úgy is mondhatnám, hogy kijátszották a jogszabályt, és olyan nonprofit szervezeteket hoztak létre szerte az országban - ez a gyakorlat sajnos általános volt vagy nagyon sok helyen jellemző -, hogy a nonprofit szervezetnek semmiféle infrastrukturális feltétele nem volt, tehát létrehozta a nonprofit szervezetet, és forprofit cégnek viszont kiadta ezt a tevékenységet. Tette ezt egyébként azért is, mert a közszolgáltatót viszont letiltottuk, hogy forprofit tevékenységet végezzen. Ez hiba volt. Tehát ha egy közszolgáltató, egy állami cég is rendelkezik infrastruktúrával, humán háttérrel, szakértelemmel, akkor teljesen ostobaság letiltani azt a tevékenységet, amely egyébként magát a közszolgáltatást, a nonprofit működést támogatja.

Az üveghulladékkal kapcsolatban szerintem teljes a tévedés, ugyanis ez a jogszabály - megerősítve egyébként más ellenzéki képviselők által is - azt a formát próbálja megtalálni, hogy egy lakosnak hogy lesz a legkényelmesebb elhelyeznie az üveghulladékot. Mi a probléma? Sajnos, nagyon sok szelektívgyűjtő szigetet felszámoltak. Ennek rengeteg oka van, nem csak szolgáltatói oka van, nagyon sok esetben lakossági tiltakozások miatt számolták fel, egyébként pont az üveg esetén, mert az üveg hangos. A szelektív szigettel is úgy vannak a lakosok, mint a buszmegállóval: jó, ha van a közelben, de ne az én

házam előtt legyen. Tehát jó, ha szelektív sziget van a közelben, de ne az én házam előtt legyen. Ezért aztán felszámolják, és ugyancsak azt kell mondjam, lakossági tevékenység eredményeként másra is használják azt, nem csak a négy hulladékáramra, van ott mellette rossz lavór meg fél sezlon, meg mindenféle, elpusztult kutya is. És ezeknek a révén is felszámolták a hulladékszigeteket, nem csak azért, mert a közszolgáltató spórolni kíván.

(17:50)

Nos, ön azt mondja, hogy nem képzelhető el az, hogy az idős néni majd azt a súlyos üveget elviszi arra a helyre, ahol megmondjuk, hogy hová. Miért tenné ezt? Először is semmivel sem nehezebb az üveg otthonról a boltig, mint a boltból otthonra, sőt könnyebb, mert nincsen benne az az ital vagy az a befőtt vagy akármi. Tehát semmivel sem nehezebb. És hogyha egyszer a boltból elhoztam az üveget, kifogyott belőle a tartalom, akkor mikor megyek a boltba, akkor azt elviszem vissza. Ebből a jogszabályból egyébként nem biztos, hogy pontosan kiderül, és lehet, hogy egy módosítást is megér vagy majd a részletesebb rendeleti szabályozással, de kifejezetten nem szeretnénk azt, ha a beltérben oldaná ezt meg a kereskedelmi egység, hanem kint, gyűjtőszigetyszerűen, ahová egyébként kocsival oda lehet járni, és elhelyezni a lehető legkényelmesebb módon. Ahol vásároltam, ott rakhassam le az üveget, valamennyi üveget. Kültéren lehetősége sincs egyébként a kereskedelmi egységnek, hogy megfogja a kezemet, hogy bizony, itt dunsztosüvegek, befőttesüvegek márpedig nem voltak, ezt aztán bele ne rakjam. Tehát hasonló terméket köteles lesz befogadni.

Az önkormányzatokra hártjuk annak a terhet, hogyha az önkormányzatok díjkedvezményt adnak a lakosoknak. Hát, ez már régóta így van, aki fizet, az húzat, és egyébként meg fog lepődni, képviselő asszony, mert az önök kormányzása alatt született 2008-as kormányrendelet ezt már előírta. (*Heringes Anita: De most már van NHKV!*) Most semmi más nem történt, mint ezt törvényi szintre emeltük. Tehát szó nincsen semmiféle szociális érzéketlenségről (*Heringes Anita: De!*), nagyon régóta ez így van, hogy aki dönt egy kedvezményről, ő fogja ennek a kompenzálását is megtenni.

Az iskolai papírgyűjtés valóban kikerült a tervzetből, erről többet nem is szólnék.

Még egyszer hangsúlyozni kívánom, hogy nem cél a forprofit szektornak a megrövidítése, várakozásaink szerint egyébként a most megszűnő cégek, forprofit cégek helyébe egy másik, már most is működő közszolgáltató cég fog belépni. Mindössze annyit fog történni, hogy a jogalkotó szándéka szerint a magyar hulladékgazdálkodási közszolgáltatásban állami és önkormányzati tulajdonú cégek és nonprofit módon fognak működni teljes egészében.

Végezetül Sallai képviselő úrnak egy kérdésére kívánok reagálni, aki azt mondja, hogy nincsen a

jelenlegi elkülönített gyűjtési rendszerben, szelektív gyűjtési rendszerben ösztönző elem, fakultatív, hogy a lakosság ezt megteszi vagy nem. Itt annyiban hadd csatlakozzam képviselő úrhoz, hogy valóban például szankciók nincsenek. Ez szerintem helytelen, de ösztönző rendszer van, ugyanis a törvény egyik legutóbbi módosításába bekerült, hogy aki a szelektálást egyébként helyesen végzi, az kukaméretet, gyűjtőedényzet-méretet válthat, csökkenthet. Ezt ott könnyebb megtenni, ahol mérhető a mennyiség, és én bízom abban, hogy ez a rendszer beváltja a hozzá fűzött reményeket, de ezt csak akkor lehet alkalmazni reményeink szerint - és ehhez bizony szankciót is kell társítani -, hogyha valaki jól elvégzi ezt a feladatot, tehát kellő tisztaságú másodnyersanyagot biztosít az ipar számára.

Végezetül szeretném megköszönni valamennyiük észrevételét, várjuk a módosító indítványokat, amelyet a kormányzat megfontol, és én bízom abban, hogy ezzel a módosítással is egy kiegyensúlyozott közszolgáltatási rendszer működését teremtyük meg, és maguknak a szolgáltatást igénybe vevő lakosoknak a számára egy kényelmesebb, elkülönített gyűjtési rendszer alakul ki. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15375. számon a parlament informatikai hálózata mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A piaci kihívások és a hatékony takarékszövetkezeti működés érdekében 2013-ban létrejött a takarékszövetkezeti integráció. Ezzel új alapokra helyeződött az akkor számos problémával küzdő, ezáltal az egész magyar pénzügyi problémájává vált takarékszövetkezeti szektor működése.

2013-at követően az integráció stabilizálódott, így alapvető modellváltásra nincs szükség. A megváltozott üzleti körülmények miatt azonban indokolt a szektor jövedelmezőségét és versenyképességét hosszú távon támogató szabályozási lépések kezdeményezése. Az integráció jövője, annak gazdasági és pénzügyi aspektusai mellett mind társadalmi, mind szociálpolitikai értelemben kulcskérdés a magyar vidék felzárkóztatása szempontjából.

A takarékszövetkezeti szektornak kiemelkedő szerepe van a vidék pénzügyi szolgáltatásokkal történő ellátásában, tekintve, hogy a nagyobb városokat

kivéve, vidéken jellemzően csak takarékszövetkezetek működnek. A szövetkezeti hitelintézetek, mint a vidéki Magyarország pénzügyi rendszerének alapegységei, a helyi értékeket ismerve, nagymértékben hozzájárulhatnak a vidék fejlesztéséhez, fejlődéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat céljai között szerepel, hogy a megfelelő szemléletű döntéshozatal érdekében elkülönüljenek az integráció irányítását ellátó, két szervezet által gyakorolt prudenciális és üzleti funkciók. A törvényjavaslat számos jogkört a központi banktól áthelyez az integrációs szervezet feladatkörébe, amelynek eredményeként a jövőben kizárólag az integrációs szervezet lát el prudenciális ellenőrzési feladatokat, az integráció üzleti működését meghatározó irányítási feladatok pedig a központi bank jogkörébe tartoznak majd.

A törvényjavaslat további célja az integrációs szervezet prudenciális feladatkörének erősítése. Törvényi szintű szabályozás mondja ki a szövetkezeti hitelintézetek együttműködési kötelezettségét, az integrációs szervezet helyszíni és helyszínen kívüli ellenőrzései során, amelyhez kapcsolódóan hatékonyabb intézkedési lehetőségek is társulnak a jövőben. Az integrációs szervezet jelenleginél szélesebb tárgykörben lesz jogosult a tagokra kötelező szabályozók, azaz szabályzatok, irányelvek, utasítások kiadására. Az intézkedési rendszer lényeges követelménye a fokozatosság és az arányosság biztosítása a belső folyamatok kontrollálásában.

Új intézkedésként nevesíti a törvényjavaslat, hogy az integrációs szervezet a szövetkezeti hitelintézethez integrációs biztost rendelhet ki, aki átveszi a szövetkezeti hitelintézet igazgatóságának teljes jogkört. Fontos hangsúlyozni, hogy a garanciális szabályok érvényesülésének teret engedve, ezen intézkedés alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha egyéb intézkedések nem vezettek eredményre, és a további intézkedések meghozatalától sem várható eredmény a szabálytalanságok kezelésére.

(18.00)

A törvényjavaslat másik újítása, hogy a pénzügyi helyzet súlyos meggyengülése esetén részletezi a hitelintézeti szektorban egyébként alkalmazott, úgynevezett csoportszintű helyreállítási terv tartalmát a szövetkezeti hitelintézetek vonatkozásában. A szabályozás szerint a szövetkezeti hitelintézet önként köteles e helyreállítási tervben foglalt intézkedések megtételére olyan esetekben, amikor a pénzügyi helyzete ezt indokolja. Ennek elmaradása esetén az integrációs szervezet kötelezheti a szervezetet a szükséges intézkedések megtételére, és egyúttal lehetővé válik, hogy az integráción belüli állományátruházásokkal biztosítható legyen az ügyfelek szerződéseinek fenntarthatósága és védelme.

Ezen prudenciális ellenőrzési feladatok ellátása továbbra sem érinti a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörben eljáró Magyar Nemzeti Bank pénzügyi felügyeleti és szanalási

hatásköreit. E feladatellátás továbbra is a Magyar Nemzeti Banknál marad, csak ezt a tevékenységét az integráció egésze vonatkozásában, csoportszinten látja el az uniós szabályozás adta keretek között.

Az integrációs szervezetből történő kizárás és a tagság felfüggesztésének jogintézményét a törvényjavaslat megszünteti, mivel ezek nem voltak alkalmasak az integráción belül jelentkező hibás működés kezelésére, továbbá az integráció megerősítését célzó folyamatokat és a befektetők védelmét sem támogatták.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat kiemelt célja a hatékonyabb üzleti működést lehetővé tevő mérhető intézményi rendszer elérésének támogatása, ami az integráción belül a takarékszövetkezetek hosszú távú, biztonságos működésének egyik legfontosabb biztosítékát jelenti. Az egyesülési folyamatok eredményeként nagyobb és erősebb szövetkezeti hitelintézetek jöhetnek létre, amelyek a teljes vidéki Magyarországot hatékonyan, korszerű pénzügyi szolgáltatásokkal fedhetik le. Biztosítható ugyanakkor az országos fiókhálózat megmaradása is a vidéki lakosság szolgáltatásokhoz történő egyszerű hozzáféréseinek megőrzése érdekében. E cél érdekében a törvényjavaslat lehetővé teszi az integrációs szervezet részvételét az egyesülési folyamatok megtervezésében és végrehajtásában. Az integrációs szervezet irányelvekben rögzíti az integráción belüli átalakulásra, egyesülésre és szétválásra vonatkozó célokat és elveket, valamint ezek érvényesülését folyamatosan támogatnia és ellenőriznie szükséges.

A törvényjavaslat további lényeges eleme azon jogszabályi alapok megteremtése, amelyekkel lehetővé válik az integráción belüli hitelintézetek számára egy egységes informatikai rendszer használata. A törvényjavaslat ennek megvalósítása érdekében részletes rendelkezéseket tartalmaz a szövetkezeti hitelintézeti szektor igényeihez illeszkedő, korszerű és egyben gazdaságosan üzemeltethető közös informatika kialakítására és működtetésére vonatkozóan. A rendszer nemcsak a prudenciális megfelelés hatékonyabb biztosításában kaphat jelentős szerepet, de biztosítja az ügyfelek közös és egységes kiszolgálását a magas szintű szolgáltatások érdekében.

Az egységes informatikai rendszer bevezetéséhez kapcsolódóan szükségessé válik az ügyfelekkel kötött szerződések egyes elemeinek módosítása. Ennek csak nagyon szűk körben enged teret a javaslat, amely megteremti a kapcsolódó garanciális feltételeket is. A szerződések egyes részelei ennek megfelelően csak a rendszer bevezetésével kapcsolatos indokolt mértékben módosíthatók, mindez azonban az ügyfelek számára nem okoz, nem okozhat jelentős érdeksérelmet. A hitelintézeti törvényben foglaltak mintájára az ügyfelet természetesen megilleti a díjmentes felmondás joga.

Tisztelt Ház! A szövetkezeti hitelintézetek egyrészt az Országos Betétbiztosítási Alap általi védelemben részesülnek, másrészt az integráció önmaga is ellát intézményvédelmi funkciókat. Tehát a szövetkezeti hitelintézetek esetében az ügyfélvédelem

magasabb szintje valósul meg. Ezzel összefüggésben a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény módosítását indokolja, hogy az azonos intézményvédelmi célból történő tagdíjfizetés kétszeres teljesítése ne merüljön fel.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezeként elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat annak a társadalmi, politikai és gazdasági célnak felel meg, hogy a szövetkezeti hitelintézeti integráció tovább erősödjön, stabil, megbízható pénzügyi intézményként szolgálja ügyfeleit. Ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és megvitatás után támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Galambos Dénes képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A dr. Fónagy János államtitkár úr által elmondottakhoz kapcsolódóan néhány ismétléstől nem tudok elvonatkoztatni, hiszen azokat az elemeket, amelyeket a törvényjavaslat tartalmaz, és amiket fontosnak tartok jómagam is, szeretném ebben a felszólalásomban is aláhúzni.

Ezzel együtt azt gondolom, hogy az az indító gondolat, amelyet államtitkár úr jelzett, hogy a vidék fejlesztése, fejlődése jelentős mértékben összefügg azzal, hogy milyen módon működik az a takarékszövetkezeti integráció és hálózat, amelyre mondtuk korábban, hogy a vidék bankja, a választókerületemben is jelentős mértékben fontos kérdés, hiszen vidéki településekről is lévén szó, jelentős kihatással van a helyben működő vállalkozásokra, a mezőgazdasági vállalkozásokra, a kereskedelmi vállalkozásokra és a helyi vállalkozások mindegyikére. Erre majd ki fogok térni a hozzászólásom további részében.

A takarékszövetkezeti integráció stratégiai célja a minél szorosabb integráció és az üzletimodellváltás megvalósítása. A szoros együttműködés feltételeinek megteremtésével a takarékszövetkezetek korszerű és versenyképes bankcsoporttá alakulhatnak, ami alkalmas arra, hogy kiszolgálja a vidéki emberek és vállalkozások pénzügyi igényeit. Ez év végéig 52 takarékszövetkezet szándékozik egyesülni, ezzel létrehozva 12 tőkeerős és mérethatékony szövetkezeti hitelintézetet. A fűzők az ügyfelek és a takarékszövetkezetek érdekét egyaránt szolgálják.

Az egyesülések eredményeként az itt lévő tőkeerősebb, koncentráltabb takarékszövetkezetek gyorsabban növekednek, jobb minőségű kiszolgálást, több terméket és nagyobb biztonságot nyújtanak az ügyfelek számára. Az egyesülések révén így a takarékcsoport helyi szinten is tőkeerős és stabil intéz-

ményekből álló, ügyfeleinek az ország minden pontján korszerű és egységes banki szolgáltatásokat nyújtó pénzügyi csoporttá válik.

A jogszabály-módosítás fő célja, hogy a takarékszövetkezeti integráció két meghatározó intézményének, a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezetének és az integráció központi banki feladatait ellátó Takarékbanknak a prudenciális és üzleti funkcióit pontosabban el lehessen különíteni. Ezáltal lehetővé válik, hogy mindkét intézmény hatékonyabban és eredményesebben támogassa a takarékszövetkezeti integráció működését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezetének prudenciális ellenőrzési jogkörét erősíti azzal, hogy törvényi szintre emeli a szövetkezeti hitelintézetek együttműködési kötelezettségét az ellenőrzések során. Ennek a kötelezettségnek a megszegése esetén az integrációs szervezet igazgatósága alkalmazhatja a szövetkezeti hitelintézettel szemben a részére biztosított szankciós intézkedéseket.

A javaslat megszünteti az integrációs szervezetről történő kizárás és az integrációs szervezeti tagság felfüggesztésének jogintézményét, mivel azok nem szolgálják a befektetők védelmét. A hatékonyabb üzleti működést lehetővé tevő mérethatékony intézményi rendszer elérése kiemelt célja a törvényjavaslatnak.

A javaslat biztosítja továbbá az integrációs szervezet részvételét az egyesülési folyamatok megtervezése és végrehajtása során. Az integrációs szervezet igazgatósága irányelvekben rögzíti a szövetkezeti integráción belüli átalakulásra, egyesülésre és szétválásra vonatkozó célokat és elveket. Mindhárom döntés az integrációs szervezet igazgatóságának előzetes hozzájárulásához kötött, továbbá az integrációs szervezet elrendelheti, hogy az általa kijelölt szövetkezeti hitelintézetnél tartsanak közgyűlést, ahol napirendi pont kell hogy legyen a kijelölt szövetkezeti hitelintézetek átalakulása.

(18.10)

Az átalakulásról a szövetkezeti hitelintézet tagjai döntenek. A mérethatékony szervezet a takarékszövetkezetek hosszú távú fenntarthatóságának egyik legfontosabb biztosítója. Ennek révén megmaradhat az országos fiókhálózat, amely képes a vidéki lakosság és a vállalkozások egyénre szabott pénzügyi szolgáltatásokkal történő ellátására.

Államtitkár úr jelezte az egységes informatikai rendszer hatásait, ezt nem szeretném megismételni. Arról is szólt államtitkár úr - amit szintén nem kívánok megismételni -, hogy az egységes informatikai rendszer bevezetésével a szerződésmódosítások során mindenekelőtt szem előtt kell tartani, hogy az ügyfeleket semmilyen hátrány nem érheti. A javaslat garanciális szabályként foglalja magába azt, hogy a módosításra csak a rendszer bevezetésével kapcsolatos indokolt körben kerülhet sor.

A törvényjavaslat az eddig elmondottakon túl módosítja a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvényt is. Az ebben a részben foglaltak szerint az Országos Betétbiztosítási Alap tagjai által fizetendő alapdíj megállapítása során a jövőben figyelembe kell venni a hitelintézet által az integrációs szervezetben fennálló tagságra tekintettel fizetett tagdíj összegét is.

A szövetkezeti hitelintézetek esetében az ügyfélvédelem magasabb szintje valósul meg, hiszen a takarékszövetkezeti integráció tagjai egyrészt az Országos Betétbiztosítási Alapon, az OBA-n keresztül részesülnek védelemben, másrészt az integráció önmaga is ellát intézményvédelmi funkciókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat számos előremutató intézkedést tartalmaz. Amelyeket hangsúlyoztunk és nyomatékosítottunk, mindenképpen azt szolgálják, hogy ez az integráció valóban a vidék bankja funkciót betöltő takarékszövetkezetek jobb működéséhez járuljon hozzá. Saját tapasztalatom azt mutatja választókerületemen belül is, hogy azok a vállalkozások, azok a mezőgazdasági vállalkozások, LEADER-csoportok és a vidékhez köthető, valamennyi olyan szegmense a településeken élő embereknek, mind-mind arra vár, hogy kellő dinamizmussal működjön ez a hálózat, és azt gondolom, hogy ennek a tőkeereje és a szavatolóereje biztosítja azt, hogy ez a rendszer a vidék Magyarországot tudja megfelelően szolgálni.

Erre is tekintettel kérem, hogy a vélemények kifejtését követően támogassák az indítványt. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tukacs István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a javaslat minősítése előtt visszatérjek egy kicsit az előtörténetre, amelyre államtitkár úr is célzott az exozéjában! Ha egy kicsit a megfogalmazásaim smirglisiek lesznek, az nem államtitkár úr személyné szél, én az ő munkáját tiszteltem, de annak a helyzetnek igen, ami annak idején 2013 körül előállt a takarékszövetkezetek környékén. Mi történt?

Egy törvénnyel a takarékszövetkezeti hálózatokat lényegében államosították, valahogy a környékre keveredő Postával együtt, majd az államosított rendszer szabályait, működését módosították, ezután pénzt tettek bele, majd privatizálták. Ez egy sötét történet. Ez egy ronda történet.

Persze, az az ember, aki ennek értelmi szerzője volt a társaival együtt, aki akkor még barát volt, már nem az, s megtanulta ő is, hogy milyen az, amikor az állami média a nyomába ered. De ez az egy legyen a legkevesebb bajom nekem, hogy Spéder Zoltánnal mi történik!

A történet mégiscsak arról szól, hogy volt egy működő rendszer, aminek a működési feltételeiről, annak jóságáról természetesen lehetett volna vitát folytatni, ezt a vitát nem lefolytattuk, hanem egy kényszerállamosítási törvénnyel gyakorlatilag besöpörték a takarékszövetkezeti rendszert. Az átalakítás során adódtak elő olyan furcsaságok - hogy így fogalmaznak -, hogy az új alapító okiratok elfogadásakor a tagok nem szavazhattak nemmel, csak igen; ez egy rémesen demokratikus eljárás mód lehetett, gondolom, gondolják. Ezért tehát én ettől az előtörténetől elvonatkoztatni, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, nem tudok. Ez az ügy magyarázhatatlan azóta is, és most már nem is próbálja meg senki megmagyarázni. Akkor, amikor hazánkban ilyen megtörténhetett, nagy valószínűséggel nem a vidék bankjának a felértékelése volt az igazi cél, hanem gyakorlatilag egy működő pénzintézeti rendszer besöpérése. Az előző napirendi vitánál már volt erre is példa a hulladékgazdálkodás területén, de ez most itt történt, ebben a szektorban.

Amikor államtitkár úr arról beszélt, amit a törvényjavaslat valójában tartalmaz, hogy el kell választani a szerepeket, az integrációs szervezet szerepét, a központi bank szerepét, ezeket jobban körbe kell írni, én ezeket nem kétlem, csak mozog bennem a kísérdög ilyenkor, hogy vajon nem arról van-e szó, hogy valakik belső harcokat folytatnak, és azt kell valamilyen módon rendbe tenni; valakik, akik nem az ellenzék, hanem a kormánypártok oldalán keresendőek. Remélem, nem így van, és ne legyen ez csalóka remény.

Akkor, amikor ez a történet zajlott, még a Posta is szerepelt a rendszerben azzal, hogy neki is van hálózata, neki is van jól működő rendszere. Valahogy most ez a dolog mintha eltűnni látszana. Én a magam részéről a törvényjavaslatban leírtakat, ha az előtörténet nem volna, nem furcsállanám, sőt kísérletet tennék annak szakmai megvitatására is. Feltételezem egyébként, hogy az egy jó vita lenne, ha a feltételek normálisak lettek volna az alakuláskor, de nem voltak azéért.

Ezért tehát, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, sajnos azt kell mondjam, hogy a Magyar Szocialista Párt ebben a vitában nem fog részt venni. Nem akarunk semmilyen módon része lenni ennek a vitának, áttételesen meg annak, ami a takarékszövetkezetekkel történt. A Magyar Szocialista Párt konzekvensen nem akar részt venni ebben az ügyben, ezt magunktól elhárítjuk, és nem szakmai okok miatt nem fogunk vitázni, hanem az előtörténet okán nem fogunk vitázni, mert egy kényszerállamosított, majd bagóért privatizált rendszerről már szakmai vitát folytatni nem érdemes.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Előrebocsátottam, hogy semmiféle személyes éle nincs annak, amit én mondani akarok, ugyanakkor mindenki tudja ezt a mesét, ezt mindenki ismeri, lehet, hogy nem beszél róla nyilvánosan. Most én arra tettem kísérletet, hogy újra felidézsem ezt a képtelensé-

get, ami akkor történt. Ezt mi a magunk részéről sosem fogjuk elfogadni, és nem óhajtunk vitát folytatni arról, hogy vajon a feladatok elkülönítése jól vagy rosszul zajlik, vagy hogy egy egységes rendszerben működő pénzügyi szervezetnek kell-e egységes informatikai rendszer. Persze hogy kell, mindent van! Úgyhogy jó szemmel nézni az úgynevezett vidék bankját már nem nagyon lehet, jó szívvel vitát folytatni erről nem nagyon lehet.

Én tehát befejezve ezt a rövid vezérszónoki felszólalásomat, a továbbiakban sem akarok részt venni semmilyen módon ebben a vitában, mint ahogy a szocialista frakció sem akar részt venni ebben a vitában. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget, köszönöm a szót. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Mind a ketten itt voltunk 2013-ban, amikor ez az integrációs folyamat megindult, és mind a ketten élénken és aktívan részt vettünk annak idején is ebben a vitában, tehát amit most ön elmondott és én elmondok, azt nem először mondjuk el itt, a Ház falai között.

(18.20)

Akkor is azt mondtam és most is azt mondom, hogy a takarékszövetkezetek a maguk hálózatával, a maguk vidéki beépültségével, hangsúlyozni szeretném, a vidéki emberek belé vetett bizalmával, magával a hálózattal akkor is egy nagy érték volt a magyar társadalomban, a magyar gazdaságban és a magyar közpolitikában, a szó legjobb értelmében véve a közpolitikát, és természetesen ma is az.

Amit most a képviselő úr volt kedves elsorolni, az tulajdonképpen az akkori vitákban is elhangzott, és akkor még a kormányoldalról többek között jómagam is feltételezésként mondtuk el, hogy képviselő úr - és meg kell mondjam, hogy nem állt egyedül ezzel a véleményével - aggályai nem megalapozottak, hiszen a takarékszövetkezetek alap gondolata, a takarékszövetkezeti tagok részvétele, alapvető jogai, az egész hálózatnak az évszázados múltja és gyakorlata nem változott. Ma, 2017-ben már a bizonyosság erejével tudom mondani, hogy az akkori, 2013-as aggályok nem váltak valóra. A szövetkezetek megmaradtak a szövetkezeti tagok tulajdonában, gyakorlatilag az integrációs törekvések érvényesültek, ami minden egyes tagnak és a takarékszövetkezet minden egyes

ügyfelének a biztonságát növeli. Úgy gondolom, hogy ebben mind a kettőnk számára elsősorban a közbizalmat firtató politikai párbeszédben nem perdöntő, de azért a teljesség kedvéért meg szeretném jegyezni, hogy ez az egész folyamat az Alkotmánybíróság próbáját is kiállta. Nyilvánvaló, hogy akkor is azok, akik ezzel nem értettek egyet, végigjárták az összes olyan lépcsőt, amely ennek a folyamatnak a megkérdőjelezését és vitatását szolgálta.

Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy az a folyamat, ami az elmúlt években végbement, igazolta az eredeti törekvéseket, és figyelemmel arra, hogy a most módosításra javasolt jogszabályok belső szakmai tartalmát a képviselő úr sem vitatta, mondván, hogy fenntartásai az előbb általam természetesen egy más aspektusból bemutatott előtörténet miatt vetődtek fel, engedjék meg, hogy ismételten azt kérjem, hogy a most előttünk fekvő törvénytervezetnek az általa módosítandó kívánt jogszabályok szakmai tartalmának jobbítására és az egész integrációs folyamatnak és a belső működés erősítésének a javítására való törekvéseit a politikai indíttatástól függetlenül megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség. Megvárom, míg a patkóban az államtitkári váltás megtörténik.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15338. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az egyes energetikai tárgyú törvények módosítását tartalmazó T/15338. számú törvényjavaslat alapvetően technikai, jogszabály-alkalmazási, gyakorlati kérdések által indítottnak módosítási javaslat, amely a bányászatról, az atomenergiáról, a villamos energiáról, a földgázellátásról, valamint a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvények kisebb terjedelmű módosítását öleli fel. Ahogy mondtam az elején, alapvetően jogharmonizációs okok indokolják ezt a szabályozást, ezért ha megengedik, a miniszteri exozém, miután érdemi jelentős változások a törvényjavaslatban nem szerepelnek az érintett törvényekkel kapcsolatban, meglehetősen szakmai és viszonylag rövid lesz.

A bányászatról szóló törvény egy jogfilozófiai indíttatású módosítást tartalmaz, amely szerint, ha a

magyar állam tulajdonában van a Föld méhének kincse, ezért amikor egyes bányatelkeken megszűnik a bányászati jogosultság és nincs új bányászati jogosult, akkor az eddigi automatizmus helyett felajánlónánk a Nemzeti Vagyonkezelőnek, hogy mondjon véleményt arról, hogy az adott bányászterülettel, az ott fellelhető bányavagyonnal kapcsolatban van-e olyan hasznosítási elképzelése, amellyel közvetlenül tudja érvényesíteni az állami tulajdonhoz kapcsolódó jogait. Természetesen az ilyen hasznosítás esetére is a szokásos eljárásokat és fizetési kötelezettségeket rendelni kell.

A másik fontos módosítás a hites bányamérőkre vonatkozó, korábban elfogadott szigorú szabályozást enyhíti, és tulajdonképpen egy célszerűségi szempontot vezet be abból a szempontból, hogy arányosan kell értékelni a hites bányamérők munkáját, és az esetlegesen elkövetett szakmai hiba ne vonja automatikusan maga után adott esetben a tevékenységtől való eltiltást.

Az atomenergiáról szóló törvénnyel kapcsolatos módosítások tulajdonképpen tovább pontosítják a létesítés alatt álló nukleáris létesítmény, radioaktív-hulladék-tároló szabályait. Igazából egyértelműsítést jelent, kétségek elosztatását jelenti, mindazonáltal úgy gondolom, hogy ezzel kapcsolatos vita biztosan keletkezni fog, de ez a módosító javaslat is azt erősíti meg, amit a korábbi ilyen tárgyú vitánál a korábbi törvénymódosításkor is elmondtunk, hogy a kormány átlátható és követhető, számonkérhető módon kívánja szabályozni az atomenergiáról szóló törvény ez irányú szabályozását. Ez akkor is egy európai uniós normatívának való megfelelést szolgálta.

Még egy fontos előírást tartalmaz az atomenergiáról szóló törvénnyel kapcsolatos módosítási rész, nevezetesen: európai uniós irányelvhez igazodva kötelezővé tettük, hogy az Országos Atomenergia Hivatal vezetője dolgozza ki a hivatalon belül dolgozó kollégák esetében az összeférhetlenségi és együttalkalmazási tilalom megelőzésének a részletes szabályait. Úgy gondolom, hogy ez is a transzpareniciát, az egyértelműséget és a jobb működést tudja szolgálni.

A villamos energiáról szóló törvény esetében a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnak a nagykereskedelmi piacok vizsgálatához kapcsolódó szankcionálási jogköreit kellett átnéznünk. Itt tulajdonképpen pontosításra került a szankciók köre, megkülönböztetve a helyrehozható és a nem helyrehozható jogsértés esetének eltérő szankcionálását. Ugyanilyen szabályozás fog szerepelni a földgázellátásról szóló törvényben is.

Fontos gyakorlati és egyben a szolgáltatók, valamint a fogyasztók számára is egy átláthatóságot előteremtő, illetőleg az árrendeletek megalkotása kapcsán azok alkalmazására való felkészülést szolgálja az a szabályozás, amely az energiapolitikáért felelős miniszter és a hivatal elnöke által kiadott árrendeletek tekintetében egyfajta olyan ütemezést ír elő, amely megfelelő időt biztosít az egyeztetésekre,

és megfelelő időt biztosít a rendszerhasználati díjakra vonatkozó rendeleteivel egységesen a fogyasztóknak és elsősorban a rendszerhasználóknak, illetőleg a szolgáltatóknak. Ez is egy világosabb és követhetőbb szabályozási eleme a törvényjavaslatnak.

(18.30)

A villamosenergia-termelőknek a magánhálózatra való csatlakozására vonatkozó szabályozás is egy technikai jellegű módosítás.

Szintén az egyszerűsítés és az egyértelműsítés eszköze az, hogy a földgázellátásról szóló törvénnyel csökkenteni kívánjuk az adminisztratív terheket, ugyanis az üzemi és kereskedelmi szabályzat előírásait a jövőben kizárólag a rendszerüzemeltető honlapján lehet elérni. Ez egy belső szakmai fórum. Esetünkben a természetes személy fogyasztókat ez a fajta szabályzat nem érinti. Ez azokat érinti, akik a kereskedelmi szabályzat kapcsán tudnak szolgáltatni a fogyasztók felé. Azaz a rendszerüzemeltetőket érinti elsősorban.

Mindezek mellett a jogszabály egy évvel meghosszabbítja a földgázfelajánlási rendszer alapjául szolgáló szerződések hatályát is, és emellett összhangba hozzuk a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvény rendelkezéseit a jövedéki adóról szóló törvény szabályozásával.

Van még egy fontos eleme ennek a jogszabálytervezetnek, törvénytervezetnek, nevezetesen nagyon helyesen a kormány arra törekszik, hogy a magyar gazdaság hatékonyságának növelése érdekében a bürokráciacsökkentés területén is lépjen előre. Ennek egyik elképzelt eleme volt, hogy 2018. január 1-től egy időben kellene elvégezni a villamosenergia-, a földgáz-, a távhő- és víziközmű-fogyasztásmérők leolvasását. Az előírások kidolgozása során felmerültek adatvédelmi aggályok. Jelenleg még eléggé eltérő az érintett ágazatok együttműködési készsége. Ezért, annak ellenére, hogy ez egy jó cél, viszont az előkészítettség előbb említett nehézségei miatt arról rendelkezünk, hogy a törvénynek az egyes közüzemi szolgáltatásokról szóló törvény módosítását célzó részei ne lépjenek hatályba. De hangsúlyozom, hogy a közös leolvasásra vonatkozó eredeti jogalkotói célt a kormány fenntartja, és azon dolgozik, hogy ez teljesüljön, amint lehetséges.

Tisztelt Országgyűlés! Ez lenne az expozém mondandója. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, várom a vitát, és igyekszem megvilágítani majd egyéb módon is a törvénymódosítás indokait.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Riz Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

RIZ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő T/15338. számú törvényjavaslat, ahogyan az elhangzott, elsősorban kisebb léptékű módosításokat, illetve technikai átvezetéseket tartalmaz.

Az első legfontosabb a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása, amelynek lényege, hogy a törölt bányászati jogok következtében jogosított nélkül maradó bányatelkek esetében a hatósági pályázat során a bányafelügyelet mérlegelési jogkörének biztosítása az eddigi kötelező pályáztatás helyett más megoldást javasol. A módosítás értelmében a bányafelügyelet a tárgyi területen fennálló bányászati jogot pályázat keretében értékesíti vagy azt felajánlja a magyar állam tulajdonosi jogkörét gyakorló MNV Zrt.-nek. A bányafelügyelet előzetes megkeresése alapján az MNV Zrt.-nek már a folyamat elején lehetősége nyílik arra, hogy az állam, tulajdonosi jogkörét gyakorolva, rendelkezzen az ásványvagyon feletti tulajdonjoggal. Ezt egészíti ki a rendeletnek azon része, amely a technikai közreműködésben részt vevő személyek esetében az eltiltás szabályait finomítja, a szabálytalanság súlyával arányosan, illetve a biztonsági szabályzatok betartása vagy betartatása mellett.

A következő fontos része ennek a salátatörvénynek az atomenergiáról szóló 1996. évi CLXI. törvény módosítása, amely elsősorban az uniós jognak való megfeleltetés jegyében zajlik. Az Euratom tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja a módosító javaslat 9. §-a, amely szerint az atomtörvény előírja az atomenergia-felügyeleti szerv vezetőjének, hogy a kormánytisztviselőkre vonatkozó jogszabályokban meghatározott összeférhetlenségi és együttalkalmazási tilalmat, valamint a kizárási szabályok érvényesítését rendelje el.

A következő ugyanezen fejezetben belül, ahol egyéb módosító javaslatok is vannak, miszerint az atomenergia biztonságos alkalmazását szolgáló, minél magasabb szintű feladatellátás érdekében az atomtörvény 6/A. §-át kiegészítő (4) bekezdés előírja, hogy az Országos Atomenergia Hivatalnál felügyelői munkakörben foglalkoztatott, felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő csak akkor végezhet önálló ellenőrzési és intézkedési tevékenységet, ha az atomenergia-felügyeleti szerv képzési rendje szerint és az atomenergia-felügyeleti szerv főigazgatója által kijelölt vizsgabizottság előtt sikeres vizsgát tett.

Ugyanezen körhöz tartozik még, hogy a törvény alapján már nemcsak a meglévő nukleáris létesítmény tulajdonjogának megszerzéséhez és a használat bármilyen jogcímen való átengedéséhez szükséges a kormány előzetes elvi hozzájárulása, hanem a radioaktív hulladék-tárolók tulajdonjoga megszerzéséhez is.

A következő fontos tétel ebben a törvényben a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosítása. Ez kis léptékű módosítást javasol, elsősorban a nemzetközi üzemi és kereskedelmi szabályzattal összefüggésben. A módosítások érintik a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

nagykereskedelmi piacok vizsgálatához kapcsolódó szankcionálási jogköreit, attól függően, hogy az helyrehozható vagy nem helyrehozható jogsértés jegyében történik.

Az árszabályozási rendeletekre vonatkozóan a kihirdetés és a hatálybalépés között a felkészülésre egységesen 15 napos szabály kerül bevezetésre, ami szolgálja a jogalkotó és egyben a jogalkalmazó érdekeit is.

A következő fontos tétel a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosítása, amely szintén az üzemi és kereskedelmi szabályzat előírásait szabályozza úgy, hogy a jövőben kizárólag a rendszerüzemeltetők honlapján lenne elérhető az a módosítási jogkörjavaslat, ami ezen a weboldalon érhető el.

A villamosenergia-törvény javasolt rendelkezéseivel összhangban módosul egyrészt a díjrendelet kihirdetésének és hatálybalépésnek intervalluma, valamint a hivatal szankcionálási jogkörei is módosulnak.

A következő tétel a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi XXIII. törvény módosítása, amely a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvény pontosításait tartalmazza annak érdekében, hogy ezzel megteremtse a jövedéki adóról szóló, illetve a 2016. évi LXVIII. törvény szerinti szabályozás közötti összhangot.

A közüzemi bürokráciacsökkentést érintő törvény módosításáról szól a 2016. évi CXXV. törvény módosítási javaslata, amely szerint nincs összhang az adott ágazatok működésében, valamint az ágazatokra vonatkozó további előírásokkal. Ennek jegyében eltérő a szolgáltatók leolvasási gyakorisága, különböző földrajzi területek között lényeges különbség van, eltérések vannak a szolgáltatók között, a szolgáltatók számára nem áll rendelkezésre információ arról, hogy egy felhasználójuk milyen más szolgáltatásokat vesz igénybe, és adott ágazatban mely engedélyesek végzik a leolvasásokat, valamint hiányoznak a végrehajtást szolgáló részletszabályok is.

Mindazonáltal a közös leolvasásra vonatkozó eredeti jogalkotói cél energetikai szakmai szempontból is támogatott, azonban az a nonprofit közműszolgáltatás kiépítése során az annak keretében ellátott fogyasztók vonatkozásában érhető majd el. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Ön é a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Látszólag tényleg csak technikai jellegű módosítások vannak ebben a salátatörvényben, de hát igazából attól lenne jó, ami nincs benne. Én fogok arról is beszélni, ami benne van, de talán még többet arról, ami nincs benne.

Ez egy igazi salátatörvény; több kisebb terjedelmű, egymással gyakorlatilag semmilyen összefüggésben nem lévő energetikai tárgyú törvény módosítását hozta ide a minisztérium, amelyeket az indoklás szerint részben a jogalkalmazói tapasztalatok diktáltak, egyes esetekben jogharmonizációs kötelezettségek tesznek szükségessé, ugyanakkor más rendelkezések éppen hogy ellentétesek az uniós szabályokkal, vagy azzal, amerre az energiaunió mozdulni kíván, mozdulni szeretne.

(18.40)

Ezzel semmi baj nincs jogfilozófiailag vagy akárhogyan sem, hogy a jogosított nélkül maradó bányatelkek esetében milyen megoldást választ a jogalkotó. Azzal együtt, hogy természetesen feltételezzük, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő ki fogja dolgozni ennek a hasznosítási szabályzatát, és kellően transzparens módon fog élni a bányatelkek hasznosításával. Nem lehetünk ebben teljesen biztosak, amilyen mértékű lenyúlások történnek ebben az országban. Épp az előző napirend, a takarékszövetkezeti törvény mutatja - ideteszem, odateszem, államtitkár úr lelkendezett, hogy milyen szépen lement. Hát igen, 30 milliárdot úgy elpacsiztak, hogy minden a lehető legszebben ment, csak éppen az érintettek, a kistulajdonosok nem vették észre és jártak rosszul. Tehát azt javaslom, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőnek azért nézzünk a körmére, esetleg egy parlamenti vizsgálóbizottság áttekinthetné, hogy mit tettek az elmúlt időszakban.

A hites bányamérők által elkövetett hibákkal kapcsolatos engedékenység valóban életszerű lehet, de megint egy kis kitételrel, azzal, hogyha megvizsgálták a jóhiszeműséget. Ugyanis a bányamérők munkájának rendkívüli anyagi vonzata van. Tehát ha nem jóhiszeműen téved, hanem azért, mert ezért több pénzt kapott, és azt követően még arra is lesz módja, hogy folytassa a munkáját, ezt nem biztos, hogy törvényben kellene garantálni. Tehát nagyobb körülményekre hívnám fel a figyelmet, vagy legalábbis erre a kitételre. Az atomeróműnél van egy apró kis szabály a beléptetésnél, hogy ki kaphat állandó belépési engedélyt, és az a szabálysértés szándékossága, szándékolttsága: ebben szerepel ilyen, hogy aki állandó belépővel ittasan megy be dolgozni, az még egyszer nem mehet be. Mert azt mondják, hogy véletlenül nem lehet inni. Az egy szándékolt magatartás, hogy valaki úgy dönt, hogy alkoholt fogyaszt. Tehát úgy gondolom, vannak nagyon egyszerűen megítélhető részei a hites bányamérők által elkövetett hibák vizsgálatának, és itt a jóhiszeműség legyen egy sarkalatos pont.

A módosítás sikertelen része - pedig akár jó is lehetett volna -, hogy a lakossági fogyasztók szempontjából az ellátási minőséget javító, 2018. január 1-jén bevezetni tervezett mérőóra-leolvasáshoz kapcsolódó intézkedések sajnos nem lépnek hatályba. Indoklás nincs mögötte, illetve most szóban állam-

titkár úr mondta, hogy nem mindenkinek egyforma az együttműködési hajlama - ennél nagyobb ellenállást is legyűrtek maguk a jogalkotás során -, és hogy bizonyos információvédelmi problémák adódnak. Nem akarom bagatellizálni, de valószínűleg a gáz- és a vízatatok nem fognak összekeveredni, mert jelentősen eltérő számokról van szó. Nagyon sajnáljuk, hogy ilyen mértékig ellen tudtak állni az ágazati szereplők, illetve hogy az ENKSZ nem tudott felkészülni arra, hogy január 1-jétől ezt a feladatot ellássa. A dolgozó emberek számára az nagyon nagy problémát tud jelenteni, amikor kapnak egy cédulát, hogy ezen a napon reggel 8-tól délután 4-ig valaki legyen ott-hon. Ez nem így működik. Tehát egy szolgáltatás legyen szolgáltatás, legyen egyre jobb színvonalú, és ne a felhasználók idejét rabolja, hanem az ellátás minőségét javítsa.

Bár akár pozitív is lehetne, hogy az előterjesztő a jelenlegi rendszer hosszabbításaként 2019. szeptember 30-ig szabályozott árú és mennyiségű földgázforráshoz kívánja juttatni az egyetemes földgázszolgáltatót, ez a módszer azonban nem egyeztethető össze az Európai Unió szabályaival. Úgy látjuk, hogy részben ezzel függ össze a jelenlegi brüsszeli energetikai kötelezettségszegési eljárás is, különös tekintettel arra, hogy ez a megoldás elvonja a szolgáltatótól a szerződéses partnereik megválasztásának jogát azzal, hogy szerződéses kötelezettségen alapuló ellátási láncot hoz létre.

A másik ilyen pont, hogy rögzíti, hogy meghatározott földgázforrást a termelő köteles meghatározott szereplőknek értékesíteni, hazai termelésű földgázt kizárólag egyetemes szolgáltatási célra lehet felhasználni. Ez utóbbi rendelkezés tételesen elsődleges uniós jogot is sérthet, nevezetesen az áruk szabad áramlásának a jogát. Ugyanis ezt nemcsak a határok között kell biztosítani, hanem a nemzetállamok területén belül is.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a jól működő versenypiac kifejezetten csökkentheti az árakat. Tapasztaltuk, hogy az európai nagykereskedelmi villamosenergia-árak 2008 óta 70 százalékkal csökkentek. Tudom, erre azt szokta mondani államtitkár úr, hogy nálunk a legjobbak az árak. De ha a beszerzési árak csökkennek, akkor nálunk még jobbak lehetnének, mert a tendencia az, hogy csökkennek a határainkra érkező árak, ebből adódóan, ami idebent van, az is csökkenthető lenne. Az Európai Unió nagykereskedelmi gázai, tehát az az ár, ami Magyarország határaihoz érkezik, csak 2013 óta több mint 50 százalékkal csökkentek. Teljesen érthetetlen számunkra, hogy akkor miért nem csökken, ami bent van, ami az önök választási rezsicsökkentése volt, hogy 2011-12-ben harmadával megnövelték a gáz árát és aztán '13-ban negyedével csökkentették, most is azon az áron tartják, mikor a határainkhoz 50 százalékkal alacsonyabb áron érkezik a gáz.

Kérdés, hogy ez miért nem jelent meg a magyar végfelhasználói árakban, kit támogat azzal a kormány, hogy a drágább orosz gáznak így teremt pia-

cot. Nem az energiaunió az, amely akadályozza a rezsicsökkentést, hanem épp a Fidesz-kormány az ez a magatartása, amely évek óta drágábban adja a lakosságnak a gázt, a villanyt és a távhőt. Tudom, államtitkár úr, mondja, hogy a többiekhez képest még mindig milyen jó. De önmagunkhoz képest sokkal jobb lehetne, mint amennyi most. És azt is hiába mondja, államtitkár úr, hogy az elmúlt nyolc évben hány gázáremelés volt. Akkor azért valahogy olyan 40 dolláros hordónkénti árról 120 dollárra ment fel az világpiaci ár, úgyhogy ezt is kicsit figyelembe kellene venni.

A földgáz ára, ahogy említettem, jelentősen csökkent, és úgy látjuk, hogy a Fidesz-kormány évek óta drágábban adja a lakossági gázt, a villanyt és a távhőt, különösen a kapcsolt energiatermelés megszüntetése vagy tönkretétele következtében, mint amennyibe az valójában kerül. A földgáz ára, mint mondtam, '14 óta a felére csökkent, és a kőolajat is 60-70 százalékkal lehetett olcsóbban beszerezni. Eközben a magyar emberek három éve azt tapasztalják, hogy ugyanazt a '13-ban meghatározott drága tarifát fizetik, nem érzékelhető, hogy az országhatárhoz jóval alacsonyabb áron érkezik az energia. Ez, úgy gondoljuk, méltánytalan, igazságtalan nyereszkesedés, és jó lenne kideríteni, hogy kinek a javára történik ez. Hogy van az, hogy 2005-ben 50 dolláros olajárnál 50 forint volt egy köbméter lakossági gáz, 2006-ban 60 forintos olajárnál 60 forint volt egy köbméter lakossági gáz, ma pedig, amikor 50 dollár körül jár az olajár, miért fizetünk a gázért kétszer annyit, 101 forintot?

(18.50)

Ez az az összehasonlító számsor, államtitkár úr, amit elhiszem, hogy Németh Szilárd nem fog föl, mert neki másféle diagramokat adnak, és ő csak annyit tud, hogy kilenc-kilenc kilencszer, de ezzel szemben én egy másik kilencszert szeretnék szembeállítani: az MSZP, ha megfigyelte, minden korábbi árcsökkentő intézkedését a kormánynak támogatta, ezzel szemben a Fidesz képviselői az elmúlt két és fél évben kilenc alkalommal mondtak nemet az indokolt árcsökkentésre. Erre behoztuk az Országgyűlés elé a vonatkozó törvénymódosítást, kilencszer szavazták le az árcsökkentés lehetőségét.

A lakossági földgázszolgáltatás és a nagykereskedő állami kézben van, a villany egyértelműen, a földgáz is, a villamosenergia-szektorban is döntő már az állami tulajdon. Az a kérdésem, hogy miért nem adják akkor olcsóbban a gázt és a villanyt, mert piaci eszközökkel is meg tudnák oldani, hogy le nyomják az árat. Miért nem akarják így lenyomni a saját cégeiken keresztül az árakat? Miért nem akarják érvényesíteni a versenyben azt a pozíciót, ami a lakosság számára igazán kedvező lehetne? Akár van árszabályozás, akár nincs, az állami cégek annyiért adhatják az energiát, amennyiért ők maguk meghatározzák, mert ők a piac szereplői, tehát ebbe semmi-

féle stoptáblát nem kell Brüsszelnek állítani, mert az állami vállalatok ugyanúgy szereplői a piacnak, tehát ők saját ármeghatározással élhetnek. Ehhez nem kell szembemenni Brüsszellel, és ezért nem értjük, hogy mi volt a cél. Ezért erősítették az állami tulajdonosi pozíciókat az energiaszektorban, hogy amikor az önök kezében van az árak meghatározása, akkor ne éljenek vele? Ez számunkra nem elfogadható.

Mindezeket összefoglalva: a technikai részletek támogathatóak, azokkal kevés probléma van, viszont azért, mert a fogyasztók számára hátrányos intézkedéseket is tartalmaz az előterjesztés, illetve nem rendelkezik az előterjesztés a lakossági gáz, az áram és a távhő árának csökkentéséről, indokolt csökkentéséről, ugyanakkor uniós szabályokba ütköző rendelkezéseket is tartalmaz - mint kifejtettem, teljesen feleslegesen, mert piaci eszközökkel is megoldható lenne -, mindezek alapján mi nem tudjuk támogatni.

Egy gondolatot még szeretnék megemlíteni a rendelkezésemre álló egy percben: ez az Országos Atomenergia Hivatal összeférhetlenségi szabályzata. Tehát én teljesen egyetértek azzal, hogy itt szigorú összeférhetlenségi szabályokat kell megfogalmazni, ugyanakkor különös tekintettel a készülő új blokkok építésére és az ezzel arányos vagy talán ezt arányosan is meghaladó feladataira az Országos Atomenergia Hivatalnak, rendkívül fontos, hogy a fizetés lehetőségeit, a javadalmazást megoldják. Tehát legalább egy bértömeg-gazdálkodást és a normális hivatali fizetési struktúrához képest egy enyhébb, kedvezőbb bérezést tegyenek lehetővé az Atomenergia Hivatalnak, mert lehet, hogy lesznek összeférhetlenségi szabályaink, de nem lesznek olyan felkészült mérnökeink, akik megnyugtatón tudnák garantálni a nukleáris biztonságot, mert fizetési okokból máshová mennek el. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Aradszki András államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Aradszki András jelzésére:)* Államtitkár úr, jelezni szeretném, hogy Józsa képviselő úr felszólalásának csak azon részeire térjen ki, amelyek a törvényjavaslatához tartoznak, mert a képviselő úr felszólalásának körülbelül 85 százalékában nem a törvényjavaslatról beszélt. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon izgultam, hogy vajon talál-e okot Józsa képviselő úr, hogy ezt a jó törvényjavaslatot ne támogassa - nem csalódtam benne. Engedje meg, képviselő úr, hogy így beszéljek, ön felé fordulva. Nem csalódtam benne, végül is talált olyan dolgokat, amelyek, hogy mondjam, ugyan távol vannak az igazság-

tól, de azért jól hangzanak itt az Országgyűlésben. Azért engedje meg, hogy egy kicsit helyrebillentsem az igazság irányát, és elmondjam azt, hogy én türelmes ember vagyok, változatlanul elmondom az álláspontunkat ezzel az áremeléssel kapcsolatban, és nem summázom olyan egyszerű mozdulattal, ahogy Szanyi kapitány tette, de úgy gondolom, hátha... (Dr. Józsa István: Azt a Jobbik...) Teljesen mindegy, ők is parlamenti képviselők, úgy tudom, de azért hadd mondjak önnek el pár dolgot!

Ugyan kételkedik mindig abban a dologban, hogy olcsón adjuk-e a gázt meg az elektromos áramot a rezsicsökkentésnek köszönhetően, nagyon finom, nagyon elegáns csúsztatást szokott alkalmazni, képviselő úr. Tényleg bravúros az egész dolog, mert amikor az egyetemes szolgáltatói ár csökkentéséről beszél, akkor mindig a határon bejövő nagykereskedelmi gázár naponta történő vagy havonta történő változásaira utal, de ez nem így működik, ön is tudja, képviselő úr, akinek megfelelő tapasztalatai vannak az energetikában. A háztartások részére rendelkezésre bocsátott villamos energia és gáz ára nem attól függ elsősorban és döntően nem attól függ, hogy milyen áron értékesítik ezt a két energiafajtát, mondjuk, Hollandiában vagy bármely más árutózsden.

Ezért hadd mondjam el önnek még egyszer - talán elhiszi, és utána tud nézni az Európai Bizottság honlapján, amely az energiaunió és a klímacélok megvalósításához szolgáló anyagot taglaló részben részletesen elemzi -, hogyan alakultak a lakossági energiaárak 2010 és 2015 között.

Mit ad Lenin, kedves képviselő úr? A villamos energia lakossági ára 20 százalékkal emelkedett a legtöbb tagállamban, különösen Angliában, ahol 50,7 százalékkal, Portugáliában 37,2 százalékkal, Írországban 30,9 százalékkal, Görögországban 46,2 százalékkal. Hat ország jelent kivételt ezen trend alól: Csehország mínusz 7,1 százalékkal, Málta mínusz 23,2 százalékkal, Málta szabályozott árat alkalmaz, Ciprus szintén szabályozott ár mellett mínusz 9,1 százalékkal, Magyarország szabályozott ár mellett mínusz 27,3 százalékkal, Szlovákia szintén szabályozott ár mellett mínusz 7,3 százalékkal. Tessék utánanézni!

Ugyanez a helyzet a földgázárak tekintetében, ahol átlagosan az Európai Unióban 2010 és 2015 között 25 százalékkal emelkedtek a lakossági, fogyasztói gázárak, leginkább Spanyolországban 72,4 százalékkal, Portugáliában 55,9 százalékkal, Angliában 58,3 százalékkal. Nyolc EU-s tagállamban csökkentek az árak: kiemelten Görögországban 26,3 százalékkal csökkent, szabályozott piac; Magyarországon 36,6 százalékkal csökkent, szabályozott piac; Dániában is jelentősen csökkent annak ellenére, hogy nem szabályozott; Bulgária, szabályozott piac, mínusz 9,3 százalékkal; Észtországban mínusz 4,2 százalékkal; Litvániában mínusz 3,8 százalékkal; Lengyelországban mínusz 1,4 százalékkal és Szlovéniában, ahol szintén szabályozott, mínusz 9,5 százalékkal.

Ez a tényhelyzet, ezzel kéne vitatkoznia, de képesnek tartom a képviselő urat arra, hogy a tények-

kel szemben is tud vitatkozni. Sok sikert kívánok önnek ehhez! Ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15379. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőnek megadom a szót Homolya Róbert államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr! Oné a szó.

(19.00)

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat összesen hat, a közlekedés tárgykörébe tartozó törvény módosítását tartalmazza. A módosítási igényt egyrészt az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalatai, másrészt pedig pontosító, egyértelműsítő és jogharmonizációs okok indokolják az ágazati és egyéb jogszabályokkal való összhang megteremtésének érdekében. A törvényjavaslat legfontosabb elemeit a következőkben ismertetem.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása számos szabályozási területet érint. Az útügyi műszaki előírások modernizációja a közúti szakma régóta megoldást igénylő problémája. A törvény módosítása kiterjed az útügyi műszaki előírásokra vonatkozó alapvető szabályok megalkotásán túl a felhatalmazó rendelkezés módosítására is annak érdekében, hogy a közlekedésért felelős miniszter rendelettel állapíthassa meg az útügyi műszaki szabályozásért felelős bizottság létrehozására, összetételére és feladatkörére vonatkozó részletes szabályokat.

A miniszteri rendeleti szintű jogszabályok megalkotása mellett az is indokolt, hogy annak keretei között a helyi önkormányzat képviselő-testülete, a fővárosban pedig a Fővárosi Közgyűlés az általa kezelt közutakra rendeletben állapíthasson meg a helyi sajátosságoknak megfelelő további szabályokat. A törvényjavaslat tartalmazza az ehhez szükséges törvényi felhatalmazást is.

Ugyancsak rendelkezések szólnak a nemzeti tengelysúly- és kapcsolódó ellenőrzéseket támogató hálózat szabályozásáról. E módosítások érintik a közúti közlekedési nyilvántartási és az úgynevezett autópálya-törvényt is. A TSM-rendszer kialakításával nem változnak a megengedett tengelysúlyra és össztömegre vonatkozó előírások, de a jelenleg is hatályos jogszabályok ellenőrzése jóval hatékonyabbá válik. A módosítással megteremtjük az objektív ágon történő ellenőrzés eljárási kereteit is.

Ezzel függ össze a túlméretes járművek közötti közlekedésre vonatkozó szabályok módosítása. A javasolt méreteket vagy össztömeget meghaladó járművek közlekedése engedélyhez és jogszabályban meghatározott esetekben kísérő járműhöz kötött. A meghatározott paraméterek fölötti járművek nemcsak az útvagyonban tesznek kárt, hanem fokozott forgalombiztonsági kockázatot is jelentenek. A módosítás a szabályokat pontosítja, mivel e járműveket a szükséges beavatkozás időigényétől függetlenül mindaddig indokolt visszatartani, amíg a forgalombiztonságra veszélyes helyzetet el nem hárítják. Az elhárítás történhet átrakodással, az engedély megkérdésével és az engedélyben foglalt feltételek biztosításával.

A kormány többször kinyilvánította, hogy támogatja a biztonságos kerékpáros-közlekedés további térnyerését. Ennek érdekében az idei évtől kezdődően jelentős forrásokat rendelt a kerékpárforgalmi létesítmények állapotának és vagyonértékének megőrzésére, fejlesztésére. Mindezekre is tekintettel a törvényjavaslat az országos kerékpárút-törzshálózat és a főutakkal párhuzamos kerékpárutak lakott területen kívüli szakaszainak jelenleg megoldatlan működtetési feladatellátására tartalmaz megoldást azaz, hogy a közútkezelői feladatokat egységesen a Magyar Közút Nonprofit Zrt.-hez rendeli. Az érintett kerékpárosszakaszok közútkezelői feladatainak a Magyar Közút részére történő átadása ugyanakkor nem jár a tulajdoni viszonyok változásával, a kerékpárutak továbbra is önkormányzati tulajdonban maradnak.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosítása is több szabályozási kérdéskört érint. A kerékpározásért és aktív kikapcsolódásért felelős kormánybiztos vezetésével 2016 novemberében munkacsoport alakult a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumon belül, amely megvizsgálta, hogy a vasútnak nem minősülő egyéb kötőpályás közlekedésről szóló törvény beváltotta-e a hozzá fűzött reményeket, milyen további könnyítésekre van esetlegesen szükség. A munka eredményeként világossá vált, hogy az eddigi kötőpályás rendszereken kívül célszerű a vasúti közlekedésről szóló törvényben szabályozott kisvasutak és a múzeumvasutak részére kedvezőbb jogszabályi környezetet kialakítani arra tekintettel, hogy ezek a vasutak is a turizmusban, a szabadidő észszerű eltöltésében és az aktív kikapcsolódásban játszanak fontos szerepet. Ugyanakkor az is világossá vált, hogy a turisztikai hajtányok szabályozása, mivel jellemzően nagyvasúti vagy kisvasúti pályán közlekednek, a vasúti törvény keretén belül kell hogy megvalósuljon.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A függővasútra és a trolibusz-felsővezeték műszaki engedélyezésére vonatkozó rendelkezések viszont a vasúti törvény általános szabályai alá kell hogy visszakerüljenek. A függővasút műszaki szem-

pontból inkább a hagyományos vasúti rendszerekkel mutat hasonlóságot, ezzel szemben a trolibusz-felsővezeték az egyéb kötőpályás rendszerek környezetéből jelentősen kilóg, műszaki engedélyezésére inkább a villamosra vonatkozó rendelkezéseket célszerű alkalmazni. A módosítások révén az említett kötőpályás közlekedési módok esetében egyszerűsödnek az engedélyezési eljárások, csökkennek az adminisztrációs terhek és az eljárási díjak.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosítását az időközben bekövetkezett társadalmi mobilitási változások, a jogszabályi környezet változása, ezen belül is a 2016-ban elfogadott, az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény megalkotása, valamint a Budapesti Közlekedési Központ működési feltételeinek jobb biztosítása indokolja. Az elővárosi személyszállítási szolgáltatás határának mind az autóbuszos, mind a vasúti közösségi közlekedésben 100 kilométerre történő megnövelése a megváltozott utazási szokások miatt indokolt, hiszen egyre többen járnak munkába a fővárosba vagy megyei jogú városokba 70 kilométert meghaladó távolságról.

Az utasok panaszkezelési eljárásának egységesítését szolgáló rendelkezések az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezésein alapulnak, és egyértelművé teszik ezeket a rendelkezéseket. Ezzel együtt a vasúti és autóbuszos szolgáltatást igénybe vevő vagy igénybe venni kívánó utasok panaszbenyújtására vonatkozó szabályok összhangba kerülnek, így biztosítva az utasjogok gyakorlásának egységességét, az utasjogi eljárások összhangját, ami ugyancsak előnyös az utasok számára.

A törvényjavaslatban szereplő módosítások a fővárosi közösségi közlekedés intézményrendszerének továbbfejlesztéséhez szükséges jogszabályi környezetet is biztosítják.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/15379. számú törvényjavaslat számos különböző területet érintő jogszabály-módosítást tartalmaz, amelyek mind a közlekedésszabályozás hatékonyságának erősítését szolgálják. Mindezekre tekintettel kérem, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ismételtén köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat több szabályozási területet érintően tartalmaz pontosításokat és előremutató rendelkezéseket. Ezek közé tartozik az ügyi műszaki előírások modernizálása is, ami már régóta időszerű volt. Ennek a feladatnak a meg-

valósítása érdekében a törvény módosítása kiterjed az útügyi műszaki előírásokra vonatkozó alapvető szabályok megalkotására, valamint a felhatalmazó rendelkezés módosítására is.

A több módosító javaslat közül kiemelhető, hogy a túlméretes közúti járművek közlekedésével kapcsolatban az indítvány a meghatározott méreteket vagy össztömeget meghaladó járművek közlekedését engedélyhez és meghatározott esetekben kísérő járműhöz köti, ugyanakkor azt is szabályozza, hogy a járművet milyen esetek esetén lehet visszatartani, amíg a forgalombiztonságra veszélyes helyzet meg nem szűnik.

A kerékpározásra való tekintettel egy nagyon fontos, hiánypótló módosítás van a törvényjavaslatban. Hosszú idő óta problémát jelentett a megépült utaknak, a fejlesztett utaknak egyrészt a lakott területen kívüli fejlesztése, illetve azoknak az üzemeltetése. A törvényjavaslat erre tesz most javaslatot, amiben a Magyar Közút Nonprofit Zrt. jogosult a külön jogszabályban megjelölt kerékpárutak fenntartási, fejlesztési és fejlesztéssel összefüggő üzemeltetési feladatainak ellátására. Tehát a kerékpárutak önkormányzati tulajdonban maradnak, de az érintett kerékpárússzakaszokat most már a Közút fogja kezelni, így végre számos áldatlan állapotban lévő kerékpárútnak az üzemeltetése és kezelése megoldható lesz.

Ezenkívül a javaslat tartalmazza a nemzeti tengelysúly- és kapcsolódó ellenőrzéseket támogató hálózat kialakítását is. Egy igen fontos hálózatról van szó, a rendszer az ország 89 pontján épül majd ki. Ismeretes, hogy nagyon sokszor a nem szabályosan, azaz nem a megengedett tengelysúllyal közlekedő tehergépjárművek komoly károkat okoznak a burkolatban, hisz a tengelysúly és a károk között nagyon erős összefüggés van.

(19.10)

Ez a rendszer képes lesz arra, hogy az objektív felelősség elve szerint, a gépjármű megállítása nélkül bírsághatározatot hozzon, és előszűréssel, szűrővel is sokkal jobban, nagyon sok esetben a szabálykövető tehergépjármű-vezetők megállítása nélkül, főleg a belföldi tehergépjárműveknél - tehát nem kell megállni ahhoz, hogy ellenőrizzék -, de a külföldi tehergépjárműveknek is meglesz a hatékony ellenőrzési módja.

Továbbá ki kell még emelnem a vasúti törvényvel kapcsolatban a módosításokat, úgy, ahogy az államtitkár úr elmondta, amelyek az elmúlt időszak tapasztalatai alapján az észszerűsítéseket tartalmazák. Talán egy érdekességet emelnék ki, a turisztikai hajtányt, ami a vasúti közlekedésen belül nyilván egy nagyon apró pont, de voltak olyan beruházási kezdeményezések, amelyek már Magyarországon is és a szomszédos országokban is megfigyelhetők, amelyek bizonyos vasúti pályákon - ezek általában inkább

nem használt vasúti pályák - turisztikai jelleggel hajtányokat hoztak volna létre, és ha ezeket a vasúti törvény szerint kell létrehozni, akkor az rendkívül bonyolult engedélyezési eljárást indokolt. Így most ez a törvényi szabályozás az általános szabályokhoz képest kedvezőbb szabályokat állapít meg.

A javaslat továbbá pontosítja a közlekedési hatóság feladatait. Csökkennek az adminisztrációs terhek és eljárási díjak. Ezenkívül az elővárosi vasúti és autóbuzos szolgáltatásoknál a vonzaskörzethatárnak a 70 kilométer helyett 100 kilométerben történő megállapítása a mai viszonyoknak és fejlődésnek köszönhető, és ezekre a valóságos igényeknek megfelelő változtatásokra tesz javaslatot a törvényjavaslat.

Az utasok panaszkezelési eljárásával kapcsolatos ügyek összetettségére és kiemelt jelentőségére tekintettel indokolt az autóbuzos közlekedési hatóság döntései esetében is kizárólagos illetékességgel felruházni a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat számos olyan intézkedést és pontosítást tartalmaz, amelyek valamennyi ágazatban javítják a hazai közlekedés feltételeit, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Van ebben az előterjesztésben jó is, például rögtön kiemelném, hogy csökkennek bizonyos eljárási díjak, vagy hogy a biztonságos kerékpáros közlekedés érdekében újabb intézkedések történnek. Szintén támogatandó, hogy az útügyi műszaki modernizáció jegyében előrehaladás látható.

Ez az elővárosi 100 kilométer már egy picit nehezen érhető, mert a főváros vagy a megyei jogú városok és azok legfeljebb 100 kilométeres vonzaskörzete között végzett személyszállítási szolgáltatás kapcsán lesz a jövőben 100 kilométer elővárosinak minősítve, az eddigi 70 kilométer helyett. Ha Győr megyei jogú várost meg a Budapest relációt nézem, akkor ez mintha összeérne. Vagy ugyanez van Szeged és Budapest között is, tehát Szeged-Budapest egy elővárosi közlekedés lesz e szerint a kategorizálás szerint, ami persze biztos javítani fogja az életminőséget, csak nem tudom, miért ilyen bonyolult módon kell ezt megoldani, hogy elővárosinak minősítjük.

Összességében a pozitívumok mellett azért nagyon jó lenne tudni, hogy a javaslatban foglaltakhoz mit szoltak a fuvarozószervezetek, a szakmai szervezetek. Jó lenne azt is tudni, hogy például Garancsi Istvánnak és Mészáros Lőrincnek kellően jó-e ez az előterjesztés, ugyanakkor Simicska Lajosnak kellően

rossz-e, mert ez is szempont szokott lenni itt az utóbbi időszak jogalkotásánál.

Van ugyanis a szakmainak látszó rendelkezések között több finom, pici kis érdekesség is. Például a közúti közlekedésről szóló törvény módosítása lát-szólag egy apró hibát, egy rossz hivatkozást javít ki annak érdekében, hogy a megfelelő szankció megfelelő jogsértéshez kapcsolódjon. De hát ez csak a felszín, mert a lényeg ezzel szemben valójában az, hogy a közúti közlekedésről szóló törvény 12. § (4) bekezdésében szabályozott szankciót a reklámtábla... Ismeri valaki ezt a fogalmat, hogy nagy méretű reklámtábla? Ez korábban egyértelműen Simicska-érdekesség volt. Tehát a reklámtábla eltávolítását és a bírságot pontosan azoknál az úgymond jogsértéseknél nem lehetett eddig alkalmazni, csak az elmúlt két évben, amelyek szabályozásával a plakátpiac lenyúlása, átrendezése elkezdődött 2012-ben.

A közúti közlekedési törvény 12. § (3e) bekezdése, idézem: „A gépjárművek közlekedésére szolgáló közút lakott területen kívüli szakasza mellett nem lehet reklámtábla, reklámhordozó vagy egyéb reklám-célú berendezés - közlekedésbiztonsági okokból -, valamint a tájékozódást segítő jelzést megjele-nítő reklám-célú eszköz. A tilalom nem vonatkozik a 2010. december 31-éig a nem gyorsforgalmi utak mentén kihelyezett 12A/0-ás ív méretű reklámfelü-lettel rendelkező reklámtáblákra, az üzemanyag-töltő állomások területén elhelyezett cégjelzésre és üzem-anyagárakat tartalmazó táblákra, valamint az épít-ményeken, az építmények telkén elhelyezett olyan felíratra, amelyek az építményben működő cég ne-vét, jelét (piktogramját), vagy tevékenységét jelzik, továbbá azokra a - közvetlenül a közút mellett elhe-lyezett - berendezésekre, amelyek a közlekedés bi-ztonságát elősegítő közérdekű tájékoztató táblák szakmai tartalmát, valamint engedélyezésüket meg-határozó testület által engedélyezett, a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást tar-talmaznak.” Ez egy gyönyörű szép körmondat volt! Valószínűleg szerencsésebb lett volna ezt szétszedni, de az azért látszik belőle, hogy ez a megfogalmazás akkor azért valaki vagy valakik érdekét szolgálta, és ehhez képest azért most egy jelentős átrendeződés történik.

Folytatom a 12. § (4) bekezdését: „A közlekedési hatóság annak az ingatlan - az ingatlan-nyilvántartás szerinti - tulajdonosát, amelynek területén a (3a), (3c) bekezdésekben megállapított tilalmat megszegik, a jel, jelzés, reklámtábla, reklámhordozó, egyéb reklám-célú berendezés,” - érdekes, mind a reklámmal foglalkozik - „valamint a tájékozódást segítő jelzést megjelenítő reklám-célú eszköz vagy egyéb tárgy eltávolítására és 100 000 forinttól 500 000 forintig terjedő bírság fizetésére kötelezi. A bírság ismételen is kiszabható.” Tehát ha valaki nem tesz eleget a reklám-célú eszköz eltávolításának, akár hetente kimehet a hatóság, és 500 ezer forint bírságot kaphat. Érdekes! Ez a közlekedés modernizációjáról szóló törvény milyen precíz részletességgel írja

le, hogy kit hogyan kell tönkretenni, ha rossz helyen, rosszul tart egy bizonyos reklámtáblát. Valószínűleg ez valakinek az érdekeltségébe tartozik, aki eddig kedvezményezett volt, most pedig nem az.

Egy kis kronológiai áttekintéssel hadd éljek még, tudniillik csak 6 percet használtam el a 15 perces időből. 2012-ben a közút területén, a közút felett és mellett tilos volt elhelyezni olyan jelet, jelzést, egyéb tárgyat vagy berendezést, amely alkalmas arra, hogy a közlekedés figyelmét elterelje, vagy a közlekedés biztonságát egyéb módon veszélyezteti. Ez volt az anti-ESMA-törvény, mert ők használták ezeket az elefántfüleket, és ezeket ki kellett tiltani a fideszesek üzleti érdekei miatt. De aztán történt, hogy Garancsi úr megvette az ESMA-t, ekkor rögtön változik a szabályozás. Folytatom. Továbbá tilos volt elhelyezni a közút területén, a közút felett, az út műtárgyán, az út tartozékán, közvilágítási, villany-, telefon- és egyéb oszlopon, valamint a közút lakott területen kívüli szakasza mellett reklámtáblát, reklámhordozót és egyéb reklám-célú berendezést.

(19.20)

Az indok akkor az volt, hogy a közutak mentén elhelyezett, a közlekedés biztonságát veszélyeztető táblák, jelzések hatékonyabb visszaszorítása érdekében szabályozni szükséges az 50 és 100 méterre elhelyezhető táblák méretét, továbbá a szankcionálás lehetőségét is. Ez akkor egy kemény háborús attack volt, ki kellett nyírni bizonyos céget.

Mi történt 2014 áprilisában? Minden ellenkező törekvés ellenére a Kúria úgy döntött, hogy választási plakátokat el lehet helyezni oszlopokon, tehát ez az előbbi túlzottan szigorú, közvilágítási oszlopokra vonatkozó tiltás túlzó, és valahol a véleménynyilvánítási szabadságot is érinti. 2015 április: Garancsi István, a Videoton és a Market Építő Zrt. tulajdonosa, mellesleg, nem mellesleg Orbán Viktor személyes kötelbarátja, jó ismerőse megvásárolta az addigra már tönkretett ESMA, említett cég száz százalékát. Az ügy előzményéhez tartozik, hogy az oszlopokra helyezhető reklámokkal a spanyol-magyar érdekelt-ségű ESMA-csoport foglalkozott, ami akkor konkurenciája volt a Simicska Lajoshoz köthető Mahir-cégcsoportnak. Ez az ESMA a 2012-es tiltás után gyakorlatilag csődbe ment - amit fölolvastam, hogy 2012-ben milyen pontosan betiltották az ESMA által használt reklámfelületek alkalmazását -, ez törvény-szerű volt. Ezt hívják jogalkotással történő károko-zásnak, amivel szemben még csak kártérítési lehetősé-g sincs, mert az Országgyűlés, maguk, fideszes többség így döntöttek, dögöljön meg az ESMA.

Na de, Garancsi megvette az ESMA-t, úgyhogy fegyvert lábhoz, új helyzet van. A spanyol tulajdonosok kivonultak az országból, 2015 vége; akkor már ugye, Garancsi Istváné ez a cég, az oszlop-reklámok tilalmát feloldják. Mit tesz Isten? 2012-ben tiltották, '15-re Garancsiék ezt megvették, és az oszlop-reklámok tilalmát feloldják. Rájöttek, hogy ez egy túlzot-

tan szigorú szabályozás volt, nincs is ennek értelme. Az indoklás a tárgyban mindössze annyit tartalmaz, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvényben a közvilágítási, villany- és telefonoszlopon történő reklámeszköz-elhelyezési tilalom feloldásra kerül. Miért ne? A kétharmados támogatottságot nem igénylő szabályok átfésülése történhetett meg a plakátolás ügyében is. Az is lehet, hogy valakinek feltűntek a magánterületen álló óriásplakátok, és kiderülhetett, hogy se le nem bontathatják azokat, se meg nem bírsághatják - mivelhogy magánterületen vannak - a tulajdonost, mert nem volt jó a szabály.

Van egy másik nagy terület is, na, ezt most kiirtották a szabályozásból, hogy ki lehessen nyírni azt, akit ki akarnak. A vasúti törvény módosításának célja, hogy a kisvasutak és múzeumvasutak kedvezőbb, a közlekedési célú nagyvasutakétól eltérő szabályozás alá essenek. Ez nagyon szép és támogatható, mondhatni: zöldgondolat. Látható, hogy Orbán Viktor „arccal a vasút felé” programja keretében - valószínűleg már nincs annyi libalegelő, ahány stadionra vágyna az ország vezetője - 2010-ben, '10 decemberében a kormány 10 milliárd forintot szavazott meg a hazai kisvasutak fejlesztésére, ez a 18003. számú, 2016. XII. hó 20-ai kormányhatározat. A 2017-es központi költségvetésben már 45 millió forint előirányzat szerepel az erdei kisvasutak támogatására. Jelenleg 21 személyszállítást végző kisvasút üzemel Magyarországon, közülük 15 erdei vasút, nagyon helyesen. Uniós forrásból több vonalat is fejlesztettek, ezek között a Felcsút-Alcsútdoboz 600 millió forint, Szilvásvárad erdei vasútja 432 millió forint, Lillafüred vasúti fejlesztése 206 millió forint. Érdekes, hogy ez ilyen csökkenő számsor, pedig egyre jobb helyen vannak ezek a kisvasutak.

A könnyítések többek között, hogy a különleges kötőpályás közlekedési tevékenység végzéséhez nincs szükség a közlekedési hatóság és a vasúti igazgatási szerv által kiadott engedélyekre, mert azok nagyon szigorúak és szőrözöek, ezeket a tevékenységeket egyszerűen bejelentés alapján lehet majd végezni. Igaz, hogy emberek vannak rajta, igaz, hogy biztonság, de elég egy bejelentés. Ugyanakkor a pályával szomszédos ingatlan tulajdonosának tűrés kötelezettségein nincs semmiféle enyhítés, sőt mi több, azok törvénybe vannak vésve, hogy tűrni köteles. A tulajdonosnak a dolog használatára vonatkozó joga közérdekből korlátozható, ezzel indokolva korlátozást tartalmaz a törvényjavaslat is, amely tűrés kötelezettség meghatározásával lehetővé teszi a különleges kötött pályát üzemeltető társaság számára, hogy a sikló és a keskeny nyomtávolságú vasút pályájával szomszédos ingatlanokon az egyéb kötőpályás közlekedési rendszerekhez tartozó tartókötél és gyengeáramú vezeték, az ehhez tartozó tartószerkezet, jelzők, egyéb jelzés vagy ideiglenes eszköz helyezhető el. A szabad kilátást akadályozó fákat, cserjéket el kell hogy távolítsák, mert az útban van a kisvasútnak. Az is lehet, hogy Orbán Viktor és Mécsáros Lőrinc az egyéb kötőpályás vonalakra is

áthangolódik, ugyanis a sikló, a sífelvonó és a kötélpálya szintén új és könnyített szabályokat kap most, meg lesz új nyilvántartás is, meg lesz minősítési joga a közlekedési hatóságnak a nyilvántartás adatai tekintetében; feltesszük, csak azért, hogy ezen adatokat ne kelljen közérdekű adatigénylésre a továbbiakban kiadni.

Feltűnő, hogy ezeket a rendelkezéseket a javaslat 66. §-a szerint a folyamatban lévő eljárásokra is alkalmazni kell. Micsoda véletlen! Hirtelen kitört a jólét! A 66. §-tól holnapra könnyebb lesz ezeket csinálni. Kíváncsiak leszünk az esetleg most megépülő Gellért-hegyi sikló történetére, hogy ez kinek az érdekeltségi körét fogja gyarapítani. Az én választókeretemennek javára válik, úgyhogy én nagyon szurkolok, hogy a Gellért-hegyi sikló sikeres legyen, de hogy kinek a zsebet fogja tömni, én nagyon örülnék, ha az önkormányzatét, mert akkor közcélra lehetne fordítani.

Tehát nem akarom mellőzni a pozitív gondolkodást hozzászólásomban, végig minden egyes szavammal a közjót szolgáltam, és azt szeretném, ha az előterjesztők is következetesen ezt a szemléletet képviselnék. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Humánomomból fakadóan nem kívánom itt húzni sokáig a témával való felszólalásomat. Józsa képviselőtársamhoz annyiban azért csatlakoznék, hogy valóban nem szerencsés, ha a napi akutálpolitikához, egymással hadakozó oligarchák belviszályához, illetve Orbán Viktor éppen aktuális barátjához igazítanak egy-egy törvényt. Ezt mindenképpen kerülni kellene.

Mindazonáltal a törvényjavaslat számos előremutató és még több, tulajdonképpen csak technikai pontosításnak nevezhető elemet tartalmaz. Ami mindenképpen támogatható a Jobbik részéről, például a 14. §-ban végre legalább fogalmi szinten megjelent az úthálózat védelme. Erre egyébként nagy szükség lenne. Egnéhány mondat erejéig erre ki is fogok térni.

Vagy éppen ott van a 45. §, ami új elővárosi rendszerek létesítését teszi lehetővé. Egyébként ilyen a gyakorlatban létezik, hiszen ha megnézzük a Budapest–Újszász–Szolnok-vasútvonalat, akkor ez így funkcionál, és ha itt a 100 kilométeres határt 70 kilométerre csökkentik, akkor ez mindenképpen komoly előrelépés lesz az elővárosi közlekedés tekintetében.

A törvényjavaslat lehangsúlyosabb eleme a tengelysúlymérő rendszerek kiépítéséről szól. Ha megnézzük azt a tényt, amely szerint Magyarországon a nehéztehergépjármű-forgalom éves viszonylatban mintegy 900 milliárd forintos negatív externá-

liát termel, és ebből a 900 milliárd forintos összegből mintegy 350 milliárd forint jut az úgynevezett infrastrukturális károkozásra - nyilván ez sok esetben nem szándékolt, hanem a közlekedéssel, az áruszállítással együtt járó negatív externália -, akkor azt kell mondani, hogy ennek a tengelysúlymérő rendszernek a kiépítése egy kardinális fontosságú dolog.

(19.30)

Hiszen hogyha hozzátesszük azt is, hogy a NÚSZ-hoz, mondjuk, 250 milliárd forint környéki összeg folyik be az úthasználati díjakból, akkor látni kell, hogy még mindig egy 100 milliárd forintos mínuszban van Magyarország. Tehát alapvető érdekünk és célunk az, hogy az utakról leparancsoljuk azokat a túlzottan megpakolt, nehéz-tehergépjárműveket, amelyek adott esetben elvonulásukkal óriási károkat tudnak okozni az úthálózatban. Elképesztő pofátlanságról olvasni néha híreket. Például Zala megyében nem is olyan régen elcsíptek egy 62 tonnás kamiont. El lehet képzelni, hogy ez milyen kártételt okozott, mondjuk, annak a rosszabb alépítménnyel rendelkező útszakasznak, ahol ez elhaladt.

Tehát ennek a rendszernek a kiépítésével egyet tudunk érteni. Már csak azt kellene egyébként mellé rakni, hogy adott esetben legyen egy alternatív lehetőség is a szállítmányozásban, a fuvarozásban érdekeltek számára, hiszen hogyha arra gondolunk, hogy 2012-ben a ROLA-t tulajdonképpen kivégezték, és azóta sem teremtődött meg annak a feltétele, hogy ezt valahogyan helyreállítsák, akkor itt mindenképpen egy nagy hiányosság az, amire rá kell hogy mutassunk. Márpedig hogyha azt is hozzátesszük az egész történethez, hogy a Magyarországon keresztüldübörgő tranzitforgalom az előbb említett infrastruktúrában okozott mintegy 350 milliárd forintos kártétel mintegy 40 százalékáért felelős, akkor azt kell hogy mondjam, hogy a közlekedéspolitikát előtte az kellene hogy lebegjen, amit Svájcban már megvalósítottak, nevezetesen, a tehergépjármű-forgalom, a kamionforgalom vasútra terelése az elsőrendű prioritása kellene hogy legyen a magyar közlekedéspolitikának, mert itt az a százmilliárd forintos kártétel, ami éves szinten képződik, és nyilvánvalóan nem a személyautók, nem a motorkerékpárok felelősek ezért, hanem a nehéz-tehergépjárművek, bizony arra kellene hogy intsek a mindenkori kormányzatot, hogy ebben az ügyben előrelépéseket tegyen. Ezeket sajnos egyébként nem látjuk, pedig Magyarország úthálózatának erre óriási nagy szüksége lenne.

Hadd hozzak ide még egy példát szűkebb pátriából. Ott van a 6-os út története. Meg kell nézni, hogy a 6-os utat hogy tönkretették a rajta átdübörgő román, horvát és nyilvánvalóan egyébként magyar nehéz-tehergépjárművek is. Ezt az utat valószínűleg nem ilyen tehergépjármű-forgalomra tervezték. El kellene azon gondolkodni, hogy miért nem lehet például akkor ezeket a kamionokat Barcs és - teszem azt - Pécs között vasúti vagonokra, illetve vasúti sze-

relvényekre irányítani és azzal mintegy kiváltani ezzel a forgalmat. Hiszen hogyha most egy számszerű összeget kellene mondani államtitkár úr részéről, hogy mennyibe kerülne, mondjuk, a 6-os út felújítása, akkor egy bődületes nagy számot mondana. Ez az egyik.

A másik pedig az, hogy erről a felújításról így a kampányidőszakban néha-néha hallani, ezt akkor kormánypárti részről be szokták dobni, de konkrét időpontot és vállalható, számonkérhető dátumot ezzel kapcsolatban, hogy akkor mikor lesz ez az útszakasz felépítve, felújítva, sajnos még mindig nem hallottak az ott élő emberek. Márpedig várják ezt, hiszen talán tetszik rá emlékezni, volt régen egy ilyen műsor, hogy „Unokáink is látni fogják”, építéssel kapcsolatos tévéműsor volt ez. Ha itt a 6-os út kapcsán minden így megy tovább, akkor viszont azt mondhatjuk el, hogy unokáink sem fogják már látni, vagyis annyira tönkreteszi az az iszonyatos forgalom, amit erre ráeresztettek, hogy nemes egyszerűséggel nem marad belőle semmi.

Én ennyit szerettem volna hozzáfűzni. Tényleg nem rabolnám az idejüket. Köszönöm a figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár úr jelzi, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elsődlegesen a felszólalóknak a részleges támogatást szeretném megköszönni. Elhangzott, hogy nagyon sok esetben előremutató az a szabályozás, az a módosítás, amelyet most benyújtottunk az Országgyűlés elé. Csak nagyon röviden reagálnék.

A reklámtáblák vonatkozásában érdemi változást egyáltalán nem tartalmaz ez a javaslat; annyit, hogy a külterületen elhelyezett jogtalan táblák esetén is lehetővé teszi a bírság kiszabását. Egyéb dolgokban a reklámtáblák szabályozása tekintetében semmiféle változást egyébként a javaslat nem tartalmaz.

A kisvasutak vonatkozásában csak pontosítanék. Azon létesítési engedélyre még van szükség, működési engedélyt nem kell megkérni. Volt egy kis csavar képviselő úr előterjesztésében. Nyilvánvalóan a kisvasúti, erdei vasúti infrastruktúra nem követel meg olyan biztonsági előírásokat, mint egy nagyvasúti. Azt gondolom, hogy ez a féle egyszerűsítés akár a működés, akár a létesítés tekintetében egyértelműen indokolt. Ezek kvázi hivatásforgalomra egyáltalán nem használhatóak, 30-40 kilométer/órával tudnak menni. Az az előírás, ami nagyon sokszor adott esetben drágította ezeket a beruházásokat, azt gondolom, észszerűbb ezeket csökkenteni. Reményeink

szerint ebből a 10 milliárd forintból nagyon sok ilyen kisvasút meg fog tudni újulni. Ennek a tervezése egyébként folyamatban van.

A tengelysúlymérő állomás: azt gondolom, ez egy jelentős közlekedésfejlesztési mérföldkő. Csaknem kilencven, nyolcvankilenc darab ilyen állomást fogunk létesíteni. Azt lehet mondani, hogy azokon az útszakaszokon, ahol útdíjat kell fizetni, nagyjából teljes lefedettséget tudunk elérni. Nyilvánvalóan azt az előírást, ami a tengelysúlyterhelésre vonatkozik, számonkérni ránézésre vagy mobil tengelysúlymérő állomások telepítésével, azt gondolom, hogy hatékonyan ezt az ellenőrzést végrehajtani nem lehet. Úgy-hogy reményeink szerint ennek a programnak a megvalósításával és a beüzemelésével a közúti fuvarozás szabályosságát és közútjaink védelmét nagymértékben fogjuk tudni fokozni.

Útfejlesztés vonatkozásában sokszor el szoktam mondani, 2022-ig csaknem 2500 milliárdnyi forrással rendelkezünk útfejlesztés vonatkozásában. Azt gondolom, hogy egy kormány sem tudott megvalósítani ennyi idő alatt ilyen nagy mértékű közlekedésfejlesztést. Ennyi pénzből egyébként a korábbi szocialista-szabad demokrata kormányok végrehajtottak egy M6-os és egy M5-ös építést PPP-ből, ami ugyanennyibe kerül egyébként 2037-ig. Ez körülbelül 300 kilométerre vonatkozik. Egyébként az útjainkat pedig felújítjuk. A tavalyi évben körülbelül 70 milliárd, az idei évben pedig 100 milliárd forint áll a Magyar Közút rendelkezésére, hogy ezeket az utakat fel tudjuk újítani. Bár nem az előterjesztéshez tartoztak ezek a számok, de próbáltam megválaszolni mindezt. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mi folyik itt délen?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves kevés számban maradt Képviselőtársaim! Az elmúlt években több alkalommal is felszólaltam a Ház falai között a délvidéki magyarság súlyos helyzetével és máig megoldatlan problémáival kapcsolatban - (*Dr. Homolya Róbert távozik az ülésteremből.*) viszontlátásra; sajnálom, hogy a kormány egyetlen képviselője is távozik a Házból -, hiába javulnak ugyanis a szerb-magyar államközi kapcsolatok, ha a délvidéki magyarság helyzete az ott élők szempontjából az elmúlt években inkább csak romlott.

A Jobbik természetesen támogatja a kormány délvidéki gazdaságfejlesztési programját. Eddig is számos helyen hangsúlyoztuk, most is szeretném ezt

egyértelművé tenni, mert ezt helyes és jó kezdeményezésnek tartjuk. De egy dolog csak a pénz.

Mi továbbra is úgy véljük, hogy a magyar közösség jogainak a bővítésére most és nem az uniós csatlakozás megvalósulása után van lehetőség. Márpedig Orbán Viktor és a Fidesz más politikusai többször is egyértelműen kijelentették, hogy a Jobbik álláspontjával szemben semmilyen, a délvidéki magyarság érdekében megfogalmazott feltételt nem kívánnak szabni Szerbia EU-csatlakozásának támogatásához. Hasonló árulásra készülnek tehát, mint tették azt 2005-ben Románia esetében.

(19.40)

Tennivaló pedig akadna bőven, ezért is káros, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes január 1-jei interjújában úgy fogalmazott, hogy a kulturális autonómia „de facto megvalósult a Vajdaságban”, és „ha van sikertörténet, akkor a Délvidék az”. Hasonlóan vélekedett Orbán Viktor magyar kormányfő is 2016 novemberében a szerb-magyar kormányülést követően; szerinte „Szerbia szívügyének tekinti az országban élő magyarokat, messze kiemelkedik Európában a kisebbségeket támogató politikájával”.

Tisztelt Országgyűlés! Az igazság az, hogy az Orbán Viktor által oly nagyra tartott Szerbia máig felháborító módon, adminisztratív eszközökkel akadályozza az 1944-45-ös megtorlások áldozatainak rehabilitálását és kárpótlását. A délvidéki magyarságot a miniszterelnök szerint szívügyének tekintő Belgrád most is kizárólag szinte csak a délvidéki magyar többségű településekre viszi a koszovói, jórészt cigány menekülteket. Mint ahogy az sem túlságosan szívélyes lépés a nemzeti kisebbségeivel állítólag törődő Szerbia részéről, hogy Tomislav Nikolić korábbi elnök javaslatára november 25., azaz a Vajdaság Magyarországtól való 1918-as elszakadásának évfordulója, pontosabban az ezt kimondó újvidéki szerb népgyűlés dátuma szerb állami ünnep legyen.

Tisztelt Képviselőtársak! Sajnos nincs jobb helyzetben a Semjén Zsolt szerint megvalósult autonómia sem, szó sincs ugyanis a széles körű és valóban példaértékű autonómiáról, amivel a koszovói szerbek büszkélkedhetnek. Sőt, az autonómia letéteményeseként számontartott Magyar Nemzeti Tanácstól az utóbbi időben fontos jogosítványokat vett el a szerb alkotmánybíróság, miközben a törvényi működés pontos feltételei máig sem tisztáztak.

Másodszor tény, hogy Belgrád a koszovói szerbekre több pénzt költ napi szinten, mint a Magyar Nemzeti Tanácsra egész évben. Nem véletlen, hogy a magyar-szerb barátkozás sokak szerint a valóságban csupán annyit jelent, hogy Szerbia nagylelkűen hozzájárul ahhoz, hogy a Fidesz forintmilliárdokkal támogassa az őt mindenben kritikátlanul kiszolgáló Vajdasági Magyar Szövetséget és annak holdudvarát, miközben az e támogatások után járó és a szerb költségvetésbe befizetett áfa összege is magasabb, mint amit a szerb kormány a délvidéki magyar nyelvű

adófizetőire összesen elkölt. Miért nem lehetett legalább olyan megállapodást kötni - teszem fel a költői kérdést -, hogy ezt a pénzt vagy ennek egy részét Belgrád a délvidéki magyarságra fordítsa? Merthogy eközben hiányoznak Délvidékről a korszerű magyar tankönyvek, rosszul felszereltek a magyar iskolák, továbbá a pénzhiány és a privatizálás miatt olyan régóta működő és a közösségi megmaradás szempontjából fontos médiaházak szűntek meg az elmúlt hónapokban, mint például a Szabadkai Rádió. De késik a szerb nyelv idegen nyelvként való tanításának megvalósulása is, miközben máig nem lehet magyarul felvételizni az Újvidéki Egyetem Jogtudományi Karára.

Tisztelt Országgyűlés! Nemrégiben Morvai Krisztina jobbkos európai parlamenti képviselő jogvédő-monitorozó körútra indult Délvidékre. Felhárító és egyben szomorú, hogy a zentai fórumát érvényes bérleti szerződés ellenére az önkormányzat utólag, mondvacsinált indokokkal, ám egyértelműen VMSZ-es nyomásra visszamondta. Így arra végül egy másik helyszínen került sor, igaz, a vártnál sokkal nagyobb érdeklődés mellett.

A körúton tapasztaltak is megerősítik azt az általunk is sokszor elmondott ténytet, hogy a szerb állam hiába biztosítja jogszabályi szinten például az anyanyelv használatát, magyar nyelvű formanyomtatvá-

nyok vagy magyarul tudó hivatali tisztségviselők nélkül mindez a gyakorlatban szinte egyáltalán nem érvényesül. Minderről Morvai Krisztina személyesen is több helyen is meggyőződhetett.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2018-tól a Jobbkormány akkor lesz barátja Szerbiának, ha Belgrád biztosítani fogja a délvidéki magyarság széles körű területi autonómiáját, és államalkotó nemzetként, nem pedig elűzni kívánt kisebbségként fogja kezelni a helyi magyarságot. Elfogadhatatlannak tartjuk, ha a Fidesz Románia után Szerbiát is feltételek nélkül kívánja beengedni az Európai Unióba. Most van lehetőség eredményeket elérni, tudják ezt a horvátok, bolgárok és románok is, kérem a kormány képviselőit, a kormánypártokat, hogy önök se legyenek gyávák. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 19 óra 44 perckor ért véget.)

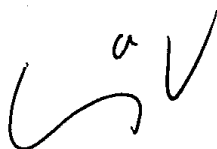
Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)